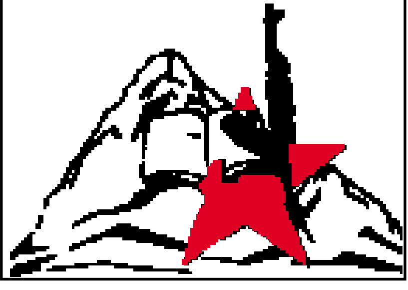

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 19 / Sayı: 218 / Şubat 2000

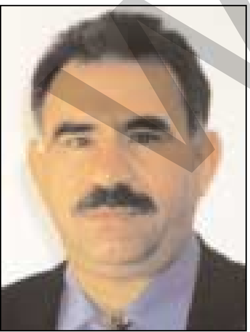
PKK 7. Olağanüstü Kongresi partimiz ve Kürt halkına kutlu olsun!

OLAĞANÜSTÜ 7. KONGREMİZ YENİ BİR BAŞLANGIÇTIR

"Başkan APO'nun önderliğinde, şehitlerimizin öncülüğünde, halkımızın büyük fedakarlığıyla yürütülen 22 yıllık parti mücadelemiz yeni bir aşamaya girdi. Birikimi ve kararlılığıyla büyük bir birlik ve bütünlük içinde olan partimiz, gerçekleştirdiği 7. Kongre'yle halkımızın özgürlük istemini 21. yüzyılda gerçekleştirmek için köklü bir yenilenme hareketi başlattı."

Barış ve Demokrasi İradesinin Örgütlenmesi Geleceği Belirleyecektir

• Çamardı'ndan bir çocuk *"Apo'yu asarlarsa kendimi yakarım"* diyorsa, bunu derinliğine düşünmek gerekir. Herkesin karşı olduğu şey ile taraf olduğu şeyin iyi hesaplanması gerekir. Mesele duyarlılık ve çözüme katkı meselesidir. Bizimkiler de benden sıradan bir kahraman gibi davranmamı bekliyorlar. Bizde binyılların bir kişilikte yoğunlaşması ve gelecek binyılları etkilemesi yaşanıyor. Eğer aydınsanız, bir gerillaysanız, hakkını vereceksiniz.

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaşın Olağanüstü 7. Kongre'ye sunduğu Politik Rapor ***12. sayfada***

Serxwebûn'dan

Özgürlük vadisindeki isyan atefli

*D*aha da ağırdır
Eylüllerde sevmek
Ve sevdiklerinden
bilinmeyen bir tarihe
dek
Sessizcesine ayrılmak

Şehitler 21'de

BİNYILIN İLK NEWROZU'NA PARTİMİZ YENİLENEREK GİRİYOR

Düğümlenen Barış Sürecini Halk Gücü Çözecek

"Siyasal çözüm ve barış yönündeki kararlılığını açıkça ifade eden Kürt halkının bu iradesine karşı yeni bir kapsamlı saldırı başlatıldı. Tek taraflı adımlarla geliştirilen barış sürecini düğümleyen, çatışma ortamını tekrar gündeleştiren bu saldırılara karşı halk gücünün harekete geçirilmesi tek çözümdür."

Türkiye siyasal gündeminin PKK ve Kürt sorununa dayalı olarak belirlenmesi sürüyor. Yeni yıla Başkan APO hakkında verilen idam kararının değerlendirildiği zirve ile yapılan giriş, Hizbullah operasyonu ve bu ay da PKK 7. Olağanüstü Kongresi, ardından da HADEP'li Belediye Başkanları'na yönelik saldırılar ile devam etti. Öncelikle şunu vurgulamak gerekiyor, bütün bu olaylar, Türkiye'nin temel gündem maddesi olan Kürt sorununa inkarcı ve imhacı yaklaşımın sürmesinin sonuçlarıdır. Cumhuriyet'in kuruluşuna kurucu ortak olarak katılan Kürt halkının, daha sonra baskı ve asimilasyonla yok edilmek istenmesi politikası sürdürüldükçe hep bu tür sorunlar gündemi belirleyecektir. Çünkü Kürt halkının özellikle de son 25 yılki direnişi ve bunun yarattığı kazanımlar, içine girdiğimiz çağda inkar ve imha politikasının başarıya ulaşmasını engelleyecek düzeydedir. Üstelik de Kürt halkı ve öncüsü bu konuda bilinç ve kararlılık sahibidir. Türk devletinin ve diğer tüm güçlerin bu yalın gerçeği kabul etmemeleri, en başta Türk ve Kürt halkı olmak üzere hepimizin kaybetmesine yol açıyor.

PKK, Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaş geliştirdiği Demokratik Cumhuriyet projesi ile bu yanlış yol yerine halklarımızın lehine, en mantıklı seçeneği ortaya koydu. Nitekim olağanüstü zor koşullarda ve her tür baskıya karşı geliştirilen bu proje PKK başta olmak üzere Kürt tarafının dirayetli tutumu ile önemli bir gelişim dinamiğini de yakaladı. Savaşın durdurulması, silahlı güçlerin geri çekilmeye başlanması ve bunun yarattığı olumlu gelişmelerin tıkanma tehlikesinin doğması üzerine de iki Barış Grubu'nun Türkiye gitmesi gibi çeşitli güven artırıcı girişimler, şimdiye kadar hep tek taraflı olarak Kürt tarafından geldi. Ancak sonuçta bu durum Türkiye'de devletin istese de, istemese de önüne değişim yönünde önemli bir imkan sundu. Nitekim AB'ye adaylığın kabulü, toplumda değişim yönünde tartışmaların giderek derinleşmesi bu açıdan olumlu gelişmeler olarak kaydedildi.

Fakat, süreç boyunca Türk devletinin yaklaşımı ise gereken derinlikten uzak kaldı. Türkiye neredeyse bir illüzyon içinde kendisini hiç değiştirmeden her istediğini gerçekleştirebileceği gibi bir hayalin peşine düştü. Örneğin Kürt sorununu çözmeden, temel siyasal ve hukuksal düzenlemeleri yapmadan Avrupa Birliği'ne girmek istemektedir. Daha çok da Helsinki'de adaylığının kabul edilmesini, kendisini birliğin kural ve ilkelerine göre yeniden düzenleme zemini olarak değil de; Kürt hareketinin dağılması böylece Kürt sorununun da ortadan kalkması gibi bir hayalin gerçekleşmesine imkan vereceğini düşünüyor, öyle de hareket ediyor. Bu yaklaşım Türk devletinin tüm reaksiyonlarına damgasını vurdu. Toplumdaki değişim tartışmasının henüz olgunlaşıp siyasal ve toplumsal örgütlülüğe dönüşmemiş olması, devlet ve egemenlerin bu yüzeysel ve kolaycı yaklaşımlarının hakim olmasını sağladı. Bu noktada geleneksel devlet yapılanmasının belli bir zorlanma yaşadığı da gözden kaçmamalı. Ancak karşı güç dengesinin yeterince oluşmadığı bu süreçte sonuçta, pratiğe geleneksel politikaların damgasını vurması durumu yaşanıyor. Bu ise, daha çok devletin geleneksel yapılanma içinde kendisiyle ve geçmişte ciddi bir hesaplaşma, böylece de yenilenmeyi yaşamadan klasik denge ve uzlaşmaya başvurması ile sonuçlanıyor.

Nitekim 7.5 saat süren 12 Ocak Zirvesi'nde alınan karar da böylesi bir tutumu yansıtıyor. Özellikle iç istikrar gerekçesiyle idamı göze alamıyor ama sorunun da özüne dokunmuyor. Ardından Hizbullah operasyonu gibi sınırlı bir kendini düzenleme ile değişim istemlerinin önünü kesmeye çalışıyor.

Çözüme Gelmeyen Devlet Saldırıda

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan ile PKK ise süreci ilerletme yönünde sorumlu adımlar atmaya devam ediyorlar. Ocak ayında yapılan PKK 7. Olağanüstü Kongresi ve sonuçları, bu adımların en kapsamlısı ve resmisi niteliğinde. Kongre'de barışçı çözüm yönünde Kürt tarafının kesin isteği vurgulanırken, bunun pratikleşmesi için de kapsamlı bir Barış Planı'nın yanı sıra çok çeşitli düzenlemeler, değişiklikler geliştiriliyor. Kongre Kürt tarafının şiddeti dıştalayarak siyaseti öne çıkarma kararlılığını tüm dünyaya ilan etti. Buna karşılık devlet ise sınırlı Hizbullah makyajının ardından, özellikle Kürdistan'da yaratılan göreli istikrar ortamını kökünden dinamitleyecek bir saldırı başlattı. Türkiye'nin en yüksek oy oranını (%63) alan Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı ile Siirt ve Bingöl Belediye Başkanları'nı apar topar gözaltına aldı. Tamamıyla düzmece itiraflarla gözaltına alınan ve çeşitli baskılara maruz kalan Belediye başkanları tutuklanırken, hemen ardından HADEP'in eski ve yeni genel başkanlarının arasında bulunduğu 18 yöneticisine hapis cezaları yağdırıldı. Ardından da tutuklu üç başkan ile Ağrı Belediye Başkanı, İçişler Bakanı'nın talimatı ile görevden alındı.

Açıkca Kürt halkının iradesine ve barış istemine karşı sistemli bir saldırı başlatılmış oldu. Bu kesin ve nettir: Saldırı halkın iradesinedir. Bu noktada 12 Ocak Zirvesi'nin de perde arkası ortaya çıkmış oluyor. Devletin resmi kanadı ile çetecilik, PKK'nin siyasallaşmasını engellemek adıyla Kürt halkının iradesini etkisiz kılmakta uzlaşmışlardı. Barış adımları demokratikleşmeyi zorlarken, buna girişemeyen devlet çetecilikle kapsamlı bir saldırı üzerinde anlaşmıştır. Bu durumu değerlendiren PKK Başkanlık Konseyi, 24 Şubat Örtülü Darbe'si değerlendirmesi yapmıştır. Aynı 1994 2 Martı'nda DEPli milletvekillerinin Meclis'ten alınıp tutuklanması, ardından DEP'in kapatılması ve aynı yılın bahar ayında kapsamlı askeri operasyonların başlatılarak binlerce köyün boşaltıldığı saldırının bir benzeri gündemdedir,

Nitekim 94 darbesinin sorumlularından Tansu Çiller, yine bu kez de "Baharda Güneydoğu'da isyan çıkacak" diyerek provakasyonun başlatıcısı rolünü üstlenmiştir. Başbakan Ecevit PKK'nin siyasallaşmasının engellenmesi adına her şeye razı olduğunu belli etmiştir. Demirel de, böylesi dönemlerde sergilediği demogojik tutumunu ortaya koymuştur. Açıkca bir devlet saldırısı gündemdedir. Saldırı temelde, Kürt tarafının birlik içinde barış ve siyasallaşma adımlarını geliştirme kararar ve gücünedir. Bunun ötesindeki her açıklama çabası yüzeysel kalmaya mahkumdur. Böylesi bir örtülü darbe girişimi doğal olarak yalnızca direnişçi Kürt tarafı ile sınırlı kalmayacak, bu en diri ve örgütlü kesimin ardından Türkiye'de değişimden yana olan tüm çevre ve güçlere de yönelecektir. Bu açıdan PKK Başkanlık Konseyi, başta Türkiye demokratik güçleri olmak üzere çok geniş bir yelpazeye harekete geçme çağrısında bulundu.

Avrupa'nın İkiyüzlülüğü

Özünde Kürt sorununun barışçıl temelde çözüm arayışına yönelik olarak gerçekleştirilen bu saldırının uluslararası kamuoyu ve güçler açısından da önemli bazı yönleri var. Türkiye, uzun süredir tüm dünyayı "Biz çok hassasız. İç işlerimize yönelik bir şey derseniz tahrik oluruz" diyerek yürüttüğü tehdit politikasını yine gündemleştiriyor. Her ne kadar AGİT"in İstanbul Zirvesi ve AB Zirvesi sırasında, Demirel başta olmak üzere Türk yetkililer arka arkaya "Artık dünyada iç iş diye bir şey yok. İnsan hakları ve demokrasi evrenseldir. Herkesin işidir" türü açıklamalar yapsa da, sıra Kürt sorununa gelince bunu gözardı edebiliyorlar. Avrupa'nın da Türkiye'nin bu tutumuna karşı hiç bir ciddi girişimde bulunmaması dikkat çekiyor. nitekim Belediye Başkanları'na yönelik Avrupa ülkeleri ile ilişkiler açısından ortaya atılan iddialara karşı Almanya ve İsveç başta diğer ülkeler ciddi, somut hiç bir adım atmadılar. Bu güçlerin, Kürt sorununu çözümden çok kullanmaya yönelik tutumları bir kez daha ortaya çıktı. Partimizin geliştirdiği barışçıl siyasal çözüm politikasına karşı eski olumsuz tavırlarını izleyen bu güçler Türkiye'nin son saldırıları karşısında aslında şaşkınlığa düştüler. Türkiye'nin uluslararası güçleri dıştalayan tutumuna karşı ciddi ve etkili hiç bir adımın atılmamasıyla bu güçlerin Kürt halkına karşı çıkarcı, ikiyüzlü politikalarına güven duyulmayacağı bir kez daha ortaya çıktı. Sonuçta Kürt halkı Türk devletinin inkarcı ve baskıcı politikaları ile Batı'nın çıkarcı, ikiyüzlü yaklaşımlarına kurban edilmek istenmektedir. Bu noktada hayalciliğe hiç gerek yok. Halkımızı kurtaracak tek güç, birlik bütünlük ruhu içinde ayakta tutacağı örgütlülüğü ve her düzlemde mücadele etme azim ve kararlılığıdır.

Geçen bir yıl içinde bu birlik bütünlük anlayışı içinde Başkan APO'nun yolunda ilerleyen partimizin gerçekleştirdiği Olağanüstü 7. Kongre, en önemli güç kaynağı olacak konumdadır. Nitekim, Kongre'nin açıklanması, ardından halkımızın ülkede ve bulundukları tüm alanlarda 15 Şubat'ta sergilediği görkemli birlik bu güçlere verilecek en önemli cevaptır. Avrupa'da Strazburg'da 50 binden fazla Kürdistanlı, 13 Şubat'ta heryerde ve her koşulda Başkan APO ile birlikte olduklarını haykırdı. Amed'den İstanbul'a kadar tüm Kürdistan ve Türkiye'de Kürtler, Başkanlık Konseyi'nin çağrısına uyarak dışarı çıkmama eylemi gerçekleştirdiler. Lübnan'dan İsveç'e kadar bulundukları tüm ülkelerde halkımız Başkan APO için yürüdü, O'nunla birlikte olduğunu dile getirdi. Belediye Başkanlarına yönelik saldırı karşısında da aynı kararlılık sergilendi. Saldırının kendi iradesine olduğunu bilen Kürtler, kararlı tutumları ile iradelerini her zaman aynı yönde kullanacaklarını ifade ettiler. Fakat buna karşın devletin ve uluslararası güçlerin yaklaşımları olumsuzluğunu koruyor. Üstelik, PKK'nin siyasallaşması, dış baskı vs. gibi fobiler gündemleştirilerek daha kapsamlı saldırı hazırlıklarının yapıldığı da dikkatten kaçmıyor.

Newroz'da Halk gücü Devreye Girmeli

PKK ise, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da barış ve çözüm sürecinin ilerletilmesi için üzerine düşeni yapacaktır. Bu tutum, tek taraflı gelişse de açıktır ki tüm dünyaya kimin gerçekten barıştan yana, kimin savaşı dayattığını göstermiştir. Hatta dünyada da hangi güçlerin "savaş dursun" yönlü açıklamalarına karşın aslında savaş kışkırtıcılığından medet umdukları, bu yaklaşımla daha da açık ortaya çıkmaktadır. Şimdiye kadar tek yönlü olarak gelişen bu sürecin, böylesi bir katalizör işlevi gördüğü de unutulmamalıdır.

Ancak "PKK savaşmasın, siyaset de yapmasın" dayatmasının Kürt halkının iradesini kırmaya, ortadan kaldırmaya yönelik olduğu da açık. Buna karşı PKK içine girdiği siyasal barışçı çözüm tutumundan vazgeçmeden, daha kararlı ve yaratıcı bir şekilde uygulayacağını ancak teslimiyet ve inkarı da asla kabul etmeyeceğini duyurdu. Kürt halkı da kendi iradesine sahip çıkacaktır.

Bunun gösterileceği en anlamlı gün de, ulusal diriliş günü olan Newroz'dur. Yeni binyılın ilk Newrozu ulusal varlığını koruma yönünde halkın iradesinin en üst düzeyde ifade edileceği gün olacaktır. Böylesi bir yaklaşım, halkın geliştirilen saldırılara karşı vereceği en anlamlı cevap olduğu gibi; dost düşman tüm güçlere de birlik ve bütünlüğün boyutunu göstererek yanlış hesaplar yapılmaması için bir uyarı niteliğine de taşıyacaktır. Bu nedenle Newroz'a kadar ki süreçte halkın duyarlılığını en üst düzeyde koruması gerekmektedir.

2000 yılı Newroz'u, 7. Kongre'nin yarattığı büyük güven ve moral ortamında halkımızın ulusal birlik ve direnişinin en üst boyutta sergilendiği bir gün olmalıdır!

Serxwebûn internet adresi:
www.Serxwebun.com
E-mail adresi:
Serxwebun@Serxwebun.com

PKK Başkanlık Konseyi Üyesi Cemil Bayık yoldaşın açılış konuşması

7. OLAĞANÜSTÜ KONGREMİZ

Yeni Çizgiyi Oluşturma Kongresidir

Olağanüstü bir kongreye gidiyoruz. 7. Olağanüstü Kongremizi yeni bir yıla, yeni bir yüzyıla ve yeni bir bin yıla girerken gerçekleştiriyoruz. Partimiz üçüncü bin yıla aynı zamanda yenilenmiş olarak, önemli değişiklikleri gündemine koyarak ve yeni bir başlangıç yaparak giriyor. Bu Başkan APO'nun partimize kazandırdığı en önemli özelliklerden biridir.

Partimiz geçmişten günümüze kadar sürekli yeni başlangıçlar yapan bir partidir. Bu kongreyle de şüphesiz diğerlerinden biraz daha farklı bir başlangıç yapacağız. Yeni başlangıçlar, tümüyle olmasa da geleceği önemli ölçüde belirleyen başlangıçlardır. Yeni başlangıçlar ve yeni adımlar sağlam ve yeterli atılırsa geleceğe sağlam yürünebilir. Eğer başlangıç adımları zayıf, yetersiz ve yanlış olursa, gelecek daha baştan kaybedilir.

Yeni başlangıçlar yapıldığında zorluklar ve tereddütler yaşanır. Tutuculuk en çok da yeni başlangıçlarda ortaya çıkar. Partimiz de yeni başlangıçlar yaptığı süreçlerde tutucu anlayışlardan dolayı sıkıntılar çekmiştir. Bugün içinden geçtiğimiz süreçte de partimizi zorlayan hususlardan biri bu anlayış ve yaklaşımdır. Bu Kongremizle yeni bir başlangıcı yapmak, buna karşı duran yanlış ve tutucu yaklaşımları ve zorlukları aşmak istiyoruz.

Birçok militanımız, halkımız, dostlarımız ve hatta düşman güçler bile belki "*PKK daha bir yıl önce 6. Kongresini gerçekleştirdiği halde, neden bir yıl bile geçmeden bir olağanüstü kongreye ihtiyaç duydu?*" diye sorabilirler. Şüphesiz böyle bir kongreye gitmemizi zorunlu kılan nedenler var. Bu nedenlerin başında ideolojik, politik ve örgütsel çizgimizin, geçmişte büyük gelişmeler ve kazanımlar ortaya çıkarmasına rağmen, gelinen aşamada dünyada, bölgede, Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmelere bazı yönleriyle artık cevap vermemesi, gelişmelerin gerisinde kalması, bundan ötürü bir tıkanıklığın ortaya çıkması ve bu tıkanıklığın kendini tekrara götürmesi, bunun da çözümsüzlüğü derinleştirmesi gelmektedir. Bunun artık aşılması gereği ve değişimdönüşümün kaçınılmaz olduğu gerçeği böylesi bir kongreyi zorunlu kılmıştır. PKK, bu gelişmelere denk düşen ve kendini uyarlayan adımlar atamazsa, bu tekrar ve çözümsüzlükten kendini kurtaramayacağı ve kazanımları koruyamayacağı gerçeğini gördü. Bu gerçeklikleri göz önünde bulundurarak, böylesi bir olağanüstü kongreye gitme zorunluluğunu duydu. Bazılarının belirttikleri gibi "*Başkan APO'nun cezaevine girmesinden ötürü PKK bu değişimi ve dönüşümü öngörüyor*" düşüncesi kesinlikle doğru değildir.

Partimiz 7. Olağanüstü Kongre'ye gider, bu değişim ve dönüşümü öngörürken, her şeyden önce kendine dayanarak, kendine güvenerek ve kendi değerleri üzerinde bunu gerçekleştirmektedir. Bunun doğru anlaşılması gerekiyor.

Tarihte bazı değişimler insanı başarıya ve yeni hamlelere, bazıları ise tasfiyeye götürmüştür. Değişim ve dönüşüm süreçleri bu açıdan hayatidir. Değişim ve dönüşüm süreçleri eğer zamanında başlatılmaz ve tamamlanmazsa, oldukça tehlikeli sonuçlar ortaya çıkarabilir. Ama zamanında başlatılıp zamanında tamamlanan değişimler, hamleler ve yeni başlangıçlara götürür. Bunun en açık örneği Sovyetler Birliği ve Gorbaçov örneğidir. Gorbaçov da bir değişim sürecini başlattı, ama sözde kaldı ve pratikleşmedi. Sözle pratiği birleştiremedi. Zamanında başlatamadığı ve tedbirlerini alamadığı için de bu değişim bilindiği gibi Sovyetlerin dağılmasına kadar gitmiştir.

Bu açıdan değişimin mutlaka zamanında gerçekleştirilmesi önemlidir. Biz bu değişimi gerçekleştirirken kuşkusuz kendimizi tarihin rüzgarına kaptırmayacağız, değişime uyarlayacağız. Bizdeki değişim, dönüşümü içeriyor. Bunun yanlış anlaşılmaması gerekiyor.

"*Madem değişim ve dönüşümü başlatmışız, öyleyse bu geçmişimizden tümüyle kopma anlamına geliyor*" gibi bir yaklaşım kesinlikle yanlıştır. Biz geçmişimizle onur duyuyoruz. Geçmişimizin bazı eksiklikleri ve yetersizlikleri olabilir, ama geçmişimiz gerçekten kahramancadır, onurlucadır ve onunla ne kadar gurur duysak yerindedir. Biz geçmişimizden kopmuyoruz, sadece ve sadece bizi geleceğe taşıramayacak olan aşınmış yanlarımızı gidermek istiyoruz. Bizim değişim ve dönüşümden kastettiğimiz işte budur.

Biz felsefemizden, umutlarımızdan, ideallerimizden ve ideolojimizden vazgeçmiyoruz. Biz Başkan APO'nun öngördüğü özgür kişilik, özgür toplum yaratmaktan vazgeçmiyoruz. Bizim vazgeçtiğimiz yanlar artık geleceğe hizmet etmeyen, bizi geliştirmeyen ve zafere götürmeyen eskimiş yanlardır. Bunlardan kendimizi arındırmak istiyoruz. Bunun da doğru anlaşılması gerekiyor.

Tüm yoldaşların bildiği gibi, 7. Olağanüstü Kongre'ye, aynı zamanda parti ve kadromuzda ortaya çıkan ağır sorunları çözmek için ihtiyaç duyduk. Parti kadrolarımızda, yönetimlerimizde ve komutamızda oldukça gerilik, yüzeysellik, darlık, çarpıklık, siyasallaşmama, güdüklük, parti gerçeğinden ve özünden oldukça uzaklaşma ve bunun da hem partimiz, hem devrimimiz hem de halkımız için yarattığı ciddi tehlikeler görüldüğü ve bunları mutlaka gidermemizin zorunluluğu ortaya çıktığı için böylesi bir kongreyi gerçekleştiriyoruz.

Yine yürütülen mücadele ile halkımızın kazandığı önemli bir düzey var. Bu düzeyi daha da ileri götürmek, siyasal ve örgütsel yönden güçlendirmek, 21. yüzyıla 20. yüzyıldaki gibi halkımızı hazırlıksız sokmamak için böylesi bir kongreyi gündemimize koyduk.

Bunlarla birlikte Parti Önderliğimizin 93'ten itibaren geliştirdiği ve İmralı'da en üst düzeye vardırdığı gelişme sürecinin ortaya çıkardığı bir irade söz konusudur. İşte ortaya çıkan bu iradeyi resmileştirmek ve bunu pratikleştirmek için bu kongreyi gerçekleştiriyoruz.

Parti tarihimiz incelendiğinde, Parti Önderliğimizin 5. Kongre ile aslında bu değişim ve dönüşüm sürecini başlatmak istediği görülür. Fakat 5. Kongre bunu gerçekleştiremedi. 6. Kongre gerçekleştirmek istedi, ancak bilinen nedenlerden ötürü bu olmadı. Belki 5. Kongre'ye göre bazı adımlar atıldı, ama bunlar da yarım kaldı. İşte 7. Olağanüstü Kongre ile Parti Önderliğimizin 5 ve 6. Kongre'de gerçekleştirmek isteyip de gerçekleştiremediği, yarım kalan bu dönüşüm ve değişim sürecini tamamlamayı hedefliyoruz. Böylece '93'den itibaren başlatılan ve İmralı'da rafine düzeyine ulaşan bu geçiş sürecini böylesi bir zirve ile önemli bir düzeye ulaştırmak istiyoruz.

Dünyadaki koşullar dikkate alındığında, yaptığımız 7. Olağanüstü Kongre'nin önemi daha da artmaktadır. Kongremizi, dünyada iki kutuplu sistem yerine tek kutuplu bir sistemin geçirilmek ve yeni bir dünya düzeninin yaratılmak istendiği bir dönemde, her gücün kendisini buna göre ayarlamaya ve oluşturulmak istenen yeni dünya düzeninde, kendi gücü oranında yer edinmeye çalıştığı ve bunun mücadelesini yürüttüğü, bu gelişmenin de yaşadığımız bölgeye yansıması sonucunda bölge güçlerinin kendilerini ayarlamaya ve kendilerine çekidüzen vermeye çalıştığı bir ortamda gerçekleştiriyoruz.

Bununla birlikte 7. Olağanüstü Kongremiz, partimiz üzerinde uluslararası komplo ve saldırıların yoğun olarak devam ettiği, hatta yer yer müdahalelerin gerçekleştirilmek istendiği bir ortamda yapılıyor. Hala devam eden bu komploda Avrupa bazı tutuklamalar yaparak, bazı sahte Kürtleri hazırlayıp öne çıkarmak gibi bir yönelim içindedir. Yine faşistler idamı sürekli gündemde tutarak gözle görülür biçimde saldırılarını devam ettirmekteler. Bölge güçlerinden bazıları da başlatılan süreçten rahatsız oldukları için engelleme girişimlerinde bulunuyorlar. KDP, YNK ve bazı hain Kürt çevrelerin saldırılarının geliştiği, bunların uzantılarının da Kuzey Kürdistan'da şantajlara başvurarak önümüze engel olarak çıkarılmak istendiği bir ortamda kongremizi gerçekleştiriyoruz. Dikkat edilirse, Kongremiz saldırılar ve müdahalelerin oldukça yoğun olduğu ve karmaşıklıkların yaşandığı bir ortamda oluyor. Böylesi bir ortamda böylesi bir olağanüstü kongreye giderek değişim ve dönüşüm sürecini ilerletmek ve başarıya götürmek oldukça önemli oluyor.

Kongremizde şüphesiz çok önemli tartışmalar yürütülecektir. Kongre önemli değişiklikleri ve kararları gündemine alacaktır. Bu açıdan tüm yoldaşların oldukça sorumlu davranması ve yaklaşması gerekiyor. Kongremizin başaracağı çok önemli görevler vardır. Bu görevlerden birisi, 93 yılında başlayan ve günümüze kadar gelen değişim ve dönüşüm sürecinin ortaya çıkardığı sorunları, geçiş sürecinin özelliklerini ve bunun ortaya çıkardığı sorunları yeterince kavramak, bunları hem halkımıza hem de halkımızın dostlarına iyi kavratmaktır. Çünkü hem halkımız hem de dostlarımız başlatılan bu süreci belli yönleriyle yeterince anlayamadıklarından ötürü bazı tereddütler geçiriyor. Bu da önemli ölçüde bizden kaynaklanıyor. Çünkü biz, Başkan APO'nun başlattığı bu sürecin zorunluluğunu, zamanında ve yeterli oranda gerçekleştirilmemesi halinde yol açacağı sonuçları, yeterince kavramadığımız için beklenen gelişmeleri ortaya çıkaramıyor ve sürece yeterince cevap olamıyoruz. Bazı sorunlar bundan dolayı ortaya çıkıyor. Bunların giderilmesi gerekiyor.

Kongremizin önemli görevlerinden birisi de ortaya çıkan ideolojik, politik ve örgütsel çizgimizin netleştirilip kararlaştırılmasıdır. Başkan APO en zor koşullarda, imkansızlıklar ortamında bu çizgiyi geliştirerek önemli ölçüde netleştirip önümüze koymuş olsa da, bu elbette çizginin tüm yönleriyle derinliğine netleştirildiği anlamına gelmiyor. Kongremizin Başkan APO'nun geliştirdiği bu çizgiyi daha da netleştirmesi, kararlaştırması ve aynı zamanda pratikleştirmesi görevi var.

Bu açıdan 7. Olağanüstü Kongremiz yeni çizgiyi oluşturma kongresidir. Parti tarihimizde 7. Olağanüstü Kongre'ye benzeyen 1. Kuruluş Kongresi vardır. Diğer kongrelerin görevleri biraz farklıdır. Birinci Kuruluş Kongresi'nin daha çok çizgiyi netleştirme, resmileştirme ve pratikleştirme görevi vardı. Fakat o zaman partimiz bu denli gelişmemişti ve kazanımları bu kadar büyük değildi. Yine bu kadar ağır sorunları yoktu. En önemlisi de Birinci Kongremiz Parti Önderliği'nin fiili sorumluluğu altında gerçekleşmişti. Birinci Kongrenin bir kuruluş görevi vardı. Diğer kongrelerimiz netleşen çizgi temelinde daha çok birbirini tamamlayan, pratik sorunlara eğilen ve onlara çözüm geliştiren kongrelerdi. Bu kongreler de yine Başkan APO tarafından en ince detaylarına kadar özenle hazırlanmış ve bizzat onun sorumluluğu altında yapılmıştı. Ancak 7. Kongremiz aynı zamanda bir kuruluş kongresi özelliğini taşıyor. Yeni dönemin ve yeni çizginin kongresi oluyor. Bu kongre çizgi sorunlarını, bununla birlikte pratik sorunları tartışacak, çok önemli stratejik ve taktik değişiklikleri gerçekleştirecektir. Bu açıdan oldukça önemlidir. Ayrıca Parti Önderliğimizin fiili olarak bu kongrenin başında olmaması sorumluluklarımızı daha da artırıyor.

Bu kongremizi de kendi koşullarında imkanları dahilinde hazırlayan, önemli katkılar sunan ve göz kulak olan Parti Önderliği'dir. Parti Önderliği çok önemli bir rapor hazırlayarak kongreye daha fazla katkı sunmak istiyordu, ama koşullar ancak bu kadarına yetmiştir. Bu rapor esasta kongremizin manifestosu olacaktı. Oldukça özenle, dikkatlice ve yoğunlaşarak hazırlamıştı. Ama maalesef bu bize ulaşmadı, vermediler. Yani kendisi açısından yapılması gerekenin en fazlasını yapmaya çalıştı. Mevcut koşullarda bundan daha fazlası yapılamazdı. Artık gerisi bizlere düşüyor. Bundan sonra Önderlikten daha fazlasını beklemek kesinlikle doğru değildir.

Önderliğimizin fiili olarak kongremizin başında bulunmamasının yarattığı boşluğu tüm delege arkadaşların doğru ve yeterli bir katılımı göstererek gidermesi gerekiyor. Bu boşluk ancak bu tarzda giderilebilir. Parti Önderliğimizin beklentisi de bu yönlüdür.

7. Olağanüstü Kongremiz, Parti Önderliğimizin geliştirdiği çizgi ve sunduğu katkılar temelinde gelişecektir. 6. Kongreden günümüze kadar bu yönlü sürdürülen hazırlıklar vardı. Bu hazırlıklar artık bu zirve

Devamı 10. sayfada

"Biz felsefemizden, umutlarımızdan, ideallerimizden ve ideolojimizden vazgeçmiyoruz. Biz Başkan APO'nun öngördüğü özgür kişilik, özgür toplum yaratmaktan vazgeçmiyoruz. Bizim vazgeçtiğimiz yanlar artık geleceğe hizmet etmeyen, bizi geliştirmeyen ve zafere götürmeyen eskimiş yanlardır. Bunlardan kendimizi arındırmak istiyoruz. Bunun da doğru anlaşılması gerekiyor."

7. Olağanüstü Kongre'ye sunulan PKK MK Raporu'nun üçüncü bölüm a ve b kısmı

Uluslararası Komplo ve Ona Karşı Mücadele

Pratik uygulaması 9 Ekim 1998'de başlatılan, 15 Şubat 1999 korsanlık saldırısıyla en üst düzeye çıkartılan ve halen de yürütülmeye çalışılan uluslararası komplo, ABD'nin planlayıp yürüttüğü, NATO'ya dayanan ve uluslararası planda hemen herkesin ayarlandığı, uzun mücadele süreci içerisinde gelişip şekillenen ve planlı olarak yürütülen bir komplodur.

Bu komplo, tarihte Kürt direnişlerine karşı takınılan uluslararası tavrın en kapsamlı, çok yönlü ve en riyakarca uygulamalarla yürütülen bir hale getirilmesidir. Bu komplonun bütün kapsamı ve derinliğiyle tahlil edilmesi, açığa çıkarılması, partiye ve halka mal edilmesi, ona karşı doğru politik ve örgütsel tutumun belirlenip etkili mücadele yürütülmesi, önümüzdeki sürecin ulusal demokratik mücadelesinin stratejik ve taktik çerçevesini ortaya çıkaracaktır.

Komploya ilişkin uluslararası planda, Türkiye'de ve Kürt çevrelerinde şimdiye kadar çok şey yazılıp söylenmiş durumdadır. Parti Önderliğimizin komplonun kapsamını ve içeriğini tümüyle ortaya koyan özlü belirlemeleri mevcuttur. Kuşkusuz kompoya ilişkin önemli değerlendirmeler yapılmış olmasına, çok yönlü ipuçlarını vermesine ve birçok sonucu belirlemesine rağmen, mevcut değerlendirmelerden de öteye, komplonun daha fazla derinliğine araştırılıp tüm yönleriyle aydınlatılması gerekmektedir.

"Bütün zorluklara ve zayıflıklara rağmen, bunları yenip aşmanın da bir gereği olarak, PKK, ideolojik, politik ve örgütsel çizgide daha fazla derinleşmiş, örgüt yaşamı ve ilişkileri açısından insanlığın ulaştığı en ileri düzeyi ortaya çıkarmış, böylece kendisini ve dayanaklarını, yani Kürt toplumunu yok sayan ve kabul etmeyen sistemi aşan bir yaşam sistemini ortaya çıkarmıştır."

Partimiz 6. Kongre ve Merkez Komite kararlarımız doğrultusunda soruşturma faaliyeti yürütmüştür. İlk bilgileri toplayıp değerlendiren **Soruşturma Komisyonu**, şimdiye kadar ulaştığı sonuçları iki rapor halinde partiye ve kamuoyuna sunmuştur. Bunlar temelinde komplo bütün kapsamı ve derinliği içinde tartışılıp değerlendirilebilir. Bunları aşan, bilinmeyenleri açığa çıkartan, bütün sonuçlarıyla komployu aydınlatan bir düzeye ulaşmak için soruşturmanın bundan sonra da sürdürülmesi gereklidir.

a- Komplonun nedenleri, amaçları ve dayanakları

Parti Önderliğimize, partimize ve ulusal kurtuluş hareketimize karşı neden bu düzeyde bir uluslararası komplonun planlanıp yürütüldüğü sorulursa, buna en başta verilmesi gereken yanıt, Mezopotamya'nın ve Anadolu'nun dünya coğrafyasında ve uygarlık tarihinde işgal ettiği yer ve bu yerin önemi olur. Bu nedenle uygarlığın beşiği olan Mezopotamya'nın yüzyıllar boyunca uygarlık alanında gelişmek isteyen tüm güçlerin işgal ve istilasına sahne olduğu, güç kazanan herkesin bu uygarlık merkezini ele geçirmek istediği, bunun için de bu saha üzerinde büyük mücadelelerin yaşandığı bilinmektedir. Anadolu'nun ve Mezopotamya'nın taşıdığı bu konum gereği sahne olduğu mücadeleler, çatışmalar ve çelişkiler günümüze kadar sürüp gelmiştir. Bu nedenledir ki, geçtiğimiz yüzyılın başlarında Kürdistan'ın bölünüp parçalanıp paylaşılması, giderek Kürdistan ve Kürtler üzerinde tam bir inkar ve imha siyasetinin uygulanması ve bunun tüm uluslararası güçler tarafından kabul edilmesi yaşanmıştır. Bu politika yüzyılın sonuna kadar da ayakta tutulmaya ve sürdürülmeye çalışılmıştır.

Bu doğrultuda geçmişte oynanan bir yığın oyunun varlığı herkes tarafından bilinmektedir. Mevcut komplo, Kürtleri ve Kürdistan'ı yok sayan ve yok etmek isteyen siyasetin uygulanma çabaları içerisinde, tarihsel olarak sürdürülen oyunların en kapsamlı son parçası ve bir devamı olmaktadır. Demek ki, bu komplonun altında büyük tarihsel hesaplar vardır; etkili güncel çıkar mücadeleleri bulunuyor. Bu kadar çıkar hesabına ve mücadelesine sahne olan bir alanda, bu komplonun çok çeşitli oyunlarla yürütülmesi uluslararası siyaset bakımından doğal görülüyor. Uluslararası güçlerin bu düzeyde bir kompoda birlik oluşturabilmeleri de, Kürtlerin ve Kürdistan'ın inkarı ve imhasının mevcut uluslararası sistemin bir gerçeği olmasına dayanıyor ve bunun hala sürdürülme çabasını ifade ediyor.

Böyle bir soruya verilebilecek ikinci bir yanıt, kuşkusuz PKK gerçeği olmaktadır. PKK, her ne kadar yok sayılan ve imha edilmek istenen bir halkın içinde, egemenliğinde bir karış toprağın olmadığı bir güç, bir hereket olarak mücadele etse de, davasının haklılığı, halkın büyük özgürlük ve yaşam tutkusu, ona yeni bir güç olma, sistem yaratma ve etkili bir biçimde mücadele etme düzeyini kazandırmıştır. Bütün zorluklara ve zayıflıklara rağmen, bunları yenip aşmanın da bir gereği olarak, PKK, ideolojik, politik ve örgütsel çizgide daha fazla derinleşmiş, örgüt yaşamı ve ilişkileri açısından insanlığın ulaştığı en ileri düzeyi ortaya çıkarmış, böylece kendisini ve dayanaklarını, yani Kürt toplumunu yok sayan ve kabul etmeyen sistemi aşan bir yaşam sistemini ortaya çıkarmıştır. PKK'nin var olması, yürüttüğü davayı ileri götürebilmesi ve Kürt sorununa çözüm bulabilmesi, ancak böyle bir sistem yaratmakla, kendisini bu düzeyde bir sistem haline getirmekle mümkün olmuştur. Bu mücadeleyi yürütebilmesi ve ayakta kalabilmesi, tamamen böyle bir sistem yaratmasıyla bağlantılıdır.

Bu durum Avrupa'da ve Amerika'da çeşitli çevrelerin açıkça ifade ettiği gibi, dünyaya hakim olan sistem dışında onu aşan, ona alternatif olabilecek bir yaşam sistemi anlamına gelmektedir. Mevcut dünya hakimleri ise, böyle bir gelişmeyi ve alternatif duruşu kendi gelecekleri için bir tehlike, bir tehdit olarak görmekte; bu nedenle tıpkı Kürtler gibi PKK'yi de inkar etme, yok sayma eğilimi ve yaklaşımıyla bu sonuca ulaşabilmek için ellerinden gelen çabayı harcamaktadırlar.

Tarihsel ve güncel gerçekliğin böyle olmasına karşılık, komplo engellenemez miydi? Böyle bir komplonun bu biçimde yaşanması bir zorunluluk muydu? Bu sorular bizim için büyük önem taşımaktadır. Bu açıdan bakıldığında, kuşkusuz PKK Hareketinin doğuşu ve yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesi, komployа temel teşkil eden bu uluslararası ve bölgesel sisteme karşı onu parçalayıp değiştirmek amacı taşıyordu. Partinin, Önderlik gerçeğinin ve ulusal kurtuluş hareketinin varlık gerekçesi ve temel işlevi, daha doğuşundan itibaren bu zemini değiştirmeyi ve bu kompoya zemin olan sistemle kıyasıya bir mücadeleyi içeriyordu. Bu mücadele, mevcut zemini parçalama anlamında önemli bir gelişme düzeyini yakalayıp ciddi sonuçlar da ortaya çıkarmıştır.

Zorluklarla dolu olsa da, '90'ların başında bu mücadeleyi daha ileriye, zafere götürmek ve böylece yaşanan ulusal kurtuluşçu gelişmeleri kalıcı sonuçlara ulaştırmak gündeme girmiştir. Bunun başarılması, mücadelenin silahlı mücadele stratejisi temelinde ve diyalektik gelişim sürecinde zafere götürülmesi, komplonun zeminini parçalayacak, nedenlerini ortadan kaldıracaktı. Ancak bunun yapılamaması, '90'ların başında böyle bir başarının sağlanamaması, komplo nedenlerini tümüyle parçalayıp ortadan kaldırmadı. Aslında günümüzde çok daha gelişmiş boyutlarda ve değişik yöntemlerde yürütülen bu uluslararası komplo, esas itibariyla '91-'92 sürecinde bu boyutlarıyla örgütlenip şekillendi ve ulusal kurtuluşçu gelişmeye karşı topyekün savaş adı altında günümüzde uluslararası komplo düzeyine ulaşan saldırıyı başlattı.

Diğer yandan '90'ların ilk yıllarında tam başarıya giderek, bu komplo zeminini parçalayıp yok edecek bir gelişme ortaya çıkarılamayınca, bunun değerlendirilmesi temelinde '93'ten itibaren mücadele stratejisinde gerekli değişiklik yapılıp, ortaya çıkan dünya koşullarına ve Kürdistan'daki gelişme düzeyine uygun bir mücadele stratejisi oturtulabilseydi, komplonun zemini önemli ölçüde zayıflatılabilirdi. Bu değişiklik doğrultusunda yürütülecek başarılı çalışmalar, komplo zeminini tümden parçalayıp ortadan kaldırabilirdi. Ancak bilindiği gibi bu da zamanında ve yeterli ölçüde yapılamadı. Tersine, daha sonraki süreçte şiddet ve çözümsüzlük derinleşerek devam etti. Çözüm sürecinin yaşanabileceği, herhangi bir yolla mutlaka çözümün geliştirilmesi gerektiği böyle bir dönemde, çözümsüzlüğün ve şiddetin derinleşerek devam etmesi, uluslararası komplo etkenlerinin daha da güçlenmesine ve rantçılığın gelişmesine yolaçtı. Öyle ki, hem Kürtler içinde, hem Türkiye'de hem de uluslararası alanda böyle bir çözümsüzlüğe ve şiddete dayalı olarak kendini yaşatan bir yığın çıkar şebekesi oluştu. Bunlar kendi çıkarlarını bu durumun derinleşerek sürmesine dayandırarak, komplo zeminini böylece daha fazla güçlendirmiş ve uluslararası komployu hazırlamış oldular. Komplo, böyle önemli bir sorunda çözümsüzlüğün sürmesine ve tıkanmanın yaşanmasına, yine gelişme yaratmayan ve çıkar şebekelerine at oynatma fırsatı veren bu şiddetin haddinden fazla sürüp gitmesine bağlı olarak gelişti.

Bu durumu gören Parti Önderliğimiz, derinleşen şiddetin ve çözümsüzlüğün ortaya çıkardığı tehlikeli durumu aşmak için, 1 Eylül '98'de tek yanlı ateşkesle değişim sürecini başlatmak istedi. Ancak giderek güçlenmiş olan komplo etkenleri böyle bir süreçte saldırıya geçtiler. Güçlenmiş ve kendine bir sistem kazandırmış olan komplo etkenleri, çıkarlarının kaybedildiği bir değişim yaşanmasına imkan ve fırsat vermek istemediler.

Bu yönüyle uluslararası komplo, gerçekte Kürt-Türk çatışmasının sona erdirilmesine karşıdır, Kürt sorununda çözüme, barışa ve demokrasiye karşı geliştirilen bir saldırıdır, PKK'nin mevcut gücüyle ve örgüt yapısıyla değişip dönüşerek siyasal güç haline gelmesine ve Kürt sorununun çözümünü dayatmasına karşıdır; bütün bu nitelikleriyle komplo, Kürt halkının ve bireyinin varlığına karşıdır. Bütün bunlar kendini Parti Önderliği'nde somutlaştırdığı için, komplo da her şeyden önce ve tüm gücüyle Parti Önderliğini hedeflemiştir.

Diğer yandan Kürt sorununda barış ve çözümü önlemeyi amaçlayan ve Türk-Kürt çatışmasının daha da derinleşmesini isteyen uluslararası komplonun, aslında Türkiye'ye karşı da bir komplo olduğu açıktır. Bu yönüyle komplo, Türkiye'nin sorunlarını çözüp istikrar ve güç kazanmasına karşı da bir saldırıyı ifade etmektedir.

İşte bu genel amaçlarda uluslararası düzeyde bir birlik oluşmuştur. Uzun yıllar dış desteklerle Türkiye tarafından yürütülen bu saldırının Türkiye'nin artık yalnız başına bu işi götüremeyeceğini, ayakta kalmakta zorlandığını, uluslararası sisteme ve onu yönlendiren müttefiklerine kesin bir tutum olarak sunmasıyla bu saldırılar böyle bir komplo çerçevesinde planlanıp yürütülür hale gelmiştir.

Komployu ortaya çıkaran yaklaşıma göre, Kürt sorununu çözümsüz bırakmak ve ulusal hareketi ezmek için, PKK'yi bölüp parçalayarak tasfiye etmek ve bunun için de Parti Önderliği'ni devre dışı bırakmak gereklidir. Parti Önderliği devre dışı bırakılmadan PKK'yi tasfiye etmek, PKK'yi tasfiye etmeden de Kürtler üzerindeki inkar ve imha siyasetini sürdürmek ve gelişen ulusal hareketi tasfiye etmek mümkün değildir. Komployu planlayıp yürüten stratejik yönetim merkezleri tarafından Kürt toplumunun, ulusal hareketin, Kürt insanının ve PKK gerçeğinin çok yönlü araştırılıp incelenmesi sonucunda böyle bir stratejik yaklaşıma ulaşılmış ve bu biçimde stratejik bir plan oluşturulmuştur. Böyle bir yaklaşım ve planlama doğrultusunda Parti Önderliğimiz 9 Ekim tarihinde Ortadoğu'dan çıkmaya zorlanmış, değişik yer ve aşamalardan geçirilerek, 15 Şubat'ta Kenya'da tutularak Türkiye'ye götürülmüştür.

Parti Önderliği bu süreçte esas olarak Yunanistan, Rusya ve İtalya'da kalmıştır. Yunanistan ve Rusya'nın Önderliğini partiden ve halktan tecrit etme çabalarına karşılık, İtalya süreci bunların aşılması için kısmi bazı imkanlar sunmuş olsa da komplocu güçlerin yoğun çabaları, bazı provakatif girişimler ve bunların sabote edici tutumları nedeniyle bu tücridi boşa çıkartma çabaları sonuç vermemiştir. Daha sonraki süreçte Rusya ve Yunanistan üzerinden tecrit geliştirilmiş, planlı bir biçimde Kenya'ya götürülerek tecridin tamamlanması ve denetimin bütünüyle sağlanması gerçekleştirilmiştir.

Kürtler üzerindeki inkar ve imha siyasetinin sürdürülmesinde ve bunun için PKK'nin tasfiye edilip Parti Önderliği'nin etkisiz hale getirilmesinde uluslararası güçler arasında bir görüş birliği olsa da, komployu yürüten güçlerin bu görüş birliğinden öteye amaç ve yöntemlerinde farklılıklar vardır. Bu bakımdan belli başlı güçlerin komplodaki yer ve amaçlarını şöyle ifade etmek mümkündür.

Herkesten önce ABD, İngiltere ve İsrail ittifakı, uluslararası komployu planlayıp yürüten güçtür. Böyle bir komplo stratejisinin oluşturulması, karar ve planlarının hazırlanması ve uygulamaya konulup pratiğinin bizzat geliştirilmesi, herkesten çok bu ittifakın denetimi altında olmuştur. Sonuç itibariyle komplonun işleyişi üzerinde hala bu ittifakın denetimi vardır ve bunların çıkar ve planları doğrultusunda komplo devam ettirilmeye çalışılmaktadır. Bu ittifakın kompoya yaklaşımının stratejik düzeyde olduğunu, ABD önderliğindeki Yeni Dünya Düzeni'nin Ortadoğu'ya oturtulmasıyla ilişkili olduğunu ve onun bir parçasını oluşturduğunu rahatlıkla belirtebiliriz.

Bu anlamda PKK ve PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesi, Türkiye ve Ortadoğu'da yarattığı bölgesel konum nedeniyle Yeni Dünya Düzeni'nin bölgeye oturtulmasının önünde en büyük engel olmuştur. Bu gerçeği gören ve böyle değerlendiren bu ittifak, bölge ve Türkiye stratejisi doğrultusunda PKK ve ulusal kurtuluş hareketini etkisiz hale getirmeyi, PKK'nin bölge için yeni bir alternatif sistem yaratma tehlikesini ortadan kaldırmayı, PKK'nin Türkiye üzerinde zorlayıcılığını aşmayı, böylece çatışma durumuna son verip kendi stratejik çıkarlarını hayata geçirmeyi ve bu biçimde bir bölgesel sistemin gelişimine imkan verecek bir istikrar ortamının gelişmesini hedeflemiştir. Bu anlamda bu ittifakın yaklaşımı, bu düzeyde stratejik ve kendi çıkar sistemini bölgeye hakim kılma amacıyla bağlantılıdır.

"Komployu ortaya çıkaran yaklaşıma göre, Kürt sorununu çözümsüz bırakmak ve ulusal hareketi ezmek için, PKK'yi bölüp parçalayarak tasfiye etmek ve bunun için de Parti Önderliği'ni devre dışı bırakmak gereklidir. Parti Önderliği devre dışı bırakılmadan PKK'yi tasfiye etmek, PKK'yi tasfiye etmeden de Kürtler üzerindeki inkar ve imha siyasetini sürdürmek ve gelişen ulusal hareketi tasfiye etmek mümkün değildir."

Bu doğrultuda pratik hedef olarak Parti Önderliği'nin denetim altına alınması, siyasi faaliyet yürütemez kılınması, PKK'nin önderliksiz kalarak bölünüp, parçalanıp tasfiye olması, bu biçimde Yeni Dünya Düzeni'nin bölgeye oturtulması önünde engel olmaktan çıkartılması hedeflenmiştir. Parti Önderliği'nin tecrit edilmesi, korsanca bir saldırıyla yakalanıp Türkiye'ye götürülmesi, yoğun izolasyon koşullarında tutulması ve PKK'nin bölünüp parçalanması için bu güçler tarafından her alanda yoğun bir çalışmanın yürütülmesi, hem amacın bu biçimde planlandığını gösteriyor hem de böyle bir hedef ve planlama doğrultusunda mevcut ittifakın hala büyük bir çaba içerisinde olduğunu ortaya koyuyor.

İkinci güç olarak, İngiltere ve Yunanistan dışındaki Avrupa Birliği ülkeleri ele alınabilir. Bu ülkeler ve genel planda Avrupa, esas olarak Kürt sorunu karşısında İmralı sürecine kadar politikasızdır. Genelde Kürtler üzerindeki inkar ve imha politikasına katılım göstererek böyle bir sistemin parçası olma durumundadırlar. Bundan da öteye Kürt sorunu ve PKK mücadelesinin yanı sıra, Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun düzenlenmesi konusunda stratejik düzeyde bir politik yaklaşım içine girememişlerdir. PKK'nin geliştirdiği mücadele karşısındaki yaklaşımları hep taktik düzeyde, dar çıkar

“Bu yönüyle komplonun PKK ve Kürtler kadar Türkiye’ye, Türkiye’nin istikrar ve güç kazanmasına karşı olma yönü de vardır. Eğer komplo bu çerçevede gelişse ve sonuçlar ortaya çıkarsaydı, kuşkusuz bu sonuçtan en çok zarar görecek ülke ve halk Kürtler’le birlikte Türkiye ve Türk halkı olacaktı.”

yaklaşımını aşmayan, bu dar ekonomik çıkar yaklaşımını da çözümsüzlük ve çatışmada gören bir durumu yaşamışlardır.

Genel yaklaşım ve tek tek ülkelerin tutumu böyle bir politika içinde değerlendirilebilir. Uzun mücadele yılları süresince böylesi yaklaşımlarla hem Kürtlerden belli çıkarlar sağlamaya hem de Türkiye’den çeşitli ekonomik ve ticari kazançlar elde etmeye çalışmışlardır. Yaklaşım böyle olduğu için, komplonun pratikleştirilmesi sürecinde Almanya, İtalya ve diğer Avrupa Birliği ülkeleri oldukça tutarsız ve ikiyüzlü bir davranış sergilemişlerdir. Esas olarak mevcut durumun değişmesini istememeleri, çelişki ve çatışmanın sürüp gitmesinden yana olmaları, çıkarlarını çatışma ve çözümsüzlük üzerine oturtmaları, barış ve çözüm sürecini kendi çıkarlarına görmemeleri, onların böyle davranmalarına yol açmıştır. Parti Önderliğimiz, Türkiye ve Ortadoğu üzerinde Kürt politikası çerçevesinde Avrupa Birliği’ne önemli güç vermesine ve etkinliğini geliştirme fırsat ve ortamını açmasına rağmen, bu basit dar çıkarcı yaklaşım aşılamamış, ikiyüzlü bir tutumla komplonun bu biçimde pratikleşmesinde ve böyle sonuçlanmasında bu ülkelerin önemli payları olmuştur.

Kuşkusuz komploya en aktif katılan güçler, Yunanistan ve Rusya olmuşlardır. Yunanistan ve Rusya’nın komploda yer alış amaçları, katılım düzeyleri ve izledikleri yöntemler diğerlerinden farklıdır. Bu güçler her ne kadar böyle bir komploya bu biçimde aktif iştirak ederek bazı güncel çıkarlar elde etmişlerse de, esas olarak kendi stratejik yaklaşımlarını Kürt-Türk çatışmasının daha da derinleştirilmesinde, çözümsüzlüğün sürekli kılınmasında, barış ve çözüm yönündeki her türlü gelişmenin engellenmesinde görmeleri yatar. Hem Rusların hem de Yunanlılar’ın tarihsel olarak Türk düşmanı oldukları, Türkiye ile düşmanlık yaklaşımı içinde bulundukları, stratejilerini böyle bir düşmanlık üzerine oturttukları bilinen ir gerçektir. Böyle stratejik açıdan bakıldığında, Türk-Kürt çatışmasının derinleşmesi ve süreklileşip çözümsüzlük içinde kalması onların çıkarlarına uygun olanıdır. Bu çıkarı sürekli kılabilmek için, özellikle ’90’lardan itibaren gelişen mücadeleye sahte bir sempati ile baktıklarını ve destek vermek istediklerini söyleyip, sözde dostluk yaklaşımı göstermeye çalışmışlardır. Parti Önderliğimizin deyimiyle, bu sahte dostluk, sözde mücadeleden yana görünmeyi, gerçekte ise mücadeleyi kendi stratejik çıkarları için kullanmayı esas alarak, çözümsüzlüğü dayatma gibi bir sahteliği ve ikiyüzlülüğü içermiştir.

O açıdan bu güçler barışa ve çözüme en çok karşı olan, çatışmanın, şiddetin ve çözümsüzlüğün derinleştirilerek sürdürülmesini isteyen yaklaşımın sahibidir. Bu nedenle Parti Önderliği’nin 1 Eylül’de başlattığı ateşkes sürecini, bunun barış ve siyasallaşma yönünde evrimselleşmesini, kendi çıkarları açısından tehlikeli görmüşler, bu yönelimin boşa çıkartılması ve engellenmesi için geliştirilen bu komploya aktif olarak katılmışlardır. Onların bu amaçları doğrultusunda yöntemleri de diğer ülkelerin yaklaşımlarından ayrılmaktadır. Bu komplodan çatışmayı ve şiddeti sürekli kılacak bir sonucu çıkarma istemleri vardır. Bunun için de uzun süreli bir Türk-Kürt çatışmasına yol açacak Parti Önderliği’nin fiziki imhasını bile içermiştir. Bu düzey sorumsuz ve ahlaksız bir yaklaşım sözkonusudur.

Bu yönüyle komplonun PKK ve Kürtler kadar Türkiye’ye, Türkiye’nin istikrar ve güç kazanmasına karşı olma yönü de vardır. Eğer komplo bu çerçevede gelişse ve sonuçlar ortaya çıkarsaydı, kuşkusuz bu sonuçtan en çok zarar görecek ülke ve halk Kürtler’le birlikte Türkiye ve Türk halkı olacaktı. İzolasyonun Rusya ve Yunanistan üzerinden gerçekleştirilmesiyle komploda böyle bir yöntemin pratikleşmek üzere aktif olarak dayatıldığını, böyle büyük bir tehlikenin komplo sürecinde sürekli var olduğunu rahatlıkla belirtebiliriz. Bu yönüyle aslında baştan beri komplonun böyle bir yanı vardır ve bu tarihsel olarak bu güçlerin Anadolu ve Mezopotamya’ya yaklaşımıyla da, bu temelde geliştirdikleri birçok oyunla da bağlantılıdır.

Diğer yandan bölge devletlerinin tutumu da hem toplu olarak hem de tek tek her devletin kendi özgünlüğü içerisinde de değerlendirilebilir. Şimdilik genel planda Kürt sorununun çözümünün kendileri için dayattığı değişiklikten rahatsızlık duyarak, çözümün gelişmesine ve çatışmanın durmasına karşıdırlar. Çözümsüzlüğün ve çatışmalı durumun sürmesi, çatışmayı geliştiren PKK ve Kürtlerin mücadelelerinin yarattığı ortamda bu devletlerin kendi çıkarlarını sürdürmeleri, yarattıkları mevcut politik sistemin ve stratejik yaklaşımlarının bir gereği olmaktadır. Bu nedenle de bu güçler komplonun bu biçimde gelişmesine karşı olmamışlardır. Tersine mevcut politikalarıyla komplo ile bir uyum içinde bulunmuşlardır.

Türkiye, komplonun pratikte yürütülüşüne, yine bu biçimde kararlaştırılıp planlanmasına temel oluşturan, bunu isteyen, dayatan ve gerekli desteği veren bir ülke olmasına rağmen, komplonun pratik yürütülüşünde aslında çok fazla bir yer ve rolün sahibi değildir. Ancak destek vermiştir. Kuşkusuz öncesinden bu işi artık kendisinin yürütemediğini belirterek ve bütün imkanlarını açarak, adeta bu mücadeleyi stratejik olarak ittifak halinde olduğu müttefiklerine ihale etmiştir. O güçlerin planlayıp yürüttüğü komplonun pratik gelişiminde yeri ve bilgisi olsa da, çok etkin bir uygulayıcı konumu yoktur. Aslında Türkiye’nin komplonun yürütülüşüne karşı net bir tutumu da sözkonusu değildir.

Yöntem bakımından, kuşkusuz çok değişik yöntemleri uygun gören görüşler mevcuttur. Türkiye’de derhal imha etmekten tutalım, denetim altına alıp siyasi ve örgütsel tasfiyeyi doğru bulan görüşlere kadar birçok görüş vardır. Bundan yararlanarak fiziki imhayı öngörenler, Türkiye’nin böyle bir durumu gerçekleştirmesi için çaba harcamışlar, ancak bu çabalarında tam başarıya gidememişlerdir. Daha çok komploya katılımı ve komployu yürütme bakımından ABD’nin Türkiye üzerinde etkisinin olduğu, giderek bu etkinin daha fazla güçlendiği, başından itibaren de Türkiye üzerinde böyle bir etkilemeyi yürüttüğü söylenebilir.

Kuşkusuz uluslararası komployu değerlendirirken, bir de Kürt cephesine ve partinin durumuna kısaca bakmak gerekli ve zorunludur. İşbirlikçi ihanet baştan itibaren böyle bir komplonun parçası durumundadır. İlkel-milliyetçi çizgi, hem kendi gerçekliğiyle hem de kendi çabasıyla komplonun bir parçası olmuştur. Çeşitli işbirlikçi güçler ve ulusal sorunu kendileri için bir çıkar alanı olarak görenler, yine bu çerçevede PKK’nin geliştirdiği direnişe dayanarak kendilerini kişisel ve ailesel düzeyde yaşatmayı esas alanlar, sorunun çözümüne karşı oldukları için, Parti Önderliği’nin geliştirdiği 1 Eylül sürecine de karşı çıkmışlar, onu benimsememişler ve tutumlarıyla komplonun çeşitli biçimlerde bir parçası olmuşlardır.

Parti cephesinden baktığımızda ise, en önce Mahir Welat denen kişinin buradaki yeri ve rolünden söz etmek gerekir. Çeşitli istihbarat örgütleri tarafından kullanılan bu kişi, Roma sürecinin provake edilmesinde, dolayısıyla Parti Önderliği’nin yeniden Rusya ve Yunanistan sahasına çıkartılmasında ve bu temelde partiden ve halktan tecridinin gerçekleştirilmesinde önemli bir rolün sahibidir. Komploya karşı boşa çıkarma eğilimi taşıyan Roma sürecinin sabote edilmesinde bu kişinin tutum ve yaklaşımlarının önemli bir rolü vardır. Çeşitli çevreler, bu tutumu haklı olarak “iç ihanet” biçiminde değerlendirmişlerdir. Aynı düzeyde olmasa bile, Rozerin denen kişiliğin de komploda benzer bir rolü mevcuttur.

Partimiz içindeki diğer kişi ve örgütler -Avrupa örgütümüz, dış ilişki faaliyetlerimiz-, Parti Merkezimiz ve 6. Kongremiz, böyle bir sürecin ortaya çıkmasında ve hazırlanmasında yetersizlikleriyle, hatalı değerlendirme ve tutumlarıyla değişik oranlarda pay sahibi oldukları gibi, komplonun pratik gelişme sürecinde de gündem dışı kalarak ve yetersiz yaklaşım içinde olarak, komplonun bu biçimde sonuçlanmasında somut zemin olmuşlardır. Bu durumun ayrıntılarıyla değerlendirilmesi, sorumlulukların daha açık, daha belirgin olarak açığa çıkartılması farklı bir tartışma ve değerlendirmenin konusu olabilir.

Bu noktada komploya zemin olma, ona karşı mücadele, onun zeminini yıkma ve onu boşa çıkarma temel görevken, bu görevi başaramama kuşkusuz tüm parti yapımızı önemli bir sorumluluk altına sokmuştur.

Bu çerçevede komploya karşı mücadelenin durumu ve mücadelenin çeşitli cephelerden nasıl yürütüldüğünü biraz daha ayrıntılı görmek ve bugünkü durumu bu temelde değerlendirmek daha yararlı olur.

b- Komploya karşı mücadele süreçleri

Her şeyden önce 9 Ekim’de başlayıp 15 Şubat’a varan uluslararası komplonun pratik olarak gerçekleştiği süreç karşısındaki duruşumuzun, uluslararası güçlerin bir ittifak dahilinde Parti Önderliğimize, dolayısıyla parti ve mücadelemize yönelik bu düzeyde bir saldırıyı geliştirdiği bir ortamda, bu saldırıya karşı mücadele etme yöntemlerimizin ve yaklaşımlarımızın ciddi biçimde sorgulanması gereklidir. Böyle bir sorgulamayı derinliğine, çözümleyici ve dönüştürücü bir düzeyde yapmak, tüm parti militanları açısından partidışılıkları aşmak, doğru partileşmeyi ve militanlaşmayı gerçekleştirmek gibi bir sonuca götürecektir. Bu açıdan hepimizin yüksek bir sorumlulukla böyle bir sorgulamayı en azından bir ilk sorgulama biçiminde, vicdani bir sorgulama olarak yapması ve gereken sonuçları kendisi açısından çıkarması militan gelişme için zorunludur.

Komplonun pratik gelişimi karşısındaki tutumları irdelerken, kuşkusuz öncelikle Parti Önderliği’nin gösterdiği tutumu değerlendirmek ve anlamak gerekir. Önderliğin kendisinin de belirttiği gibi; uluslararası güçler komployu dayattığında, Önderliğin ülkeye de, yurtdışına da, Avrupa’ya da gitme imkanları ve kanalları vardı. Yine Önderliğin belirttiği gibi, böyle bir durumda ülkeye ve dağa değil Avrupa’ya yönelmek, çelişki ve şiddeti daha çok derinleştirmenin önüne geçmeyi, dolayısıyla çözümsüzlüğü arttırmayı, halkların daha fazla acı ve kayıp vermelerini önlemeyi hedeflemiştir. Ülkeye ve dağa yönelim bu durumları geliştirecek iken, Avrupa’ya yönelmek böyle bir şiddet ve çatışmanın derinleştirilmesinin önünü alıp, çözüm arayışlarını geliştirmek için uygun ortam aramak anlamına geliyordu. Böyle bir tutum, kuşkusuz komplonun değişik biçimlerde çok daha tehlikeli boyutlarda gelişmesinin önüne geçmiştir. Bu kadar ağır sonuçları olsa bile, yine de çözüm arayışını ve çözüm kapısını açık tutan bir hareket tarzı için de olabilmek, çıkmaz ve çözümsüzlük içerisinde ağır sonuçların ortaya çıkacağı bir duruma düşmeyi önlemiştir. Bunu bu biçimde değerlendirmek gerekir. Parti Önderliği, büyük özlemi olmasına rağmen dağ yerine Avrupa’ya yönelip çözüm aramasını siyaseten daha doğru bulduğunu belirtiyor ki bu, komplonun derinleşmesini önleyen bir tutum oluyor.

Yine komplonun pratik uygulama sürecinde Parti Önderliği’nin **Roma Yürüyüşü** vardır. İki ay gibi bir süre komployu tahlil eden, halkı ve kamuoyunu bilgilendiren bir çalışma yapılarak, komplo karşısında komployu boşa çıkartma fırsatları ve imkanları kısmen yaratılmıştır. Bu, aslında isabetli bir yönelimdir, ancak önünde ciddi zorluklar ve engeller vardı. Roma süreci, komployu zayıflatmada önemli bir süreçtir. Fakat çeşitli nedenler, provokatif tutumlar ve düşman cephesinin zorlayıcılığı bu sürecin daha fazla derinleşmesine fırsat vermedi.

Diğer bir tutum, Önderliğin özellikle Roma’dan çıkıştan sonraki süreçte imhacı güçlerin ağır tahrik ve zorlayıcılığına karşı gösterdiği sabır, tahrike gelmeyen, dolayısıyla provokatif, imhacı davranışlarına fırsat vermeyen yaklaşımı ve bu temeldeki davranışıdır. Bazı güçler çok yönlü tahrikle imha ortamını yaratmak istiyorlardı. Eğer bu görülmeseydi, uygun ve doğru bir tutumla buna karşılık verilmeseydi, her an böyle bir tahrik altında imha ortamına düşülebilirdi. Parti Önderliği tutum ve davranışlarıyla böyle bir sonuca da fırsat vermiyor. Bu da komplonun tam başarısının önlenmesinde, komplonun derinleştirilmesine fırsat vermemede önemli bir davranış oluyor.

Öte yandan komplonun gerçekleştirilmeye çalışıldığı bu süreçte Kürdistan’da, Avrupa’da, Rusya’da, zindanlarda, her alanda **“Güneşimizi Karartamazsınız”** şiarı temelinde, partimizin ve halkımızın en değerli militanlarının büyük bir eylemsel kampanyası yaşandı. Kendini yakma biçiminde, tarihte eşine az rastlanır büyüklükteki bu kutsal direniş eylemliliği içinde altmıştan fazla şehit verildi. Dünyayı derinden etkileyen bu büyük direniş eylemliliği, partimizin Kürt halkında yarattığı gerçek ruhu ortaya koyarak, komplocu güçleri sarsan ve komplonun daha da derinleştirilmesini engelleyen en temel güç olmuştur.

Parti ve halk militanlığının bu kutsal tutumuna karşılık, komplonun pratik gelişimi karşısında Parti Merkezimizin tutumunu ise bütünüyle ve genel anlamda bir sorumsuzluk olarak değerlendirmek hatalı değildir. Bir kere komplo öncesindeki uzun mücadele sürecinde görevleri başarıyla yerine getiremeyerek komplo zeminini parçalayamamış, komplo etkenlerinin güçlenmesini önleyememiştir. Bu anlamda komplosal gelişmeyi önleyemediği gibi, yetersiz tutumuyla komploya zemin olmaktan kurtulamamıştır. Komplonun pratik gelişimi içerisinde

“Bir önderlik hareketi olması ve bütün gelişme çizgilerinde Önderliğin etkili çabalarının bulunması dolayısıyla, 15 Şubat olayı, partimiz açısından daha sonrasının ne olacağı ve nasıl yürüyeceği sorularının haklı olarak sorulmasına götürmüştür. Bu anlamda 15 Şubat’ı derinliğine çözümlemek, değerlendirmek ve kavrayıp özümsemek hepimiz için gerekli ve zorunludur.”

ortaya çıkan durumu ciddi bir değerlendirmeye tabi tutamamış, siyasi mücadele sürecinin keskinliğini ve taşıdığı tehlikeleri görememiş, yüzeysel, gerçeklerden uzak ve kendine fazla sorun yapmayan yaklaşımıyla komplonun pratikleştirilmesi karşısında politik-pratik bir tutumun sahibi olamamıştır. Zaten tüm bu süreç, ciddi bir merkezileşememe, merkez görevlerinin yerine getirilememesi ve parti yönetimine bu anlamda katılamaması, gerçek niteliğini en ağır sonuçlarıyla komplo karşısında açığa vurmuştur. Tabii bu da olumsuzluğundan ders çıkarılması gereken önemli bir durum olmaktadır.

Komplonun pratikleştirilmesi süreci, bilindiği gibi partimizin 6. Kongre sürecidir. Bu anlamda Kongre durumunun da değerlendirilmesi ve doğru anlaşılması gerekli ve önemlidir. Böyle bir süreçte kongre gibi bir toplantı düzeyinde olunması, kuşkusuz partimiz için büyük bir avantajdı. Eğer doğru kullanılsaydı, en derinlikli değerlendirmelerle komplo çözümlenebilir, ona karşı yeterli parti tutumu geliştirilebilirdi. Oysa pratik böyle olmadı. Kongre toplantısı içinde olmak, partimiz için bir avantaj oluşturmaktan öteye, önde gelen kadro topluluğunun politik-pratik süreçten kopması ve böylece de komplo karşısında ilişkisiz, tecritte ve kopuk olarak kalması sonucunu getirdi. Bu anlamda 6. Kongre, komployla belirlenen siyasi süreç karşısında gündem dışılığı yaşamıştır. İçinde bulunulan hayati derecede ki siyasi süreç üzerinde yoğunlaşıp ona karşı çözümleyici tutum geliştirememiş, tersine o koşullar için tali denebilecek çelişki ve tartışmalar içerisinde kalarak gündemi kaybetmiştir. Bu da ders çıkarılması gereken çok önemli bir durumdur.

Demek ki gündem dışına düşmek, tali çelişkileri yersiz bir biçimde öne çıkarmak ve sonuçsuz tartışmalar içerisinde olmak oldukça tehlikeli siyasi ve pratik sonuçlar verebilmektedir. Partimiz bunu 6. Kongre sürecinde uluslararası komplo karşısında çok ağır sonuçlarıyla yaşamış ve telafisi mümkün olmayan bir durumla karşılaşmıştır. Parti açısından bu durumun ne kadar zarar verici ve tehlikeli olduğu açıktır. Kuşkusuz bundan gerekli dersleri çıkarmayı ve bir daha böylesi durumlara düşmeye asla fırsat vermemeyi bilmek gereklidir.

Diğer bir alan olarak Avrupa örgütümüzün komplo karşısındaki durumunu da değerlendirmek gerekir. Bir defa bu alan örgütümüz, Parti Önderliğimizin Avrupa'ya çıkışı için gerekli olan çalışmaları yapmak üzere lazım olan hazırlıkları önceden sağlamamış, özellikle diplomasi alanında görüldüğü gibi parti ve Önderlik abartılı bilgilendirilmiştir. Parti Önderliği'nin komployu boşa çıkartmak üzere Avrupa'ya yürüyüşü, bu alan örgütümüz tarafından ciddi ve yeterli bir değerlendirmeye tabii tutulamamış ve derinlikli olarak kavranıp buradan doğru sonuçlar çıkartarak, görevlerini belirleyip üzerine gidici olunamamıştır. Bundan da öteye bu alan örgütümüzde Parti Önderliği'nin yürüttüğü mücadeleyle birleşmek yerine, aşırı bireyci yaklaşım, dağınıklık ve iç kargaşa içinde Önderliğin Avrupa'ya ulaşmasını yanlış değerlendiren, ondan bireysel sonuç çıkarmaya çalışan, bu nedenle bireysel tutum ve davranış içinde olup kendini birey düzeyinde partide daha iyi bir yere getirmeye çalışan yaklaşım ve tutumlar ağırlıklı olarak görülmüştür. Bu durum, Önderliğe karşı saldırıların yeterince izlenilememesi, Önderliğin hareket tarzının takip edilememesi, dolayısıyla partinin ve halkın Önderlik'ten kopması gibi bir sonucu doğurmuştur. Komplocu güçler bunu fırsat bilerek Önderliği tecrit etmeyi, etkisiz hale getirerek denetim altına almayı başarabilmişlerdir.

Bütün bunlar kuşkusuz ilk kez karşılaşılan yeni bir mücadele süreci olması itibarıyla bu biçimde değerlendirilebilse de, uzun mücadele pratiğini yaşamış bir örgüt olarak partimiz ve kadro yapımız

"Fedai ve gerilla eylemliliği, yine halk serhıldanları bütün yetersizliklerine rağmen düşman cephesine önemli darbeler vurdular. Bu gelişme, çeşitli çevreleri, ortaya çıkan sonuca bakarak, Önderlik yönetimi olmadan da PKK'nin örgütsel bütünlğünü koruyabileceği, direnişi sürdürebileceği, gerillanın ezilmesinin ve PKK'nin tasfiye edilmesinin, Türkiye'nin umut ettiği gibi öyle kolay ve kısa sürede olamayacağı değerlendirmesine götürdü."

açısından ağır bir sorumluluk durumudur. Ne yazık ki, komplo karşısında durumumuz böyledir. Eğer bundan doğru sonuç çıkarmak, sorumlu yaklaşımla ortaya çıkan olumsuzlukları gidermek istiyorsak, o zaman düşman saldırıları karşısında bizi böyle sorumsuz, gündem dışı ve ciddiyetsiz tutan ruh halinden, düşünce, tutum ve davranışlardan kendimizi kurtararak doğru partileştirmek ve bundan sonraki pratik-politik mücadeleye örgütlü bir temelde başarılı sonuçlar alarak katılmak durumundayız. Telafinin tek doğru yolu budur; böyle bir sonucu çıkarmak ve bu sonucu pratikleştirmek tek devrimci tutumdur.

Parti yönetim ve kadrolarımızın taşıdığı bu yaklaşım ve gösterdiği tutumdan da zemin bularak pratikleşmesini sürdüren uluslararası komplo, bilindiği gibi saldırısını 15 Şubat korsanlık eylemiyle Parti Önderliğimizin esaret altına alınmasına kadar vardırmıştır. 15 Şubat olayı parti ve mücadele tarihimizin en önemli olaylarından biri, belki de birincisidir. Parti yönetimimiz, bu olayı mücadele ve parti tarihimizde bir dönüm noktası, bu anlamda bir **milat** olarak ifadelendirmiştir.

Bir önderlik hareketi olması ve bütün gelişme çizgilerinde Önderliğin etkili çabalarının bulunması dolayısıyla, 15 Şubat olayı, partimiz açısından daha sonrasının ne olacağı ve nasıl yürüyeceği sorularının haklı olarak sorulmasına götürmüştür. Bu anlamda 15 Şubat'ı derinliğine çözümlemek, değerlendirmek ve kavrayıp özümsemek hepimiz için gerekli ve zorunludur. Doğru partileşmek ve Önderlik çizgisinin sağlam bir militanı haline gelmek, ancak böyle bir değerlendirmeyi ve özümsemeyi derinliğine yapmakla mümkündür. Şimdiye kadar kısmen yapılmaya çalışılan bu değerlendirme durumu, bundan sonra da sürekli derinleştirilmeye, yeterli düzeye ulaştırılmaya ve buradan sonuçlar çıkarılmaya çalışılacaktır.

Bu açıdan baktığımızda, 15 Şubat'tan bu yana geçen yaklaşık bir yıla ulaşan sürecin de doğru değerlendirilmesi ve anlaşılması gereklidir. Bu süreç, parti tarihimizin olağanüstü ve en zor dönemidir. 15 Şubat'ı ne parti tarihimiz içinde yer alan çeşitli değişik olaylar gibi değerlendirebiliriz, ne de 15 Şubat'tan günümüze kadar geçen dönemi parti tarihimizin başka herhangi bir dönemiyle kıyaslayabiliriz. Böyle bir değerlendirme ve kıyaslama yaklaşımı yanlıştır ve PKK gerçeğiyle çelişir; PKK'nin bir önderliksel hareket olma gerçeğini yadsır. Bu da bizi inkarcılığa, bireyciliğe, kendiliğindenciliğe ve kendine göre partiyi değerlendirmeye götürür ki, bu, partiye katılmamak ve parti dışı olmak demektir. O açıdan bir defa yaşadığımız bir yıllık sürece böyle bir çizgiden yaklaşmak; olgun, sorumlu ve seviyeli bir değerlendirme içinde olmak kesinlikle gereklidir. Hele hele 15 Şubat'ın bütün parti kadrosunda yarattığı ağır şok, geliştirdiği duygusallık ve bundan doğan değişik yaklaşımlar dikkate alınınca, kuşkusuz değerlendirmelerimizi daha seviyeli yapmamız şarttır.

Yine bütün parti çalışmaları içinde Önderliğin yönlendirici ve yürütücü niteliği, parti örgütümüzün bütünüyle bir Önderlik yönetimine göre şekillenmesi, partileşmenin böyle bir önderlik yönetimi altında, Önderliğe katılım ve partisel ilişkilerini Önderlik ilişkileri biçiminde düzenleme gerçeği dikkate alındığında, tabii daha sonra böyle bir Önderlik yönetiminin fiilen ortadan kalktığı bir durumun örgütsel açıdan ne anlama geleceği, ne tür sorunları ortaya çıkaracağı ve ne tür tehlikeleri içereceği rahatlıkla görülebilir. Bu açıdan 15 Şubat'tan günümüze kadar geçen süreç, genel itibarıyla böyle zorluklarla dolu olağanüstü bir dönemin tehlikelerine karşı mücadele, bu tehlikelerin önünü alma, tedbirlerini geliştirme mücadelesi olarak değerlendirilebilir.

Bu anlamda örgütün yeniden toparlanması, ilişki sisteminin yeniden gelişmesi, bir yönetim gücü yaratması ve bütün bunları yaparken de kuşkusuz biraz içe büzülme gibi bir durumu yaşaması gerçekleşmiştir. Tehlikeleri önlemek, kendini toparlamak, güç biriktirmek ve yeniden düzenlemek açısından, aşırı olmamak kaydıyla bir yönüyle içe çekilme hatalı da değildir. Şimdiye kadar ki mücadele ve çalışmayla bu hususlarda belli adımlar atılmış, gücün toparlanması kongre düzeyindeki bir toplantı etrafında gerçekleştirilerek, kendini yeniden kararlaştırmak ve bir hamle yapmak, koşulların gerektirdiği ölçüde dışa açılıma yönelebilmek için giderek bir birikim, hazırlık, güç toparlama ve örgütsel zemin yaratılmıştır.

15 Şubat'tan günümüze kadar geçen mücadele sürecini komploya karşı üç taktik süreç olarak değerlendirmek, genel olarak bütün süreci böyle üç bölüm içinde değerlendirmeye tabi tutmak hatalı değildir. Bunlar; sorgu süreci ve ona karşı mücadele, mahkeme süreci ve ona karşı mücadele, stratejik değişim süreci, yani 1 Eylül ile geliştirilen değişim ve dönüşüm süreci olarak ifade edilebilir. Bu süreçleri kendi içinde kısaca şöyle değerlendirmek mümkündür.

1- Sorgu süreci

15 Şubat olayı gerçekleştiğinde 6. Kongre çalışmalarımız devam etmekteydi. Böyle bir olay karşısında kongre düzeyinde toplantı halinde olmak partimiz için bir avantajdı. Kongre diğer gündemlerini bırakarak, 15 Şubat'la ortaya çıkan durumu ve ona karşı tutumumuzu değerlendiren ve kararlaştıran tartışmalar yapıp, bunu hayata geçirmek üzere bir yönetim seçerek çalışmalarını tamamladı. Kongremizin 15 Şubat'ı ortaya çıkaran düşman yaklaşımlarına, komploya ilişkin değerlendirme ve mevcut planlaması, parti ve kongre belgelerimiz içinde vardır; bunlar bilinmektedir. Çeşitli eksiklikleri olsa bile -ki, böyle bir bilgi düzeyinde bu bir bakıma doğaldır da-, 15 Şubat'la ortaya çıkan durum ve ona karşı mücadele görevlerine ilişkin belirlemeleri doğrudur. 15 Şubat'la ortaya çıkan durumun bir imhaya ulaşmasını önlemek üzere, bütün çalışmaları Parti Önderliği'nin durumuna endeksleme temelinde her alanda topyekün bir direnişe geçmek; gerillayı, serhıldanları ve fedailiği harekete geçirerek imhayı önlemeye çalışmak, Parti Önderliği'ni aranır duruma getirip imhayı önlemek, bu temelde gücü ve çalışmaları örgütleyip planlamak doğru ve yerinde bir yönelim olmuştur.

15 Şubat'la düşmanın bize verdiği temel bazı mesajlar vardı. Birincisi, direnişin sürdürülemeyeceği, artık direnişten vazgeçileceği eğilimiydi. Bunun tersini göstermek için her alanda ve her boyutta direnişi geliştirmek doğru ve devrimci bir tutum oluyordu. İkincisi, partinin kendisini örgütleyemeyecği, yönetemeyeceği, birlik ve bütünlüğünü koruyamayacağı ve dağılıp tasfiye olacağı mesajıydı. Buna karşı parti örgütlülüğünü geliştirmek, ortaya çıkan durumun gerektirdiği yüksek sorumlulukla hareket ederek parti birliğini ve örgütlülüğünü güçlendirmek, bunu sağlam tutmak, düşmanın bu alandaki umutlarını da böyle bir yaklaşımla boşa çıkartmak dönemin önemli bir devrimci tutumuydu. Bunlar temelinde ortaya çıkan planlamaları ve görevleri pratiğe geçirmek üzere parti güçlerimiz seferber edilmeye ve örgütlenmeye çalışıldı. Öncelikle komploya karşı yanıt olmak üzere halkın gelişen hareketliliğini daha örgütlü ve etkin kılmak için çaba harcandı. Bütün eksikliğine rağmen, halkın gelişen tepkisi ve büyük mücadelesi, iç ve dış komplocu çevreleri sarsma, onlara darbe vurma ve komplo karşısında halkın çok etkin bir tutum içinde olacağını gösterme bakımından önemli ve etkili bir rol oynadı.

Diğer yandan kış koşullarının zorlaması sonucunda öncelikle fedai eylemliliği harekete geçirilmeye çalışıldı. Birçok alanda düşman cephesini tehdit eden ve sarsan kahramanca fedai eylemleri geliştirildi. Her ne kadar alelacele hareket edilse ve yeterince hazırlığa dayanma sonucunda pratikleşme bakımından çeşitli zayıflıkları ve eksiklikleri içinde taşısa da, fedai tarzında hızla eyleme geçilebilmesi, Türkiye ve uluslararası ortam üzerinde oldukça baskı oluşturup etkide bulundu.

Yine bütün eksikliklerine rağmen, geçen yıllardan daha erken ve daha etkili olarak birçok alanda gerilla harekete geçirilebildi. Fedai tarzıyla da birleşen gerilla eylemliliği, birçok alanda düşmana ağır kayıplar verdiren bir eylemliliği ortaya çıkarabildi. Kuşkusuz kontrolsüz, dönemin görevlerini başarıyla yerine getirmeyen ve kayıplara yol açan gerilla duruşu ve hareketliliği de oldu. Fakat bu yetersizliğine rağmen, on beş yıllık mücadele tarihimiz içinde en etkili bahar gerilla eylemliliği böyle bir süreçte ortaya çıkarılabildi.

Öte yandan parti örgütlenmemiz, örgüt yapımızın korunup geliştirilmesi, en azından dışa yansıyacak kadar bir dağınıklık ve parçalanma içinde olmama, sabırlı ve sağduyulu yaklaşım, komplocuların örgütün bölünüp parçalanacağına ilişkin beklentilerini de boşa çıkardı. Kuşkusuz parti çalışmalarımız ciddi zorluklarla yürüdü. Örgütsel ilişkilerimiz her alanda yeniden kurulmak, yeni parti yönetimi yaratılmak durumundaydı. Parti Önderliği'nin pratik yönetim durumunun ortadan kalkmasıyla bütün alanlardaki parti örgütlerimiz kendi başına, ilişkisiz ve biraz da kendi başına hareket eden bir konumda kalmıştı. Bunları bir örgütsel ilişki sistemi içine, bir rapor-talimat düzeni altına çekmek; böylece her kafadan bir sesin çıktığı ve herkesin bildiğine göre hareket ettiği bir örgüt yapısından, aynı doğrultuda düşünen, konuşan ve çalışan bir örgüt gerçeğine ulaşmak üzere belli bir çalışma yürütüldü. Bu anlamda merkezileşme ve parti yönetimi olma çalışması, Önderliğin pratik yönetiminin ortaya çıkardığı zorunluluğun ağır yükümlüğü altında gerçekleştirilmeye çalışıldı.

"Komplonun pratik uygulama sürecinde Parti Önderliği'nin Roma Yürüyüşü vardır. İki ay gibi bir süre komployu tahlil eden, halkı ve kamuoyunu bilgilendiren bir çalışma yapılarak, komplo karşısında komployu boşa çıkartma fırsatları ve imkanları kısmen yaratılmıştır. Bu, aslında isabetli bir yönelimdir, ancak önünde ciddi zorluklar ve engeller vardı. Roma süreci, komployu zayıflatmada önemli bir süreçtir."

Bu temelde gösterilen direniş ve örgütsel yapıyı geliştirmek üzere yürütülen çalışmalar, giderek partinin kendini yeniden kanıtlaması, Önderlik yönetimi olmadan da Önderliğin yarattığı partinin kendini örgütleyip yürütebileceği ve mücadeleyi geliştirebileceği kanaatini ortaya çıkardı. Fedai ve gerilla eylemliliği, yine halk serhıldanları bütün yetersizliklerine rağmen düşman cephesine önemli darbeler vurdular. Bu gelişme, çeşitli çevreleri, ortaya çıkan sonuca bakarak, Önderlik yönetimi olmadan da PKK'nin örgütsel bütünlüğünü koruyabileceği, direnişi sürdürebileceği, gerillanın ezilmesinin ve PKK'nin tasfiye edilmesinin, Türkiye'nin umut ettiği gibi öyle kolay ve kısa sürede olamayacağı değerlendirmesine götürdü. Bu anlamda taktik belirlemeler belli ölçüde hayata geçirilmiş, sağlanan gelişmeler olumlu etkide bulunarak, düşman beklenti ve umutlarını kırmış oldu. Bu, giderek Parti Önderliği üzerindeki tam bir tecridi de ortadan kaldıran, Önderliğin ağır kısıtlama koşullarında da olsa avukatları aracılığıyla kamuoyu ile ilişkilenmesine fırsat veren, hukuki sürecin işleyişini garantileyen ve bu anlamda bir oldu bittiye imha tehlikesini ortadan kaldıran bir sonucu doğurdu. Böylece ana hatlarıyla, uygulamadaki çeşitli hata ve eksikliklerine rağmen, sorgulama sürecine başarılı yanıt veren bir pratik çalışma ortaya çıkarılmış oldu.

Bu en zorlu taktik süreçte bizi en fazla zorlayan ve bu dönemde parti yönetimimizin en önemli hatası anlamına gelen olay, 6. Kongrenin topyekün direniş kararı alıp partiyi Önderliğin durumuna endeksleyerek böyle bir yönelim başlattığı bir süreçte, 6. Kongre tarafından kararlaştırılmış olan İkinci Kadın Kongresi'ni uygun bir sürece ertelemeyip uygulamaya koymasıydı. Oysa Kongre sonrasında yapılan Merkez komite Toplantısı, topyekün direniş dışında diğer kararların uygulanmasını uygun zamana ertelemişti. Buna rağmen, Kadın Kongresi'nin yapılmasını o koşullarda gündemleştirilmesi, parti yönetimimizin yeterli bir duyarlılık ve öngörüyle sürece yaklaşamadığını gösterdi. Çünkü tüm partinin topyekün direnişe seferber edildiği, her şeyin Önderliğin imhasına karşı direnmek üzere harekete geçirildiği ve ağır duygusal ortamın hakim olduğu böyle bir süreçte farklı hususları gündemleştirmek, 6. Kongre sürecindeki gündemdışılığın bir benzerinin yaşanması ve onun bir anlamda devam ettirilmesi anlamına geliyordu. Partinin militan kadın yapısı önüne böyle hatalı gündemi koyma, ağır duygusal ortam, dogmatik ve kalıpçı yaklaşımlarla da birleşince, parti birliğini tehdit eden, parti yönetimiyle partinin bayan yapısı arasında bir kopuşu ve çelişkiyi ortaya çıkaran, dolayısıyla bayan yapısının bu ölümcül direniş sürecine katılımını zayıflatan bir durumu ortaya çıkardı. Bu durum kuşkusuz parti yapısı, örgüt gerçekliğimiz açısından çok ciddi bir tehlikeydi; bir bakıma komplocuların beklentilerinin içine düşmek, en kritik süreçte partiyi bölünme, parçalanma ve tasfiye olmayla yüzyüze getirmek anlamına geliyordu.

Parti yönetimimiz böyle bir uygulamanın mevcut topyekün direniş sürecine ters olduğunu ve hata yapıldığını görüp anlayınca, daha somut ve gerçekçi bir yaklaşım ve sabırlı bir tutumla hareket ederek, böyle tehlikeli bir durumu gidermek üzere etkili bir çalışma içerisine girdi. Mevcut durumu sabırla ve itinayla ele alıp hataları gidererek düzeltmeyi sağlamayı öngördü. Ağır duygusal ortama ve dogmatik yaklaşımlara rağmen, parti birliği ve bütünlüğü açısından Önderlik gerçeğinin ortaya çıkardığı sağduyunun bütün parti militanları ve bayan militan yapısı tarafından da gösterilmesi sonucun-

da, böyle bir tehlike parti için olumsuz ve zararlı sonuçlara ulaşmadan önlenip, hatalar ve eksiklikler eleştirilerek düzeltmenin sağlanması başarıldı.

Diğer yandan bu dönemde taktik değiştirmede de beli bir gecikme durumu yaşandıysa da, böyle bir durum partimizin politik ve pratik mücadelesi açısından çok fazla zorlayıcı ve engelleyici bir sonuca ulaşmadan telafi edilip, ortaya çıkan koşullara uygun yeni bir taktik sürec içerisine girme başarıldı.

2- Mahkeme süreci

Nisan sonlarına doğru Parti Önderliğimiz üzerindeki ağır tecrit ve ilişkisizlendirme kısmen yıkılarak, avukatları aracılığıyla kamuoyuna mesajlar verme imkanı ortaya çıktı. Bu temelde ilk yaklaşımlarını, daha önce Avrupa'da ve Ortadoğu'da birçok kez dile getirdiği Kürt sorununa çözüm geliştirme formülasyonlarını, içinde bulunulan koşullara uygun olarak yeniden formüle edip kamuoyuna sunma çabası içerisine girdi.

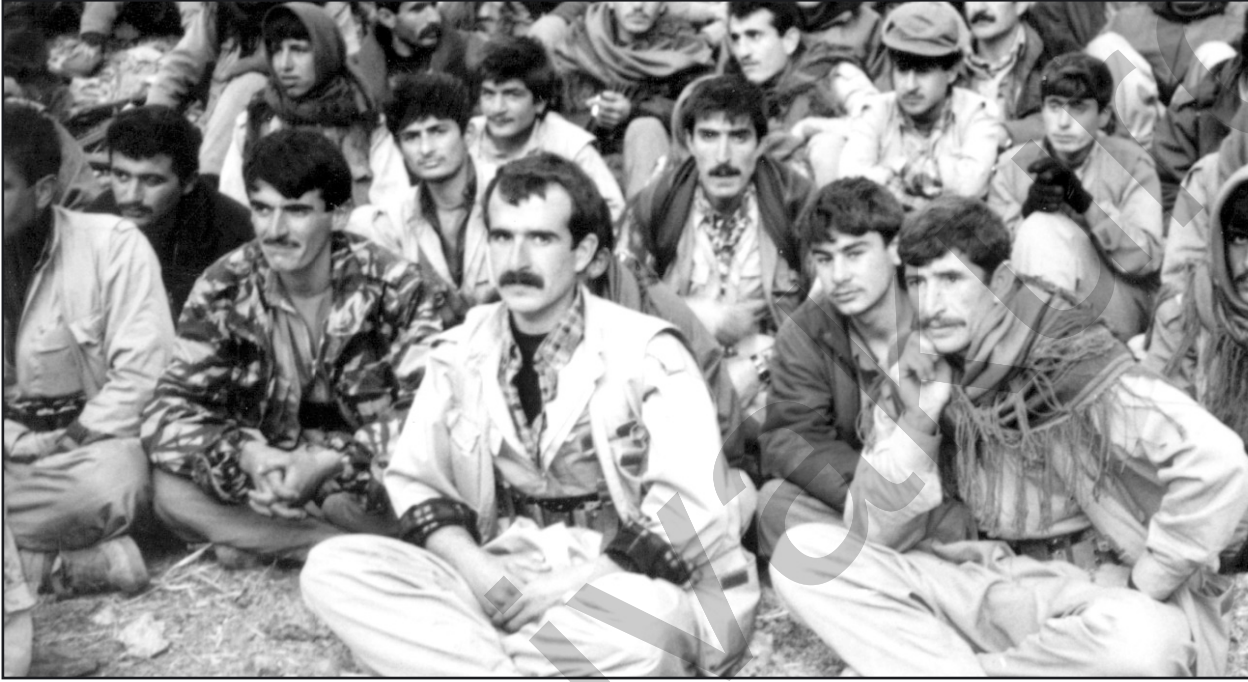
Yine mahkeme süreci dediğimiz hukuksal yargılanmanın nasıl bir prosedür ve zamanlamayla yapılacağı TC yönetimi tarafından kararlaştırılıp ilan edildi. Böylece hukuksal sürecin işleyeceği, mahkemenin yapılacağı, Parti Önderliğimizin partiye, halka ve kamuoyuna mahkeme koşullarında bile olsa görüşlerini açıklama imkanı ve fırsatı bulabileceği gerçeği ortaya çıktı. Bu, 15 Şubat'la ortaya çıkan komplo süreci açısından yeni bir aşama anlamına geliyordu ve sorgu sürecinin özelliklerinden farklı, yeni özellikler taşıyan bir süreç oluyordu.

Mayıs başlarında partimizin Başkanlık Konseyi bir toplantı yaparak, ortaya çıkan bu yeni durumu değerlendirdi. Bu değerlendirme sonucunda, kongrenin belirlediği taktik tutumda belli değişiklikler yapmayı ve mahkeme sürecine ilişkin yeni bir taktik geliştirmeyi uygun gördü. Buna göre mahkeme süreci, siyasi mesajlar verme ve propaganda yapma anlamında imkan sunan bir süreçti. Öte yandan TC'nin böyle bir süreci geliştirmesi bir değişimin ipuçlarını veriyordu. 15 Şubat karşısındaki topyekün direniş tutumuyla böyle bir süreci karşılamak, hem sürecin ruhuna hem de parti yaklaşımlarımıza uygun düşmezdi. Bunun için topyekün direnişi değiştiren, savaşı aktif savunma sınırlarına çeken, fedai tarzında eylemleri ve askeri hedefler dışındaki hedeflere şiddet yöneltmeyi durduran bir askeri taktik; yine buna bağlı olarak, Parti Önderliği'nin vereceği ideolojik-siyasi mesajlar, halk kitlelerine ve kamuoyuna en yaygın bir biçimde ulaştıracak ve bu doğrultuda propaganda çalışmasını geliştirecek bir faaliyet ile böyle bir süreçte var olan örgütsel sorunlarımızı çözme, örgütsel birlik ve işleyişin önünde ortaya çıkmış engelleri aşma, böylece iç örgütsel yapımızı sağlamlaştırma biçiminde ifade edebileceğimiz bir taktik planlama uygun görülüp bir açıklamayla kamuoyuna duyuruldu.

Parti Önderliğimizin de sürece ilişkin benzer yaklaşımları ve istemleri böyle bir süreçte partiye ulaştı. Önderlik, parti yönetimimizin bu yeni taktik yaklaşımını, süreç açısından uygun bulduğunu belirtti ve dikkatle uygulanmasını da istedi. Tabii bununla birlikte yine de idam ve imha tehlikesine karşı tedbirler geliştirmek, her alanda kendimizi parti ve halk olarak böyle bir duruma karşı da hazırlıklı tutmak, böyle bir takik yaklaşımın diğer bir yüzü olarak gerekliydi ve bu da önemli bir çalışma olarak süreç planlamamızın içine konmuştur. Mahkeme süreci boyunca belirlenen bu taktik yaklaşıma uygun olarak çalışmalar yürütüldü.

İmralı duruşmaları ve bu duruşmalarda Parti Önderliğimizin tutumu ve siyasi açıklamaları Türkiye ve uluslararası kamuoyunda büyük yankı yarattı. Bunu daha yaygın kılmak için, parti yönetimimiz propaganda çalışmasını uygun biçimlerde geliştirme çabası içinde oldu. Önderliğin yaptığı değerlendirmeler, açıklamalar ve mahkeme sürecinde ortaya koyduğu tutum aslında Kürt sorununun daha da derinleştirilerek tartışılması ve uluslararası kamuoyuna yayılması gibi bir süreç başlattı. Komployu ciddi bir biçimde teşhir ederek, özellikle basit çıkarlar için komploda yer almış güçleri tutum değişikliğine zorladı. Türkiye kamuoyunda Önderliğin ve Kürt sorununun ciddi biçimde tartışılmasına yol açtı. Uluslararası komplo çerçevesinde, Önderlik gerçeğimiz, parti ve mücadelemiz üzerinde oluşturulmaya çalışılan spekülasyonları, baskı ve tasfiye ortamını kırıp parçaladı. Onun yerine mücadelemizin yaklaşımlarını, gerçekliğini, haklılığını ve ona karşı saldırıların haksızlığını ortaya koyan, bu anlamda imha yaklaşımlarını parçalayan bir gelişmeyi ortaya çıkardı.

Bununla birlikte, özellikle belirlenen taktik doğrultusunda yürütülen çalışmaların yanı sıra, gerillanın da bir sistem dahilinde aktif savunma pozisyonunda kalabileceği gibi, eylemlerini sürdürebileceğini de göstererek iç ve dış çevreler üzerinde etkide bulundu. Partinin taktik değiştirebilmesi, yeni yaklaşımlar ve kararlar, yine örgütsel bütünlük ve yönetim-

"İmralı duruşmaları ve bu duruşmalarda Parti Önderliğimizin tutumu ve siyasi açıklamaları Türkiye ve uluslararası kamuoyunda büyük yankı yarattı. Kürt sorununun daha da derinleştirilerek tartışılması ve uluslararası kamuoyuna yayılması gibi bir süreç başlattı."

sel gelişme ortaya çıkartabilmesi bakımından kamuoyu üzerinde önemli etkide bulundu.

Diğer yandan daha önceki süreçte ortaya çıkan ve giderek çok çeşitli biçimlerde hatalı örgütsel yaklaşımlar olarak kendini ortaya koyan örgütsel sorunların çözümü için etkili bir çalışma yürütüldü. Bir yandan eğitim faaliyetleri, diğer yandan Kadın Kongremizde ortaya çıkan sorunları doğru örgütsel yaklaşım temelinde çözüme kavuşturma ve bu temelde örgütsel yapıyı sağlamlaştıran bir çalışmayı tüm parti bünyesinde geliştirme süreci içine girildi.

Öte yandan tedbir anlamında bütün alanlardaki güçlerimizin durumu değerlendirilerek, yeniden bir düzünleme ve bazı yeni görevlendirmeler yapma çalışmaları gerçekleştirildi. Bu doğrultuda değişik görevlendirmeler ve takviyeler yapıldı. Yine her alandaki yoğun katılımlar temelinde, ordu gücümüz büyütüldü ve belli ölçüde yenilendi.

Mahkeme sürecinde yürütülen bu çalışmalar, hem Önderlik gerçeğinin kamuoyuna daha açık yansıması hem de partimizin bütünlük içinde koşullara uygun taktikler belirleyerek kendini yürütme gerçeğinin ortayı çıkması çerçevesinde önemli gelişmeler ve sonuçlar ortaya çıkardı. Parti biraz daha oturmaya, kadro süreci biraz daha gerçekçi anlamaya, yönetim gücümüz biraz daha gelişmeye, böylece her türlü ortama yanıt olacak ve mücadele yürütecek bir parti yapısına ulaşmaya doğru önemli adımlar atılmış oldu. Ayrıntıda çeşitli hata ve eksiklikleri olsa da, mevcut taktik yaklaşım ve bunun pratik uygulaması süreç açısından uygundu. Parti yönetimimizin böyle bir taktik değişikliği yapabilmesi, partimizin gelişimi açısından önemliydi. Bu açıdan bu süreçte de temel görevler bütün eksikliklerine rağmen başarıldı.

Bu dönemin en önemli hatalarından birisi, bazı önemli görevlendirmelerde yeterli duyarlılığı ve titizliği gösterememektir. Benzer bir tutum kongre sonrasındaki görevlendirmelerde olsa da -ki, o zaman 15 Şubat'ın etkisi vardı, daha farklı davranmak çok zordu- bu yeni süreçte, mahkeme sürecinde gerekli duyarlılığı ve dirayeti gösterememek, örgütlenme ve görevlerdirmede hata yapmak kuşkusuz olumsuzdu. Bu, önemli bir hata olarak görülmelidir. Bunun en başında İsa'nın yeniden Dersim alanına gönderilmesi ve orada görevlendirilmesi gelir. Alt düzeyde de benzer kısmı hatalı görevlendirmelerden söz edilebilir; fakat en önemli olanı budur ve bunun daha sonraki süreçte partiye ciddi zararlar veren ve bu zararlı durumu, hala da devam eden bir konumu ortaya çıkarması vardır.

3- 1 Eylül stratejik değişim süreci

29 Haziran'da İmralı Mahkemesi'nde karar verildikten sonra komploya karşı mücadelede yeni bir süreç, siyasi değerlendirme ve karar süreci başlamış oldu. Her ne kadar hukuksal prosedür açısından bir iki ay devam edecek Yargıtay süreci olsa da, bu sürecin verilen kararda ciddi bir değişiklik yapmayacağı, mevcut kararın ikinci adım olarak artık bir siyasi kararla yeniden değerlendirilmeye tabi tutulacağı açığa çıkmıştı. Buna göre yeni yaklaşımların belirlenmesi gerekiyordu.

Böyle bir süreçte Parti Önderliğimizin ortaya çıkan yeni duruma karşı, partimizin stratejik ve taktik düzeyde içine girmesi gereken tutumu ifade eden değerlendirmesi ve sürece ilişkin yeni kararları parti yönetimimize ulaştı. Parti Önderliğimizin yeni kararlarını, sürece ilişkin görüşlerini ve partimizin tutumuna ilişkin önerilerini değerlendiren Konsey yönetimimiz, tüm bu hususlara ilişkin görüşlerini kısaca Önderliğe iletti. Esas olarak Önderliğin karar ve yaklaşımlarına eksiksiz uyulacağı ve uygulanacağı; böyle köklü değişimin yapılabilmesi, partinin ve kadronun bu değişimi sağlıklı gerçekleştirebilmesi için Önderliğin desteğine ihtiyaç duyulacağı ve bu sürecin bir toplantı ile değerlendirilip karara bağlanacağı Önderliğe bildirildi.

Bu temelde Temmuz ayı sonunda partimizin **İkinci Genişletilmiş Merkez Komite Toplantısı** yapıldı. Kuşkusuz değişik alanlarda merkez görevi yürüten bazı arkadaşların katılması mümkün olmadı. Biraz da hızlı davranmak ve bu tartışma sürecini gizli tutup kamuoyuna yansıtmamak, Parti Önderliğimizin istemiydi. Buna uygun davranılarak, kısa sürede ulaşılabilen yönetim kadrosuyla, genelde Parti Merkezimizi temsil edebilecek bir kadro gücüyle bu taplantı yapıldı. Toplantıda Önderliğin sürece ilişkin değerlendirmeleri ve karar önerileri kapsamlı bir biçimde tartışılarak, Parti Önderliğimizin öngördüğü stratejik değişim süreci ve bunun ilk taktik adımı gerekçeleriyle birlikte toplantı kararı haline getirildi.

Bu toplantının değerlendirmeleri ve alınan kararlar daha sonra parti kadrolarımıza sunuldu ve kongre bileşimimize de **Ek Rapor** olarak sunulmaktadır.

2 Ağustos 1999 tarihinde, Parti Önderliğimizin belirlemeleri doğrultusunda, silahlı mücadelenin durdurulması ve güçlerimizin 1 Eylül Dünya Barış Günü'nden itibaren Türkiye Cumhuriyeti Devleti sınırları dışına çekilmesi çağrısı yapıldı. Parti yönetimimiz de bu çağrı karşısında, hem kendi tutumunu hem de Genişletilmiş Merkez Toplantımızın aldığı kararları kamuoyuna açıkladı. Böylece komploya karşı mücadelede yeni bir süreç, ulusal kurtuluş hareketimiz ve mücadelemizde yeni bir stratejik dönem, parti hareketimizin kendini her bakımdan yenilemesi ve yeniden yapılandırmasında stratejik adımların atılma süreci başlamış oldu.

Bu yaklaşım uluslararası komplo, Roma süreci, 15 Şubat olayı ve İmralı duruşmalarının gündemleştirdiği ulusal ve uluslararası düzeydeki yoğun tartışmaların ardından, kamuoyunda parti, mücadele ve Önderlik gerçeğimize ilişkin yeni bir tartışma ve değerlendirme sürecinin başlamasına yol açtı. Partimiz böylece 1 Eylül tarihinden itibaren, 15 Ağustos 1984'ten bu yana kesintisiz olarak yürüttüğü silahlı mücadeleyi durdurduğunu, Türkiye Cumhuriyeti Devleti sınırları içerisindeki silahlı güçlerini bu tarihten itibaren sınır dışına geri çekeceğini, artık silahlı mücadele stratejisi yerine siyasi mücadele stratejisini temel mücadele biçimi olarak esas alacağını, böyle bir stratejik değişim temelinde partimizin yapısında her alanda bir değişikliği ve dönüşümü gerçekleştireceğini, böylece partiyi yeniden yapılandıracağını, bunu da yapacağı bir **Olağanüstü Kongre** ile tüm parti adına kararlaştırıp planlayarak uygulamaya koyacağını kamuoyuna ilan etti.

Kuşkusuz bu karar, '93 ateşkesinden itibaren partimizin yapmak istediği stratejik düzeydeki değişim ve dönüşümün artık mevcut koşullarda stratejik düzeyde yapılma kararının verilmesi ve uygulamaya konması oluyordu. O zamana kadar çeşitli taktik gelişme ve açılımlarla stratejik değişime ulaşma yaklaşımı artık aşılıyor; içinde bulunulan koşulların da bir gereği olarak, '93 yılından itibaren bu yönde yürütülen çalışmaların ortaya çıkardığı birikimlere de dayanarak, değişim ve dönüşümü stratejik düzeyde doğrudan yapma kararına ulaşılıyordu. Bu, biraz da geç kalınan, ertelenen ve yapılmakta zorlanılan stratejik değişmin yapılmasına karar verme, bu anlamda her türlü tutucu, dogmatik ve kalıpçı yaklaşımları kırıp aşma, Parti Önderliğimizin deyimiyle önemli bir dönemeçte gerekli dönüşü yapamayarak karaya vurma durumunu yaşayan partiyi bu durumdan kurtarıp, gereken değişim ve dönüşümü yaparak yeniden engin denizlere açılıp yeni yollar almasına imkan yaratma hareketi oluyordu.

Kuşkusuz partinin bu düzeyde köklü ve hızlı değişim yapabilmesinin, bunun kararlaştırılıp kamuoyuna taahhüt edilerek pratik adımlarının atılmasının Türkiye'de, Kürtler içinde ve uluslararası kamuoyunda etkin bir yankısı oldu ve yeniden yoğunca tartışmalara yol açtı. Herkes böyle bir süreci anlamaya, değerlendirmeye, tartışmaya ve bu doğrultuda kendi açısından sonuçlar çıkartarak politikalar belirlemeye yöneldi. Hatalı politika içerisinde olanlar politikalarını değiştirmek zorunda kaldılar. Örneğin Avrupa gibi Kürt sorununun çözümü açısından politikasız olanlar, mevcut gelişmeler ışığında politikalar oluşturma mecburiyetinde kaldılar.

Parti yönetimimiz, Önderliğimizin ve Merkezimizin belirleyip kararlaştırdığı ve planladığı bu değişim süreci dahilinde, süreci ilerletmek için oldukça kararlı ve etkili davranmayı, değişim ve dönüşümü başarıyla yapabilmek açısından gerekli gördü ve böyle bir tutumu pratikte yürütmeye çalıştı. Ancak stratejik düzeyde bu kadar köklü ve her alanı ilgilendiren değişim için pratik örgütsel hazırlıklar bakımından yetersizlikler yaşandı. Toplantılar oldu, tartışıldı, kararlar alındı ve bunlar partiye, halka ve kamuoyuna açıklandı; ancak bunları yürütecek örgütleri oluşturma ve görevlendirmeler yapma konusunda pratik hazırlıklar zayıf kaldı. Parti örgütlerimiz buna hazırlıklı değildi. O açıdan Parti Önderliğimizin ve parti yönetimimizin sürece ilişkin değerlendirmeleri parça parça her alandaki parti örgütlerine ve kadrolara ulaştırılmaya çalışıldıysa da, bunları doğru anlama ve kavramada, buna göre hızlı bir biçimde kendini yeniden kararlaştırıp planlayarak, etkin başarılı uygulamaya koymada ciddi gecikmeler ve zayıflıklar yaşandı. Yeterince özümsememe, anlamama, ters anlama, bu ters anlama sonucunda kendini rehavete, düzensizliğe ve tedbirsizliğe götürme gibi tutumlar birçok alanda ortaya çıktı. Bu da belirlenen yeni yolda ilk pratik adımların atılmasında zorluklar, engeller ve kayıplar ortaya çıkmasına yol açtı.

Bu süreç, Parti Önderliğimizin kamuoyuna sıkça mesajlar yayınlama imkanı bulması ve böylece görüşlerini parti, halk ve kamuoyuna iletmesiyle değişim sürecinin doğru bir çizgide yürütülmesi temelinde gelişim gösterdi. Önderlik mesajları hem parti ve halkımız hem de Türkiye ve uluslararası kamuoyu tarafından dikkatle izlendi ve değerlendirildi. Buna göre PKK'nin içine girdiği sürecin doğru kavranılıp gerçek anlamı verilmeye ve bu çerçevede de politik tutumlar oluşturulup PKK'ye ve Kürt ulusal hareketine karşı yeni yaklaşımlar geliştirilmeye çalışıldı. Bu, sürecin ilerletilmesini belirleyen temel etkendir ve hala da devam etmektedir.

Parti Önderliğimizin çağrıları doğrultusunda pratik kararlılığımızı ve değişimi pratikte gerçekleştireceğimizi göstermek amacıyla, gerilladan ve Avrupa'dan **Barış**

“Geçmişte var olan bütün örgütsel yapıların ve çalışma planlarının, içine girilen sürece göre yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Öyle ki, halihazırda böyle köklü bir değişim ve düzenleme yapılamamıştır. Özellikle bu konuda daha önceden yeterince kadro hazırlığının yapılamaması ve bu ortamlara müdahale edilememesi, ortamın elverişliliğine rağmen örgütsel çalışma ve pratiğin geliştirlmesini engellemekte, fırsat vermemektedir.”

ve Çözüm Grubu adıyla iki grup arkadaş, demokratik sürece katılmak üzere Türkiye'ye gönderildi. Bunlar, Önderliğe yaklaşımlarımızı ve partimizin kararlılığının pratik kanıtları olarak sürecin ilerletilmesinde derinlikli anlamı olan girişimlerdi; kamuoyunda, henüz sonuçları yeterince görülmese de, önemli etkiler yarattı. Giden gruplarımızın ve taşıdıkları mesajın, hem halk hem de devlet yöneticileri nezdinde önemli etkisinin olduğu kesindir.

Bunlarla birlikte parti yönetimimizin, bu süreçte mevcut gelişmeleri karşılamak üzere kamuoyuna yoğun açıklamaları ve propagandayı geliştirme çabaları oldu. Böyle bir çalışmada hem önder eksiklikler olsa da, hem eğitim eksikliği hem de örgütsel eksikler nedeniyle bizim için yeni bir çalışma olması açısından belli zayıflıklar ve zorlanmalar olsa da, yine de süreci karşılamada bu propaganda faaliyeti önemli etkiler yaratıp sonuçlar verdi.

Yine parti örgütlerimiz ve kadrolarımız tarafından sürecin doğru ve yeterli kavranması için süreci değerlendiren, tahlil eden ve çeşitli alanlardaki çalışmalarımızın durumunu irdeleyip eleştiren talimatlar, hem gerillaya hem yurt dışı parti örgütlerimize verilmeye çalışıldı. Belki köklü bir değişim açısından bu talimat ve değerlendirmelerin, hem içerik olarak darlığı hem de nicelik olarak yetersizliği olabilir; ama süreci karşılamada önemli etkileri olan, kadro ve örgütlere süreci kavratıp onları mevcut sürece uygun pratik örgütsel çalışmaya sevkeden önemli bir etkisinin olduğu, hem düzeltme hem de pratik faliyete yöneltme bakımından parti kadroları için yönlendirici bir işlevi yerine getirdiği söylenebilir.

Parti Önderliğimizin ve parti yönetimimizin süreci ilerletmek ve parti örgütlerimizi sürece aktif katılır hale getirmek için yürüttüğü çabalara rağmen, değişik çalışma alanlarında süreci karşılamada önemli zayıflıklar ve tepkiler ortaya çıkmış, bunlarla mücadele edilip aşılmaya çalışılmıştır. Bu bakımdan öncelikle Avrupa ve yurtdışı alanlarını belirtmek yerinde olur. Avrupa'da biraz da ulusal kurumlar dediğimiz kurumlarda toplanan, parti ve cephe çalışmalarımızın etrafında kümelenen veya onunla ilişki içinde olan Kürt ve Türk çeşitli çevrelerin, özellikle kendi varlıklarını ve çıkarlarını savaşa bağlamış olanların olumsuz tutum, propaganda ve etkilemeleriyle, Avrupa parti cephe yönetimimiz belli bir muğlaklığı ve tarz geriliğini, dolayısıyla kararsızlığı ve ikircikliği yaşamıştır. Parti yönetimimizin bu durumu yaşaması kadroları olumsuz etkilemiş, değişik alanlardaki parti çalışmalarımız yürütülemez hale gelmiş, halk kendini sürece uyarlamayan kadroları kabul etmemiş, böylece örgüt yapımızın ve çalışmalarımızın belli ölçüde zarar görmesi durumu yaşanmıştır. Özellikle komployu yeterince anlamayan ve doğru tutum geliştiremeyen bazı arkadaşlarımızın liberal, gevşek ve sağ tutumlarının yol açtığı bu durumlara karşı parti yönetimimiz yoğun ve etkili bir mücadele içinde olmuş; eğitici değerlendirmeleri ve talimatlarıyla yönetimi bu muğlak ve ikircikli tutumdan kurtarmayı, kadro yapısını aydınlatıp eğitmeyi, yeniden örgütleyerek sürece uygun bir çizgi yaklaşımı ve pratik çalışma içerisine çekmeyi sağlamıştır. Bunu, zorlanmalar ve gecikmelerle de olsa, giderek hazırladığı belli bir yönetim kadrosuyla, alan çalışmalarını yeniden düzenlemeyle birleştirerek, Avrupa'da değişim sürecine uygun bir çalışma gücünü yaratabilmiştir.

Buna bağlı olarak Rusya, Kafkasya çalışmalarımızı da komployu yeterince anlayamayan, Rusya'nın komplo eçerisindeki yerini göremeyen, dolayısıyla komploya karşı doğru tutum sergileyemeyen, yine parti çalışmalarını ve parti örgütünü komplonun etkisi dışına çıkaramayan yaklaşımlar değerlendirilmiş; bu konuda hem Rusya'ya karşı belli bir politik tutum gösterilirken hem de çalışmalarımızın düzeltilmesi anlamında belli tedbirler geliştirme doğrultusunda bazı adımlar atılmıştır. Kuşkusuz bu alan çalışmaları Rusya'nın komplodaki yeri ve tutumu nedeniyle biraz daraltılmıştır. Bu geçen süreçte Rusya'nın özellikle Çeçenistan'daki tutumunda Kürt sorununa yaklaşımını bir veri yapma ve bunu uluslararası alanda Türkiye'ye karşı kullanma kozunun böyle bir yaklaşımla elinden alınması, sürecin doğru gelişimine hizmet etmiş ve olumlu olmuştur.

Partimizin değişim sürecini biraz gönülsüz, dar ve dogmatik yaklaşımların etkileriyle zayıf karşılayan alan cezaevleri olmuştur. Büyük bir kadro birikiminin bulunduğu bu alanın sürece böyle yaklaşması, kuşkusuz parti açısından zorlayıcı bir durumdur ve çalışmalarımızı kısmen zorlamıştır. Bu durum giderek iç tartışmalarla didişmelere vardırılınca, daha da tehdit edici ve tehlike arz edici bir noktaya varmıştır. Özellikle bunun bir ucu olarak, Çanakkale Cezaevi'nde bulunan Mehmet Can Yüce ve Meral Kıdır'ın süreci reddeden provokatif yaklaşımları, süreci sabote etmek ve boşa çıkartmak için karşı faaliyetler içerisine girmeleri, hem cezaevlerindeki arkadaş yapımız hem de Türkiye ve Avrupa'daki taraftar kitlemiz üzerinde olumsuz etki yaratmıştır. Bu kişiliklerin böyle ortaya çıkıp az da olsa partiyi zorlamalarında, cezaevi yönetimimizin kendine çok aşırı güveni içeren, biraz da siyasi olmayan, her söylediğini herkese yaptırabileceğini sanan yaklaşım ve tutumlarının payı vardır. Cezaevi yönetimimizin böyle eksik bir yaklaşım içinde bulunduğunu ve Çanakkale Cezaevi'nden gösterilen tutumun parti için ciddi bir tehdit olduğunu zamanında gören parti yönetimimiz, bu provokasyona karşı daha İkinci Genişletilmiş Merkez Toplantısı sırasında tutum alıp belli kararları geliştirirken, cezaevi yönetimimizi ve cezaevindeki arkadaş yapımızı aydınlatma, uyarma ve süreci anlatma doğrultusunda bir ilişki ve çalışma içinde olmuştur.

Mevcut durumuyla provokayon teşhir edilmiş, etkisi iyice azaltılmış ve tecrit konumuna düşürülmüştür. Cezaevinde bulunan kadro yapımız süreci daha iyi anlar ve ona göre hareket eder bir duruma ulaşarak, kendisini buna göre örgütlü hale getirmiş ve örgütlemesini bu çerçevede yenilemiştir.

Gerillanın geri çekilişine ilişkin olarak, Merkez Komite toplantımızdan sonra yeniden bir değerlendirme yapılarak, yazılı bir geri çekiliş planı hazırlanmış ve bu plan uygulanmak üzere Askeri Karargaha verilmiştir. Bu plan doğrultusunda değişik alanlara geri çekiliş talimatları verilmiş, Parti Önderliğimizin ve parti yönetimimizin sürece ilişkin değerlendirme ve kararları değişik eyaletlerdeki gerilla güçlerimize aktarılmıştır. Buna göre 25 Ağustos'tan itibaren geri çekilişin örgütlü, planlı ve başarılı bir biçimde yürütülmesi öngörülmüş; Parti Önderliğimizin özellikle geri çekilişin başarılı yapılmasına ilişkin talimatları ve uyarıları doğrultusunda, sürecin sağlıklı geliştirilmesi için çaba harcanmış olmasına rağmen, pratik süreç içerisinde kararların etkili uygulanamadığı ve belli karışıklıkların ortaya çıktığı, geri çekilişin başladığı süreçte daha kapsamlı bilgilendirmenin yapılamadığı, bu konuda belli yetersizliklerin yaşandığı, pratik uygulama içerisinde görülen ve ortaya çıkan durumlardır. Ancak bu, geri çekilmenin temel karar ve talimatlarından parti kadrolarımızın ve gerilla gücümüzün bilgi sahibi olmadığı anlamına da gelmemektedir.

Bu temelde daha etkili ve başarılı bir çekilişi yürütmenin gerektiği bilincine sahip olunmasına rağmen, pratik süreçte geri çekilişte ciddi sancılarla karşılaşılmıştır. Bazı gruplarımız çatışmaya girerek tümden imha olmuş, bazı gruplarımız darbe yemiş, bazıları çekiliş alanlarına henüz ulaşamamıştır. Bunun sonucunda yüz'ün üzerinde parti militanı şehit düşmüş, darbe yemeler ve esir düşmeler yaşanmış, Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışına çıkmada hedeflenen düzey tam tutturulamamıştır.

Bu çatışmalı durum ve kayıpların bu kadar yüksek olması kuşkusuz kabul edilecek bir husus olamaz. Çok daha az kayıpla bu çekilişi yürütmek ve başarıyla tamamlamak mümkündü. Hassas bir süreçte çatışmalı bir konuma düşmek, siyasi süreci zorlaması açısından da önemlidir. Böyle bir durum nedeniyle değişim ve geri çekiliş süreci ciddi biçimde zorlanmıştır. Bunda her ne kadar yönetim ve uygulama yetersizlikleri, yine kadro ve savaşçı yapısının süreci iyi kavramayan ve ters anlayan, dolayısıyla düzen, örgüt, tedbir ve disiplin konularında gevşekliği yaşayan durumları birer etken olsa ve bu bir anlamama ve yeterince benimsememe anlamına gelse de, esas olarak Erzurum ve Dersim hattında partimizin bu değişim karar ve sürecine ve bu temeldeki geri çekiliş pratiğine karşı bir tepki durumu, reddetme, muğlaklıkla kafa karışıklığı yaratma ve böylece hem grupların hareketini geciktirip zorlama hem de kafa karışıklığı yaratarak grupların tedbirsizlik içinde çatışmalara girmelerine yol açma durumu yaşanmıştır.

Bu konuda, daha önce yanlış ve hatalı görevlendirme dediğimiz İsa'nın bu alanda olması ve böyle bir tutum içine girmesi belirleyici bir etken durumundadır. İsa ile Kazım arasında sözde kişisel planda bir çekişmeymiş gibi gösterilen, özünde ise partileşmeye karşı mahalli, dar ve çeteci bir yaklaşımı ifade eden, geri çekiliş sürecini benimsemeyip reddetmeye, ona karşı bir ruh halini ve davranışı yaşamaya dayanmaktadır. Kişisel çekişme gibi görünen bu tutum, özünde partiye karşıt olan, partiye zarar veren bir tutumdur ki, şimdiye kadarki pratiğiyle özellikle o alan güçlerimizi ciddi biçimde zorlamış, ağır kayıpların ortaya çıkmasına yol açmış ve Kuzey hattında grupların geri çekilmesi önünde ciddi bir engel durumu oluşturmuştur. Bu zarar verici, boşa çıkartıcı ve reddedici yaklaşıma karşı, parti yönetimimiz hem pratik tedbir geliştirmeye hem de açıklamalarıyla savaşçı ve kadro yapısını bilinçlendirmeye çalışmıştır. Bu durum belli bir açıklık yaratmış olsa da, bu durumun yarattığı sorun hala köklü bir çözüme kavuşturulamamıştır; Kuzey güçlerimiz üzerinde hala gerçek anlamda süreci sabote edici, provoke edici yaklaşım anlamına gelen bu durumun yarattığı tehdit ve tehlike sürmektedir. Bu nokta partimiz açısından oldukça önemlidir.

Parti Önderliğimiz ilk geri çekilme talimatını verirken, Dersim'e ve söz konusu olan arkadaşlara dikkat edilmesi gerektiğini belirtmiş, buna vurgu yapmıştı. Ancak parti yönetimimiz bu hassasiyeti gösterememiştir. Alanın, dar mahalli özellikleri ve bunun bu kişiliklerde çok fazla görünmesi, böyle bir tehlikeyi yaratmıştır ve parti için daha fazla tehlike oluşturmaktadır. O açıdan bu durumun çok olgun, sabırlı ve doğru değerlendirilmesi, gereksiz ve hatalı yorum ve tartışmalardan uzak durulması, parti birliğimiz ve mücadelemizin geleceği açısından oldukça önemlidir. Bu sahada '81-'82 sürecinde de böyle tehlikeli bir girişim ortaya çıkmıştı. Kürt toplumunun etnik ve mezhepsel yapısı açısından, düşman güçlerin Kürdistan'ı ve Kürt toplumunu bölmede bu tür alanlara büyük önem verdiği bilinmektedir. Bütün parti yapımızın bu tehlikeli durumların bilinciyle yeterli, olgun ve birleştirci bir yaklaşımı göstermesi, bu sorunun değişik çekişmeler ve yersiz tartışmalara alet edilmemesi önemli ve gereklidir.

Stratejik değişim ve yeniden yapılanma sürecinde en çok öne çıkan ve değişimin başarısında birinci derecede rol oynayacak olan, kuşkusuz Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki siyasal ve örgütsel çalışmalardır. Parti yönetimimiz, stratejik değişim kararını alıp uygulamaya koyduktan sonra, bu alandaki çalışmaların durumunu ve geliştirilmesini değerlendirmiş, tartışmış ve bu yönlü pratik adımlar at7maya çalışmıştır. Özellikle geçmiş süreçte var olan legal siyasi faaliyetler, kültür faaliyetlerinin içinde bulunduğu durum ve onların yeniden örgütlendirilmesi üzerine kararlar oluşturulup yeni çalışmalar içine girilmeye yönelinmiştir. Bu konuda Avrupa üzerinden daha fazla çalışmaların geliştirilmesi öngörülmüş, Avrupa yönetimimiz kendisini düzenledikçe bu alan çalışmalarına el atmaya başlamıştır. Yine bu alan çalışmaları için daha özgün talimatlar hazırlanıp faaliyet yürüten kadro ve sempatizan yapısına ulaştırılmış, bazılarıyla doğrudan görüşmeler yapılmıştır.

Geçmişte var olan bütün örgütsel yapıların ve çalışma planlarının, içine girilen sürece göre yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Öyle ki, halihazırda böyle köklü bir değişim ve düzenleme yapılamamıştır. Özellikle bu konuda daha önceden yeterince kadro hazırlığının yapılamaması ve hazırlıklı kadrolarla bu ortamlara müdahale edilememesi, ortamın elverişliliğine rağmen örgütsel çalışma ve pratiğin geliştirilmesini engellemekte, fırsat vermemektedir. Bu durumu aşmak üzere çalışmalar Avrupa'dan yürütülmeye başlanmıştır.

Yine Demokratik Cumhuriyet Projesi çerçevesinde Türk, Kürt ve çeşitli azınlıklardan tüm halk kesimlerinin içinde yer alacağı bir demokratik hareketin, bir blok partileşmenin geliştirilmesi için arayışlar, girişimler ve tartışmalar yapılmış, bu konuda bir girişim komitesine ulaşılmıştır. Çeşitli siyasi hareketler ve kişiliklerle böyle bir partileşme için ilişki kurulup tartışma yürütülmüş, belli bir toparlanma sağlanmış durumdadır. Önümüzdeki süreçte hem böyle bir demokratik blok hareketini geliştirme hem de bunun içinde partileşme ve diğer legal çalışmaları örgütleyip ilerletme yönünde adımlar atılabilir.

Bu sahada da kadro sıkıntısı, azlığı vardır. Şimdiye kadarki çalışmalar tamamen gerillanın yarattığı olumlu etkiye dayandığı için, ortada kendi emeği ve çalışmasıyla ürün yaratan bir örgütlenme yoktur. Bu durumun tümden aşılması gerekiyor. Yine kendi emeğine dayanmayan, tersine gerillanın yarattıklarına dayanan ortam olduğundan, çeşitli ucuz yaklaşımlar, hertürlü kariyerist, didişmeci, çekişmeci, çalışmayan ağavari tutumlar bu çalışmalar içerisinde ortaya çıkmaktadır. Bütün bunları aşmak üzere yoğun bir eğitim ve örgütleme faaliyetini yürütme gereği vardır.

Bunlara bağlı olarak Ortadoğu çalışmalarımız, Suriye, Irak, Küçük Güney, Büyük Güney, Doğu Kürdistan çalışmalarımız ve İran'la konumumuz vardır. Değişen durum ve buna bağlı olarak gelişen değişim süreci bu alanları da derinden etkilemiş durumdadır. Değişime hazır olmayan siyasi güçler partimizin içine girdiği sürece kuşkuyla bakmakta, bu süreci benimsememekte, çeşitli zorluklar ve engeller çıkarmaktadır. Bu durumun görülüp bilinerek, ona göre bir siyasi yaklaşımın geliştirilmesi gerekir. Yine Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halkımızın süreci doğru anlama ve sürece uygun bir yaklaşım içerisine girme sorunu vardır. Çünkü değişim süreci biraz da ters ve yanlış aktarılmaktadır. Sanki sadece Kuzey Kürdistan ve Türkiye'ye ilişkinmiş ve diğer alanlar bunun dışında tutuluyormuş gibi eğilimler ortaya çıkmakta, halk içinde bu tür tartışma ve konuşmalar yapılmaktadır. Bu durumların aşılmasını, bu tür hatalı ve yanlış anlayışlara karşı mücadele edilmesini, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halk kitlelerinin de sürece uygun bir yaklaşımla, daha çok örgütlenerek mücadele etme görevlerinin olduğunu ve sürece bu biçimde katılım göstermeleri gerektiğini kavratma, Kürt sorununun çözümünün ve demokratik dönüşümün Kürdistan'ın bütün parçaları ve Ortadoğu halklarının bir sorunu olduğu bilinciyle hareket ederek, kendi görev ve sorumluluklarına bu çerçevede sahip çıkmaları gerektiğini halka ulaştırma, halkı bu konuda ikna edip doğru bir örgütlenme ve etkili mücadele içerisine çekme gereği vardır.

Görülüyor ki, çeşitli sorunları ve zayıflıkları olsa da, değişik alanlarda tepkiler, hatta provokatif ve karşı girişimler yaşansa da, bir bütün olarak parti ve halk, Parti Önderliğimizin açtığı bu yeni yolda değişim ve dönüşüm sürecine girmiş ve bu süreci benimsemiştir. Kendisini bir bütün olarak sürecin gereklerine göre değiştirme, eğitme, örgütleme ve yeniden yapılandırma çalışması içerisine girmiştir. En azından bunun gerekliliği görülmüş, değişim benimsenmiş, nasıl olacağı konusunda tartışmalar yapılarak önemli bir bilinç açıklığı ortaya çıkmıştır. Bundan sonraki süreç, bilinç ve karar düzeyinde ortaya çıkan bu gelişmeyi örgüt ve eylem alanlarına aktarmak, yeniden yapılanmayı pratik-örgütsel sahada yapmak, böylece dönüşümü pratikte başararak uluslararası komployu tamamen boşa çıkartan ve Kürt sorununun demokratik çözümü temelinde Türkiye'de ve bölgede demokratik dönüşümü başarıyla yürüten bir mücadeleyi; Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu bölgesinde yürütmektir. Partimiz ve partimiz önderliğindeki halkımız böyle bir değişim imkanını ve fırsatını yakalamıştır. Bundan sonraki süreç, bunu pratikte başarıyla hayata geçirme süreci olacaktır.

“Demokratik Cumhuriyet Projesi çerçevesinde Türk, Kürt ve çeşitli azınlıklardan tüm halk kesimlerinin içinde yer alacağı bir demokratik hareketin, bir blok partileşmenin geliştirilmesi için arayışlar, girişimler ve tartışmalar yapılmış, bu konuda bir girişim komitesine ulaşılmıştır. Çeşitli siyasi hareketler ve kişiliklerle böyle bir partileşme için ilişki kurulup tartışma yürütülmüş, belli bir toparlanma sağlanmış durumdadır.”

7. Olağanüstü Kongre'ye sunulan PKK MK Raporu'nun dördüncü bölüm a kısmı

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM VE GÖREVLERİMİZ

Türkiye'nin yaşamak zorunda olduğu değişim süreci

Türkiye sisteminin belli bir süreden beri ciddi bir tıkanıklık ve çözümsüzlüğü yaşadığı açık bir gerçekliktir. Bu süreçte her bakımdan tırmandırılan şiddet uygulamaları, sistemi yürütebileceği kadar yürütmüş ve artık sistem için çözüm aracı olma özelliğini yitirmiştir. Şiddet sadece sistemin ömrünün biraz daha uzatılmasına, bu temelde de tıkanma ve çözümsüzlüğün daha da derinleşmesine yol açmıştır. Türkiye'nin son iki yüzyıldır sürekli bir iç ve dış çatışmayı yaşadığı; böyle bir çatışma içinde imparatorluk sürecinde kendini korumaya çalışırken, Cumhuriyet döneminde de kuruluşunu buna dayandırarak gerçekleştirmek istediği açıktır. Son otuz yılda yaşanan bu çatışmaya, Türk emekçileri ile Kürt halkının daha modern, bilinçli ve örgütlü ulusal demokratik mücadelesi de eklenmiş; bu savaşım, toplumda varolan çağdışı ve gerici anlayış ve yaşam kalıplarını tümüyle kırar ve büyük bir demokratik gelişmeye yol açarken, diğer yandan buna denk düşecek bir siyasal kuruluşu ve devlet yapılanmasını ortaya çıkaramamış, yeni iktidar sorunu konusunda yaşanan demokratik değişime uygun bir üst yapılanma ortaya çıkaramamıştır.

Emekçiler ve halklar açısından da şiddet, gericiliği parçalayıp ilerici demokratik gelişmenin önünü açarken, bunu üstyapı sorununun çözümüne kadar vardıramamış, bu bakımdan da rolünü ancak bu çerçevede oynayabilmiştir. Hem egemen sınıfların kendi egemenlik çıkarlarını koruma, örgütleme ve geliştirme mücadelesinde hem de emekçilerin ve Kürt halkının kendi ulusal demokratik gelişimini sağlama, gericiliği parçalama ve ilerlemenin önünü her bakımdan açma mücadelesinde şiddet, çok yönlü olarak ve çok uzun bir süre kullanılabileceği kadar kullanılmış ve oynayacağı rolünü yeterince oynamış; şiddet hem egemenler hem de emekçiler ve halklar açısından artık mevcut tıkanıklığın önünü açma ve çözümü geliştirmede bir çözüm gücü ve aracı olmaktan çıkmıştır.

Son iki yüzyıllık bu büyük çatışma ortamını kapitalist sisteme bağımlılık temelinde yaşayan Türkiye, hem bu bağımlılık ilişkisi çerçevesinde ve hem de çatışma ortamında eski feodal ilişkileri parçalayan ve bağımlı kapitalist yapılanmayı geliştiren bir değişimi yaşamıştır. Bu süreçte İmparatorluk geniş toprak alanlarını kaybedip küçülürken, onun yerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti, kendisini bağımlılık çerçevesinde modern kapitalist ilişkilere dayalı olarak kurmayı ve geliştirmeyi başarmıştır.

Türkiye '50'lerden sonra daha çok dışa açılmayı ve kapitalist sisteme entegre olmayı esas almış, bu durum Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısındaki değişimi daha da hızlandırmıştır. Gelişen bağımlı sanayi bir yandan içte kendisini tekelleştirirken, diğer yandan feodal toprak ağalığını ve üretimin diğer alanlarını kendine bağlayıp kendinde birleştirerek, Türkiye'de oligarşik bir yapının oluşmasına, ekonomik ve mali alanda gelişen bu sistemin üstyapıyı da yönlendirerek cumhuriyetin oligarşik sistem halinde geliştirilmesine yol açmıştır. Emekçilerin ve Kürt halkının yürüttüğü şiddetli demokratik dönüşüm ve hak arama mücadelesine rağmen, ortaya çıkan bu şiddet ortamından da yararlanarak, her türlü baskı ve zor uygulaması temelinde, sömürü ve talanı daha çok ve hızlı uygulayan egemen sınıf, uluslararası sermayeden de aldığı destekle büyümesini, tekelleşmesini ve en üst düzeyde merkezileşmesini geliştirmiştir.

Bu biçimde '70'ler ve '80'ler sürecinde çok yoğun bir talan ve sömürü ortamında her türlü kapkaççı ve köşe dönmeci yöntemlerle ülke kaynakları sömürülmüş, halkın emeği ve değerleri büyük ölçüde sömürü ve talanla elinden alınmış, halkın ve ülkenin değerleri bir avuç egemen sınıfın elinde toplanıp mekezileştirilmiştir. Çok vahşi bir baskı ve sömürü ortamında gerçekleştirilen bu merkezileşmeyle, oligarşik yapılanma en üst düzeye çıkartılır, en kaba ve açgözlü bir yapı içinde büyütülürken, diğer yandan ülke kaynakları büyük ölçüde talan edilmiş, halk yoksul düşmüş, ekonomide ve siyasette egemen güçle halk arasındaki uçurum en ileri düzeyde bir kopuş haline gelmiştir. Böyle bir süreçte sömürü ve talanı çok hızlı ve yoğun yapabilmek için baskı ve şiddet bir araç olarak rol oynamış olsa da, giderek böyle bir araçla ortaya çıkan bu yapılanma ve egemen güçle, kitlelerin her bakımdan birbirinden bu düzeydeki kopuşları, mevcut yol ve yöntemle Türkiye'nin artık gelişmek bir yana, daha ileriye gitmesini bile imkansız kılan bir noktaya varmıştır. Bu durum tıkanan, çözümsüzlük içinde kalan, benimsenen ve sistem haline getirilen yöntemlerle artık çözüm bulunamayan bir Türkiye gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Öyle ki, ortaya çıkan bu durumdan egemen sınıf da ürkmeye başlamış; TÜSİAD bile son yıllarda bu durumun gelecek açısından ciddi bir tehdit oluşturduğunu, bu tarzda ve böyle bir sistem içinde bu yol ve yöntemlerle kendi sistemlerini dahi artık geliştiremediklerini, gelişip ilerleyebilmeleri için daha çok istikrara, biraz daha güçlenmiş insan yapısına ve daha iş yapar üretim araçlarına ihtiyaçları olduğunu, kısaca ortaya çıkan bu sistemin tıkandığını ve mutlaka değiştirilmesi gerektiğini ifade eder ve ister hale gelmiştir.

Çünkü ortaya çıkan ekonomik yapılanma içte daha çok gelişmek istiyor. Mevcut baskı ve sömürü ortamı buna imkan vermiyor. İçte daha çok gelişip derinleşebilmesi için, bu biçimdeki baskı, şiddet ve sömürü ortamının değişmesi gerekiyor. Gelişip merkezileşen ve bağımlılık içinde belli bir düzey kazanan Türkiye ekonomisi, kendisini mutlaka ilerletmek istiyor. Bunun için iç derinleşmeyle birlikte dışa açılmaya ihtiyaç duyuyor. Bu çerçevede Ortadoğu'ya, Kafkasya'ya ve Ortaasya'ya çok geniş bir biçimde açılma imkanları var. Fakat bunu yapabilmesi için, bunun önündeki engelleri, yani içteki çatışmalı, istikrarsız ve Kürdistan'da önü kesilen konumunu aşması gerekiyor. Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısının içe ve dışa açılarak büyümesi zorunluluk haline gelirken, mevcut sistem ve onun uyguladığı yol ve yöntemler, böyle bir açılım önünde ciddi bir engel haline gelmiş bulunuyor.

Bütün bu engelleri kendine bağlayan, gericiliği kıran ve değişimin ortamını oluşturacak yol ve yöntemi kendinde kilitleyen sorun ise, Kürdistan'da PKK öncülüğünde yürütülen ulusal demokratik savaşım oluyor. Bu mücadele, egemen gücün gelişebilmek için değişime ihtiyaç duyduğu bir ortamda bir yandan bunu daha çok teşvik ederken, diğer yandan bunun için sistem değişikliğini dayatıyor; oligarşik yapılanmayla böyle bir açılımın gerçekleştirilemeyeceğini, böyle bir açılımın ve gelişmenin ancak emekçilerin ve halkların daha geniş ve güçlü katılımıyla yaşanabileceğini öngörüyor ve bunu mevcut sisteme dayatıyor. Bu haliyle tıkanan ve çözümsüz hale gelen Türkiye sistemi için kendini bir çözüm anahtarı haline getirmiş bulunuyor. Türkiye'nin uzun bir süreden beri belli bir ikilemle yüz yüze bulunduğu, bir yandan kendi içinde ciddi bir tıkanma ve çözümsüzlüğü yaşarken, diğer yandan bunun anahtarının Kürt sorununun çözümüne bağlı hale geldiği, bu noktada eskide ısrar ile Kürt sorununu çözüp demokratik bir açılım yaparak yeni gelişme yoluna girme arasında bir karar verme sürecini yaşadığı ve bunun yoğun bir iç mücadeleyle sürüp günümüze geldiği bilinmektedir.

İşte böyle bir noktada Türkiye'de yaşanan tıkanıklığı ve çözümsüzlüğü gidermek, demokratik dönüşümün önünü açmak ve yaşanan büyük devrimci demokratik mücadele arkasından Türkiye'yi yeniden demokratik kuruluşa götürmek; böylece cumhuriyetin oligarşik yapısını aşarak, demokratik kuruluşu gerçekleştirmek ve demokratik cumhuriyet yaratmak hedefiyle PKK'nin stratejik düzeyde başlatıp geliştirmeye çalıştığı barış ve demokratik dönüşüm devreye girmiştir. Türkiye'nin bütün sorunlarını kendinde kilitleyen bu anahtarın bu biçimde açılması yönelimine girilmesi, çok ciddi bir tıkanıklığı ve çözümsüzlüğü yaşayan Türkiye için, kapıların aralanmaya başlanması olmuş; uzun bir süredir karar aşamasında olan ve kendine yeni bir yön, yol ve yöntem çizmekle karşı karşıya bulunan Türkiye, yol ve yöntem değişikliği yapma yönelimi, bunun için de arayış ve tartışma içerisine girmiştir.

"Türkiye'de yaşanan tıkanıklığı ve çözümsüzlüğü gidermek, demokratik dönüşümün önünü açmak ve yaşanan büyük devrimci demokratik mücadele arkasından Türkiye'yi yeniden demokratik kuruluşa götürmek; böylece cumhuriyetin oligarşik yapısını aşarak, demokratik cumhuriyet yaratmak hedefiyle PKK'nin stratejik düzeyde başlatıp geliştirmeye çalıştığı barış ve demokratik dönüşüm devreye girmiştir."

Bu yönelim kısa bir sürede Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne aday ülke olarak kabul edilmesi noktasına varmış, böylece Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyeliğinin önü açılmış; tıkanıklığı ve çözümsüzlüğü aşma ve kendini demokratik dönüşüme uğratma çalışmalarını böyle bir Birlik içinde yapabileceği gerçeği ortaya çıkmıştır. Bu durum Türkiye'nin iki yüzyıldır peşinden koştuğu, diğer yandan da mesafeli ve çelişkili durduğu bir olayın artık bir sonuca bağlanması anlamına geliyor. Türkiye iki yüzyıldır batılılaşma ve Batı sistemiyle bütünleşme yönünde bir çaba ve mücadele içerisinde olurken, diğer yandan bu sistemle sürekli bir çelişki ve çatışma içerisinde bulunmuş, iki yüzyıllık büyük iç ve dış çatışmayı bu temelde yaşamış, böyle bir çelişki içerisinde reddetmeci ve yararlanmacı, çıkarlarını hep çelişki ve çatışma içinde korumaya esas alan bir siyasal çizgi izlemiştir. Bu politik yaklaşımla Türkiye'yi 20. yüzyıl başında yıkılmaktan kurtarmış, yeni bir cumhuriyet kuruluşuna yol açmış ve belli bir gelişme düzeyine ulaştırmışsa da, Türkiye'nin aynı politik yaklaşımlarla daha ileriye gitmesi artık mümkün olmamaktadır.

"Bir süredir arayış içinde olan ve karar verme aşamasında bulunan Türkiye'nin, son Avrupa Birliği adaylığı kararıyla kendi kararını verdiği, bunun uluslararası toplulukla uyumlu bir karar olduğu, bu anlamda Türkiye'nin kendisine artık yeni bir yol ve yöntem çizdiği belirtilebilir. Şimdiye kadarki duruş karşısında, bu durumun artık en güçlü gelişme olasılığı olduğu söylenebilir."

Bundan da öteye değişen dünya koşullarında, yine Türkiye'de yaşanan gelişmeler, özellikle Kürdistan'daki ulusal demokratik mücadeleyle Kürt sorunu ve demokratikleşme sorununun acil çözümünün dayatılması ortamında, artık bu tür politik yaklaşımlar, yol ve yöntemlerle Türkiye'nin ayakta kalması, sorunlarını çözmesi ve kendini ilerletip geliştirmesi mümkün olmamaktadır. Ancak yüzyılları alan uzun bir süre böyle bir politika içinde olması, yol ve yöntem izlemesi, bunun giderek köklü bir sistem haline gelmesine, bu temelde kemikleşmenin, köklü alışkanlıkların ve hatta psikolojik bir durumun oluşmasına yol açtığı da bir gerçektir. Bu nedenle mevcut politik yapılanma, yaşanan bu tıkanıklığın ve çözümsüzlüğün esas nedeni durumundadır. Bu tıkanıklığı ve çözümsüzlüğü aşma ve demokratik dönüşümle sorunlara çözüm getirip Türkiye'de yeniden bir yapılanmayı sağlayarak bir gelişme hamlesi yaratmanın önünde, geçmiş politik yaklaşımların oluşturduğu sistem, alışkanlıklar, psikoloji ve ruh hali ciddi bir engel oluşturmaktadır. Oligarşik yapılanma biçiminde tanımlayacağımız bu üst sistem, bugün Türkiye'nin kendisini geliştirmesi, içte ve dışta açılımla büyütmesi, bunun için de gerekli olan değişimi yapması önündeki en ciddi engeldir.

Türkiye'nin ilerleyebilmesi için bu engeli aşması ve değişimi yaşaması bir zorunluluktur. Türkiye'de herkes artık bu zorunluluğu görmüş durumdadır. Bu konuda, yani değişim noktasında taşınan endişeler ve zayıflıklar, bu nedenle değişim kararı verememe, Türkiye'ye Avrupa Birliği yollarının açılmasıyla artık giderilmiş, korku ve endişe veren noktalar Avrupa dayanağıyla güvence haline getirilmiş ve böylece değişimin Avrupa'yla ilişkiler ve Avrupa Birliği ile bütünleşme çerçevesinde, en azından önümüzdeki süreç açısından bu biçimde yaşanacağı gerçeği ortaya çıkmıştır.

Bu, Türkiye için bir zorunluluktur. Ekonomik gelişme bakımından bir zorunluluktur; ekonominin içte derinleşmesi, dışta açılımı ve bu temelde büyümesi ancak böyle bir değişim ve birleşmeyle mümkün olacaktır. Bu, Türkiye'nin sosyal gelişimi açısından bir zorunluluktur. Bunları gerçekleştirebilmesi için, önünde varolan her türlü siyasal, ideolojik ve kültürel engelleri aşması açısından bir zorunluluktur. Böylece Türkiye her bakımdan zorunlu halini alan bir değişim ve dönüşüm gerçeğiyle yüz yüze gelmiş bulunuyor. Bunu herkes böyle hissediyor. ABD ve Avrupa Birliği Türkiye'nin değişmesini istiyor. Yine TÜSİAD, Türk egemen sınıfı demokratik değişimi kendi varlığı için vazgeçilmez bir zorunluluk olarak görüyor. Emekçiler demokratik dönüşüm istiyor. Kürt halkı on beş yıldır böyle bir dönüşümü sağlamak için en zorlu ve fedakar savaşı yürütüyor. Kısaca içte ve dışta herkes, çok büyük çoğunluk, Türkiye'nin artık bu biçimde ayakta kalamayacağı, ilerleyemeyeceği ve mutlaka demokratik değişim yaşaması gerektiği noktasında birleşiyor. Türkiye'nin değişmesi, bölge ve dünyadaki gelişim açısından bir ihtiyaç olarak görülüyor. Tersine bunu yapamamak, değişimi sağlayamamak, Türkiye'nin geleceği açısından çöküşü ifade eden ciddi bir tehlike, yine dünyadaki değişim açısından da ciddi bir engel olarak görülüyor. Bu tehlikenin giderilmesini ve engelin ortadan kalkmasını, tıkanıklık içinde iç çürüme ve çöküşü yaşamak yerine, Türkiye'nin demokratik dönüşümü yaparak, gelişim ve ilerlemenin önünü açıp, hem Türkiye toplumu hem de uluslararası topluluk açısından gerekli olan ilerleme noktasına varmasını istiyor.

Bu anlamda bir süredir arayış içinde olan ve karar verme aşamasında bulunan Türkiye'nin, son Avrupa Birliği adaylığı kararıyla kendi kararını verdiği, bunun uluslararası toplulukla uyumlu bir karar olduğu, bu anlamda Türkiye'nin kendisine artık yeni bir yol ve yöntem çizdiği belirtilebilir. Şimdiye kadarki duruş karşısında, bu durumun artık en güçlü gelişme olasılığı olduğu söylenebilir. Önümüzdeki sürecin, Türkiye açısından artık kesin bir zorunluluk haline gelen, içte ve dışta herkes açısından istenen, Avrupa Birliği üyeliğiyle de belli bir karar düzeyine ulaşan, en azından Avrupa Birliği standartlarında bir demokratik değişim ve dönüşüm süreci olacağı ifade edilebilir. Türkiye'nin 21. yüzyıla girişte yönü bu biçimdedir. 21. yüzyılın en azından belli bir sürecini böyle bir demokratik değişim ve dönüşüm süreci, yeniden yapılanma dönemi olarak yaşayacağı, bu temelde şimdiye kadar biriken sorunların çözümünün gelişeceği, bu anlamda önümüzdeki sürecin Türkiye açısından bir demokratik yeniden yapılanma süreci olacağı belirtilebilir.

Kuşkusuz bunun önünde ciddi engeller de vardır. Demokratik değişimden zarar gören, mevcut çözümsüzlük ortamında her türlü şiddete ve sömürüye başvurarak çıkar sağlayan gerici, faşist çete odakları demokratik değişimi istememektedir. Böyle bir sürecin önünde engel olmakta, mevcut çözümsüzlük, şiddet ve sömürü sisteminin derinleşerek devam etmesini istemekte ve bu yönlü çaba harcamaktadır. Toplumdan kopmuş ve kendi iç gelişimini de tıkatmış oligarşik yapılanmayı koruma, ayakta tutma ve o temelde kendi sömürü ve çıkarlarını sağlama çabası içerisinde bulunmaktadırlar. Kuşkusuz bunlar da önemli bir güçtür ve kendi çıkar sistemlerini koruma mücadelesinden kolay vazgeçmeyeceklerdir. Bu anlamda Türkiye'nin demokratik değişim ve

kolay vazgeçmeyeceklerdir. Bu anlamda Türkiye'nin demokratik değişim ve dönüşüm süreci, düz ve kolay ilerleyecek bir süreç olmayacaktır. Tersine, geçmiş oligarşik baskıcı ve sömürücü sistemi ayakta tutmak isteyen güçlerle, demokratik değişim ve demokratik kuruluştan yana olan güçler arasındaki şiddetli bir iç mücadele ile yürüyecek, süreç böyle bir mücadeleye sahne olacaktır.

Bu anlamda Türkiye'nin demokratik değişimi yapamaması ve böyle yeni bir yola ve yöne girememesi, demokratik değişim çabalarının önünün kesilmesi, oligarşik yapılanmanın ağır şiddet ve sömürü ortamının olduğu gibi ve hatta daha da geliştirilerek sürdürülmesi ihtimali de vardır. En azından bunun dayanakları, bu temelde çaba harcayan ve mücadele yürüten önemli güçler bulunmaktadır. Ancak bu güçler geçmişe göre zayıflamıştır. Oligarşinin iç ve dış dayanakları daralmış, zayıflamış, gelişme önünde tıkayıcılık ve çözümsüzlük oluşturması gerçeği ile artık ciddi bir eleştiriyle karşı karşıya gelmiştir. Bu açıdan eski sistemin sürmesi ve demokratik değişimin önünün kesilmesi de bir ihtimal olmakla birlikte, esas olan, sağlam dinamik güçlere dayanan en güçlü olasılık, Türkiye'nin Avrupa Birliği ilişkileri içerisinde kendine özgü bir demokratik değişimi ve dönüşümü yaşayacağıdır. Diğer ihtimal varolmakla birlikte, zayıf bir ihtimaldir. Çünkü o sistem ciddi bir tıkanma ve çözümsüzlük oluşturmuştur. Çünkü iç ve dış bütün egemen güçler, yine halk güçleri ve demokratik güçler bu sistemin mutlaka değişmesini istemekte, demokratik dönüşüm noktasında çok geniş bir birlik oluşmaktadır. Bu açıdan şiddete dayalı oligarşik sistemin özel savaş temelinde kendisini derinleştirip sürdürmek isteyeceği ihtimalini de dikkate almakla birlikte, esas olan değişim ve dönüşüm süreci üzerinde yoğunlaşmak, bu süreci geliştirip değişimi yaratarak oligarşik ve çeteci dayatmanın direncini kırmak ve o ihtimali ortadan kaldırmak, bütün demokratik güçlerin esas yönelimi olmak durumundadır. Eğer böyle yapılırsa, demokratik dönüşüm zamanında, kararlı bir tutumla yürütülürse, pratik adımlar yerinde ve zamanında etkili bir biçimde atılırsa, o zaman oligarşik sistemi korumak isteyen çete odaklarının çabaları daha fazla kırılır ve direnişleri zayıflar. Dolayısıyla engel oluşturmalarının önü alınarak, tıkanıklığı ve çözümsüzlüğü dayatma tehlikesi ortadan kaldırılmış olur.

Bu çerçevede artık biraz daha kesin bir dille ifade edebiliriz ki, Türkiye yeni bir sürece, demokratik değişim ve dönüşüm sürecine girmiştir. Böyle bir sürecin gelişimi üzerinde genel bir konsensüs vardır. Ancak değişim nasıl olacaktır? Bu noktada değişimin hangi çerçevede ve nasıl olacağı noktasında, değişimi isteyen güçler arasında bir farklılık ve mücadele durumu vardır ve bu daha da gelişecektir. Çünkü ABD Türkiye'nin değişim sürecinin kendi çıkarına göre olmasını istemekte, kendi stratejik çıkarlarına hizmet edecek ve ona denk düşecek bir Türkiye'nin ortaya çıkmasını arzulamakta ve bu yönde çaba da harcamaktadır. Avrupa Birliği de değişen Türkiye'nin kendi sistemine uygun bir biçimde olmasını ve kendisinin stratejik durumuna hizmet eder konumda bulunmasını istemektedir. Onlar da bu yönlü bir mücadeleyi bundan sonra çok daha fazla geliştireceklerdir.

Türk egemen sınıfı, Türkiye yönetenleri mevcut değişim ve dönüşümün kendilerine göre, kendi yapılanmalarını çok fazla zorlamayacak bir biçimde olmasını, dolayısıyla değişimin kendi istedikleri düzeyde ve kendi çıkarlarına göre gerçekleşmesini istemekte; bunda çok ısrarlı bir tutum ve çaba içinde bulunmaktadırlar. Demek ki, değişimi isteyen iç ve dış egemen güçler arasında bile tam bir birlik bulunmamakta, bu değişim sürecinde herkesin kendi istemini egemen kılmak için mücadele edeceği ve bu temelde demokratik değişim üzerinde etkide bulunmak isteyeceği bir gerçektir.

Bunlara dördüncü bir halka olarak, değişimin emekçilerden ve halklardan yana olmasını sağlamak, bu temelde Kürt sorununun çözümünü genelde emekçilerin çıkarına hizmet edecek derinlikte bir demokratik dönüşüme yol açacak düzeyde geliştirmek, Kürdistan'daki ulusal demokratik değişim ve yapılanmayla Türkiye'deki demokratik dönüşümü birleştirip bunu en ileri, en halkçı, en paylaşımcı, en katılımcı ve adil bir demokratik kuruluşa, demokratik yapılanmaya ulaştırmak da hem mümkün hem de gereklidir. ABD'nin, Avrupa'nın ve Türk egemenlerinin bu süreci kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirme çabalarına ve mücadelelerine karşı, bir de Türkiye emekçileri ile Kürt halkının bu demokratik dönüşüm sürecini kendi çıkarları doğrultusunda yürütmeleri için mücadele etmeleri, emekçilerin ve Kürt halkının bu biçimde daha aktif siyasi mücadele yürütme temelinde devreye girmesi ve bu mücadeleyi yürütmesi çok önemli ve gereklidir. Demokrasinin derinlikli olabilmesi ve sağlam temellerde kurulabilmesi, değişimin gerçekten bir demokratik değişim olabilmesi için böyle bir mücadeleye kesinlikle ihtiyaç vardır. Geleceğin yeterli bir biçimde çizilebilmesi, Türkiye'nin 21. yüzyılda en çok gelişen ve güçlenen, en çok yaşanabilir olan ve aranan bir ülke haline gelebilmesi için, demokratik değişimin ve yeniden kuruluşun bu temelde gerçekleştirilmesi bir zorunluluktur.

Demek ki, şimdiye kadar şiddet temelinde bir demokratik devrim mücadelesi yürütüldüğü gibi, bu önümüzdeki değişim ve yeniden kuruluş sürecinde de siyasi temelde etkili bir demokratik değişim ve kuruluş mücadelesi yürütmek, halkların ve emekçilerin çıkarına bir sistemin ortaya çıkması için mücadele vermek, emekçilerin ve halkların ulusal, siyasal, ideolojik, kültürel, ekonomik ve sosyal gelişmeleri ve güçlenmelerinin önünü bu biçimde açmak çok gerekli ve önemlidir. Bu da emekçilerin, halkların ve onlar adına siyaset yapanların önünde duran tarihi temel bir görevdir ve bu görev kesinlikle kutsal ve vazgeçilmezdir. Geleceğin güçlü yaratılması, yine geçmiş büyük mücadelelerin anlam bulması, ancak böyle bir mücadeleyi yürütmekle mümkündür. Eğer emekçiler ve Kürt halkı adına siyaset yapanlar bu gerçeği böyle görür ve bunun gereklerine göre hareket ederlerse, bu temelde emekçiler ve Kürt halkı etkili bir mücadeleye sevk edilebilirse, gerçekten sürecin özelliklerine ve somut koşullara uygun bir program, strateji, taktik mücadele ve örgüt biçimleriyle bu süreç karşılanır ve çabalar bu temelde yürütülürse, Türkiye'nin bu demokratikleşme, demokratik değişim ve dönüşüm süreci, açığa çıkartılan temel sorunların köklü bir biçimde çözüme kavuşturulması ve dönüşüm sürecinin halk demokrasisinin inşası temelinde geliştirilmesi mümkün olacaktır.

7. Olağanüstü Kongremiz Yeni Çizgiyi Oluşturma Kongresidir

Baştarafı 3. sayfada

ile önemli bir düzeye ulaşacaktır. Kongremizin gerçekleştiği koşullar ve yapılan hazırlıklar dikkate alındığında, zamanın doğru kullanılması gerektiği ortaya çıkıyor. Gerçekten olağanüstü koşulların yaşandığı bir ortamda zamanı çok iyi kullanmak oldukça önem taşıyor. Zamanı doğru kullanamazsak, kongremizin önüne koyacağı görevlerin yerine getirilmesini etkileyebilir.

Kongremiz önemli kazanımlar temelinde gerçekleşen bir kongredir. Kongremizin başarısı Parti Önderliği tarafından yıllar öncesinden güvenceye alınmıştı. Parti Önderliği bize önemli değerler, kazanımlar ve mevziler devretmiştir. Yine büyük şehitlerimizin bize bıraktığı çok önemli dayanaklar ve güç alacağımız kaynaklar var, kongremiz bütün bunların üzerinde gerçekleşiyor. Bu da kongremizin güvencesi oluyor. Bunu sadece biz değil, düşman çevreler de istemedikleri halde belirtmek zorunda kalıyorlar. Yani PKK'nin çok güçlü rezervlere ve dayanaklara sahip olduğunu, Başkan APO olmasa da bu örgütün ve bu mücadelenin yürüyebileceğini, Başkan APO'nun bunu çok önceden oluşturduğunu şimdi görüyorlar. Belki Başkanımızı esir aldıklarında bu mücadelenin yürüyemeyeceğini söylüyorlardı. Ama şimdi bu mücadelenin öyle kolay kolay tasfiye olamayacağını, Başkan APO'nun çok güçlü dayanaklar yarattığını ve mücadelenin bu dayanaklarla yıllarca yürüyebileceğini kendileri de belirtiyorlar. İşte Başkan APO'nun büyüklüğünü burada görmek gerekiyor. Başkan APO hem örgütünü hem de halkını yıllar öncesinden böylesi günlere hazırlamıştı.

Kongremiz, bazı yanlış yaklaşımları da gideren bir kongre olacaktır. Değişim ve dönüşüm sürecinin başlatılmasıyla birlikte kadromuzda ortaya çıkan bazı yaklaşımlar vardı. Bunlardan birincisi, başlatılan süreci çok olağan bir süreçmiş gibi gören ve öyle yaklaşan bir anlayıştır. Bu anlayış tehlikelidir. Bu süreç, öyle sanıldığı gibi olağan bir süreç değildir. Yine olağan değişikliklerin olduğu bir kongre de olmayacaktır. Çok köklü stratejik ve taktik değişikliklerin gerçekleşeceği bir süreçtir. Öyle yüzeysel yaklaşılması, normal bir değişim gibi algılanması kesinlikle yanlıştır ve tehlikelidir. Bunun doğru kavranması ve gereklerinin mutlaka yerine getirilmesi gerekiyor.

Bununla birlikte diğer bir yaklaşım, her şeyi sürece bırakan, "*süreç geliştikçe biz de kendimizi netleştiririz*" diyen bir yaklaşımdır. Onun için acele etmiyor, erteledikçe erteliyor. Daha çok da bir beklenti içerisinde kalıyor. Acaba bu süreç gelişir mi, gelişmez mi veya gelişirse nasıl gelişir? Buna göre kendini ayarlama ve görevlerini görüp yerine getirme değil de daha çok gelişmelere göre tavır takınma gibi bir yaklaşım var. Bu da diğer anlayış kadar tehlikelidir.

Bunlarla birlikte üçüncü bir tehlikeli anlayış da tedbiri elden bırakan, "*nasıl olsa değişim dönüşüm sürecine girilmiştir, artık tehlike yoktur, her şey olağan yürüyor veya yürüyecek*" diyerek Parti Önderliği'nden de öteye bazı adımlar atmak isteyen, tabii bu adımları ölçüp biçmeyen, bunun ne getirip ne götüreceğini fazla düşünmeyen, kendisini gelişmelere kaptıran ve kontrolü yitiren anlayıştır. Şüphesiz bunlar tehlikeli ve yanlış yaklaşımlardır. Kongremizin mutlaka bunları gidermesi gerekiyor. Bunlar giderilmedikçe sürecin sağlıklı ve yeterli yürütülmesi beklenilmez. Bu açıdan oldukça önemlidir.

Bazıları, acaba bu değişiklik gerekli miydi diye düşünebilir. Evet gereklidir. Eğer bu değişiklik gerçekleştirilmezse kesinlikle marjinal bir konumdan kurtulamayız, mücadele olanaklarımızı kaybederiz. Bunun sonucunda başarısız olur ve şimdiye kadar elde ettiğimiz mevzileri tehlikeye atarız. Bu artık ortaya çıkmıştır.

Parti Önderliğimiz bu değişim ve dönüşüm sürecini en zor ve dengesiz koşullarda geliştiriyorsa, bunun nedeni partimizin öncülük ettiği özgürlük mücadelesinin bir çıkmazla karşı karşıya kalmış olması ve bunda ısrar etmesi durumunda her şeyin yitirileceği gerçeğidir. Önderliğimizin en önemli bir özelliği de kaybetmeyi hiçbir zaman hiç kimseye reva görmemesidir. Felsefesinde daima kazanmak vardır. Bu felsefesinin bir gereği olarak bu kadar yıldır uğruna mücadele ettiği, emek verdiği ve önemli gelişmeleri ortaya çıkardığı mücadeleyi, böyle çıkmazlar ve tehlikelerle, hatta kaybetmeyle karşı karşıya bırakmamak, bunu daha da ileriye götürmek ve yarım kalan çalışmaları amacına ulaştırmak için böylesi bir değişim ve dönüşüm sürecini en zor koşullarda en rafine düşüncelerle başlatmıştır. Bunu da büyük fedakarlıklarla günlük olarak geliştirmeye, gözetmeye ve denetlemeye çalışıyor.

Bu değişim ve dönüşüm süreci ile birlikte çalışma ve mücadele tarzımızda şüphesiz değişiklikler olacaktır. Yeni dönemin örgütü ve militanı bu dönüşüme göre şekillenecektir. Kongremiz bunların sonucunda örgütü buna göre düzenleme, buna göre planlama, buna göre bir barış projesini somutlaştırma gibi kapsamlı görevleri yerine getirecektir.

Bu kongremiz, şimdiye kadar olduğu gibi, Parti Önderliği'ne dayanarak yaşamaya son verecek, Parti Önderliğimizin doğru kavranması ve pratikleştirilmesini gerçekleştirecektir. Kongremizin başarması gereken en önemli görevlerden biri de bu oluyor. Önderliğimiz, geçmişten beri ve hala da kendi mücadele arkadaşları tarafından yeterince kavranıp pratikleştirilmediğini, esas sorunun bu olduğunu, bunda sıkıntılar ve sorunlar yaşadığını belirtiyor. 7. Olağanüstü Kongre'nin bu sorunu artık gidermesini istiyor ve bunu önümüze bir görev olarak koyuyor. Kongremizin gerçekten buna bir son vermesi, şimdiye kadar yeterince kavrayamadığı ve pratikleştiremediği Önderliğini, artık tüm yönleriyle kavrayıp pratikleştirmesi gerekiyor.

Kısaca Kongremiz çok kapsamlı tartışmalar yürütecek, teorik ve pratik sorunları tartışacaktır. Bu tartışmaların sonucunda önemli kararlar alacaktır. Kongremizin önüne koyduğu bu çok kapsamlı görevlerin yerine getirilmesi için tüm delege arkadaşların gerçekten kendilerini doğru ve yeterli katmaları gerekiyor. Eğer katarlarsa bu görevleri yerine getirebilirler. Yok, katmazlar ve diğer kongrelerde olduğu gibi işte "*bazı tecrübeli kongre yaşamış arkadaşlar var, bunlar kongreye katkı sunar ve bize de düşen bunu anlamak, dinlemektir*" gibi bir yaklaşım içerisinde olurlarsa bu kongreye rolünü oynatamazlar.

Parti Önderliğimizin bize bıraktığı miras, değerler, kazanımlar ve mevziler oldukça güçlüdür. Bunlar az değildir. Eğer biz bunları doğru sahiplenirsek, bunların gereklerini yerine getirmek için yeterli ve doğru bir çabanın içerisinde olursak, kongremiz kesinlikle hem başarılı olacak ve önüne koyduğu görevleri yerine getirecek hem de bu kongreden partimiz birliğini güçlendirmiş olarak çıkacak ve güçlü bir parti olarak özgürlük yürüyüşüne devam edecektir.

Şu da çok iyi biliniyor ki, kongremizin gerçekleştiği bu koşullarda hem düşmanlarımızın, hem dostlarımızın, hem halkımızın, hem mücadele arkadaşlarımızın hem de Parti Önderliğimizin gözü, kulağı düşüncesi ve ruhu bizim üzerimizdedir. Herkes bu kongreyi ve bu kongrenin sonuçlarını bekliyor. Çünkü Parti Önderliğinin fiili olarak başında olmadığı bir kongreyi mücadele tarihimizde ilk kez yaşıyoruz. Hatta Önderliğimizin o zor koşullarda ve olanaksızlıklar içerisinde kongremize katkı yapmak üzere geliştirdiği raporun verilmemesinin bir nedeni de bizi Önderliğimizin sunacağı katkılardan yoksun bırakmak ve kongreyi olumsuz yönde etkilemektir. Düşman da Parti Önderliği'nin fiili olarak başında olmadığı bir kongrenin başarılı geçip geçmeyeceğini, hatta birliğini sağlayıp sağlayamayacağını görmek istiyor. Bir de "*çizgi sorunu var, çizgiyi netleştiremeyebilirler, hatta bu tehlike de yaratabilir*" gibi bir umutla bunu engellemiştir.

Yine birçok güç, kongreden çıkacak sonuçlara göre değerlendirme yapmak ve kararlar almak üzere bekliyor. Acaba kongreden PKK nasıl çıkacak? Birleşerek mi, birliğini güçlendirerek mi, çizgisini netleştirerek mi, Önderliği etrafında kilitlenerek mi yürüyecek, yoksa sorunlarla mı çıkacak? Eskiyi mi tekrar edecek, yoksa yeniyi mi geliştirecek? Kısacası herkes bunun beklentisi içerisindedir.

Tabii halkımızın ve mücadele yoldaşlarımızın beklentileri biraz daha farklıdır. Her ne kadar Başkanlık Konseyimizin yürüttüğü çabalarla endişeler giderilmiş olsa da, Önderliğin esaretiyle birlikte bir tereddüt geçirmiştir ve bu endişeleri hala da söz konusudur. Bu endişeleri de gidermek durumundayız. Yine düşmanın beklentilerini boşa çıkarmamız gerekiyor. Her şeyden önemlisi de; Başkan APO'nun sadık yoldaşları olduğumuzu, emeklerinin boşa gitmediğini, esaret koşullarında ve üzerinde her gün idam şantajı da geliştirilse, yarattığı partinin ve militanların, bu mücadeleyi amacına doğru, tereddütsüz yürütebileceğini görmesi oldukça önemlidir. Önderliğimizin beklentilerine bu biçimiyle doğru cevap vermemiz gerekiyor.

Bilindiği gibi Kürt sorunu 20. yüzyılda dünyada yer bulamadı. Kürt halkı dünyada var olan sistemde yer edinemedi. Bunun büyük acılarını yaşadı, bedellerini ödedi. Kongremiz, bu değişim ve dönüşüm sürecinde alacağı kararlarla bunu gidermiş olacaktır. Halkımız belki de tarihinde ilk kez bu düzeyde 21. yüzyılda yaratılmak istenen dünyada hak ettiği yerini alabilecektir. Halkımız geçmişte dünyanın dışına itilmişti. Yürütülen mücadele ile bu itilmişlik biraz aşıldı. 21. yüzyıla girerken bunu aşmak istiyoruz. Kongremiz böylesi bir gelişmeye yol açabilecektir.

Kongremiz ve alacağı kararlar Ortadoğu'da önemli bir alt üst oluşa yol açacak, bölgenin atmosferini değiştirecek ve yeni bir gelişme ortaya çıkaracaktır. Bu da bölgenin tarihine yakışır bir gelişmeyi yaşamasını ve kendi kimliğine ulaşmasını sağlayacaktır. Bu, bölgede demokratikleşmenin geliştirilmesinde halkımıza hiçbir halka nasip olmayan bir öncülük rolünü verecektir. Yine kongremizin sonuçları, egemen ülkelerde sürdürülen baskı rejimlerinin alt üst olmasına neden olacaktır.

Kongremizin sonuçları belki belli bir zamanı alabilir, ama halkımızı 21. yüzyılda mutlaka çözümü yakalamaya götürecektir. Kürtler 21. yüzyıla ilk kez bir özgürlük stratejisiyle ve hazırlıklı girmiş olacaklardır. Bu da Kürdistan tarihinde yeni bir sayfa açacak ve önemli bir yeniliği ortaya çıkaracaktır.

Yine Kongre kararlarımızın sonuçları ve çözüm stratejisi, Kürt gericiliğinin, ilkel milliyetçiliğin ve ihanetinin aşılmasına yol açacak, partimizin öncülüğünde gelişen ulusal birliğin daha da güç kazanmasına ve ulusal özgürleşmeye yol açacaktır. Bütün bunlar da insanlık açısından büyük kazanımlar anlamına geliyor. PKK bu kazanımlara bu biçimiyle imzasını atan güç olacaktır.

Bijî Serok APO!
Yaşasın PKK!
Yaşasın Başkan APO'nun ışıklı yolunda gerçekleşen 7. Olağanüstü Kongremiz!

2 Ocak 2000

PKK Olağanüstü 7. Kongresi'nin sonuç bildirgesi

Olağanüstü 7. Kongremiz partimiz ve halkımız için yeni bir başlangıçtır

Partimizin Olağanüstü 7. Kongresi, aylarca süren yoğun bir hazırlık çalışması temelinde bütün parti örgütlerini temsil eden dörtyüze yakın delegenin katılımıyla 2-23 Ocak 2000 tarihinde başarıyla yapılmıştır. Başkan Apo'nun çağrısı ve parti yönetimimizin kararı temelinde yeni bir yüzyılın ve bin yılın ilk günlerinde gerçekleşen Kongremiz, gündemleştirdiği değişim ve dönüşüm sürecine ilişkin çok kapsamlı bir değerlendirmeye ve aldığı çok yönlü kararlar temelinde kesin bir kararlılığa ulaşarak, partimizin tıpkı '70'lerin ve '80'lerin başında yaptığı gibi, halkımız için büyük gelişmeler yaratacak yeni bir başlangıç oluşturmuştur.

Kongremizin olağanüstü nitelikte bir kongre olduğu, esas olarak stratejik düzeyde değişim ve dönüşümü ve bu temelde bir yenilenmeyi ve yeniden yapılanmayı gündemleştirdiği, bu yönüyle de önü uluslararası komployla kesilmeye çalışılan 6. Kongremiz'in bir devamı ve tamamlayıcısı niteliğinde bulunduğu bilinen bir gerçektir. Yine Kongremizin, uluslararası büyük komplonun devam ettiği, bu çerçevede partimize ve halkımıza yönelik çok yönlü saldırıların sürdüğü, hemen herkesin partimiz ve mücadelemiz üzerinde çeşitli hesaplar yapıp etkide bulunmaya çalıştığı, partimizin elinde ise yüksek parti bilinci, bağlılığı, mücadele değerleri ve militan direniş dışında başka bir şeyin olmadığı bir ortamda gerçekleştiği açıktır. Kongre yapmak bir yana, her taraftan gelen şoke edici saldırıların etkisini aşmanın bile çok zor olduğu böyle ağır baskı ortamında, partimizin dengesini kaybetmeden, tepkiden uzak, iradeli ve çok seviyeli bir tutumla, tarihi 7. Kongresi'ni başarıyla yapması ve yeni çizgisini oluşturması, Kürt halkı açısından tarihi bir olay ve Kürtlerin ilk kez kendileri için siyaset yapabilir hale gelmesidir. Bu durum PKK'nin ve Başkan Apo'nun gücünü gösteren en somut kanıttır ve Önderlik gerçeğinin, kadro ve halkın ruhunda, bilincinde ve yaşamında ne denli içselleşmiş olduğunun ifadesidir.

Kongremiz, PKK'nin tarih karşısında büyük iddiasını ve kararlılığını yeni çizgiye inanç temelinde daha da büyütmüş; tarihe, bugüne ve yarına cevap oluşturan yeni çizgisini insanlığın gelişim çizgisi olarak formüle etmiştir. Geçmişte olduğu gibi şimdi de Kürt ilkel milliyetçiliğinden mezhepçi Türk soluna ve oradan egemenlere kadar herkes, PKK'ye leke sürmeye çalışıyor ve PKK'nin zoraki dönüşüm yaptığını söylüyor. Geçmiş mücadele tarihi, bu tür sözlerin ve çabaların doğru olmadığını ve başarıya ulaşmadığını çok açık bir biçimde göstermiştir. Şimdi de bu tür söz ve iddiaların doğru bir değerlendirme olmadığı açıktır. Tarih, PKK'nin yeni çizgisinin zafer kazanacağını da çok geçmeden kanıtlayacaktır.

Böyle bir ruh ve espriyle başlayan ve çalışmalarını yürüten 7. Olağanüstü Kongremiz, Başkan Apo'nun perspektif düzeyindeki katkıları temelinde yürüttüğü kapsamlı tartışmalar içinde dönüşüm diyalektiğini doğru kavrayarak, dar, dogmatik ve liberal, örgütsüzleştiren anlayışlara düşmeden stratejik değişim ve dönüşümü gerçekleştirmiştir. Bu temelde ulaştığı zengin sonuçları, Parti Merkezimizin kapsamlı raporu, kongre kararları, yeni program ve manifestoda somutlaştırmış ve ifadeye kavuşturmuştur. 7. Kongremizin derin içerikli zengin belgeleri, bu yeni süreçte partimizin ve halkımızın temel eğitim kaynakları olacaktır.

Kongremiz, her şeyden önce otuz yıllık parti mücadelemizin kapsamlı ve bütünlüklü bir değerlendirmesini yapmıştır. Bu temelde, ulusal imha sürecinde ve büyük olanaksızlıklar ortamında doğan partimizin tamamen kendi özgücüne dayalı olarak yürüttüğü mucizevi mücadelesiyle başardığı Kürt ulusal direnişine ve Kürt toplumunun yaşadığı büyük demokratik devrime, bunların Türkiye ve Ortadoğu'da yol açtığı önemli gelişmelere dikkat çekmiştir. Bununla birlikte özellikle silahlı mücadele pratiğinin irdelenmesine özeleştirel bir yaklaşım göstermiş, mücadele bütünlüğü içinde sınırlı ve münferit düzeyde olsa da, savaş yasalarının dışına çıkan ve zarar veren bazı olayların varlığını ortaya koymuş, her ne kadar bu tür olaylar aşiretçi-feodal yapıdan kaynaklanan çete eğilimlerinin işi olsa da, partimizin kendi adına yapılan bu tür olaylara engel olamayışını eleştirip mahkum etmiştir. Yine '93'ten itibaren gündemleşen stratejik değişimin zamanında yapılamayıp uzun sürece yayılmasının parti ve mücadele açısından yarattığı ağır zorlayıcı sonuçlar ve bunun verdiği zararlar üzerinde kapsamlı durmuş, bu durumu uluslararası komployla bağlantı içinde değerlendirmiş, özellikle kitlelerden ve Türkiye'den kısmen uzaklaşmanın yarattığı olumsuzlukları irdeleyerek doğru sonuçlara ulaşmıştır. Hata ve eksikliklerinden doğan zorlanma ve zararların yarattığı üzüntü ve öfkeyi, hata ve yetersizliklerden çıkardığı derin dersler temelinde stratejik değişim ve dönüşümü başarıyla gerçekleştirerek telafi etmeyi esas almış, bunu daha doğru ve halkların yararına görmüştür.

Kongremiz, 21. yüzyıla girerken insanlığın yaşadığı durumu derinliğine tartışarak yeni bir çağ değerlendirmesi yapmış, özellikle 20. yüzyılda yaşanan büyük ekonomik ve toplumsal gelişmelerin, bilimsel-teknik devrim temelinde yaşadığı sentezleşmeye dikkat çekerek, toplumsal çelişkilerin durumunu irdeleyip toplumsal gelişmenin temel yönünü ortaya koymuştur. Bu temelde Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'ın yaşadığı somut durumu kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuş Ortadoğu'nun demokrasi ve özgürlük çağıyla çelişen yanlarını göstermiş, yine Türkiye'nin yaşamak zorunda olduğu demokratik dönüşümü derinliğine irdeleyerek, tüm bu açılardan partimizin Kürdistan'da yarattığı ulusal demokratik gelişmenin büyük çözümleyici rolüne ve önemine işaret etmiştir. Hem dünyada yaşanan değişim hem de Türk ve Kürt toplumlarının yaşadığı büyük gelişmeler açısından Türkiye'de demokratik değişim ve dönüşümün vazgeçilmez ve ertelenemez bir zorunluluk haline geldiğini değişik yönlerden değerlendirip ortaya koyan 7. Olağanüstü Kongremiz, bunun önünde cumhuriyetin oligarşik yapısının engel oluşturduğunu, Türkiye'nin içte ve dışta gelişip ilerleyebilmesi için aşırı merkezileşmiş ve halktan iyice kopmuş olan bu oligarşik yapının aşılıp demokratik cumhuriyete ulaşması gerektiğini göstermiştir.

"Kongremiz, PKK'nin tarih karşısında büyük iddiasını ve kararlılığını yeni çizgiye inanç temelinde daha da büyütmüş; tarihe, bugüne ve yarına cevap oluşturan yeni çizgisini insanlığın gelişim çizgisi olarak formüle etmiştir. Tarih, PKK'nin yeni çizgisinin zafer kazanacağını çok geçmeden kanıtlayacaktır."

Bu çerçevede Türkiye'nin demokratikleştirilmesi ve Kürt ulusal sorununun bununla bağ içinde çözülmesini içeren **demokratik dönüşüm stratejisi**'ni formüle edip yeni programını oluşturmuştur. Böylece PKK; Kürt toplumuna etkin bir rol oynatma temelinde Türkiye'de demokratik dönüşümü ve Kürt sorununun çözümünü geliştirmeyi hedefleyen ve bunu da bölge halklarının demokratik ilişki ve birliği içinde yapmak isteyen bir parti haline gelmiştir.

Kongremiz, uzun süre temel taktik olarak uyguladığımız silahlı mücadele gerçeğini de çok yönlü olarak değerlendirerek, ulusal-demokratik gelişmedeki rolünü büyük ölçüde oynadığını tespit etmiş ve bu temelde Parti Önderliğimizin silahlı mücadeleyi durdurma kararını teyit etmiştir. Bu doğrultuda iç ve dış gelişmelerin zorunlu bir gereği olan yeni parti stratejisinin temel mücadele biçimi olarak, **demokratik siyasal mücadeleyi** her alanda uygulanmak üzere benimsemiştir. Bu çerçevede silahlı mücadele örgütü olan ARGK'nin değişmesi gerektiği sonucuna vararak, Türkiye'nin demokratik dönüşümüne ve Kürt sorununun çözümüne bağlı olan varlığının halk savunma gücü biçiminde düzenlenmesini uygun görmüştür.

Benimsenen yeni strateji ve temel mücadele biçimi doğrultusunda tüm örgüt yapımızı değerlendiren Kongremiz, yeni stratejik yaklaşımla çelişen örgütlenmelerin aşılmasını ve bu temelde partimizin yeniden yapılandırılmasını karar altına almıştır. Aynı çerçevede bir cephe örgütlenmesi olan ERNK'nin aşılıp, bunun yerine her alanda Demokratik Halk Birlikleri'nin örgütlendirilmesini, yasal örgütlenme ve demokratik siyasi mücadelenin her alanda geliştirilmesini, bu doğrultuda demokrasi güçlerinin en geniş birliğini ve mücadelesini yaratırken, özellikle işçi, kadın ve gençlik kesimlerinin örgütlenmesine ve mücadelesine büyük önem verilmesini gerekli görmüştür.

Kongremiz yedi bölümden oluşan kapsamlı ve ayrıntılı bir **Barış Projesi** hazırlamıştır; ve proje ilgili tüm çevrelere sunulmaktadır. Partimiz, barışın ve demokratik çözümün gerçekleşmesi amacıyla böyle adil ve uygulanabilir projeler çerçevesinde herkesle ortak çalışmaya hazır olduğunu bir kez daha ilan eder.

Kuşkusuz Barış Projemizin birincil kısmı barış ile Başkan Apo arasındaki ilişkiye ve ayrılmaz birliğe dairdir. Bu çerçevede partimiz halkımızı ve tüm demokratik güçleri, her zaman duyarlılıklarını koruma-ya, **Başkan Apo'ya siyasal çalışma özgürlüğü ve Kürdistan'a barış** şiarıyla genel bir kampanya yürütmeye çağırır.

Barış Projemiz, Türkiye'nin tüm sorunlarını demokratik yöntemlerle çözüme kavuşturacağı bir barış ve istikrar ortamının yaratılması için demokratik dönüşümü içermektedir. Bu da başta Türkiye toplumu olmak üzere, savaş rantçıları dışında herkesin çıkarına olandır. Bu temelde partimiz, Türkiye'nin demokratikleşmesini ve sorunlarını çözüp ilerlemesini isteyen yöneticileri de dahil tüm demokratik güçleri, en başta siyasal parti ve kitle örgütlerini diyalog ve ortak çalışma içinde olmaya davet eder.

Barış Projemiz, Kürt ulusal güçleri arasında da her türlü çatışmanın son bulmasını ve sorunların demokratik ilişki ve işbirliği çerçevesinde çözülmesini öngörmektedir. Bu konuda özellikle Güney'deki çatışmalı durumun son bulması ve KDP'nin iç savaşı esas alan yaklaşımlarını değiştirmesi gereklidir. Bu doğrultuda partimiz, tüm Kürt ulusal güçlerinin ulusal birlik ve demokratik ilişki çerçevesinde doğru yaklaşımlar benimsemesini ve Kürt demokrasisinin geliştirilmesi için çaba harcamasını gerekli görür.

Barış Projemiz, **Demokratik Ortadoğu Birliği** şiarı temelinde tüm bölge devletleri ve halkları arasındaki ilişkilerin barışçıl yaklaşımlarla ele alınmasını ve sorunların bu temelde çözülmesini gerekli görmektedir. Kürt sorununun Türkiye'de barış ve demokratikleşme çerçevesinde çözülmesi ve Kürt ulusal güçleri arasında barışçıl ilişki ve birliğin gelişmesi demek, Ortadoğu'da barışın ve demokratik birliğin önünün açılması ve en büyük engelin aşılması demektir. Bu da tüm Ortadoğu halklarının ve uluslararası topluluğun çıkarına olandır. Bu nedenle partimiz, bölgenin tüm ilerici-demokratik güçlerini ve uluslararası topluluğu, Ortadoğu'da barışa ve demokratik birliğe ulaşabilmek için Kürt ulusal sorununu barışçıl ve dem0okratik yöntemlerle çözüme kavuşturmaya ve bu temelde ortak çaba harcamaya çağırır.

7. Olağanüstü Kongremiz, tarihsel anlama sahip tüm bu çalışmaları büyük bir birlik ve bütünlük içinde yapmış, PKK'nin dağılacağı ve zayıflayacağı umut ve beklentilerini yerle bir etmiştir. Amblemden, merkez komite yerine parti meclisi kavramının geçirilmesine kadar bir dizi değişiklik içeren ve partimizin yeniden yapılanmasını ifade eden yeni bir tüzük hazırlamış, yeni parti yönetimiyle birlikte Abdullah Öcalan yoldaşı oybirliğiyle yeniden Genel Başkan seçerek çalışmalarını tamamlamıştır.

Partimizin Olağanüstü 7. Kongresi, tıpkı Birinci Kongre'si gibi yeni bir başlangıç ve yeniden kuruluş kongresi olmuştur. Yaptığı değerlendirmeler ve aldığı kararlar bu düzeyde tarihidir ve partimizin bu temelde geliştireceği örgütlenme ve siyasal mücadele hamlesi fazla gecikmeden bu gerçeği herkese gösterecektir. Bu kadar yoğun saldırı altında partimizin bunu yapabilmesi, stratejik değişim temelinde kendini yenileyebilmesi, onun yaratıcı bir önderlik, binlerce kahraman şehit ve sarsılmaz kitle gücü gibi yüce mücadele değerlerine sahip olmasıyla mümkün olmuştur. Başkan Apo ve şehitlerimiz her zaman bize doğru yolu gösterecek, halkımızın eşsiz desteği ise partimizi en zor koşullarda bile başarıyla yürütecektir. Önderlik yeni yolu çizmiş, halk büyük desteğini vermiş, 7. Kongremiz ise yeniden büyük kararlaştırma temelinde halkımız için kesin başarılar yaratacak yeni bir mücadele ve gelişme süreci başlatmıştır. Bundan sonrasını artık kadronun pratik çalışması ve halkın mücadelesi belirleyecektir. Bu temelde tüm parti kadrolarını, halkımızı ve dostlarımızı, kendini yenileyip PKK'nin birlik ve mücadele ruhuyla daha fazla donatarak yeni sürecin başarıyla yaratıcısı olmaya çağırıyoruz!

Demokratik Cumhuriyet ve Kürt sorununun çözümü için ileri!

Yaşasın Olağanüstü 7. Kongre çizgimiz!

Yaşasın Başkan Apo'nun ışıklı yolunda yeni başarılara yürüyen PKK!

8 Şubat 2000

PKK Başkanlık Konseyi

Barış ve Demokrasi İradesinin Örgütlenmesi Geleceği Belirleyecektir

PKK Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın 7. Olağanüstü Kongre'ye sunduğu Politik Rapor'dan

Çelişki diyalektiği işleyecek

Nasılsınız sorusuna klasik anlamda iyiyim veya kötüyüm diye cevap versem anlamlı olmaz. Gücü olan bir kişi yirmi dört saatimi ya da bir anımı değerlendirirse, benden eser çıkarabilir ve önemli sonuçlara varabilir? O dönemde de kavrama tam başarılamadı. Sokrat, İsa ve Mani neden anlaşılamamıştır? Benim düşüncelerimi kavrama düzeyi de bu kadardır. Düşüncelerim yansıdı, etkiledi, ancak hayalin gerçekleşme düzeyi çok sınırlı. Gelecekte özüne ters düşmeden bir pratikleşmeye dönüşebilir. Neden şimdi olmasın? Parti yapmadı, dostlar anlamadı ve hatta devlet de tam anlamadı. Anlaşılamama kaygısı ve umut ilkeleri bir aradadır.

20. yüzyıl beni çok fena çarptı. Bilim, teknik çok geliştiği halde, ben buna fazla inanmadım. İster kadın, ister para, ister mal benzetmesi yapılsın, bu yüzyıla ben böyle yaklaştım, yani ona tam yatmadım. Tarihe gittim, geçmişe gittim, çağlar ötesine uzanmaya çalıştım; yüzyılı biraz sarsmaya çalıştım. ABD ya da sistem neyi kontrol altına almak istedi? Çok trajik yaşandı; kendini yakmalar oldu ve olacak da. Bunların üzerinde çok durmak gerekir. Kürtler geçmişte kıyamet kadar acı ve trajedi yaşadılar. Ağlayıp dövünmekle kendilerini kurtaramazlar. Ama biz biraz daha mantıklı yaklaştık. Bu defa umutların tamamen yok olmaması için tedbirleri aldık. İyi öncü ve aydınlar iyi katkılar sunabilir. İşiniz zor; inkar ederseniz çarpılırsınız. Çelişki diyalektiği çalışacak. Bazılarını eritir, bazılarını küçültür, bazılarını büyütür, ama kendine yol bulacaktır. Bazıları çok ilkel, vahşi çığlıklar atıyor ve sonuca gitmek istiyorlar. Bunların ortasındayım.

Görüşme koşulları zirveden sonra mı değişti? Avukatlarla görüşme sadece Çarşamba günleri ve bir saat olacak. Bunun üzerine Adelet Bakanlığı ile görüşme yapıldı mı? Biz barışa hizmet etmek ve katkı sunmak istiyoruz. Bu, kendi kendine olmaz. Başbakanlık ve Adalet Bakanlığı ile zirvenin sonuçlarını hayata geçirmeye çalışalım. Yanlış yaparsak engellenir, ama doğru yaparsak inisiyatif vermeniz gerekir deyin. Gecikmeler olumsuz gelişmelere yol açar. Öcalan'ın sesini kesersiniz her şey olabilir. Yanlış yapmayacağız. Terörün tamamen aşılması için çalışmamız lazım. İletişim önemlidir, beni kısıtlamanın anlamı yok. Önce bu konuyu çözmeliyiz. Bu durum gidişata zarar verir. Bunlar herhalde diyalog arayacaklar. Bunun için rolünüzü oynayın. Bunu siz de halledebilirsiniz. Genel bir kısıtlama var, gıdada bile kısıtlama var. Ama önemsemiyorum. Sanırım süreç kendini hissettirmek istiyor.

İki bin yıl önceki İsa'yı düşünün, Mani'yi düşünün. Avrupa'da yakılan Bruno'yu, derisi yüzülen Hallacı Mansur'u düşünün, Nesimi'yi göz önüne getirin. İkibinli yıllar pozitif özgürleşmeye giden yıllar olabilir. Bunun için yaşamak, geçmiş yılları paylaşmak istiyorum. Bunun için geçmiş yılların lanetli faturasını ödemek gerekir. Artık aydınlık, özgürlük başlayabilir. Bunun için yaşamam gerekiyor.

Benim çabalarımla Türkiye on bir ayda tarihi bir eşiğe geldi

ABD filmlere taş çıkartır bir biçimde beni yakalattı. Bunu Yunanistanlılarla beraber yaptı. Beni Türkiye'ye getirdiler. Türkiye'yi de oyunun içine çektiler. Genelkurmay görevlisi oyunu gördüğünü söyledi. Ben de *"iyi işte oyunu anlamışsınız. Birlikte bozalım ve sorunu çözelim"* dedim. Yunanistan şiddet kullanmamızı bekliyordu. Ama barış ve kardeşlik denince, onlar da barışçı kesildiler. Yunanistan'da ilk hafta ölüm haberim yayıldı. Bunun üzerine İstanbul'da birçok patlama olayı oldu. Olay böyle gelişti. Ama asıl özü nasıldır, neler üzerine plan yapıldı, içyüzü nedir, ben de bilmiyorum. Oyunun içinde İngilizler de var. Bir takım acayip olaylar oldu. Sanıyorum an'ı gelecek. Beni Kenya'ya götüren uçak İngiliz uçağı. Oradaki Yunan Elçiliği de biliyordu. Bazı hesaplar yaptılar. Türkiye bile hazır değildi. Evren bile benim için *"tehlikedir, başımıza bela oldu"* dedi. Dışişleri temkinli yaklaştı.

Yunan elçisi *"Kenyalılar Apo'yu kaçırttı"* diyordu. Yalan. İzmir'de kalan Yunanlı ajanla, Kalenderis bunları biliyor. Orada bana tabanca vererek öldürtmek istediler. ABD'lilerin bir kısmı benim süreçten gerçekten sağ çıkacağımı düşünmüyordu. Kürt-Türk savaşı yüzyıl daha uzatılmak isteniyordu. Çiller'in İngiliz ajanı, ABD ajanı olduğu Genelkurmaylıkça zaten biliniyor. Yunanistan'ın Kenya elçisi, Onasis'in üvey oğlu; İngiltere'de büyümüş, ABD ajanı. Bu adamlar bilinçli olarak bu komployu yaptılar. Bu durum araştırılsın ve işlensin. Kamuoyu bilgilendirilsin. Vatanını seven Türk aydınları bu görevlerini yapmalıdırlar. Burada çok ingiliz oyunu var. Uçakta oyunu boşa çıkartmak için *"benim ana tarafım Türklere dayanır, yaparsam sizden daha iyi Türklük yaparım"* sözlerini kullandım. Tüm bunlar oyunu bozmak içindi.

Barış ve kardeşlik kesin olacak. Oyun çok büyük, komplo çok büyük. Eminim Genelkurmay da bir şeyler biliyor, ama tam çözemiyor. Bazı ipuçları var, Yunanlıların yalan söylediğini ortaya koyan belgeler var. Beni kandırmaları bile ihanetlerini gösteriyor. Yaş bir odun bile sobaya atılamaz. Beni bir odun gibi sobaya attılar. Bunların Türkiye'ye ilişkin bir savaş planı var. Kürt-Türk nasıl birbirine girecek, bunu hesaplamışlar; adalara yedi bin tane füze yerleştirmişler.

Rantçılar var. Barışla ölümü durdurmanın değil, savaşla rant elde etmenin savaşı veriliyor. Çiller ve benzerleri bunu tırmandırmak istiyorlar. Günlük politika konusu yapıyor ve rant elde etmek istiyorlar. Kan üzerinde geçim kapısı yapıyorlar. Tüm bu oyunları açığa çıkarmak gerekiyor.

Bizde de bazıları komutanlığı sürsün diye yanındaki savaşçıları ölüme gönderiyor; onlar ölsün, komuta rant elde etsin! Benim çabalarımla Türkiye onbir ayda tarihi bir eşiğe geldi. Bunu dünya alem biliyor, ama hala ısrarla savaşı körükleyenler var. Onların yaşamı öyle gerektiriyor. Bunu nasıl engelleyeceğiz? Şiddet ortamını körükleyenlerin gözü karadır. Bizim imkanlarımız sınırlıdır. Dünya barışa gidiyor, ama Türkiye'de işler her gün *"asalım mı, asmayalım mı?"* tartışmasıyla geçiyor. Mademki birlik ve bütünlük istiyorsun, gel parlamentoda konuş. Parlamento sadece idam yeri değildir. Sorunu tartışmıyorlar, özünü koymuyorlar. Tartışmalarda soysuzluk var. Fecaat, kötülük burada. Faydalıysa o zaman beni de assınlar. Sorunun adını koymuyorlar. Sorunu bir kişinin asılıp asılmaması olayına indirgediler. İlkel intikamcılık bile böyle değildir. Eşelenen kirli şavaştan kirli çıkarları var.

Ben sizinle böyle tartışmayı ve böyle yansımasını istemiyorum. Dışarıyla da böyle tartışıyorum. Benim kişiliğim üzerinde karar vermenin ötesinde iki şey çatışıyor: Ya çözüm, ya imha.

Ortada leş kargaları var. Ama sen henüz ölmemişsin, canlısın, kendine çekeceksin. Büyük bir yara var. Trajedi yaşıyoruz. Bunları tedavi etmeye çalışıyoruz. Bunlar üzerinde hesaplar yapmasınlar. Bu küçüklükte seyretmemelisiniz. Size saygımız kalmaz. Çamardı'ndan bir çocuk *"Apo'yu asarlarsa kendimi yakarım"* diyorsa, bunu derinliğine düşünmek gerekir. Herkesin karşı olduğu şey ile taraf olduğu şeyin iyi hesaplanması gerekir. Mesele duyarlılık ve çözüme katkı meselesidir. Bakıyorsun hesap başka, küçük ve lanetli. Kurumlar da, bizimkiler de benden sıradan bir kahraman gibi davranmamı bekliyorlar. Durum böyle değil. Bizde binyılların bir kişilikte yoğunlaşması ve gelecek binyılları etkilemesi yaşanıyor. Eğer aydınsanız, bir gerillaysanız, hakkını vereceksiniz.

Benim adıma rastgele silah kullanamazsınız. Kuzey'de veya Güney'de kendini savunuyorsan saygı duyarım. Ama neye dayanıyorsun, neyi savunuyorsun, hangi kutsal değer için yapacaksınız?

Ben kendimi kurtarmak için bu barış çağrısını yapmadım. Bazıları bunu çok kötü kullanıyor. Bazıları bozmak istiyor, çözümsüzlüğü derinleştirmeye çalışıyor.

Barış çağrısında şunun bunun etkisi yok. ABD'nin, Suriye'nin, Avrupa'nın, Ortadoğu'nun etkisi yok. Biz bir özgürlük imkanı elde etmek için lime lime edildik. Bize de, kendilerine de haksızlık etmesinler. Geniş bir demokrasi bloğu oluşsun. Onların bir entellektüel gücü var, bunu halkla kaynaştırmak gerekiyor. Sizler de onlara yaklaşımlarınızda esnek olun, toleranslı olun. Onları halkla tanıştırın. Bu entelektüeller yer yer zarar veriyorlar. Enerjilerinden yararlanmak gerekiyor.

Ayrı şahsiyetler olarak duracaklarına, bunların kendilerini bir potada eritmeleri gerekiyor. Yaratıcı, düşünerek doğru konuşmak gerekir. Aslında doğru adım atın diyorlar. Kaldı ki onlar bana muhtaç. Yoksa zirve kararı böyle çıkmazdı.

Bunlara biz sahip çıkalım. Bunları ezme veya dıştalama yerine biz kazanalım denilmelidir. Benzer birçok aydına yeni dönemde kazanımcı yaklaşmak gerekiyor. Her şeyi benim yapmam olmaz, dengeler bozulur. Önce kendi güçlerini blok halinde birleştirmeliler. Avrupa'dakiler de biraraya gelmeli; eski dili bırakmalılar, yeni bir sayfa açabilirler. Bence korucular da el atılabilir, af, bağışlama olabilir. PKK bunu yapabilir.

Burada yaşama savaşımını veriyorum. Tekrar söylüyorum: Benim buradaki rolüm doğru anlaşılmalıdır. Bazıları bizim burada doğrudan muhatap alındığımız şeklinde yorumlar yapıyorlar. Ben bunu daha önce de size defalarca anlattım. Bunu doğru kavramak gerekiyor. Fakat bu zirve nedeniyle yeni bir dönem başlamıştır. Bu çok önemli bir başlangıçtır. Başta ben, sonra siz, PKK ve HADEP kafa kafaya verip bu yeni dönemi enine boyuna iyi tartışmalı, iyi sonuç çıkarmalıyız. Herkes durumu yeniden değerlendirip ayağını denk almalı, sürece öyle yüklenmelidir.

Barışla savaş iç içedir

Dersim'deki İsa ve Kazım'ın durumunu iyi bilmemiz lazım. Tahrik olan bir yanı çok açık. Provokasyon olabilir, birisi özenle hazırlıyor olabilir. Böyle bir şeyin hiç olmaması gerekiyor. Birileri askeri de bu duruma düşürebilir. Nasıl geliştiriyorlar, anlamak gerekir.

Bu ayrılanlara da sert yaklaşılmayabilir. *"Alçak, hain"* dememek gerekir. Ortam gergin, birbirine girmek zora sokar. Eski dili terk etmek lazım.

Umarım Can Yüce ve Meral de bir şeyler anlarlar. Biz gelsinler demiyoruz, canları bilir. Gerçekten katkı sunmak istiyorlarsa anlasınlar. Yoksa ben Parti Merkezine de, başkalarına da böyle gelin demiyorum. Politikayı bilmiyorlarsa, kendilerinin eksikliğidir.

Benim adıma silah kullanıyorsanız, savaş ve barış olayını çözmeniz lazım. Bana bağlı bir süreç geliştirdik. Barış planını iyi anlayın. Barış ile savaş iç içedir. Savaş ve barış planını çözmemiz lazım. Savaş ile barış arasındaki ilişkiyi iyi kuracaksınız. Birisi başlamış, birisi bitmiş değildir. Barış bir teslimiyet değildir, ama eskisi gibi silah kullanmak da yanlıştır. Türkiye'nin mevcut sınırları içinde demokratik çözüm dedim. Savaşın bile felsefesi olur, stratejisi ve taktiği olur.

Hiç kimse yanlış hesap yapmasın. Hükümetin ve Meclisin bir planı olmalı. Kökünü kurutacağım diyor. Beni asarsan savaşı da yayarsın. Beşbin kişi gelmek istiyor, ancak planları yok. Kritik bir durum var, onu aşmak gerekir. Biz sadece insanlık ve demokrasi istiyoruz. Karşı taraf kökünü kurutmak istiyor, bu olmaz. İstenmiyorsa, biz ne yapalım? Bu çözümsüzlüğü aşmak gerekiyor. O zaman çözüm sonuna kadar savaşmaktır diyeceğim. Asılacaksam asılayım, vurulacaksam vurulayım.

Yargı bitti. Siyasi süreci kim seslendirecek? Benimle konuşan yok. Kritik günler yaşanıyor. Sizlere yardımcı olmaya çalışıyorum. Hiç kimse kendini kandırmasın. Eğer barış gelmezse, beni asan adam yarın sizi sağ bırakmaz. Bir milyon insan da gider. Hitler faşizmi gibi bir süreç başlar.

Mesela Cezayir'de bir komutan çıkıyor *"Gelin, bana güvenin, sizlere hiçbir zarar vermeyeceğim"* diyor. Türkiye'de bu bile yoktur. Biz silahları bırakmak istiyoruz. Kim teslim alacak? Dağdakilerin de konuşacakları var. Bir grup geldi, yargılamadılar bile. Savcı başka konuşuyor, hakim başka şey söylüyor. Devlet hazır değil. Böyle olunca, iki bin kişi gelse ne olacak? Geriye imha mı kalıyor?

Bundan sonra sorumluluk üstlenmeyeceğim. Demokratikleşmeye gelse, devlet ve toplumla hiçbir ön şart ileri sürmeden bütünleşmek istiyoruz. Rusya bile Çeçenistan'ın varlık ve özerkliğini kabul ediyor. Biz savaşı bırakmışız, sadece demokrasi istiyoruz. Ama illa imha olsunlar deniliyorsa, o zaman bu savaş da baharda gelişir.

Bütün toplumu uyarıyorum: Savaşı tahrik edenlerin şantajına boyun eğilmemelidir. Benim idamım bir milyon kişinin ölümü demektir. Bunun kime yararı olacaktır? Türkiye iyi bir yere gelmiş. Benim durumum iyi anlaşılmalı. Ben idam ipi altında saniye saniye barışı geliştirmek istiyorum. Gerilla kendisini vermiyor, Avrupa'daki kafasını çalıştırmıyor, HADEP bir adım atmıyor. Hiç kimse iş yapmıyor. Sorun bir toplumun kimlik ve demokrasi sorunudur. Bu sorunu çözün, beni de asın.

Strateji değişti, biz ayrı devlet kurmayacağız, demokratik cumhuriyette demokratik devlet ve demokratik toplumla bütünleşeceğiz. Silahları durdurmuşuz, gelip alan yok. İngiltere büyük devlettir, IRA'ya yalvarıp yakarıyor. İspanya ETA'ya yalvarıyor. Korsika küçük bir yerdir, Fransa silah bıraktırmak için elinden geleni yapıyor. İsrail-Filistin barış sürecine giriyor. Türkiye ne yapmak istiyor? Binlerce kişi gelmek istiyor, yol gösteren yok. Kendi yasasını bile doğru uygulamıyor. Çözümsüzlük tehlikeli.

Barış planında o maddeyi vurguladım. PKK'de bir silahlı güç var. Devletin içinde de asalım diyenler var. Şiddetten arınma nasıl olur? Bu, barış amacıyla bağlantılı. Kopenhag Kriterleri olsun, Türkiye kriterleri olsun, biz buna varız. Biz devletin siyasal bütünlüğüne karşı değiliz, destekliyoruz. Eskiden kalma bir isyanımız var, onu sona erdirmeye çalışıyoruz. Devletin meşru gücüne karşı değiliz. Ordu, polis kalacak. Faili meçhul cineyetleri işleyenler var, köy korucuları adı altında şiddeti uygulayanlar var. Yasal olmayan şiddet güçleri var. Bunların kaldırılması gerekir. Köye dönüşlere ekonomik yardım gerekir. Dağdakiler için pişmanlık dayatması olmaz, af çıkarmak gerekir. Dünyada herkes yapıyor. Rusya, Cezayir yapıyor. Bu yasa sakattır. Ceza indirimi ya da af gerekir. Bu olursa, şiddet sona erer.

Demokratik barış projesi olur. Onurlu bir barış oluncaya kadar taktik düzeyde silah olacak. Meşru müdafaa haklarını kullanacaklar. Kuzey'de ve Güney'de, her yerde kendi öz savunmalarını yapacaklar. Eskisi gibi suç işlemeyecekler, kurallara uyacaklar. Kendilerini iyi koruyacaklar. Saldırgan olmayacaklar ve barışı bekleyecekler. Kendilerini korumak için ölümüne savunacaklar. Herkes kendi meşru müdafaasını kendisi en iyi şekilde yapar. Tarafların görüşmesi gerekir, arabulucuların olması gerekir.

Ben bir sentezim. Beni en çok asmak isteyenler, o bize gerekli diyorlar. Neden gerekliyim? Bir kişi olarak değil, benim temsil ettiğim değerler var. Yıllardır bölgede yerine getirilmeyen görevler var, kurulmayan demokrasi var. 20. yüzyıl nasıl kaybedildiyse, 21. yüzyıl da Avrupa Birliği üyeliği de, ekonomi de, barış da gider diyorlar. Doğru, bunlar benim ayakta kalmamla bağlantılı. Bunlar tarihsel diyalektiğin gösterdiği gerçekliklerdir. İlerde daha iyi anlatılacak.

İfade özgürlüğü bir halkın dil ve kültür özgürlüğüdür

Çağımızın en büyük devleti, demokratikleşmesini yapan devlettir. Huzur, kalkınma, barış, istikrar oraya bağlı. Bu, ekmek ve su kadar gereklidir. Türkiye hata yaptı. Farklılıkları bir potada eritmeye çalıştı. O yüzden kaybetti. Osmanlı bile sınırlı hoşgörüyü sağlıyordu. İşte bu yeni demokrasi, bizim temsil ettiğimiz demokrasidir. Zirve önemliydi, tarihi zirve deniliyor. Umarım arkasından barış ve demokrasi gelir. Zirve sonrasını doğru anlamak ve doğru sonuç çıkarmak gerekiyor. Devlet doğru tutum gösterirse, biz yanlış adım atmayız. İstismar olmayacak, tam tersine barış ve demokrasiye en layık, kendi içinde en duyarlı kesim olarak hareket edilecektir.

Gelişmeler iki senaryo dahilinde olabilir. Bu zirve kararı ile bundan sonra, özellikle Avrupa Birliği'ne uyum çerçevesinde, Türkiye'nin reformlara ihtiyacı var. Bu zirve kararı bir başlangıç olur. PKK bu plana olumlu katkı sunacaktır. Bunun için de gerekli olan iç barış ve istikrardır. Eğer bu yönlü gelişmeler olursa PKK tarafından olumlu davranışlar gelişecektir. Türkiye'nin ülke ve devlet olarak günümüzdeki en büyük çıkarı, 21. yüzyılı kazandıracak olan demokrasinin inşaası ve yükseltilmesidir. Bunu derinleştirip geliştireceğiz. Ülke bütünlüğü ve üniter devlete bağlıyız, ama onun içeriğini demokrasi ile dolduracağız.

Eğer kapsamlı bir af gelişirse, bu çağrıya olumlu cevap verilecektir. Parlamento ve hükümet düzeyinde buna hazırlık yapılmasını önemli buluyorum. Herkesi bu konuda duyarlı olmaya ve üzerine düşeni yapmaya çağırıyorum. Özellikle siyasi partilerin kışkırtıcı davranmamaları, ülkenin hayati çıkarlarını bilerek hareket etmeleri gerekir. Bu, Türkiye'yi kısa zamanda bütünlüğe ve istikrara götürmek demektir. Bununla birlikte şüphesiz Türkiye'yi daha da zora sokmayacak adımlar atmaya özen göstereceğiz. Biz istikrarı geliştirici adımlar atmayı doğru buluyoruz.

İkinci senaryo ise şöyle olabilir: Eğer bu zirve kararı göstermelikse, bazı güçler bunu bozarlarsa, karşılıklı çatışma olumsuzluklara yol açar ve bu yararlı olmaz. Buna fırsat vermemeye çalışmalıyız. Problemler ağırdır. Zirveden çıkan karar tarihi bir olaydır. Burada da PKK'nin güçlülüğü tartışılmamalıdır. Bu konuda sınırsız kötülük yapılabilir. Önemli olan, buna fırsat verilmemesidir.

Sınırlı bir gelişme yolu var. Anlayış gösterilmeli ve kan dökülmemelidir. PKK yok edilebilir, ama Kürt sorunu çözülemez, olduğu gibi kalır ve savaş tekrar başlar. Bu işe 15 Ağustos'ta altmış kişi ile başladık; şimdi beş bin gerilla var. Barış görüşmeleri olmazsa, baharla birlikte başlar ve kırk- elli yıl böyle gider. Çözümleyici, arabulucu yok.

Evrensel demokratik ölçüler devlete ve topluma egemen olacak demek daha doğru olur. Sınırlar ve sınıflar adına savaş dönemi bitti. Bunları inkar etmiyoruz. Çok kan döküldü. Orantısız bir kan dökme yüzyılıdır. Demokrasi, insan hakları, ulus hakları, kültürel haklar hiç kan dökmeden çözülebilir. Evrensel demokratik model, kriterler dediğimiz budur. Kopenhag Kriterleri bunun bir parçasıdır. Avrupa'nın geldiği yer burasıdır; Avrupa Birliği'nin ve demokratik ölçülerin yasalarıdır. Türkiye bunu kabul etti, içine girdi. Bütün kültürler kendini ifade edecek. Örgütlenme ve ifade özgürlüğü olacak. İfade özgürlüğü, bir halkın dil ve kültür özgürlüğüdür. Bununla kendini güç haline getirecek, şiddete başvurmayacak ve sınırlara dokunmaksızın hakkını arayacak. Türkiye'de tartışılan budur.

Biz kaba savaşçılığı değil, dönüşümü esas aldık. Tutucu yapılar içerisinde, eski resmi söylem içinde erimeyi kabul etmeyeceğiz. Hiçbir şey eskisi gibi olmaz, eski tarz ulusal kurtuluşçuluk ve sosyalistlikle olmaz. Artık partiler de eski tarzda politika yapamazlar. Bunu önceden gördüm.

Acı iki taraflıdır. Herkesin acısı var. Herkes biraz acısını göğsüne basarak tedavi etmeli. Bencil, tek taraflı ve adaletsiz olmamalıyız. Yapıcı olmayı bilmeliyiz. Birbirimize güvenmeli ve değer vermeliyiz. Ama tedaviyi de hep birlikte yapmalıyız. Farklılıklarımızı demokrasinin gücü olarak görmeliyiz. İnanıyoruz ki, bu bizi başarıya götürecektir.

Şiddetli bir eğitime ihtiyaç var. Herkes kendini demokratik kriterler ekseninde dönüştürmelidir. Demokratik kriterleri özümseme eğitimi yapılmalıdır. Kuran gibi bir şey; Kuran'ın gereği bile dini doğru algılamak için demokratik bir eğitim yapmaktır. Cumhuriyete demokratik katılım tüm Kürtlerin en temel görevidir. Bunda döneklik veya teslimiyet yoktur. Ülkenin zenginliklerini özgür ve onurluca paylaşmak, kimliğini inkar etmeden özgürce yaşamak işte bu temelde olacak. Apo'daki direniş noktası budur. Bu inşaa edilecektir. Bu kadar kan boşa gitmemelidir. Ben ayrılıkçı değilim. Şimdi özgür birliğe gidiyorum. Özgürce, eşitçe geliyorum. Şimdi burada direniyorum. Benim direnişim böyledir. Doğrusu da budur.

Fakat daha da önemli olan, siyasi sürecin nasıl gelişeceğidir. Bana göre dört beş ay içinde gelişebilir. Hatta daha da erken olabilir. Kesin bir şey demiyorum. Ama beklemeliyiz. Belki PKK etrafında bağımsız bir şey gelişir. Pişmanlık yasası işlemedi, anti-terör yasası da bitiyor. Zaten işlevli bir yasa değildi. PKK'nin silahları bırakmasına yönelik özel bir düzenleme olabilir. Zirve siyasi olarak çözmek istiyor. Silahların susması gerekli. Barış planı önemlidir. Fakat af ve benzeri bir güvence gerekir. Bu da kongre ile birlikte gelişebilir. Bana göre beş altı ay değil, Mart'ta bile bazı şeyler hızlanabilir. Mayıs ayı önemlidir. Belirsizlik uzun sürerse, gruplar denetimden çıkabilir. Bu sorunun özellikle Mayıs'ta halledilmesi gerekir.

Bazı gelişmeler olur. Parça parça mı yapılacak, yoksa tümden mi, orası net değil. Herhalde tartışmalar bundan sonra daha rahat yürütelecek. Pazarlık sonucu, Cezayir'de silahsız çözüme gidildi silahlar çözümlendi. Silahları çözmeyi esas alabilirler, idamı tümüyle çözebilirler. Cezayir tarzı bir af gündeme gelmek zorundadır. Yoksa bu silah açmazı devam eder. Kilit nokta burasıdır.

Türkiye hukuk reformunu geciktiremez

Epey aydınlatmak durumundayım. Yunanlılardan kompolyu kim biliyor? Yunan tavrında CIA ile işbirliği yapan kimdir? Bunları bilen, Pangalos adına beni kandıran, *"Güney Afrika'ya pasaport almışız"* diyerek tarihi yalanı söyleyen kimdir? Bu tarihi yalanın aydınlatılması gerekir. Bunlar mahkemede dile gelecek. Yunan devleti mahkemede yargılanacak mı? Hukukun ağır ihlali var. Bunlar ilerde değerlendirilir. İtalya'nın da payı var. En azından kırk-elli duruşma olur. Ayrıca bu son itiraz çok yerinde. Direkt savcı değil de jandarma tarafından sorgulanmam bir ihlaldir. Usul ve esasa yönelik itirazlar yapılır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bazı noktalarda ilk kez karar verecek. Bunlar içtihat olur. Bence en çok bir ya da bir buçuk yıl içinde idamın kalkması gündeme gelir. Türkiye hukuk reformlarını fazla geciktirmez.

En başta Yunanistan ne yapmak istedi, bunu açığa çıkarmak gerekir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi süreci dört yıl sürebilir. Böyle bir tarihi davada imkanlar fazla, bunu iyi kullanmak gerekir.

Mezarda da olsak bu süreçte rolümüz artarak devam edecektir

Siyasallaşma hemen olmayacak. Bölücü siyaset olmayacak. Gelişmelerin kendi dili var. HADEP'e katılımlar olabilir. Bence asıl korkulan budur. Bana göre toplumsal haritada değişiklikler olacaktır.

Olağanüstü dönemin kriz tarzında çalışan komitelerini oluşturmak gerekir, böyle çalışmaları gerekir. Demokrasi ve barış misyonu bunlara düşüyor. Bu, demokrasi bloğu ile olur. Geçmişi bırakıp geniş bir demokrasi bloğu oluşturulsun. Avrupa'dakiler her çevre ile görüşsünler. Türkiye'nin içinde meşru temelde bir demokratik irade yaratın. HADEP ve Avrupadakiler bunu açığa çıkarmalı. Siyasallaşmanın Türkiye'de işleyeceği yön böyledir. Türkiye'nin en rahatsız olduğu husus şudur: Demokrasi meşru temelde ve Türkiye'nin içinde olmalı. Hassastır. Kritiktir; dikkat etmek gerekir. Meşru, legal yasal siyaset yapılmalı. Meşru siyaset kötü bir şey değil. Nisan ayındaki ilk basın açıklamasında sekiz maddede ortaya koydum. Ama okumadılar, anlaşılamadı. Derinliğine kavransaydı, bunlar aşılmıştı.

Siyasallaşma hızlanacak. Onlar bunun farkındalar. HADEP'in de kavraması gerekir. Hassas bir süreç söz konusu. Devletin hassasiyetleri var. Bunu anlamak ve ona göre hareket etmek gerekiyor. Sorun baştan beri ortaya koyduğumuz demokratik çözüme doğru evrilmeye gidecektir. Süreç yönlendiriliyor diyorlar, doğrudur. Mezarda da olsak, bu süreçte rolümüz artarak devam edecektir. Gelişmenin dinamiği ve diyalektiği öyledir.

Bu süreci yaratanın bizim olduğumuz onlar tarafından biliniyor. İnisiyatifin tamamen bende olmasından kaynaklanan MHP'in hazmedememe durumu var. Bu inisiyatifin bende olması dışında başka türlü seçeneği olmaz. İnisiyatifin bende olması doğaldır. Gelişmenin bu yönlü olması diyalektiğin gereğidir. Devlet bence MHP'yi biraz ılımlılaştırmak istiyor. HADEP'i de engelleyebilirler. Söylediğim şeyler herkesin ihtiyacı olan şeylerdir. Hiç kimse de kendimizi inkar edeceğimizi aklına getirmesin.

Demokrasi ve bar›fl iradesinin örgütlenmesi önemlidir

HADEP hiçbir şey yapmıyor. Hükümet nasıl kriz tarzı çalıştıysa, sizin de kriz komiteniz olmalıydı. Çözüm güçlerinin de kriz merkezi olur. 24 saat yaratıcı olur, iğne ile kuyu kazarcasına düşünce üretir. Ama halen görülüyor ki, devlet bir başka türlü ilgileniyor, sivil toplum örgütleri ve HADEP bir başka yerde, dağdakiler de başka bir yerdeler.

Uygar çözümü herkesin kabul etmesi gerekiyor. Demokratik dönüşüm Türkiye'nin gündemine girmiştir, Türk-Kürt birlikte olacaktır. HADEP tartışmaları yoğunlaştırsın. Avrupa ve Türkiye çapında bir parti olmalı ve kardeş bölgeler oluşturulmalıdır. Bunun için hangi bölge daha uygun? Süreçler aynıdır. Ege ve Karadeniz uygun olabilir. Şehirlerde sendikalar açlık sorunlarını özgürleşerek çözebilirler. Emekçiler bünyesinde büyük alt üst oluşlar var. Bunlar işlenmelidir.

HADEP dış temsilcilikler açmalı. Siyasi partiler yasası Avrupa'da yirmi otuz tane temsilcilik açmasına uygundur. CHP on yerde kurmuş. Tepede çözüm var, ama tabanlaştırmak gerekiyor, coşkuyla yapmak gerekiyor. Bloklaşma olayına HADEP'in öncülük etmesi gerekiyor. Yol açılmıştır. İş, aş, ekmek, barış ve özgürlük yolu buradan geçiyor. Hem acılardan ve açlıktan bahsedeceksiniz hem de bunlar için çalışmayacaksınız; bu olmaz.

Ayrı örgütlenme yok. Avrupa Birliği'ne ve ABD'ye de bel bağlama yok. Tam tersine güçlerimizi bunlara karşı birleştirip Türkiye'yi güçlendirelim. Endişeler olmasın. Seçim blokları meselesine esnek yaklaşılmalı. CHP, ÖDP ve liberallerle seçim ittifakına gidilebilir. Hatta daha sonra tek partiye de gidebiliriz. Dar yaklaşılmamalı, esnek olunmalı, dostça davranılmalıdır.

Devamı 23. sayfada

PKK Başkanlık Konseyi üyesi Osman Öcalan yoldaşın kapanış konuşması

Gecenin karanlığında yaşayanları Önderliğin güneşiyle aydınlatalım

"Tarihi yaratan Önderlik'tir. Bizden istenilen ise bu yeni tarihte bir katkımızın olmasıdır. 15 Şubat'tan bu yana içimizden, etrafımızdan ve dışımızdan gelen tüm saldırılara rağmen bugün hala ayaktaysak ve başaracağımıza dair büyük bir iddiamız varsa, bunun kaynağı tartışmasız bir biçimde Önderliktir."

Kongremiz özel koşullar altında gerçekleşti ve başarıyla tamamlandı.

Dost-düşman ve içimizde yanlış anlayışlara sahip olanlar, yine yeni bir tarih yazmak isteyenlerin tümü, PKK 7. Olağanüstü Kongresi hangi sonucu verecek diye bekliyorlardı. İçimizde ve dışımızda bize karşı olanlar 7. kongremizin dağılma kongresi veya PKK'nin kendi kendini tasfiyesini ilan edeceği bir kongre olacağı beklentisi içindelerdi. Dostlarımız ve parti militanlarımız ise partimiz, Başkan APO'nun öncülüğünde yeni bir tarih yazacak diyorlardı.

Partimizin kuruluşundan günümüze kadar büyük bir mücadele verildi. Bu mücadele tarihi boyunca içimizde ve dışımızda tasfiye girişimleri kapsamlı bir biçimde yürütüldü. Ancak Önderliğimiz, partimiz ve dostlarımızdan aldığı yetersiz desteğe rağmen, bu girişimlere karşı Kürt ulusunun varlık mücadelesini yürütürken, bu mücadelesi içinde de insanlığın varlık savaşımını verdi.

Bu savaş gerçekten de büyüktü. Uluslararası komplo başladığı zaman bu savaşım daha da büyüdü, genişledi ve derinleşti. Bize karşıt olan güçler, yine içimizde ve dışımızdaki yanlış yaklaşım sahipleri PKK'nin mücadelesini sona erdirebileceğimiz zaman geldi dediler. PKK'nin bu dönemde boğulması için gece gündüz çalıştılar. Bunlar "*PKK'nin varlığı kendi Önderliğidir, Önderliğini denizin ortasında dört duvar arasına koyduk, PKK ile ilişkiye geçmesine de izin vermezsek, PKK üyeleri, Kürt halkı ve dostları ayakta duramazlar, bunun sonucunda dağılıp yok olacaklar*" diyorlardı. Bu, bizim için kaçınılmaz bir kader olarak görülüyordu. Bazı sahte dostlar da su alan gemiden kaçan fareler gibi davrandılar. İçimizdeki yanlış anlayış sahipleri ise "*madem ki gemi batıyor, o zaman bir an önce kendimizi kurtaralım*" dediler. Böyle ihanetler de ortaya çıktı.

Yaşanan eksiklikler ve yetersizliklere rağmen parti üyeleri, sempatizanları, doğru dostlar ve özellikle halkımız, bu kirli amaçların başarılı olmasına izin vermeyeceklerini gösterdiler. Belki günlük olarak güçlü bir öncülük yapılamadı, buna karşın gerçekten de bizi ayakta tutan ve uluslararası komploya karşı yaşatan güç Önderlikti. Tehlike ortaya çıktığı zaman Kürt halkı Kürdistan'ın dört parçasında harekete geçti. Her yerde Kürt halkının bilincini yitireceğine dair umutlar vardı. Fakat bilincini yitirmek bir yana, halkımız büyük bir serhıldan hareketi gerçekleştirdi. Yine yurt içinde ve dışında beyninde ve yüreğinde yer alan Önderlik ruhunu harekete geçirerek askeri ve siyasi bir mücadele yürüttü ve düşmanın amaçlarını sonuçsuz bıraktı. Bunun sonucunda partimizin, halkımızın ve dostlarımızın iddiası azalmadı, tersine daha da güçlendi.

Başkan APO'nun "*ölüm dirimden daha fazla iş yapar*" sözü pratikte de kanıtlandı. Düşman, başkan APO'nun fiziğiyle değil, felsefesi, ruhu, ideolojisi ve yaşamıyla var olan bir önderlik olduğunu gördü. Bunu gördüğü zaman da büyük bir korkuya kapıldı. Nasıl güneş karartılamıyorsa, Başkan APO'nun da dört duvar arasında zincirlenmesi ve etkisinin kaldırılması mümkün değildir. Türkiye hükümeti başbakanı Bülent Ecevit, "*APO'nun ölüsü dirisinden daha tehlikelidir, diri olması daha çok çıkarımızadır; o kendisini fiziki olarak ortadan kaldırmak istese de biz buna izin vermeyeceğiz*" dedi ve bunu herkesin karşısında ilan etti.

Nasıl şehitlerimizin geçmişimiz, günümüz ve geleceğimiz olduğunu söylüyorsak, Başkan APO da Kürt halkı ve insanlık için geçmiştir, bugündür ve gelecektir. 15 Şubat'tan bu yana geçen sürece ilişkin araştırma ve inceleme yaparsak, Önderliğin hem geçmişimiz hem bugünümüz ve hem de geleceğimiz olduğunu görürüz. Biz onunla varız, onunla gücüz, bütün saldırılara karşı kendimizi onunla koruyabilir ve yeni tarihte yerimizi alabiliriz.

Tarihi yaratan Önderlik'tir. Bizden istenilen ise bu yeni tarihte bir katkımızın olmasıdır. 15 Şubat'tan bu yana içimizden, etrafımızdan ve dışımızdan gelen tüm saldırılara rağmen bugün hala ayaktaysak ve başaracağımıza dair büyük bir iddiamız varsa, bunun kaynağı tartışmasız bir biçimde önderliktir.

Kürt ulusu ve PKK için ölüm var denildiği noktada gördük ki, PKK ve Kürt halkı yaşadı. Bundan da öteye Önderlik yeni tarihimizi yazdı. Direkt veya dolaylı Kürdün yeni tarihi Başkan APO ile başlamaktadır ve onun eseridir.

Bugün Mesut Barzani başta olmak üzere kendini Kürt önderi görenler Türkiye cumhurbaşkanı, başbakanı ve bakanları ile görüşebiliyorlarsa, yine Amerika'da ABD Başkanı ile yüz yüze olmasa da ilişki içerisine girebiliyorlarsa, bu Başkan APO'nun yarattığı yeni tarih sayesindedir. Başkan APO her ne kadar "*Bazı çalışmalarım yarım kaldı; ulusun ve PKK'nin yaratılması ve kadın özgürlük mücadelesi yarım kaldı; bunları tamamlamam gerekiyordu*" dese de, 21. yüzyılda halkımıza zaferi tattıran ve onun dünya insanlığı içinde onurlu bir yere ulaşmasını sağlayan da yine Başkan APO'dur. O 15 Şubat'tan bu yana bütün imkansızlıklara rağmen, ne dostunun, ne düşmanının, ne de yoldaşlarının onu tam anlamadığı bir süreçte tek başına bir denizin ortasında dört taraftan gelen saldırılara karşı durdu ve bu biçimde 21. yüzyılın yolunu açtı.

Başkan APO uluslararası bir komplo sonucu devletin eline geçtiği zaman bilincimizi adeta kaybettik. Çok şey yapmak istiyorduk, ama "*yapabileceğimiz tek şey kendimizi bu yolda feda etmektir*" diyorduk. Sadece kendini feda etmek değil, daha fazlası gerekiyordu. Herkesin savaşın daha derinlikli yürütüleceğini ve bu savaşın içindekilerin kan içinde boğulacaklarını söylediği, yine dünyanın da "*diren ve şerefli bir ölümü kabul et*" diye dayattığı bir noktada, Önderlik "*bu böyle olmaz*" dedi. Böyle bir durumda bile tek başına yeni tarihimizin yolunu, Kürtleri 21. yüzyılda özgürlüğe ulaştıracak yolu açtı. Bu gelişme karşısında bütün dünya, dost ve düşman şaşkınlığa düştü. Ancak uzun bir süre sonra anlama durumu gelişti. Önderlik de "*Benim partim bile altı ay sonra başlattığım çalışmayı anladı*" diyor. Bütün bu süre içinde yine yolu açan, bu yolda yürüyebilmemiz için bizi hazırlayan Önderlik'ti.

Bu temelde 7. Olağanüstü Kongre'ye geldik. Bugün eğer kongremizi başarıyla tamamlıyorsak bu, Kongremizin mimarı olan Önderlik sayesindedir diyebiliriz. Bu gerçeği iyi görmemiz ve anlamamız gerekir. Belki Önderlik direkt katılamadı veya dolaylı da olsa çok az katıldı diyenler olabilir. Ama biz de diyoruz ki, Önderlik geçmiş, bugün ve gelecek olduğu için kendisini her yere ulaştırıyor. Bu temelde Kongremizin çalışması da tartışmasız Önderliğin emekleriyle oldu. Önderlik'ten aldığımız güçle kongremizin çalışması büyüdü. Bu, görülmesi ve anlaşılması gereken bir gerçekliktir.

Kongre platformunda geniş ve zengin bir tartışma yürütüldü. Şimdiye kadar hiç kimse bu koşullar altında kongre gerçekleştirmiş değildir. Kongremiz 386 delegenin katılımıyla gerçekleşti. Birçok parti böylesi özel durumları, hatta daha hafif sorunları yaşadığı dönemlerde bile kongre yapabilmek için yıllarca beklerler. Her yıl kongrelerini erteler, gerçekleştirdikleri zaman da delegeleri özenle seçerler ve aykırı seslerin çıkmasını istemezler. Sınırlı sayıda bir katılımla yaparlar. Bizde ise böyle değildir. Olağanüstü şartlarda, her anlamda özel, birçok tehlikenin söz konusu olduğu bir dönemde delege arkadaşların dışında katılan tüm arkadaşları da sayarsak, beşyüze yakın arkadaş biraraya geldik. Geçen altı kongreye baktığımızda, katılımın en fazla bu kongrede olduğunu görebiliriz. 1. Kongreye yaklaşık 20 kişi katılmıştı; 2. Kongrede yaklaşık 60 kadar delege arkadaş vardı. 3. Kongreye yaklaşık 70, 4. Kongreye 85, 5. ve 6. Kongreye de 300'den az katılım sağlanmıştı. Ama katılımın en fazla olduğu kongre bu kongre oldu. Bunun için de diyoruz ki, diğer güçler böyle bir kongreyi bu şartlarda ve bu kadar yüksek bir katılımla yapamadılar. Ama PKK'de oldu.

Bu gücü nerede arayacağız? Kişisel yeteneklerimizde mi? Hayır. Önderlik gerçeğini burada daha güçlü ve daha derin anlamamız gerekiyor. Kongre öncesi hazırlık ve kongre ortamında derin, kapsamlı ve çok özgür bir tartışma yürütüldü. Kongremiz nasıl zengin bir şekilde ve başarıyla tamamlanıyorsa, mücadele tarihimiz hakkında araştırma ve inceleme yapıp bugünü tahlil ediyorsa, başarılı ve zafer dolu bir geleceği de önüne hedef olarak koyuyor. Bu bakış açısıyla aldığımız kararlar bizden başarı ve zafer bekliyor. Bizden halkımızı özgürlüğe taşımamızı, Önderliğin başlattığı ikinci büyük Kürt atılımını da başarıya götürmemizi istiyor.

Başarılı olmamız için pusulamız nedir? Pusulamız, her dönemden daha fazla bir inanç, umut ve kararlılıkla bağlı olduğumuz Önderliktir. Önderliği ne kadar doğru anlar ve yaşamsallaştırırsak o kadar başarılı olur ve halkımızı özgür bir yaşama kavuştururuz. Bunun dışında başka bir yolumuz yoktur. Birey tek başına olduğunda her türlü yaşamı yaşayabilir; ama bir halkın temsilciliğini yapıyorsa, birçok bireysel haklarından vazgeçer ve halkın hizmetine sunar. Halkın ve insanlığın şerefinin yerle bir edilmesine izin vermemek gerekir. Halk diliyle söylersek, yüzümüz kara çıkmamalı, başımız eğik olmamalıdır. Yüzümüz ak ve başımız dik olmalıdır. Günümüz bizden bunu istiyor. Önderliğe bağlılık ve yoldaşlık da bizden bunu istiyor. Bu ağır ve tarihi bir yüktür. Fazla hesaplamamış olsak bile bu görev bizim omzumuzdadır. Tarih bizden doğru bir temsil istiyor. Vereceğimiz cevap da evet olmalıdır. Bu temelde tarihin isteklerini yerine getirmemiz gerekiyor.

Kongremiz büyük bir ilan, Kürdün 21. yüzyıla başarı ve özgürlük için gireceğinin ilanını yapacaktır. Herkesin gözü kulağı kongremizdedir. Bazıları da ellerini ovuşturarak tasfiyenin ilanını bekliyor. Dağılmamızı bekliyorlar. Biz ise büyük bir iddia kadar yeni ve güçlü bir duruşla, PKK Önderliğine karşı birçok defa yanlış yaptınız, yine yanlış yapıyorsunuz diyeceğiz. Böyle muhteşem bir çıkış yeri göğü inletecektir. Bu çıkış, halkımız için ve halkımız şahsında insanlık için bir inanç ve umut kaynağı olacaktır. Gerek cepheden gerekse içimizden buna karşı çıkanların hayalleri suya düşecek, boşa çıkacaklardır. İnançsızlık ve umutsuzluk bunların kendisi için olacaktır.

21. yüzyılın başında bu temelde kapsamlı bir siyasi hamle geliştirebiliriz. Newroz'dan başlayarak 21. yüzyılı Kürdün özgürlüğe doğru yürüyüş yüzyılı yapalım. İşte bu noktada güçlü bir duruşumuz olmalı ve bize karşı olan güçlerin umut ve beklentilerini boşa çıkarmalıyız. Önderliğin büyüklüğüne layık bir büyüklük göstermeliyiz. Önderliğe layık bir büyüklük göstermek için küçük bireysel hesaplardan uzak durmak ve Önderliğin amaçlarını hedeflemek gerekir. Ancak bu şekilde Önderliğin yolunda yürümek için hazır olabiliriz. Bu da güçlü bir duruşumuzun olması gerektiği anlamına gelir.

Geçmişte yaşadığımız yanlışlarımızdan sıyrılıp Önderlik çizgisinde güçlü bir birliktelik sağlayarak, halkımıza ve insanlığa inanç verebilecek bir duruşu yeni süreçte sergileyip yürümemiz gerekir. Bizden istenen budur. Çözemeyeceğimiz hiçbir sorunumuz yoktur. Yeter ki amacımıza kilitlenelim ve Önderliğin attığı adımları sonradan değil bugün anlayalım. Bu amaçta ve bu çerçevede kilitlenerek tüm sorunlarımızı çözebiliriz.

Önderliğin en önemli özelliklerinden birinin çözüm gücü olmak olduğunu söylüyoruz. Önderliğe göre çözülemeyecek bir sorun olmadı ve yoktur. O zaman biz, Önderliğin öğrencileri ve arkadaşları olarak neden sorunlarımızı çözemeyelim? Önderliğin açtığı yolda yürüyüp önümüze koyduğu hedeflere kilitlenirsek, çözemeyeceğimiz sorun yoktur. Gerçekten de güçlü bir duruşa bizi ulaştıracak olan budur. Birbirimizle uğraşmayacağız. Buna yol vermeyeceğiz. Sorunlarımız ne olursa olsun kendi aramızda çözeceğiz. Herkes yeni dönemde yüklendiği görevi yerine getirerek doğru bir katılım sağlayabilir. Bunun dışındaki her şey gayri meşrudur.

Büyük ya da küçük yaşarız, bu hiç kimseyi ilgilendirmiyor diyemeyiz. Böyle bir yaklaşım doğru değildir. Çünkü Önderliğimiz "*küçük yaşamayın*" diyor. Mücadelenin başladığı günden beri bize her gün söylenen şey, "*kendiniz için yaşamayın, ulus ve insanlık için yaşayın*" oldu. Kongremiz buna bir cevap oluyor. Eğer burada güçlü bir duruş sergilersek, mutlaka zafere gideriz. Bu şehitlerimizin de isteğidir. Ülkede ve ülke dışındaki tüm arkadaşların, halkımızın ve insanlığın da bizden beklentisi, yeni döneme güçlü bir giriş yapmamız ve güçlü bir duruş sergilememizdir. Eğer bunu yapmazsak, bizi umutlu görenler bize lanet yağdıracaklar ve şehitlerimizin kemikleri sızlayacaktır. Kürdistan'ın her taşının altında bir şehit yatıyor. Şehit vermediğimiz toprak, dağ, ova ve altına şehit gömmediğimiz bir ağacımız neredeyse yoktur. Madem ki "*şehitlerimiz geçmişimiz, günümüz ve geleceğimizdir*" sloganı altında kongremizi gerçekleştirdik, o zaman bu temelde yürüyüp sözlerimize bağlı olmamız gerekir.

Tüm PKK'lilerden ve özellikle de kongrede yerini almış delege arkadaşlardan yeni dönemde daha güçlü bir duruş ve muhteşem bir yürüyüş istenir. Bu temelde şehitlerimize, halkımıza, insanlığa ve kendisine her gün söz verdiğimiz Önderliğe, verdiğimiz sözü yerine getirmiş oluruz.

15 Şubat'tan bu yana bir gerçeklik ortaya çıktı; Bu da PKK gerçekliğinin yapılan hesaplardan daha büyük olmasıydı. Bu temelde dar yaklaşmıyoruz; içimizde ve dışımızda kazanılabilecekleri kazanalım diyoruz, çünkü bunları Önderliğimiz kazandı. Önderlik çözümdür, başarıdır, gelişmedir, karanlık gecemizin güneşidir. Gecenin karanlığında yaşayanları Önderliğin güneşiyle aydınlatalım. Bitişe yönünü çevirenleri Önderliğin başarısıyla zafere doğru götürelim. Sorunlar altında boğulanları kurtaralım.

Bunun için kongremiz Önderlik esasları üzerinde yürüyecek diyoruz. Hepimiz öyle bir yürümeliyiz ki, Önderlik gerçekten de bunlar benim arkadaşlarımdır diyebilsin. Önderliğimizi yetersiz devrimciliğimizle koruyamadık. Bu, vicdanen, fikren ve yaşam anlamında bizi üzdü. Bu yüzden de bu ödememiz gereken bir borçtur, bu borcu ödememiz gerekir diyoruz. Ancak bu şekilde Önderliğe verdiğimiz acıyı ortadan kaldırabilir, kongremizi yeni bir başlangıç yapabilir ve bu temelde zafere doğru yürüyebiliriz.

"*Yaşasın Başkan APO*" şiarıyla kongrede aldığımız kararları hayata geçirelim ve yeri göğü inletelim. Bu temelde kongremiz üstüne düşen tarihi görevi yerine getirecektir. Bu rolünü oynayabilmesi için de tüm kongre delegelerinden, tüm PKK üyelerinden, tüm halkımızdan ve dostlarımızdan güçlü bir duruş ve muhteşem bir yürüyüş isteniyor.

Bu temelde PKK 7. Olağanüstü Kongresi tüm arkadaşlara, halkımıza, dostlarımıza ve başta da Önderliğe kutlu olsun.

Bijî Serok APO!
Bi can, bi xwîn, em bi terene ey Serok!

23 Ocak 2000

"Kürdistan'ın her taşının altında bir şehit yatıyor. Şehit vermediğimiz toprak, dağ, ova ve altına şehit gömmediğimiz bir ağacımız neredeyse yoktur. Madem ki "şehitlerimiz geçmişimiz, günümüz ve geleceğimizdir" sloganı altında kongremizi gerçekleştirdik, o zaman bu temelde yürüyüp sözlerimize bağlı olmamız gerekir."

7. Kongre ışığında halk örgütlenmesi yeniden yapılandırılacak

ERNK'DEN KÜRT DEMOKRATİK HALK BİRLİĞİ'NE

"Yeniden kuruluş anlamına gelen 7. Olağanüstü Kongremiz, mücadelemizin tüm alanlarının yeniden yapılandırılmasını öngörüyor. Siyasal mücadele stratejisinin başarısı halk örgütlenmesinin köklü bir tarzda ele alınmasına bağlı. Bunun için de şimdiye kadar cephe anlayışı ile yürütülen halk örgütlenmesi, bundan sonra halkımızın siyasal, sosyal ve kültürel tüm ihtiyaçlarına cevap verecek demokratik halk birliklerine dönüştürülecektir."

PKK 7. Olağanüstü Kongresi, siyasal mücadele stratejisini temel parti çizgisi olarak kabul ederken, ulusal kurtuluş mücadelesinin tüm alanlarının da bu temelde yeniden örgütlenmesini kararlaştırdı. Tabii ki her örgütlenmenin olduğu gibi yeniden yapılanma görevinin de kapsam ve içeriğini, oluşturulan yeni strateji belirliyor. Gelinen aşamada mücadelemizin ulusal diriliş savaşımı olarak adlandırılan, halk ve ülke kimliğinin oluşturulması, örgütlendirilip eyleme geçirilmesi evresi tamamlanmış bulunuyor. Bu dönemde temel mücadele stratejisi halk savaşı idi. Ulusal mücadelenin tüm alan ve araçları, bunların örgütlenme ve yapılanmaları, hatta kadroların psikolojik şekillenmesi de buna göre belirlenmişti. Doğal olarak strateji ve temel taktik ile bunları hayata geçirecek örgüt sistemi ve yapısı, bunun temel bileşeni olan kadro şekillenmesi arasında organik ve kopmaz bir bağ vardır. Her strateji kendine uygun örgütlenme modeli ve kadro şekillenmesine ihtiyaç duyar. Özellikle günümüzde örgütlenme ve mücadele araçları açısından yaşadığımız değişimi de bu çerçevede ele almamız gerekmektedir.

Mücadele tarihimizde şimdiye kadar ideolojik grup aşamasından partiye geçiş, ardından da gerillanın oluşturulma süreçleri, örgütlenme ve kadro şekillenmesinde böylesi değişimleri yaşadığımız en temel süreçler oluyor. Buna göre, örgütsel yapılanmamız esas olarak ideolojik bir gruptan partiye, ardından da ordu-cephe örgütlenmesine dayanan bir gelişim çizgisi izlemiştir. Bu noktada '89 sonrası gelişen süreç, özellikle de serhıldanlar dönemi, mücadelemizin önemli bir evresini oluşturursa da, örgütlenme ve kadro yapısı açısından asıl olarak mevcut yapılanma çerçevesinde yürütülmeye çalışılmıştır. '90'lardan itibaren öncelikle metropolde yasal alan çalışmalarının gelişmesi, ardından basından diplomasiye kadar geniş bir yelpazede kurumsal çalışmaların öne çıkması yaşansa da, bunlar köklü örgütsel ve kadrosal yapılanma anlamına gelmemiştir. Temel örgütlenme aracımız yine ordu ve cephe olmuş, kadro şekillenmesi bunlara göre yaşanmıştır.

Şu anda içinde geçtiğimiz süreç ise, temel bir stratejik değişim dönemidir. 7. Olağanüstü Kongremiz ile de kesinleşen yeni stratejik çizgi, kendisine uygun örgütlenme ve kadro şekillenmesine ulaşmak durumundadır. Nitekim kongremize sunulan raporlar ve varılan sonuçlar, alınan kararlar da bunu ortaya koymaktadır.

Partinin Yeniden Yapılandırılması

Mevcut parti yapılanmamız, kongremize sunulan MK raporunda da belirtildiği gibi, "*ulusal kimliğin ortaya çıkarıldığı, ulusal düzeyde parti, ordu ve cephe örgütlenmelerinin yaratıldığı, ulusal sorunun açığa çıkartılıp çözümünün gündeme getirildiği, ulusal kimlik, yapı ve gelişme önündeki engellerin şiddetle parçalandığı mücadele döneminin parti yapılanmasıdır.*"

Ancak içine girdiğimiz yeni süreç ise, niteliği gereği farklı özellikler arzetmektedir. Ulusal sorunda çözümün arandığı, bunun da dünyanın ve bölgenin, çağın koşullarına uygunluk içinde gerçekleştirilmeye çalışıldığı bir aşamaya geçiyoruz. Artık demokratik siyasal mücadele eksenli bir strateji gündemdedir. Böylesi bir stratejinin yürütücüsü olacak örgüt ve kadro şekillenmesinin de doğal olarak siyasal boyutu önde olacaktır. Örgüt ve kadro açısından yeniden yapılanmanın en genel anlamıyla özünü bu oluşturmaktadır.

Yeni stratejinin siyasal programı, Kuzey Kürdistan'da demokratik cumhuriyet olarak şekillenmektedir. Bu program, yasal, demokratik mücadeleyi ön plana çıkarmaktadır. Bu çerçevedeki mücadelenin içeriğini ise, ulusal kimlik ve bilincini diriliş savaşımıyla kazanmış, bunu en zor koşullarda bile ifade edebilen halkın demokratik kuruluş hareketinin gelişimi belirleyecektir. Bu nedenle yeni stratejinin en temel ayağını, '90'lardaki gibi, hatta onu da aşan bir halk hareketinin örgütlenmesi görevi oluşturmaktadır. Savaşın durması ve gerillanın bir savunma gücü olarak örgütlenmesinden kaynaklanan boşluk böylece halk hareketi ile doldurulmalıdır.

Yeni stratejinin bir diğer önemli boyutu da her parçayı, ortak anlayış; yani demokratik ulusal mücadele çerçevesinde ancak kendi özgünlüklerini daha fazla dikkate alır tarzda örgütlemek olacaktır. Parçaların örgütlenmesi de bu nedenle yalnız bir parçada sürdürülen savaşa veya bununla ilgili olduğu oranda diğer parçalardaki askeri mücadaleye dayalı olarak değil, ulusal demokratik çerçevede siyasal mücadele eksenli olacaktır. Tüm parçalarda, bu temelde yürütülecek mücadele, egemen ülkelerin demokratikleştirilmeleri hedefi içinde sonuca götürülecektir. Parçaların yanı sıra Kürt halkının bulundukları tüm alanlarda (Avrupa, Bağımsız Devletler Topluluğu başta olmak üzere), varolan siyasal ve toplumsal yaşama kimlik ve kültürlerini koruma, geliştirme yaklaşımıyla katılmaları da yeni sürecin özgün yanlarından biridir.

Özetle, yeni süreç örgütlenme açısından demokratik temelde halkın siyasal yapılanmasına, ağırlıklı olarak da koşullar uygun olduğu oranda yasal zeminde bunun gerçekleşmesine stratejik önem atfetmektedir. Halkın derinliğine ve genişliğine örgütlenmesi, böylesi bir siyasal yapılanmanın yanı sıra ulusal kültür ve kimliğin sürekliliğinin temel sağlayıcıları olarak kadın, gençlik, inanç grupları ile kültür sanat, sivil toplum kuruluşları alanlarının kapsamlı bir tarzda yeniden yapılandırılmasına bağlıdır. Böylesi bir örgütlenme, ulusal mücadelenin 22 yıldır yürütücüsü olan partimiz PKK'nin de yeniden yapılandırılması anlamına gelecektir. Nitekim 7. Olağanüstü Kongremiz de kapsamlı olarak bu konunun üzerinde durarak netleştirmiştir. Geçmiş strateji içinde temel işlevlerini tamamlayan ARGK ve ERNK örgütlenmelerinin aşılması gerektiğine karar vermiştir. Bunlar yerine Halk Savunma Kuvvetleri ile Kürt Demokratik Halk Birliği'nin (KDHB) oluşturulması; Türkiye'de yasal demokratik mücadele ve bunu yürütecek örgütlenmelerin yaratılması; diğer parçalarda da koşulları temelinde ulusal demokratik mücadele yürütecek oluşumlara gidilmesi kararlaştırılmıştır.

ERNK İşlevini Tamamladı

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK, 1985 yılı Newrozu'nda, *'halkımızın tarihi direnme kararı'* olarak ilan edilip kuruldu. Parti, Cephe, Ordu örgütlülüğü içinde halkın siyasal ordulaşması anlamı taşıyan ERNK, özellikle de Avrupa ve diğer yurtdışı çalışmalarımızın yürütüldüğü temel mücadele aracı niteliği kazandı. Bu alanlardaki halk örgütlülüğü hem önemli oranda kitlesel nitelik kazandı, hem de mücadelenin diplomasi, dışilişkiler ve kültür sanat gibi alanlardaki kurumlaşma işlevlerini karşıladı.

ERNK'nin kitle çalışması, dünyanın dört bir yanına dağılan Kürdistanlılara ulaşma ve onları özgücleri temelinde örgütlemeye dayanıyordu. Profesyonel parti kadrolarının yanı sıra, yarı profesyonel olarak adlandırılan cephe çalışanları, bu faaliyetin belkemiği konumundadır. Gündüz saatlerce üretimde yeralan bu emekçiler, mesai sonrası da her tür örgütleme ve eylem faaliyetlerinin asli yürütücüsüdürler. Bugün, ERNK faaliyetlerinin 10-15 yılı aşkın süredir bu çalışmalarda yer alan yüzlerce emekçinin omuzlarında olduğunu söylemek abartı olmayacaktır. Cephe çalışanları emekçilikleri, fedakarlıklarının yanı sıra Önderliğe, mücadeleye bağlılıklarını da sayısız kez kanıtlamışlardır. En kritik süreçlerde, provakasyon dönemlerinde örgütü ve mücadeleyi sahiplenen cephe çalışanları ile yurtseverler, ERNK örgütlenmesi ve mücadelesinin isimsiz kahramanlarıdırlar.

Bu şekilde yürütülen halk örgütlenmesi aynı zamanda, çeşitli toplumsal kesimleri, meslek ve inanç gruplarını kucaklayan birlikler aracılığıyla çatı örgütlenmelerine de kavuşturulmuştur. Bir birlik örgütlemesi olarak faaliyetine 80li yılların ikinci yarısında başlayan kadın hareketi bugün partileşme noktasına varmıştır. Kürdistan Gençler Birliği, Öğrenciler, Aydınlar, Esnaflar Birliği'nin yanı sıra Aleviler, Ezidiler Birliği ve Kürdistan İslami Hareketi olarak örgütlenen birlikler ise ERNK çatısı altında faaliyetlerini sürdürmektedir. Ayrıca, Avrupa başta olmak üzere yurtdışında çeşitli alanlarda bulunan Kürt halkı, toplumsal, kültürel nitelikte onlarca dernek çatısı altında da örgütlendirilmiştir. Yalnızca Avrupa'da 150yi aşkın Kürt derneği ve bunların üst örgütlenmeleri olarak federasyonlar ve konfederasyon bulunmaktadır.

Genel kitle ve birlik örgütlenmelerinin yanı sıra ERNK faaliyetlerinin bir diğer önemli boyutu da kurum çalışmaları olmuştur. Basın yayın, diplomasi ve kültür sanat başta olmak üzere gelişen mücadelenin ihtiyaç duyduğu kurumlaşmalar yaratılmıştır. Bu alanda ilk başta yurtdışında ve çok mütevazi koşullarda başlayan çalışmalar bugün bir devlet kurumlaşması düzeyine ulaşmış bulunmaktadır. Türkiye, Avrupa ve diğer yurtdışı alanlarına yayılan her türlü medya aracı, (dergi, gazete, TV), diplomasi büro ve temsilcilikleri, kültür sanat kurumları (Sanat Akademisi, Enstitüler, Aydın ve sanatçı örgütlenmeleri) bugün faaliyet halindedir. Bütün bu faaliyetler maddi ve manevi olarak tamamen emekçi Kürt halkının fedakarlığı ve dayanışmasıyla ayakta kalmaktadır. Bunun sonucunda bugün özellikle de Avrupa'da en kitlesel ve mücadeleci bir halk hareketi ERNK çatısı altında yürütülmektedir.

Yeni Örgütlenme Biçimi

ERNK örgütlenmesi ve faaliyetinin en ayırdedici özelliği, doğrudan ülkede yürütülen silahlı mücadeleye bağlı ve onun paralelinde yürütülmesidir. ERNK, halk kitlelerini ulusal kurtuluş savaşı bünyesinde örgütleyip seferber etmiştir. Direniş savaşına maddi manevi büyük değerler sunmuştur. Bu anlamda savaşın ordudan sonraki en önemli örgütlenme aracıdır. Halk savaşı stratejisi çerçevesinde cephe, düşmanla doğrudan mücadelenin aracı olarak kitleleri bu eksende örgütleyip harekete geçirmiştir.

Yeni stratejide ise, siyasal mücadelenin belirleyici konuma gelmesi, mücadele anlayışında cepheden saldırı değil de iç içe geçerek, toplumsal değişimler yoluyla kendisini ve karşıtını dönüştürme anlayışının öne çıkması halk örgütlenmelerinin stratejik önemini artırırken örgütlenme biçim ve kadro şekillenmesinin değişmesini zorunlu kılmaktadır. Özellikle de mücadelenin ulaştığı düzeyde, hem askeri planda, hem de kitle gücünü harekete geçirmede bir tekrarın yaşanması, yeni açılımları zorunlu kılmıştır. Burada mücadelemiz açısından esas olan metropollerdeki Kürt halk gücünün harekete geçirilmesinde yaşanan eksikliklerdir. Bu gücü eski stratejik yaklaşım içinde, daha çok da kırdaki mücadeleye destek konumunda örgütleme ve harekete geçirmede zorlanıldığı açıktır. Üstelik partimizin yalnızca metropollerdeki Kürt halkını değil, Türkiyeli ezilenleri de kapsamak gibi bir yaklaşımı her zaman olmuştur. Partimizin doğuşunda da hakim olan ancak 90larla birlikte gerek bu sahada beklenen devrimci gelişmenin yaşanmaması, hatta tersine giderek azgınlaşan bir şovenist dalganın hakim olması, gerekse de bölgede ve diğer parçalarda sağlanan devasa gelişmelerin bizde yarattığı aşırı iyimser hava, mücadelemizi giderek bu stratejik ortağından uzaklaştırmıştır. Ancak bu konuda henüz tüm potansiyelini ortaya koymaktan uzak olunsa da, yeni çizgi önemli bir açılıma imkan verecek noktadadır. Bu anlayış aynı zamanda metropollerdeki halkımızın örgütlenmesi sorununu da öne çıkarmaktadır. Geçmiş pratikten ortaya çıktığı gibi, bu kitleleri örgütlemek stratejik bir yaklaşımı gerektirmektedir. Metropellerdeki Kürt halkı ile Türkiyeli ezilenleri, düzen ile çelişkilerini esas alan, tüm Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ı kapsayan bir program ileri sürmeden kazanmak fazla mümkün gözükmemektedir. Demokratik Cumhuriyet programı, tam da bu çerçevede bir niteliktedir. İmralı savunmaları ile başlayan ancak geçmişimizde de kökleri bulunan bu yaklaşım yeni dönem kitle mücadelesinin temel anlayışı olacaktır.

Benzer şekilde,şimdiye kadar önemli bir kesimini ERNK çatısı altında örgütlediğimiz yurtdışındaki halkımıza yönelik olarak da daha kapsamlı politikalar oluşturma ihtiyacı doğmuştur. Savaşa, savaşın ihtiyaçlarına göre örgütlenen bu kitlenin, ülkeye her düzeyde dönüşü yine esas olmakla birlikte bulundukları alanlarda daha kapsamlı örgütlülüklere kavuşturulmaları gerektiği de açıktır. Siyasal olandan kültürel olana kadar hayatın tüm alanlarında, kitleleri en geniş ve demokratik tarzda örgütlemek yeni dönemin temel espirisidir.

Bu çerçevede ERNK'nin kendisini dönüştürmesi en temel zorunluluk halini almıştır. 7. Olağanüstü Kongremiz nitekim bu konuda bir yeniden yapılanma kararı almıştır. Buna göre, ERNK'nin yurtdışındaki halkımızın demokratik, sosyal, kültürel vb. ihtiyaçlarını karşılama temelinde kendini dönüştürmesi kararlaştırıldı. Bundan sonra halk örgütlenmesi Kürt Demokratik Halk Birliği şeklinde gerçekleştirilecek.

KDHB, çalışmalarının kapsam ve niteliği de yeni siyasal stratejiye denk düşecek bir düzeyde olacaktır. Nitekim ERNK Avrupa Örgütü, Kongre kararlarını hayata geçirmek için hemen kapsamlı hazırlıklara girişti. 2-23 Ocak tarihleri arasında yapılan Kongrenin sonuçlanmasının ardından, 4-7 Şubat tarihleri arasında da Avrupa Parti Cephe Merkezi bir toplantı yaparak kongre kararları çerçevesinde bir planlamaya gitti. Kongre kararlarını büyük bir çoşkuyla selamlayan, tartışma ve ulaşılan düzeyden büyük bir ideolojik ve moral güç alan ERNK Avrupa Örgütü, kendi görevlerini netleştirdi. En başta gelen yeniden yapılanma faaliyetini başarmak için yani KDHB'nin oluşumunu sağlamak amacıyla çalışmalar başlatıldı. Bu çalışmaların önümüzdeki dönemde toplanacak bir kongre ile sonuca götürülmesi kararlaştırıldı. Bu sürece kadarki çalışmalar ile yeniden yapılanma faaliyetleri bir Koordinasyon Kurulu tarafından yürütülecek.

Yapılan tartışmalarda kongrede resmileşen yeni çizgi gereğince, demokratik halk örgütlenmesi, kadın, gençlik, kültür sanat ve inanç grupları, sivil toplum kuruluşları temelindeki örgütlenme anlayışının Avrupa'da hayat bulması için çalışmalar başlatıldı. Halkın en geniş demokratik birliği çerçevesinde örgütlenmesinin ülkedeki siyasal çalışmalara paralel olarak aynı zamanda Avrupa'daki siyasal yaşama katılmalarını da içerecek tarzda yürütüleceği belirtildi.

İkinci olarak kadın özgürlük hareketinin yaygınlaştırılarak tüm kadınları kucaklayacak bir kapsama kavuşturulması, aynı şekilde bir gençlik çalışmasının yalnızca siyasal eksenli değil, sosyal, kültürel kapsamda da geliştirilme kararlaştırıldı. Kültür sanat çalışmalarının ulusal kimliğin oluşturulması ve korunmasındaki konumundan dolayı stratejik nitelikte olduğu bu dönemde, hem nitelik hem de ulaşılan kesimler boyutunda derinleştirilmesi yününde kararlar alındı. Bu çalışmaların dar siyasi değil genel yurtseverlik ve demokratlık ölçüleri kapsamında yürütülmesi gerektiği hususunda görüş birliği sağlandı. Bu noktada, Kürtçe'nin kullanımının yaygınlaştırılması, Kürtçe eğitim imkanlarının geliştirilmesi, bunun için öğretmen, eğitim malzemesi sağlanmasının önemi vurgulandı. Ayrıca dönemin temel bir örgütlenme alanı olarak da şimdiye kadar hep parçalanma zemini olarak kullanılmak istenen dini inanç grupları ile çeşitli sivil toplum kuruluşlarının örgütlülüğünün yaygınlaştırılması. Özellikle inanç gruplarının birarada demokratik bir ilişki tarzı yaratmaları, ulusal birliğin sağlanmasında kilit öneme sahip. Bu amaçla bir din ve inanç yorumunun geliştirilerek ulusal çerçevede demokratik bir kültürün yaratılmasında belirleyici bir rol oynayabilirler.

Yeni dönem halk örgütlenmesinin en belirleyeci araçlarından biri de dernekler. Geçmişte daha çok kendi başlarına kalan dernek ve federasyonlar, yeni süreçte halkın en geniş demokratik birliğinin sağlandığı kurumlardan biri olmaya aday. Bu temelde derneklere yönelik yaklaşımların değiştirilmesi, örgütlenme ve çalışma koşullarının demokratik niteliklerinin derinleştirilerek gerçek halk merkezleri haline getirilmeleri zorunlu bir hal almış durumdadır. Bu noktada dernek ve federasyonlar, halkın örgütlülüğünün sağlanmasının yanı sıra Kürt halkının ve mücadelesinin temel tanıtım araçları rolunü de oynayabilirler.

Halk örgütlenmesinin KDHB olarak bu şekilde kapsamlılaştırılmasının yanı sıra kurum çalışmaları da bu yeni dönem anlayışı çerçevesinde düzenlenecektir. Siyasal içerikleri açısından olduğu kadar çalışma koşul ve durumları açısından da tüm kurumlar, daha ulusal ve demokratik bir muhteva kazanmak zorundalar. Basın yayın, kültür sanat kurumları temel mücadele araçları olarak kendilerini bu şekilde yeniden örgütleyeceklerdir. Diplomasi faaliyetleri de, ulusal diplomasi, parti diplomasisi ve halk tanıtım, lobi çalışmaları olarak örgütlenmelidir.

Kürt Demokratik Halk Birliği, ayrıca diğer parçalardan halkımızın kendi özgünlükleri temelinde örgütlenmesine de imkan sağlayacak bir nitelikte olacaktır. Böylece tüm halk gücümüz, birlik ve kurum çalışmalarımız yeni döneme cevap verecek tarzda örgütlenen KDHB içindeki yerlerini alacaklardır. KDHB, ulusal diriliş mücadelesi süresince rolünü başarıyla oynayan ERNK'nin yerini alarak demokratik kuruluş döneminin temel halk örgütlülüğü olma görevini başaracaktır.

7. Kongre gerçeğimiz uluslararası komployu tüm yönleriyle boşa çıkartacaktır

PKK Başkanlık Konseyi

Tüm parti militanlarına ve çalışanlarına!

Değerli Yoldaşlar!

Parti tarihimizin en önemli olayı olan 15 Şubat uluslararası büyük komplosunun birinci yıldönümü vesilesiyle bu komplo üzerine kısaca bazı hususları belirtmek istiyoruz. Bizim için en önemli günlerden birisi olan ve bundan sonraki geleceğimizi gerçekleştirmek kadar, geçmişi doğru anlamanın da bir gereği olarak 15 Şubat komplosunu kuşkusuz günlük gelişmeler içerisinde sürekli değerlendirmemiz, anlamlandırmamız ve buna göre günlük yaşamımızı ve çalışmamızı yürütmemiz gerekiyor.

Parti olarak bu komploya ilişkin bazı değerlendirmeler geliştirdik ve bu konuda 6. Kongre kararı temelinde bir soruşturma yürütüldü. Ulaştığımız sonuçlar partiye ve kamuoyuna sunuldu. Yine en son olarak 7. Kongremiz hem komplonun nedenlerini ve nasıl geliştiğini hem de komploya katılan güçlerin durumunu, amaçlarını, komploya karşı yürütülen mücadeleyi ve bir yıl sonunda bu mücadelede gelinen noktayı yeniden kapsamlı olarak değerlendirip tartışarak önemli sonuçlara ulaştı. 7. Kongremiz 15 Şubat'ı "***Ulusal Önderlik Günü***" olarak kararlaştırıp ilan etti. Partimiz dışında değişik çevreler de hem komplo sürecinde hem de 15 Şubat komplosunun üzerinden geçen bir yıllık süreçte değişik yönleriyle 15 Şubat komplosunu değerlendirmeye çalıştı. İç ve dış kamuoyu, Kürtler, Türkler, uluslararası çevreler ve yine Ortadoğu güçleri 15 Şubat komplosunu kendi açılarından anlamaya, değerlendirmeye ve kendi çıkarları doğrultusunda komployla ortaya çıkan durumu yönlendirmeye çalıştılar.

Parti Önderliğimiz de 15 Şubat öncesi ve özellikle 9 Ekim'le başlayan süreci birkaç konuşma ve değerlendirmesinde kapsamlı ve özlü olarak ortaya koydu. Partimizin, mücadelemizin, halkımızın ve genelde ilerici demokratik gelişmelerin nasıl bir saldırı ve tehditle karşı karşıya olduğunu değerlendirdi. 15 Şubat sonrasında ise, hem sorgu ve mahkeme sürecinde hem de daha sonraki süreçte fırsat ve imkan buldukça yaptığı değerlendirmelerle komployla birlikte, dünya, bölge ve Kürdistan'ın durumunu, mücadelemizin geldiği noktayı ve bundan sonra nasıl bir mücadele yürütmemiz gerektiğini değerlendirerek önemli ölçüde çözümlenmiş hale getirdi. Bütün bunlar çerçevesinde komplo birçok yönüyle kuşkusuz aydınlatılmış ve anlaşılmış durumdadır. Komploya karşı önemli bir mücadele yürütülmüş bulunuluyor. Fakat daha fazla derinliğine anlaşılması ve aydınlatılması gereken yönler de var. Çok karmaşık olan bir yığın çıkar ilişkilerinin de açığa çıkartılması gerekiyor.

Özellikle dış çevreler, böyle bir komplonun Amerikan entrikacılığı, Avrupa ikiyüzlülüğü ve Kürt ihanetinin birleşimi ile gerçekleştiğini ifade ettiler. Parti Önderliğimiz ise sahte dostlar ve yetersiz yoldaşlık nedeniyle bu sonucun ortaya çıktığını belirtti. Bu kısa belirlemeler aslında özellikle bizler açısından komplonun anlaşılması, komplodan politik sonuçlar çıkarma, kendi durumumuzu değerlendirme ve geçmişi anlayıp geleceğe yön verme bakımından kendimizi derinleştirmede yeterli verileri ortaya koyuyor.

Bunları yeniden değerlendirmek yerine, komplonun birinci yıldönümünde içinde bulunduğumuz durumun ne olduğu, komplonun ne duruma geldiği, nasıl devam ettiği ve komploya karşı mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiği, komploya karşı mücadelenin ne anlama geldiği ve nasıl yürütüldüğü konuları üzerinde yoğunlaşmak, geçmişi ve komplonun gerçekleşme durumunu irdelemekle birlikte, özellikle güncel durumu o çerçevede daha iyi anlama ve geleceğe bunlar temelinde yön vermeye çalışmak, hepimiz açısından gereklidir.

> "Partimiz 15 Şubat komplosuyla son yirmibeş yıldır oluşturduğu gündemin dışına çıkartılamamış, tam tersine daha fazla gündemi belirleyerek Türkiye'deki değişime ve gelişime yön verip Kürt toplumunu yönlendirir düzeye gelmiştir.Bu, komplonun amaçlarının başarısız kalması veya en azından şimdiye kadar başarısına fırsat verilmemesi anlamına gelmektedir."

Komplocu güçler veya komployu gerçekleştiren cephe açısından bu birinci yıldönümünde durum nasıldır ve komplo halen nasıl sürdürülmeye çalışılıyor? Bunların kapsamlı bir biçimde değerlendirilmesi ve derinliğine anlaşılması gerekir.

Bu noktada özellikle son altı ayda Türkiye'de yaşanan olayları ve gelişmeleri görmek ve anlamak yerinde olur. 15 Şubat komplosu kuşkusuz Türkiye'nin istemleri ve çabaları sonucunda ortaya çıkan ve gerçekleştirilen bir komplodur. Pratikleştirilmesi konusunda her ne kadar Türkiye çok fazla etkili olmamış olsa da –ki buna zaten gücü yoktu– komployu Türkiye'nin istediği ve bunun imkanlarını yarattığı biliniyor. Türkiye, ABD ve İsrail stratejik ittifakı temelinde ve bu stratejik ittifakın çıkarları gereğince gerçekleştirildiği açık ve bilinen bir gerçektir. Komplo özellikle Türkiye'nin içinde bulunduğu kilitlenmeyi, çıkmazı ve çözümsüzlüğü aşabilmek için başvurulan bir olaydır. Bu açıdan Türkiye'deki gelişmeler, bu bir yıl içerisinde bütünüyle komplo çerçevesinde komploya karşı yürütülen mücadeleyle belirlenmiş gelişmeler oluyor. Daha önceki süreçte partimiz ile TC arasındaki mücadele nasıl Türkiye'deki bütün gelişmeleri belirlediyse, son bir yılda yaşanan genel gelişmeler de aslında bu temeldedir. İster savaş yöntemiyle, ister savaş dışı yöntemlerle olsun, Türkiye'deki gelişmeler ve olayların büyük bir bölümü Başkan Apo'nun yürüttüğü, partimizin ve geniş halk kesimlerinin değişik biçimlerde katıldığı mücadele temelinde belirlenmiştir. Hatta son altı aylık süreç dikkate alınırsa, Türkiye komploya karşı yürütülen mücadele çerçevesinde yine belli bir yönlendirilme altına alınmıştır. Parti Önderliğimiz bu süreci "*Bu yılları benimle TC arasındaki mücadele belirlemeye devam edecek*" diye ifade ediyor. Bu, bizim açımızdan önemli bir durumdur, komploya karşı duruşta sağladığımız bir düzeydir. Değişim anlamında komployla ortaya çıkan duruma karşı kendimizi geliştirebilmemiz açısından önemli veriler ortaya çıkarıyor.

Partimiz 15 Şubat komplosuyla son yirmibeş yıldır oluşturduğu gündemin dışına çıkartılamamış, tam tersine daha fazla gündemi belirleyerek Türkiye'deki değişime ve gelişime yön verip Kürt toplumunu yönlendirir düzeye gelmiştir. Aslında bu, çok zorlu da olsa komplo karşısında önemli bir duruşun sağlandığını, komplonun bu biçimde karşılanarak belli ölçüde geriletildiğini, parti ve mücadelenin komploya karşı ayakta kalarak onunla mücadele edip gelişme sağlar konumda olduğunu göstermekte; komplonun amaçlarının başarısız kalması veya en azından şimdiye kadar başarısına fırsat verilmemesi anlamına gelmektedir. Geçen altı aylık süreçte ise, Türkiye tamamen partimizin geliştirdiği stratejik değişim-dönüşüm çerçevesinde yeni bir sürece çekilmiş bulunuyor. Komploda çıkar gören çeşitli çevreler, rantçılar ve çeteciler partimizin geliştirdiği stratejik değişim ve dönüşüme karşı dursalar ve bunu anlamada isteksiz olsalar bile, yine de partimizin değişim ve dönüşüm süreci temelinde altı aydan önceki süreçte görülmeyen bir şekilde Türkiye'deki ortamı doğru yönlendirdiği de açık bir gerçektir.

AB ile Türkiye'nin ilişkileri demokratikleşme anlamında somut bir pratik durum ortaya çıkarmasa da, altı aydır yürütülen tartışmalar ve bu mücadeleyle Türkiye'de demokratik değişim konusunda şimdiye kadar görülmemiş düzeyde geniş bir muhalefet ortaya çıktı. 15 Şubat öncesinde yürütülen mücadeleyle Türkiye aslında her türlü gerici, faşist anlayışlar ve odakların darbelendiği bir noktaya getirildi. 15 Şubat sonrasında ise partimizin geliştirdiği demokratik değişim ve dönüşümle aslında önceki süreçte iyice daraltılan ve darbelenen gericiliğin aşılması, yeniden yapılanma ve yeni bir demokratik kuruluş temelinde, varolan gerici, anti-demokratik ve faşist yaklaşımlar, tutumlar ve politikaların aşılması gerçeği yaşanıyor. Bu temelde Türkiye ilk defa demokratik dönüşüm yönünde böyle bir gelişim ve değişim sürecine girmiş bulunuyor. Cumhuriyet tarihi açısından da, Cumhuriyet öncesi tarih açısından da bu böyledir.

Bu durum, komployla karşı karşıya geldiğimiz çerçevede mücadeleyi yürütebilme, önceki süreçte yürüttüğümüz mücadeleyle ortaya çıkan sonuçları daha da ileriye götürme ve ortaya çıkan devrim değerlerini kalıcı bir toplumsal yaşam haline getirme noktasında, işleri daha ileriye götürebileceğimiz olgusunu ve gerçeğini ortaya çıkarıyor. Burası önemlidir. Çünkü bunun böyle olmayacağı ve partinin böyle bir süreci artık götüremeyeceği noktasında genel bir yargı vardı. Uluslararası alanda da, Türk ve Kürt kamuoyunda da böyle bir yargı vardı. Parti içerisinde de en azından kaygı ve endişe düzeyinde böyle bir yaklaşım mevcuttu. Oysa gerçekler gösteriyor ki, komplocuların beklentileri her koşulda gerçekleşecek diye bir durum söz konusu değildir. Komplocular her şeye hakim ve her şeyi yürütmeye muktedir değiller. Komploya karşı mücadele etmek, onu geriletmek ve aşmak mümkün ve gerçekleşebilir bir durumdur. Yani bu süreç bu gerçekleri ortaya çıkarıp kanıtladı. Bunu çok iyi anlamamız gerekiyor.

Süreci daha iyi çözümleyebilmek, kavrayabilmek ve komploya karşı daha sağlıklı düşünüp daha etkili pratik mücadele yürütebilmek açısından bu gerçeği böyle anlamaya kesinlikle ihtiyaç vardır. Düşünce, duygu, ruh, çalışma ve örgüt olarak sağlam hale gelmemiz ve sağlam bir militan duruşu yaratabilmemiz için bu mutlaka gereklidir. Çünkü hiç hazırlıklı olmadığımız ve düşünmediğimiz bir durumla karşılaştık. 15 Şubat böyle bir olaydı. O açıdan birdenbire karşılaştığımız bu durumu hazmetmek, doğru çözümlemek ve yeterince kavramak kolay değildi. Geçen süreçte bir yığın değişik düşünceler, duygular ve daralmalar ortaya çıktı ve yaşandı. Bu durum kuşkusuz parti çalışmalarımızı derinden etkiledi, zayıflattı ve zarar verdi. Bunların aşılması için de parti kadrolarının doğru bir anlayışa ulaşması ve bu anlamda sağlam bir ideolojik, politik, siyasi ve örgütsel duruşa ulaşması kesinlikle gereklidir. Bunun temeli bu gelişmelerde saklıdır. Her türlü düşünce darlığı, pratik duruş zayıflığı veya ruh kararmasına yol açan etkenlerin nelere yol açabileceğini gördük. Ancak partimiz bunların aşılabileceğini de bu geçen süreçte geliştirdiği mücadeleyle gösterdi; özellikle Türkiye'de bunun etkilerini ve yönlendirici durum gerçeğini ortaya çıkardı. Yani önemli gelişmeler yaratılabileceğini gösterdi. Bu önemli bir yandır.

İkinci önemli bir yan ise, önemli bir gelişme yaşanmakla birlikte komplonun halen sürmekte olduğu ve tümden yenilgiye uğratılmadığı, komployu yürüten güçlerin amaçlarından ve hedeflerinden vazgeçmediği gerçeğinin de doğru değerlendirilmesi ve bilinmesidir. Özellikle güncel duruma baktığımızda, başta Türkiye olmak üzere komploya katılan çeşitli çevreler belli değişiklikleri yaşamış olsalar bile, halen esas amaçlarından vazgeçmemişlerdir. Esas amaçları PKK'nin tasfiye edilmesi, dağıtılması ve yürüttüğü ulusal demokratik mücadelenin yok edilmesidir. Yani bu kesimler tarafından partinin tasfiyesi kesin gerekli görülüyor. Bunun için de Önderliğin etkisiz hale getirilmesi öngörülmüştü. Komplonun pratik yürütülme stratejisi de bu temeldedir. Aynı strateji doğrultusunda gelişmeleri de dikkate alarak bu konudaki çabaları sürdürüyorlar. Komployu yürüten güçler amaçlarına ulaşmakta kuşkusuz ısrarlılar ve bundan vazgeçmiş değiller.

Kendi istemi dışında partimizin yürüttüğü mücadelenin ve ortaya çıkardığı değişim ve dönüşüm sürecinin etkisi altına girmiş olsa da, Türkiye'nin bütün çabaları bu süreci partimiz aleyhine ve tasfiyesine yönelik olarak yürütmekte. Biz nasıl parti olarak komploya karşı mücadele edip onu boşa çıkartmayı değişim ve dönüşüm mücadelesinde gördüysek ve bununla komplocu güçlerle daha önceki stratejik duruşumuza göre ayarlanmış ve planlanmış olan komployu, boşluğa düşürmeyi ve boşa çakartmayı hedeflediysek, komplocu güçler de mevcut süreci kazanma noktasında kullanmak istiyorlar. Değişim ve dönüşüm sürecinde başarısız olmamız, yeni bir stratejik plan ve sistem yaratmamamız ve geliştirmememiz için ellerinden gelen bütün çabayı harcıyorlar. En başta da Türkiye'nin hedefi böyledir. Komplocuların içte ve dışta bütün çalışmaları bunun üzerinedir. Gerçi ortam biraz yumuşadı ve öyle de olmak zorundadır. Çünkü partimizin mevcut duruşu karşısında farklı bir yaklaşımı sürdürmesi mümkün değildir.

Türkiye'de önemli tartışmalar yürütülüyor. Partimizin başlattığı demokratik dö-

> "Özellikle değişim ve dönüşüm süreci, yeni stratejik yaklaşımımız ve bunun 7. Kongre'yle bir sistem haline gelmesi uluslararası güçleri zorluyor. Bu temelde sadece partimize yönelme ve ona karşı çıkma değil, Türkiye'nin de eleştirildiği, Türkiye'den değişimin istendiği, demokratikleşme ve Kürt sorununun çözümünde gecikmeden adımların atılması gerektiği noktasında da ikinci yönü geliştiriyor."

nüşüm süreci geniş demokratik çevreler tarafından benimsenmektedir. Yine pratik olarak partimizin yarattığı bu zeminde önemli tartışmalar yürütülüyor. Çeşitli çevreler çıkarları doğrultusunda demokratik değişimin yaşanması yönündeki taleplerini sürekli öne sürüyorlar ve bu uğurda yoğun bir mücadele yürütüyorlar. Bu da kuşkusuz Türkiye yönetimi üzerinde önemli etkide bulunuyor ve bu yine Türkiye'nin önemli bir gerçeği oluyor. Fakat Türkiye yönetim gerçeği böyle bir demokratik değişimle sorunlarını çözmekten ziyade, böylesi bir yönelimden yararlanarak partimizi tasfiye etmek ve böylece sorunların çözümünü mümkün olduğunca daraltarak bu süreci bu şekilde kapatmak istemektedir. Mevcut yönetim bu yönlü bir çabayı sürdürüyor. Bundan asla kuşku duymamak ve bu konuda kesinlikle hata yapmamak gerekir. Başbakan Ecevit'in günlük çalışmaları bunun üzerinedir. İtalya ile ilişkilerinde halen İtalya'nın PKK'ye destek verişini abes buluyorlar. Yani PKK ile hiç ilişkilenmemeli deniliyor. PKK derken kuşkusuz Kürt hareketi ve Kürtler kastediliyor. Kürtlerle herhangi bir siyasal gücün şu veya bu biçimde ilişkili olmasını anormal karşılıyor ve olmamasını dayatıyorlar.

Ecevit daha dün Romanya'dan geldi. Romanya'da PKK faaliyetlerinin durdurulması için anlaşma imzalanmış. PKK çalışmalarının hiç olmadığı bir sahada bile, potansiyel olarak bazı işlerin yapılması ihtimali varsa, onun yollarını kapatmak için bile hükümet büyük bir çaba harcıyor ve bu yönlü çalışmalarını sürdürüyor. Dış politikaları tamamen bunun üzerinedir. AB doğrultusundaki açılımı Kürtlere kapalı tutmak için her türlü baskıyı, tehdidi ve şantajı mevcut Türk yönetimi kullanmaya çalışıyor.

İçte de yaklaşımlar böyledir. Partimizin attığı pratik adımlara ve geliştirdiği sürece rağmen herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Tam bir teslimiyet ve ihaneti öngören Pişmanlık Yasası'nı altı ay daha uzatarak halen ondan sözüm ona fayda bekliyor ve sonuç almayı umut ediyorlar.

Genel Başkanımız hakkında 12 Ocak kararı olmasına rağmen, yaşam ve çalışmaları üzerinde daha fazla kısıtlama ve sınırlandırma geliştirilmiş durumdadır. Rantçı çete çevrelerinin tahriki ve kışkırtmasıyla da bu giderek daha fazla geliştirilmiş bulunuyor. Böylece Başkan Apo'nun yaşam ve çalışma koşullarını daha da daraltmaya çalışıyorlar. Milli Güvenlik Kurulu'nun açıklamaları ve hükümetin yaklaşımları bu konuda mevcut tartışmaların pratikleştirilmesi yönünde henüz adım atacak durumda olmadıklarını gösteriyor. Öyle ki, değişim süreci içerisinde ne değişimden kaçınabiliyor ve ne de pratik gereklerini yerine getirebiliyor. Bu kendi ellerinde de değildir. Kendileri açısından objektif bir zorlama oluyor. Ondan kaçınamıyorlar, ama asgari demokratik ölçülerin gerektirdiği değişime de pratikte giremiyorlar. Türkiye böyle bir zorlanmayı ve sıkışmayı yaşıyor. On beş yıllık savaş içerisinde savaş yasalarını ihlal eden her türlü gayri meşru gerçeklikleri de ortaya çıkıyor. "*Hizbullah, rutinin dışına çıkma vb.*" diyerek bunu geçiştirme gayretleri ve çabaları var.

Bu temelde Türkiye'de ciddi bir mücadelenin yaşandığı söylenebilir. Partimizin yaratıp geliştirdiği ve yeni süreçte birçok gerçeğin açığa çıkması temelinde Türkiye'yi değişime zorladığı ve geniş çevrelerin de bunu giderek daha fazla zorlayacağı, geçen sürecin her türlü kirini pasını üzerinde taşıyan, demokratikleşmeden korkan ve çıkarları demokrasiyle çelişen çevrelerin ise buna karşı durdukları, engellemeye, ertelemeye ve daraltmaya çalıştıkları da bir gerçekliktir. Türkiye böyle bir çelişki ve iç mücadeleyi şiddetli bir biçimde yaşıyor. Bu süreçte bu daha fazla yaşanacaktır. Demokratik gelişim ve değişim önünde engel ve ona karşı olan, çıkarlarını oligarşik sistemde bulan güçler bunu engellemek için en başta partimize ve mücadelemize karşı tutumlarını sürdüreceklerdir. Bunlar başarılarını partimizin tasfiyesinde görüyorlar. Bu anlamda da içteki gelişmeleri denetim altında tutabilmek için yoğun bir çabayı hem kendi iç denetimlerini sağlamada hem de partimize karşı mücadelede yürütüyorlar, yürütecekler. Bu açık ve anlaşılır bir durumdur.

Partimizi tasfiye etmek, böyle bir süreci daha fazla ilerletebilmek ve güç kazanabilmek için değişik çevreleri de öne sürüyorlar. Bu, uluslarası komplo stratejisinin de bir gereğidir. Kürt gerçeğinden kopmuş ve ulusal gerçekliğin dışında bazı ajan ve işbirlikçi çevreler öne çıkartılarak, sözüm ona Kürt partileri kurdurulmaya ve Kürt demokratik oluşumları yaratılmaya çalışılıyor. Bu da mevcut Türkiye yönetiminin öne sürdüğü ve geliştirmek istediği önemli bir çabadır. Bazıları kendilerine "*hür demokrat*" da diyorlar. Dergi çıkartıyorlar, parti kurmaya çalışıyorlar. Kürt egemen sınıfının iyice daraltılmış, ajanlığı ve işbirlikçiliği iyice açığa çıkartılmış, ulusa, ulusal gelişmeye ve kurtuluşa karşıt olan bu kesim yeniden diriltilmeye çalışılıyor. Bunun Güney'deki örgütü olan KDP ile işbirliği içerisinde Kuzey'de bu tür sözde siyasi oluşumlar yaratarak ve mücadelemizin etkilediği kitleler bu tür oluşumların peşine çekilerek, partimizin kitleler üzerindeki etkinliği zayıflatılmak isteniyor. Bunu hem Kuzey'de hem Güney'de yapıyorlar.

KDP'yi halen zorlayan ve savaş konumunda tutan güç, aslında Türkiye'nin kendisidir. Cumhurbaşkanı Demirel bizzat *"Güney'de mevcut durum sürecek"* diye açıkladı. Yani KDP halen örgütlendiriliyor ve savaşa sürülüyor. Türk Genelkurmay'ı *"bizim operasyon yapmamıza gerek yok, o işleri zaten KDP yapıyor"* diyordu. Bir yandan KDP gibi çevreleri savaşa yönelterek bu biçimde değişim ve dönüşüm sürecini etkileyip boşa çıkartmaya, diğer yandan Kuzey'de Şerafettin Elçi gibi bazı ipliği iyice pazara çıkmış olan kişilikleri ve sözde siyasi oluşum haline getirerek, Kürt işbirlikçiliğini içinde bulunduğumuz süreçte de bu biçimde kullanıp partimizi tasfiye çabalarını böylece geliştirmeye çalışıyorlar.

Bu önemli bir durum Türkiye cephesi açısından da devam edecektir. Uluslararası komplonun uluslararası çerçevesi de aslında bununla uyum içerisindedir ve çok fazla farklı bir konumda değildir. Bölgesel güçler yeterince süreci kavrayabilmiş, gereklerini görebilmiş ve uygun yaklaşımlar geliştirebilmiş durumda değiller. O açıdan bölgesel durum kaygandır ve her yöne açıktır.

Avrupa cephesi, partimizin yaklaşımlarından aldığı güçle Türkiye'yi kendi içerisine alma kararı verdi. Bu kuşkusuz çok önemli bir durumdur. Avrupa açısından bir politik değişim ve yeni yaklaşımları ifade ediyor. Fakat nereye gideceği ve nasıl şekilleneceği belli olmayan, içi doldurulmamış, en azından politik olarak pratikleştirilmeyen bir kararı ifade ediyor. Avrupa Birliği bu kararı almada kuşkusuz mevcut gelişmeler tarafından zorlandı. Kendisini tümden süreçlerin dışına düşürmemek için böyle bir karara vardı. Fakat kendi demokrasisi çerçevesinde de henüz işleri nasıl götüreceği ve kendi içine aldığı sorunları nasıl çözümleyeceği konusunda bir sisteme, anlayışa ve politik çerçeveye de ulaşmış değildir. Eski tutumları da içinde taşıyor. Yeni politikaları oluşturmada da zorlanıyor.

Avrupa Kürt sorununda ilk defa politik bir yaklaşım geliştirmeye doğru yöneliyor. Şimdiye kadar böyle bir yaklaşımı yoktu. Dolayısıyla Ortadoğu için de bir politik yaklaşımı yoktu. Bu durum mevcut gelişmelerin zorlaması sonucunda aşılıyor. Fakat etkisiz ve belirsizdir. Sonuç vermesi için kuşkusuz önemli bir çalışma ve mücadele gerektiriyor.

Bunun içerisinde Yunanistan'ın durumu önemlidir. Türk-Yunan sorununda çözüme ve anlaşmaya gitme yönünde önemli bir eğilim belirdi. Bu, bütünüyle partimizin geliştirdiği süreçle bağlantılıdır.

Yine diğer yandan Rusya cephesinin durumu farklıdır. Rusya aslında çok güncel yaklaştı. Günlük çıkarlarla işleri yürütebileceğini ve bu çıkarları her zaman devam ettirebileceğini sandı. Biraz maddi çıkar sağladı, ama en çok kaybeden ve etkisiz duruma gelen Rusya oldu. Onlar da mevcut durumda nasıl bir tutum geliştirecekleri, sürece nasıl katılacakları, kendi sorunlarıyla da bağlantılı olarak Türkiye'ye, Kürtlere ve Ortadoğu'ya nasıl yaklaşacakları konusunda böyle yeniden bir değerlendirme sürecini yaşıyorlar.

Amerika kuşkusuz sürece en çok hakim olan, uluslararası komployu örgütleyen, yönlendiren ve bu konumu halen devam eden bir güçtür. Komploda birçok gücün farklı amaçları ve istemleri olsa da, asıl olarak ABD tarafından örgütlendirilmiş ve yönlendirilmiş, bu komploda hakimiyeti ABD sağlamıştır. Esasta işleyen ABD'nin öngördükleri olmuştur. Bunu böyle görmek gerekir. ABD bunu bu biçimde daha da ileri götürmek istiyor. Fakat partimizin geliştirdiği mücadeleyle de kuşkusuz zorlanıyor. Özellikle değişim ve dönüşüm süreci, yeni stratejik yaklaşımımız ve bunun 7. Kongre'yle bir sistem haline gelmesi bu güçleri zorluyor ve daha da zorlayacaktır. Bu temelde sadece partimize yönelme ve ona karşı çıkma değil, Türkiye'nin de eleştirildiği, Türkiye'den değişimin istendiği, demokratikleşme ve Kürt sorununun çözümünde gecikmeden adımların atılması gerektiği noktasında da ikinci yönü geliştiriyor. Yani böyle ikili bir yan var. Bu durumun görülmesi ve değerlendirilmesi gerekir. Dış çevrelerin yaklaşımları için de kısaca bunlar belirtilebilir.

Bütün bunlardan çıkarılacak sonuç, komplonun gerçekleşme sürecinde Parti Önderliğimizin öngörüsü, serinkanlı yaklaşımı, çözümleyiciliği ve hakim duruşuyla esas amacına ulaşması önlenmiş ve yine 15 Şubat'tan sonra geçen bir yıllık süreç içerisinde geliştirilen politikalar ve yürütülen mücadelelerle komplonun başarısı önlenmiş, darbelenmiş ve belli yanlarıyla etkisiz kılınmıştır. Fakat komplocu güçler ortaya çıkan bu gelişmeleri ve olayları değerlendirerek, komployu başarıya götürmek için ısrarlarını ve çabalarını sürdürüyorlar. Bu temelde partimize karşı çok yoğun bir uluslararası mücadele sürüyor. Yoğun ve ağır bir baskı durumu var ve bu devam ediyor. Çeşitli iç ve dış çevreler konumlarına uygun olarak bu sürece katılıyorlar. Türkiye bu biçimde yürütüyor. Kürt işbirlikçiliği başka bir biçimde kullanılıyor. Uluslararası güçlerin partimizin tasfiyesi amacıyla yoğun bir mücadele yürüttükleri ve komployu başarıya götürmek için çabalarını yoğun olarak sürdürdükleri bir gerçektir. Bu, bizim açımızdan bu biçimde tespit edilmesi ve değerlendirilmesi gereken önemli bir durumdur. Bu konuda kesinlikle hata yapmamak gerekir. Gevşeme, zayıflama ve yanlış değerlendirmeler olmamalıdır.

Arkadaş yapımız içerisinde somut gerçekleri yansıtmayan ve niyetlerle olması gerekenleri içeren bazı yanlış yaklaşımlar gözleniyor ve bunlar zaman zaman ortaya çıkıyor. Bu yanlış ve aynı zamanda tehlikelidir. Yanlış olması somut gerçekliği ifade etmiyor. Çünkü günlük olarak partimize karşı çok yoğun siyasal, örgütsel ve ideolojik mücadele verilmektedir. Bütün parti böyle bir saldırıyla karşı karşıyadır. Bunu hiç kimse inkar edemez ve görmezlikten gelemez. Bu farklı biçimde anlaşılamaz ve değerlendirilemez. Çünkü böyle bir yaklaşım gevşemeye, mücadele ve örgüt konusunda yanlış anlayışlara götürür. Bu da komplocu güçler karşısında partiyi zayıflatır. Adeta komplonun başarısının içteki uzantıları haline düşülür. Gafletin bile komplonun gerçekleşmesinde ne kadar etkili bir rol oynadığı biliniyor. Gafleti geliştiriyor, duyarsızlığı, örgütsüzlüğü ve mücadelesizliği geliştiriyor, keyfiyeti, rahatlığı ve başıboşluğu ortaya çıkartıyor. Bu da partimizi içten güçsüz bırakıyor. İçten güçsüz kalan parti de dıştan gelen saldırılara karşı en güçlü yanını ve donanımını kaybetmiş oluyor. Bu tür yaklaşımlara düşmemek gerekir.

Buna karşı bizim ve halkımızın cephesindeki durum ne? Kısaca bu konuda da birkaç hususu belirtmekte yarar vardır.

İlkin geçen bir yıl içinde çok yoğun bir tartışma süreci yaşadık. Partimiz genelde de bir tartışma hareketiydi. Ama 15 Şubat'la ortaya çıkan durum bizim açımızdan çok daha farklı bir tartışmayı gündeme getirdi. Bu tartışma bizi gerçekleri ve somut durumu daha iyi görmeye, anlamaya ve Parti Önderliğimizin deyimiyle ayağını daha iyi basarak gerçekler üzerinde değerlendirme yapmaya götürdü. Parti tarihimizin en kritik bir yılını yaşadık. '99 yılı böyle bir yıldı. Mücadele tarihimizde daha önceki süreçlerde hiç olmayan etkenlerle hareket ettik; olağanüstü ve zorlu bir süreci yaşadık. Bu, örgütsel ve yönetimsel açıdan da, pratik politikalar geliştirme ve taktikler yapabilme anlamında da öyleydi.

Bütün bunlara yanıt olmak için, parti kadroları olarak büyük ölçüde Önderliğin yürütmüş olduğu mücadele gücünden de belli ölçüde yoksun biçimde bu görevleri yürütmekle yüz yüze geldik. Deyim yerindeyse PKK kadrosal gücüyle ilk defa kendi gücünü ortaya koyma, kendi rüştünü ispat etme gibi bir süreci yaşadı. Bunun gereklerine göre hareket etmeye çalıştı. Taktik süreçleri iyi değerlendirme çabası içerisinde oldu. Doğru politikalar belirleme, bunları zamanında etkili uygulamaya çalışma ve stratejik değişiklik gibi daha önceki süreçlerde yapmakta zorlandığımız ve adım adım geliştirmeye çalıştığımız köklü bir değişikliği kısa sürede derinliğine yapma gibi bir mücadele sürecini yaşadık. Bu konuda somut gerçeklerin gereklerine dikkat ettik ve görmeye çalıştık. Gerekli adımları atmada ne kadar hazırlıksız olsak da, bunun güç ve cesaretini gösterme çabası içerisinde olduk.

Kuşkusuz bu adımlar ciddi riskler ve tehlikeleri içinde taşıyan politik, örgütsel ve pratik adımlardı; süreç değerlendirildiğinde atılması zorunlu olan adımlardı. Bu böyle görüldüğü için de bu adımlar atılabildi. Bunun atılabilmesinde Önderliğimizin ön açıcılığı ve karar vericiliğinin var olması belirleyici oldu. Bu durumları yine Önderlik gücü ile atabildik. Böyle olmasaydı kuşkusuz süreç daha farklı gelişebilir ve zorlanmalar daha farklı olabilirdi. Ancak bir yandan kadroların karşı karşıya geldikleri bu duruma büyük bir ciddiyet ve sorumlulukla yaklaşmaları, diğer bir yandan Parti Önderliği'nin yaşadığı zor koşulları aşarak böyle bir yeni süreci başlatma çabası içerisinde olması ve bunun imkanlarını bulabilmesi, bizi böyle bir yenilenme ve kompoloya karşı çok yönlü ve etkili mücadele yürütebilme düzeyine ulaş-

"Demokratik gelişim ve değişim önünde engel olan, çıkarlarını oligarşik sistemde bulan güçler bunu engellemek için partimize karşı tutumlarını sürdüreceklerdir. Bunlar başarılarını partimizin tasfiyesinde görüyorlar. Bu anlamda da içteki gelişmeleri denetim altında tutabilmek için kendi iç denetimlerini sağlayarak, partimize karşı mücadelede yürütüyorlar, yüretecekler."

"Uluslararası komplonun uluslararası çerçevesi de aslında bununla uyum içerisindedir ve çok fazla farklı bir konumda değildir. Bölgesel güçler yeterince süreci kavrayabilmiş, gereklerini görebilmiş ve uygun yaklaşımlar geliştirebilmiş durumda değiller. O açıdan bölgesel durum kaygandır ve her yöne açıktır."

tırdı. Bunları Ağustos'tan itibaren köklü bir stratejik değişim süreciyle daha da derinleştirip geliştirdik. Hem pratik örgütsel bakımdan yürütülen mücadelenin hem de değişim dönüşüm anlamında yürütülen tartışmaların sonuçlarını 7. Olağanüstü Kongremizde birleştirip bir sonuca bağladık.

Partimiz için "*bu süreç dağılma süreci olacak, PKK bölünüp parçalanacak, böylece PKK tasfiye olacak ve bitecek veya süreci kavrayamayacak, değişim gücünü gösteremeyecek, sürece cevap veren politika ve örgüt gücünü sergilemeyecek, süreç dışı kalarak marjinalleşip politik anlamda tasfiyeyi yaşayacak*" deniliyordu. Bu geçen bir yıl, hatta 15 Şubat'tan sonraki ilk altı ay için partimiz açısından öngörülenler, komplocuların umutları ve hedefleri buydu. 15 Şubat arkasından genelde kamuoyuna hakim olan anlayış ve yaklaşım da buydu.

Yürütülen çalışmalar ve pratik gösterdi ki, bu iş bu kadar kolay değildir; PKK ve yürüttüğü mücadele gerçeği bu kadar basit bir gerçek değildir. Yani çeşitli çevrelerin değerlendirmelerinde ve yaklaşımlarında hatalar vardır. Bu anlamda PKK yeniden kavranmalıdır. O çevreler mevcut gelişme karşısında kuşkusuz yeniden değerlendirme yapmaya girdiler. Esasta bizim için biçilmiş altı aylık bir ömür vardı. Fakat bunu mücadele ile bir yıla uzattık.

PKK'nin değişmeyeceği, örgüt olarak ayakta kalamayacağı, dağılacağı ve tasfiye olacağı yönünde umut ve beklentiler vardı. Çeşitli çevreler bu şekilde değerlendirme yapıp hesap içinde olurken, partimiz 7. Kongre temelinde en kapsamlı değerlendirmeleri yaparak köklü değişim ve dönüşümü gerçekleştirme, örgütsel yapısını birlik ve bütünlük içerisinde sağlamlaştırarak kendisini en ileri düzeyde kararlaştırma gücünü gösterdi. 7. Kongremizin bu süreçteki ve parti tarihimizdeki büyük anlamı kesinlikle budur. Kimsenin bir yıl bile ömür biçmediği bir aşamada bir yıl kazanıldığı gibi, önümüzdeki yılları da ulusal demokrasi ve Kürt halkının gelişimi adına kazanan bir güç ortaya çıkartılmış, bunun temelleri atılmıştır. Bu, yeni stratejik gelişmenin, stratejik değişim ve dönüşümün ve önümüzdeki on yılların gelişmelerinin temel taşlarını yerleştirmek demektir.

Yürütülen tartışma düzeyi ve hem kapsam hem de derinlik bakımından değerlendirme gücüyle 7. Kongremiz, üzerinde güçlü binalar inşa edilecek kadar sağlam bir temel oluşturuyor. Yine aldığı kararlar, ortaya çıkardığı ideolojik, politik ve örgütsel çizgi gerçekliği sağlam bir temeli ifade ediyor. Bu temel üzerinde büyük çalışmalar yapılabilir, büyük mücadeleler yürütülebilir ve büyük kazanımlar yaratılabilir. 7. Kongremiz kesinlikle yirmibeş-otuz yıllık parti çalışmalarımızın ortaya çıkardığı büyük birikimi ve değerleri kat kat ileriye götürecek bir temeli oluşturuyor. Bu düzeyde güçlü ve sağlamdır. Bir yanıyla böyle bir sağlamlığı ifade ederken, diğer yanıyla herkesin dağılma, parçalanma ve tasfiye olma umut ve beklentisinin boşa çıkartılması gerçeğini ifade ediyor.

Partimiz böylesi bir süreçten geçerek bu düzeye geldi. Yani en olumsuz olağanüstü koşullarda kendisini yenileme, günü gününe yoğun bir değerlendirme, daha sorumlu, daha ciddi ve daha olgun bir yaklaşımla sürece yanıt olma fedakarlığını, cesaretini ve çabasını göstermiştir. Süreci geliştirip adım adım ilerleterek partiyi tasfiye etmeyi amaçlayan yaklaşımları ve beklentileri boşa çıkartarak, köklü olarak yeni süreci geliştirecek karar gücüne ulaşmayı başarmıştır.

15 Şubat nasıl komplocu güçleri böyle bir etkinlik düzeyine ulaştırdıysa, ona karşı yürütülen bir yıllık mücadelenin ardından 7. Kongre'nin başarıyla gerçekleştirilmesi de partimizi 15 Şubat komplosuna karşı etkili mücadele edecek, onu aşabilecek ve boşa çıkartabilecek bir güç haline getirmiştir. Şimdi mücadele en azın-

"Yürütülen tartışma düzeyi ve hem kapsam hem de derinlik bakımından değerlendirme gücüyle 7. Kongremiz, üzerinde güçlü binalar inşa edilecek kadar sağlam bir temel oluşturuyor. Yine aldığı kararlar, ortaya çıkardığı ideolojik, politik ve örgütsel çizgi gerçekliği sağlam bir temeli ifade ediyor."

dan böyle karşılıklı iki güç arasında sürecektir. Parti bu sürece kendisini yeniden çizgiye kavuşturmuş, içinde bulunulan koşullara uygun genel mücadele stratejisi ve uygun politik yaklaşımları geliştirmiş olarak giriyor. Önümüzdeki dönemde komployu karşı böyle bir güç olarak mücadele edecektir.

Bu anlamda denilebilir ki, karar ve değerlendirme düzeyinde partimiz uluslararası komployu boşa çıkarmıştır. 7. Kongre gerçeğimiz bunu ifade ediyor. Eğer ortaya çıkardığı çizgi düzeyi militanca bir çalışmayla pratiğe aktarılır ve başarılı bir pratik geliştirilirse, uluslararası komplo pratikte de tümüyle aşılabilir, ona karşı kongre çizgisi temelinde zafer kazanılabilir. Kongre çizgimiz bu anlamda komployu boşa çıkarıp başarısızlığa uğratmayı ve komplo karşısında ulusal demokratik gelişmenin zaferini yaratmayı öngörüyor. Bunu kapsamlı, somut değerlendirmeler ve sistemli bir analizle yapmış bulunuyor. Bu açıdan parti düzeyinde komploya karşı sağlam duruş Kongre ile gerçekleştirilmiştir.

9 Ekim'de başlayan 15 Şubat'ta bu düzeye ulaşan komplo karşısındaki partimizin gevşek ve yetersiz duruşu aşılmıştır. Parti örgütlerimizde varolan işlevsizlik, işlemezlik ve güçsüzlük, kadrosunda varolan derin gaflet, duyarsızlık ve siyaset dışı olma, dolayısıyla örgüt ve yönetim olamama, merkezileşememe, kendinde güç ve kararlılık ortaya çıkaramama durumları aşılmıştır. Parti çerçevesinde parti geneli olarak bunlar aşılmış, Önderlik dışında kalan partinin komplo karşısındaki bu zayıflıkları, hataları ve eksikleri Kongre değerlendirmeleri ve kararlarıyla giderilmiştir.

Bu, bizim için önemli bir durumdur. Bu en azından parti geneli bakımından Önderliğe doğru yönelme, Önderliğe ulaşmaya çalışma yönünde önemli adımlar atma, dolayısıyla Önderliğe ulaşma ve Önderlik ile bütünleşme yönünde önemli adımların atılması anlamına geliyor. Bu, parti tarihimizde ilk defa bu düzeyde başarılıyor. Tabii uluslararası komplonun ortaya çıkardığı gerçeklik bizi buna yöneltmiş, zorlamıştır. Karşı karşıya geldiğimiz somut durumlar, hatamızın nerede olduğu, eksikliğimizin ne olduğu, Parti Önderliğimizin yıllarca eksiklik hata diyerek aştırtmak istediği şeylerin neler olduğu daha iyi daha somut görülmüş, bu çerçevede yoğun bir iç sorgulama, daha sorumlu ve ciddi yaklaşım ve daha kararlı ve politik tutum takınabilme bütün parti gücümüzde ortaya çıkmıştır.

Partimiz için bu düzeyde bir gelişme olan bu süreç tabii halk açısından da benzer bir durumu ifade ediyor. Halk bu geçen süreçte Önderlikle bütünleşme bakımından daha ileri bir düzey yaşadı. Önderlikle arasında mesafe olan, kopuk olan partiydi. Yürüttüğü mücadele ve kongreyle parti bunu kapatmaya çalışırken, halk önderliğe daha yakın, önderlik yönetimi doğrultusunda daha fazla pratikleşebilen ve eyleme geçebilen bir konumu yaşıyordu. Kuşkusuz onun görev ve sorumluluğu daha sınırlıydı. O çerçevede de biraz daha kolay oluyordu. Bu anlamda komploya karşı mücadelede halkın eylemliliği büyük bir yer tuttu. Bunu burada yeniden ifade etmek ve anmak kesinlikle gereklidir. Halk da partiyle birlikte yürüttüğü mücadele hem de partinin geliştirdiği değişim ve dönüşüm içerisinde kendini daha da güçlendirdi. Hem birliği bütünlüğü gelişti hem de partiye güveni daha çok arttı. Çünkü parti her türlü zor sürece cevap verecek bir güçte olduğunu yeniden bir kez daha 15 Şubat gibi parti tarihimizde ilk defa ortaya çıkan bir olay karşısında –*ki biz buna milat dedik*– partimizin gösterdiği geliştirici tutumdan duyduğu güvenle, kendisini partiyle daha çok bütünleştirdi, geliştirdi. Önderlikle birlikte bu sürecin başarıyla yürütülmesinde, komploya karşı mücadele edilebilmesinde ve partinin kendisini değiştirip yeniden örgütleyebileceği mücadele ortamının yaratılmasında halkımız kesilmeyen eylemiyle önemli ve belirleyici rollerden birisini oynadı. Bunu da bu biçimde görmek, ifade etmek gerekir.

Bütün bunların sonucu olarak, uluslararası komplo planlı ve örgütlü bir güç olarak zayıflatılmış olsa da, partiyi tasfiye etme, Kürdistan'a ve Kürt toplumuna hakim olma yönünde mücadelesini sürdürüyor. Buna karşı partimiz 15 Şubat komplosuyla önemli bir sarsılmayı yaşamış olsa da, Önderlik ve halktan aldığı güçle yürüttüğü pratik mücadelesini 7. Kongre ile yeni bir düzeyi, kendini yeniden örgütleme, yeniden yapılandırma ve yeni bir stratejik süreci başlatma yönünde önemli bir gelişme düzeyini ortaya çıkarmış ve böylece yeni bir mücadele sürecini açmış bulunuyor.

Önümüzdeki süreç bu iki güç arasındaki mücadeleyle belirlenecektir. Komplocu güçler de ısrarlıdırlar ve çaba harcayacaklar. Partimiz de ona karşı mücadele etmede kendisini yeniden toparlamış, örgütlemiş ve önemli bir güç haline getirmiştir. Bu temelde mücadelesini sürdürecek, ısrarla ve başarıyla yürütecek, bu konuda her türlü fedakarlığı, çalışma azmini ve kararlılığını gösterecektir. 7. Kongremiz bunların en üst düzeyde gerçekleştirildiği bir zirve olmuştur.

Önümüzdeki süreç bu iki güç, iki yaklaşım ve iki çizgi arasında kıyasıya geçecek bir mücadele süreci olacaktır. Sonuçlarının nasıl olacağını tarafların sürece yaklaşımı, süreçleri ilerletme biçimi ve politik mücadele durumları belirleyecektir. En azından karşılıklı mücadele eden iki güç haline gelinmiştir. Sonuçlarını, mücadeleyi pratikte başarıyla götürme belirleyecektir. Kim doğru politikalar oluşturur, bunları yerinde ve zamanında doğru yöntemlerle etkili bir biçimde hayata geçirirse, o başarıya gidecek ve sonucu o belirleyecektir. Bu da kesin bir gerçekliktir. Bu açıdan Kongremiz, partimizin ve halkımızın komplo karşısında kesin bir duruşu, başarı kazanmak üzere yeni temelleri döşeme, ayaklarını sağlam yere basma ve bu temelde komplo karşısında yeni bir duruş ve mevzilenmesi anlamına geliyor. Bu, başarılmış oluyor. Fakat bunun nihai sonuca götürülmesi ve komplonun tümden başarısız kılınması ise Kongre çizgisi temelinde politik-örgütsel çalışmaların siyasal pratik mücadelenin çok etkili bir biçimde doğru yöntemlerle yürütülmesini gerektiriyor. Nihai başarı kesinlikle buradan geçiyor. Kongremiz önemli bir başlangıç yapmış, sağlam temeller atmış, önemli bir duruşu gerçekleştirmiştir. Ancak bu nihai başarı demek değildir. Başarı için imkanların ortaya çıkartılması ve biriktirilmesidir. Onu sonuca götürmek ve nihai olarak başarıyı var etmek ise, günlük politik mücadeleyle varolan imkanların ve ortaya çıkartılan çizginin günlük doğru eylem ve örgüt biçimleriyle pratikleştirilmesine bağlıdır. Bu da parti çalışmasını, örgüt çalışmasını içeriyor. Daha çok kadronun rolünü ve görevini öne çıkartıyor. Halk için benimsediğimiz yeni stratejiler temelinde, halkın mücadeleye sevk edilmesini ve kapsamlı bir halk hareketinin geliştirilmesini ifade ediyor.

Bu sürecin başarıyla yürütülmesi ve kesin başarıya götürülebilmesi için sonuç verici ikinci bir adımın bu temelde atılması gerekiyor. Yani pratik, örgütsel ve politik faaliyet biçiminde atılması gerekiyor. Bunun böyle anlaşılması, sürecin böyle değerlendirilmesi, sürece böyle yaklaşılması gerekli ve önemlidir. Bunu yapabilmek için de elbette kadronun, partinin ulaştığı düzeye ulaşması gerekir. Komplo karşısında içinde bulunduğumuz süreci değerlendirme temelinde parti kendisini yenilemiş, yeni çizgi oluşturmuş ve yeniden kararlaştırmış bulunuyor. 7. Kongre böyle bir gerçekliği ifade ediyor. Fakat bu bütün kadrolar aynı düzeye gelmiş, aynı biçimde kendisini yenilemiş, ruhsal, düşünsel ve pratik olarak yeniden yapılandırmış, kararlaştırmış ve bu süreci başarıyla yürütecek kadro haline gelmiş demek değildir. Hayır! Bireysel düzeyde tek tek kadroların ve hepimizin partinin ulaştığı düzeye ulaşma görev ve sorumluluğu vardır.

Parti örgüt olarak kendisini bir düzeye çıkarmış bulunuyor. Fakat aynı şekilde hepimizin, bütün kadroların bu düzeye çıktığı, partinin ulaştığı düzeye kendisini ulaştırdığı elbette söylenemez. Bu doğru değildir, mümkün de değildir. Şimdi sürecin bir gereği olarak, partinin de 7. Kongre ile ortaya çıkardığı gerçeklik temelinde bütün kadroların, hepimizin kendimizi yenileme, yeniden partileştirme, 7. Kongre çizgisi temelinde kendini yeniden kadrolaştırma, partileştirme ve partiye yeniden katma sorumluluğu ve görevi vardır. Bu süreçte hepimiz böyle bir görevle yükümlüyüz ve Kongremiz de Kongre sonrasındaki en temel görevlerden birisi olarak, bütün kadroların böyle bir gelişmeyi ve dönüşümü yaşamasını ve bu temelde eğitilip yenilenmesini gerekli görmüştür. Bu, Kongremizin önemli bir kararı oluyor. Hepimizin önüne konulmuş somut bir görev, ondan da öteye bir imkan, bir fırsat oluyor. Yani öyle her zamanki gibi doğal bir süreçle karşı karşıya değiliz. Hatta parti kadroları olarak her kongre sonrasındaki gibi bir durumla da karşı karşıya değiliz. 7. Kongremiz yeni bir başlangıç, yeniden kuruluş kongresidir. Yeni bir stratejik çizgiyi ortaya çıkaran bir kongredir. Parti bu anlamda kendisini köklü yenilemiş durumdadır. Kadrolar yenilenen partiye, partinin yeni stratejisine katılmak üzere yeniden partileşme görevi ile karşı karşıyadır.

Kuruluş kongresi olmayan kongreler belli taktik süreçleri tartışıyorlardı. Onları planlıyorlardı. Kadronun görevi o taktik süreci kavrama ve onun pratiğini gerçekleştirmek üzere kendisini donatma oluyordu. Kongreler sonrasında bununla karşı karşıya oluyorduk. Fakat şimdiki durum böyle değildir. Kendisini yeni bir parti olarak şekillendirmiş PKK'ye yeniden katılma, onun yeni sürecine göre kendini yeniden kadrolaştırma görev ve sorumluluğuyla yüz yüzeyiz. Bu açıdan diğer kongre sonuçlarına yaklaşıldığı gibi 7. Kongre sonuçlarına yaklaşmak doğru olmaz. Bu kesinlikle yanlıştır. Bir taktik sürece yaklaşıldığı gibi yaklaşılırsa kesinlikle yanlış yapılmış olur. Böyle çok derinlikli olmayan bir yaklaşımla yaklaşılırsa, yine başarı kazanılamaz. Bu açıdan 7. Kongre gerçeği karşısında, 7. Kongre çizgisini hayata geçirme görev ve sorumluluğuyla yüklü olan kadronun kendisini böyle köklü ele alıp değerlendirmesi kesinlikle gerekli ve zorunludur. Bunu bu biçimde anlayan, zaman geçirmeden sürece kendisini bu biçimde veren, derinliğine kendini ele alıp 7. Kongre çizgisinde yenileyen ve kendisini yeniden şekillendiren kadro, bu yeni partinin kadrosu olacaktır. Kendisini yeniden parti kadrosu haline getirip pratiğe sevk edebilecektir. Böyle ele almayan biri ve her türlü yaklaşım; zayıf, yetersiz, ters yönde hangi biçimde olursa olsun kesinlikle partiden kopuşa, savrulmaya, parti ile sorunlu olmaya yol açacaktır.

Kendini yeniden yapılandıran parti ile kadronun karşı karşıya olduğu durum kesinlikle böyle bir durumdur. Komplo bir plan ortaya koydu. Komplo karşısında 7. Kongre bir plan ortaya koydu. Şimdi ikisi kıyasıya mücadele içerisine giriyor. Bu mücadele ilk ve en çetin yaşanacağı yer ise parti kadrolarıdır. Bu mücadele kadroların şahsında, kadro gerçeğimizde yaşanacaktır. 15 Şubat'tan 7. Kongre'ye kadar nasıl partinin üzerinde yaşanıyorduysa ve parti kongre ile buna karşı bir yanıt verip bir karşı güç olarak kendisini geliştirdiyse, bu mücadele artık tek tek parti kadroları üzerinde yaşanacaktır. Kesinlikle ilk başarı, ilk sonuç bireyler üzerinde ortaya çıkacaktır.

Karşıtlarımız "*Vazgeçin bu işten, bu iş bu çizgiyle yürümez, PKK'nin aşılması gerekiyor; gelin bizim düzenimize katılın*" diyorlar. Bu bir çağrıdır. Ağzını açan herkes, PKK şu kadar dağıldı, şu kadar dağılmadı, şöyle dağılacak diyor ve hep PKK'nin dağılacağı üzerinde hesap kuruyorsa, demek ki böyle bir dayatma içerisinde bulunuyor; politik ve pratik olarak bir de bunlar bir çağrı oluyor. Bu açık ve anlaşılır bir durumdur.

Karşıt cephe hem yarattığı politik, pratik, psikolojik ve siyasal baskı ve geliştirdiği yoğun çağrılarla partiyi dağıtmak hem de kadroyu partiden uzaklaştırmak, kadronun ruh ve duygu dünyasını, maneviyatını ve düşüncesini bozarak partiden koparmak istiyor; koparmak için çaba harcıyor. Bu anlamda hepimizin üzerinde uluslararası komplonun, karşı cephenin çok yoğun bir çabası ve mücadelesi vardır. İster anlayalım, ister anlamayalım, ister görelim, ister görmeyelim, böyle bir mücadele vardır ve çok yoğun bir biçimde yürütülüyor. Bunu hissetmemek, daha o düzeye ulaşmamak anlamına geliyor.

Buna karşı partinin de bir mücadelesi vardır. Bu mücadele 7. Kongre ile bir sistem kazandı. 7. Kongre ile parti "*yeni sürece göre yeniden partileş, kendini parti çizgisine göre yeniden donat, kendini ruhla, duyguyla, düşünce ve yaşamla partiyle bütünleştir ve yeni sürecin militanı ol*" diyor. Parti bizden bunu istiyor. 7. Kongre bunun çağrısını yaptı, bunun çizgisini ortaya çıkardı, kararlarını belirledi, militanlığının ve kadrosunun nasıl olacağını ortaya koydu. Kendimizi yenileyerek, uluslararası komployu yenilgiye uğratacak bir parti militanlığını ve kadro gücünü ortaya çıkartmayı ve partiye yeniden katılarak bunu örgütlü bir biçimde yapmayı hepimizin önüne görev ve sorumluluk olarak koydu. Partinin kararları ve çağrısı bu temeldedir. 7. Kongrenin anlamı budur. Bu anlamda iki taraftan da her birimiz üzerinde çağrı var. Bu dönem bizim üzerimizde böyle bir mücadelenin yürüdüğü, birey ve kişi düzeyinde böyle bir mücadelenin yürüdüğü bir dönemdir. Sonucu kitlelerin örgütlenmesi, şurada burada eylemliliğe geçip geçmemesi, çok veya az katılması değil, kesinlikle bu mücadele belirleyecektir. Parti ve parti kadrosu üzerinde kim zaferi kazanır, sonucu kim alırsa, mevcut stratejik süreçte nihai başarı onun olacaktır. Bu da kesin bir gerçekliktir.

"Uluslararası komplo cephesi ve parti mücadele içindedir. Dönem bizim üzerimizde, birey ve kişi düzeyinde böyle bir mücadelenin yürüdüğü bir dönemdir. Sonucu kitlelerin örgütlenmesi, şurada burada eylemliliğe geçip geçmemesi, çok veya az katılması değil, kesinlikle bu mücadele belirleyecektir."

Yeni sürecin mücadelesi her şeyden önce gelmiş ve bizim kadrolarımızın şahsında bir mücadeleye indirgenmiş bulunuyor. Yeni stratejik sürecin başarısı, mevcut parti kadroları üzerinde hangi çizginin başarı kazanacağına bağlanmış bulunuyor. Parti başarı kazanırsa, parti çizgisi hayata geçecek ve ulusal demokratik mücadele süreci, demokratik dönüşüm ve Kürt sorununun demokratik çözümü pratikleşecek, hayat bulacaktır. Buna göre Türkiye ve Kürdistan yeniden yapılanacaktır. Eğer kadroda karşı cephe, yani komplo başarı kazanırsa kadro liberalize olacak, örgütten ve partiden kopacak, böylece partiden kopuş ve dağılma ile birlikte tasfiye olma gerçekleşecektir. Komplonun bu şekilde başarı kazanacağı oldukça somuttur.

Bu anlamda şöyle bir durumla karşı karşıyayız: Ya partiyle bütünleşeceğiz ya da komplodan yana olacağız. Ya partinin 7. Kongre ile öngördüğü sürece militanca katılacağız ya da karşı cepheye geçeceğiz. Ara bir yol yoktur. Partiden olmamak, parti ile bütünleşememek, parti çizgisini zaman geçirmeden özümseyerek bu çizginin yaşatanı haline gelmemek, karşı tarafa hizmet etmek olacaktır. Ben süreci anlayamıyorum, zamanla anlamam gerekiyor, demek, kesinlikle partiye karşı parti karşıtı cepheyi desteklemek anlamına geliyor. Çünkü bu mücadele bir TC kadrosu üzerinde değil, partinin kadrosu üzerinde sürüyor. Onlar üzerinde süren mücadele ayrıdır. Partiyi yaşatmak, temsil etmek ve hayata geçirmekle en ileri düzeyde sorumlu ve görevli olan, partinin onunla var olduğu bir güç üzerinde sürüyor. Bu güç durumu zamana yayamaz, erteleyemez, tarafsız olamaz, anlayamadım diyemez. Bir orta yol, üçüncü yol yoktur. Partiden olmamak demek, karşı cepheden olmak demektir. Arada olmak kesinlikle doğru değildir.

Bunları böyle bir yaklaşım olduğu için belirtiyoruz. Ruhsal belirti düzeyinde bile olsa, küçük-burjuvalık bir sınıf eğilimi olarak böyle bir süreçte çok değişik biçimlerle ciddi bir tehlikeyi ifade ediyor. Kendisini can sıkıntısı, ruhsal belirti, duygu düzeyi olarak ortaya koyuyor. "*Düşüncelerim farklıdır, yaşam şöyle olsa böyle olsa*" diyerek ortaya koyuyor. Mevcut parti stratejisini hayata geçirecek parti yaşamına ilişkin farklı şeyler düşünerek ve öngörerek ortaya koyuyor. Ama çok çeşitli biçimlerde bunlar partiye karşıt olma, parti ile içten çelişme noktasında birleşiyor. Partiye yaşamda ve çalışmada partiyi geliştirmeyecek, başarı ve zafere götürmeyecek farklı ölçüleri parti yaşamına sokma olarak ortaya çıkıyor. Bu ciddi ve tehlikeli bir durumdur.

Hem süreç açısından bir bütün olarak yenilenme ve kendimizi partiye yeniden katma ile yüz yüze iken hem de sürecin karakteri sonucu ortaya çıkan böyle tehlikeli, yanlış ve zarar verici eğilimlerin uç verdiğini görüyoruz. Eğer bunlar önlenip giderilmez ve doğru bir eğitimle aşılmazsa ciddi bir tehlike arz edecek ve ısrar edeni partiden koparacaktır. Bir bütün olarak parti önleyemezse, bunlar partinin geleceğini de zorlayacak, onu ciddi bir dağılmayla yüz yüze getirecek bir tehdidi ifade ediyor. Bu tehlike her zamankinden çok daha fazla vardır ve ciddidir. Kongre bunları aşma ve doğru partileşme imkanını ve yolunu göstermiştir. Bu anlamda hepimize büyük bir güç ve imkan veriyor.

Bu anlamda parti ve Parti Önderliği görevini yapmış bulunuyor. Önderlik yol çizdi, halk buna büyük destek verdi. Parti bir kongre yaptı; bunu çizgi ve karar haline getirdi. Herkes bu Önderliğe gerçekten katılmışsa ve partili olmak istiyorsa, kendi bireysel durumundan fedakarlık yaparak bununla bütünleşebilir. Bunun imkanları vardır. Bu anlamda parti, Önderlik ve halk görevlerini yapmıştır. Doğru yolda, parti yolunda gitmenin imkanlarını ortaya çıkarmış ve önümüze koymuştur. Bundan sonrası artık bireyin kendisine düşüyor. Herkesin, her kadronun kendi çabasına ve kendini doğru ele almasına bağlı oluyor. Yoksa farklı yerde gerekçe aranmamalıdır. Partiden ve Önderlikten daha fazla talep olmamalıdır. Eğer işler doğru yürümüyorsa, sebep başkasında veya başka yerde aranmamalıdır. Birey olarak yürütmediğimiz için yürümüyordur ve sebebini kendimizde görmemiz gerekir.

Bunları yanlış eğilimler olduğu için belirtiyoruz. Bunlar ipucu biçiminde ortaya çıkıyor. Çok basit biçimlerde bile olsa hak arayıcılığı var. Benim şu hakkım, şu hukukum sözleri giderek daha fazla sayıda kadroda ve açıktan olmasa bile dedikodu biçiminde ortaya çıkıyor. Yine *"parti versin"* istemleri var. *"Parti şunu da versin, bunu da versin, beni de görsün, parti biraz bireyi de gözetsin, onun psikolojik durumuna baksın, biraz daha bireyle ilgilensin, bize biraz daha imkan versin"* şeklinde yaklaşan eğilimler var. *"Parti bana yeterince güç ve destek vermiyor"* deniliyor. Üçüncü bir eğilim olarak "*benim parti ile fazla çelişkim yok, ama bireyler ilgilenmiyor, bu parti yönetimi kötüdür veya şu kişi kötüdür, benim bu kişi ile sorunum var, şu kişi ile sorunum var*" biçiminde parti içi huzuru ve ahengi bozan, yoldaşça ilişkiyi ve yaşamı bozan, onunla bağdaşmayan tutum ve anlayışlar var. Gelişiyor, ortaya çıkıyor ve tehlike arz ediyor.

Bunlar yanlış eğilim ve tutumlardır. Parti vereceği kadar vermiştir. Şimdi verme sırası kadroda, militandadır. Parti, Önderlik daha ne verebilir? Halk daha ne versin? Her şeyini bu işe verdi. Önderlik ve halk en zor koşullarda eşi görülmemiş bir desteği, mücadeleyi ve duruşu ortaya çıkardı. Daha başka ne istenebilir? Parti kongre yaptı, çizgiyi ortaya koydu. Partiden başka ne istenebilir, partinin verebileceği ne var? Bunlardan daha fazla bir militana ne desteği verebilir? Başka bir şeyi kuşkusuz veremez.

Militanın bunları özümseme, anlama ve bunları pratiğe uygulama hak ve görevinden başka ne görevi olabilir? Bir partiye hangi hakla, hangi militanlık göreviyle katılım yapılabilir? Bu, PKK tarihi ve gerçeğinde çok iyi bilinen bir durumdur. Eğer bir hak sahibi aranacaksa, bizim binlerce şehidimiz vardır. Eğer bir haktan söz edilecekse, Önderlik gerçeğimiz var. Hem yarattığı mücadeleyle hem de son bir yıl boyunca yaşadıklarıyla bir gerçekliktir. Bunları görmeden, milyonlarca insanın yiyip içmeden her şeyini bize verdiği gerçeğini görmeden "*benim şu, bu hakkım*" demek, saygısızlık ve kendini kaybetmek oluyor.

Bu tür şeyleri bireysel olarak parti karşısında bireyin kendi durumu olarak değerlendirmeden, kalkıp onunla bununla kişisel şeylermiş gibi ortaya koymak da doğru değildir. Kesinlikle hiç kimsenin birbiriyle herhangi bir sorunu yoktur, parti içinde hiç kimsenin birbiriyle sorunları olamaz. Herkes birey olarak partiye katılmıştır. Partiyle sorunları vardır, şununla ya da bununla yanındakiyle ve yönetimiyle sorunları yoktur. Bunlar yanlıştır.

Bu konuda çok tehlikeli yaklaşımlar da vardır. Öyle durumlarla yüz yüze geldik, öyle şeyler gördük ki, bir taraftan karşıtlarımız bizi yönetim olarak görmediler; "*sözde Konsey, sözde Merkez Komitesi*" diyorlar. Aynı sözleri parti içerisinde parti militanı sıfatıyla kullananlar da oldu. Karşıtlarımız için bu anlaşılır bir durumdur. Bir çakıl taşı için, bir parçamızı koparabilmek için karşıtlarımız her şeyini veriyor. Parti yönetimimizin başarısız ve kötü olması kuşkusuz partiyi başarısızlığa götürecektir. Bu, parti karşıtlarının işine geliyor ve bunu ısrarla sürdürüyorlar. Yönetimimizi, kadrolarımızı teşhir etmek için her türlü yalanı dolanı uyduruyorlar. Her türlü aşağılık sözü söylüyorlar. Bu açık ve anlaşılır bir durumdur ve bir mücadele yöntemidir. Ama partimiz içerisinde yoldaşıyla kavgalı ve çekişmeli olma, yönetimle güya sorunları olma, yönetimi çekiştirme, yönetim, yoldaşını ve örgütü reddetme durumları ciddi bir provokasyon durumudur.

"Herkes bu Önderliğe gerçekten katılmışsa ve partili olmak istiyorsa, kendi bireysel durumundan fedakarlık yaparak bununla bütünleşebilir. Bunun imkanları vardır. Bu anlamda parti, Önderlik ve halk görevlerini yapmıştır. Doğru yolda, parti yolunda gitmenin imkanlarını ortaya çıkarmış ve önümüze koymuştur. Bundan sonrası artık bireyin kendisine düşüyor."

Bu, geçen süreçte provokatif bir eğilim olarak ortaya çıktı. Zindanda, gerillada çıktı. Biz bunların kim olduklarını da ilan ettik. Bunların çok fazla güçleri yoktur, önemli değildir. Ama bu süreç bir de provokasyon sürecidir. Bu düşünceler, duygular ve ruh halleri provokasyonun ruh halidir. Bunu mevcut kadroya, insana ve bireye provokasyon veriyor. Bunu düşünme, içinde yaşatma, böyle bir duyguyu taşıma ve bunu dillendirmenin hepsi provokasyonu yaşamak, anlamak anlamına geliyor. Partiyi yaşamak bu değildir. Demek ki eğer partiye doğru katılım olmazsa, parti militanı olarak işin gerekleri yerine getirilmezse, o zaman parti karşıtlarına hizmet edilir. Provokasyonun peşine takılmış olunur, ona zemin olunur. Bu da partiye katılmamak, partiye en büyük zararı vermek oluyor.

Bütün bu yanlışlardan kesinlikle kurtulmak, böyle bir yanlışa düşmemek gerekiyor. Kendini esasta partiyle çelişkili duruma getiren, sahte bir biçimde sözde partinin değişik örgütleri, yönetimleri ve kadrolarıyla sorunu varmış gibi gösteren eğilimlerden kesinlikle uzak durmak gerekir. Bunlar doğru değildir, itibar da görmez.

O açıdan böyle bir süreçte doğru partileşebilmek için bu tür bireysellik kokan, küçük-burjuva ruhsal belirtiler anlamına gelen ve giderilmezse PKK gibi bir partiden kopuşu getirecek olan tutum, anlayış, duygu ve ruh hallerinden kesinlikle uzaklaşmak gerekir. Bunun için ölçü ortadadır. Parti gerçeğimiz, partinin militanlık gerçeği ortadadır. Halk neyi yaşıyor, bunu düşünelim. Bu kadar şehit vermişiz. Önderlik gerçeğimiz böyle bir yaşamı kabul ediyor, buna rağmen mücadele ediyor da, biz militanlar elinde bu kadar fırsat ve imkanı olanlar olarak başka biçimlerde mi ortaya çıkacağız? Bu tabii doğru değildir. Bu, parti ve Önderlik gerçeğine ciddi biçimde saygısızlıktır. Bu biçimde sürece her türlü eksik ve yetersiz katılım, süreçle ve sözüm ona kişilerle çelişme kesinlikle partiyle çelişmedir. Hiç kimse bunu ne farklı görsün, ne de farklı göstermeye çalışsın. Bu da Önderlik gerçeği ile çelişmedir.

Partinin gücü bu kadardır; Önderlik yürüyüşü bu biçimdedir. Eğer katılınıyorsa, buna bu biçimde katılınır. Yoksa kendi hayallerimiz, istemlerimiz ve duygularımızla katılamayız. Gerçekler gün gibi ortadadır. Bu kadar büyük çalışmalar, bu kadar büyük bir stratejik değişim, bütün uluslararası güçlerin birleşerek mücadele ettiği ve saldırdığı bir duruma karşı direnç hangi konumda ve ne ile sürüyor? Eğer biraz saygımız ve terbiyemiz varsa tabii bunlar üzerinde duracağız. Bu konuda önderlik gerçeğini her zamankinden daha fazla yeniden ve yeniden ele alıp değerlendireceğiz. Önderlik duruşu ve çizgisi karşısında kendimizi her gün yüz defa iç sorgulamadan geçireceğiz. Bununla ne kadar uyumluyuz, ne kadar bütünleşmişiz, ne kadar ona denk düşüyoruz, ne kadar onun gereklerini yerine getiriyoruz sorularını her gün kendimize sorarak hesap vereceğiz. Kim bir gün bile olsa hesabını vermezse, bu Önderlikten ve partiden kopmuş olur. Kesinlikle o duruma düşmemek gerekir.

Parti Önderliği bunun için, bu konuda biraz ters duruma düşmeyelim ve münafık olmayalım diye bizi bir günlük oruca çağırdı. Oruç ne demek? Oruç yaşamla ilgili, yaşamın en temel verisi olan yiyip içme ile ilgili bir olgudur. Yemezsen yaşayamazsın. Yaşamı sürdüren en önemli veri yiyip içmektir. Yediğin zaman yaşarsın, yemediğin zaman yaşamazsın. Oruç ne anlama geliyor? Yeme ki, yaşamı öğren. Parti Önderliği, "*hele bir gün yemeyin, yaşamın ne olduğunu görün ki partinin neyi yaşadığını anlayın*" diye 15 Şubat'ta bizi oruca çağırdı. Bunu böyle algılayarak anlayacağız. Bugünkü orucumuzu böyle değerlendireceğiz. Bir gün yemezsek yaşam açısından nasıl zorlanıyoruz? Birkaç gün yemezsek yaşam ne olacak? Bitecek. O zaman acaba bu parti neyi yaşıyor, nasıl yaşıyor, bunu düşünelim. Bu partinin yaşaması ve yaşatılması karşısında bizim görev ve sorumluluklarımız nelerdir? Bunları yerine getirmezsek, yiyecek içecek olmazsa, parti nasıl yaşayacak? Yiyecek içecek olmadan bir canlı yaşayamıyorsa, canlı bir varlık olarak partiyi yiyip içirecek, yaşatacak kadro olunmazsa parti nasıl yaşayabilir? Bundan da öteye bir de bu gerçekle ters düşülürse, parti anlaşılmazsa, bu parti nasıl yürüyebilir? Bu gerçekleri görüp değerlendirmek gerekir.

Parti Önderliğimiz bunu bir şiirle de dile getirdi. Bir çağrı olan bu kısa şiir şöyledir;

"*Bir resim çizdim*
hep bakılmasını isterim.
Bir ses oldum
hep duyulmasını isterim
Ülkeme
Dünyaya
Evrene"

Bu şiirden şunun anlaşılması gerekiyor: 15 Şubat büyük komplosu nasıl boşa çıkarıldı? Bu komplo nasıl bir ruh hali, nasıl bir yürek duruşu, nasıl bir düşünce sistemi ve yaşam hakimiyeti ile boşa çıkartıldı? Onun karşısında nasıl durularak bu günlere getirildi? Parti Önderliği bizden bunu iyi anlamamızı istiyor. Neden? Çünkü bunu ne kadar anlarsak, bu süreci o kadar iyi götürebilir, partiye o kadar doğru katılabilir, partinin yeni dönem militanlığına o kadar güçlü ulaşabiliriz. Parti militanları ne kadar güçlü olurlarsa, kendilerini yeni sürece göre ne kadar iyi donatır ve bu temelde yeni süreçte parti ile ne kadar iyi bütünleştirirlerse, parti faaliyetleri de o kadar başarıyla yürüyecektir. Partinin sağlam duruşu ve başarılı çalışması demek, demokratik dönüşüm ve Kürt sorununun demokratik çözümü stratejisinin başarıya gitmesi ve zafer kazanması demek olacaktır. Bunlar birbirine bu kadar bağlıdır ve çözüm bu kadar gelip bize dayanmış durumdadır.

Bu anlamda biz hem Kongre çağrımız olarak hem de ondan önce Önderlik çağrısı olarak, bütün yoldaşlarımızı bu gerçeği doğru kavrayarak kendi durumumuzu yeniden ele almaya, Önderlik gerçeği ve 7. Kongre çizgimiz temelinde kendini eğitip donatarak yeniden partileştirmeye, partinin yeni stratejik döneminde büyük görev ve sorumluluklar üstlenen ve bunu başarıyla götüren fedakar ve cesur kadrolar olmaya ve böylece bütün parti camiası olarak köklü bir yenilenmeyi ve yeniden yapılanmayı başarıyla sürdürmeye çağırıyor, bütün yoldaşlara bu temelde başarı dileklerimizi iletiyor, selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

15 Şubat 2000

"Parti militanları ne kadar güçlü olurlarsa, kendilerini yeni sürece göre ne kadar iyi donatır ve bu temelde yeni süreçte parti ile ne kadar iyi bütünleştirirlerse, parti faaliyetleri de o kadar başarıyla yürüyecektir. Partinin sağlam duruşu ve başarılı çalışması demek, demokratik dönüşüm ve Kürt sorununun demokratik çözümü stratejisinin başarıya gitmesi ve zafer kazanması demek olacaktır."

Hizbullah ve devletin rutin dışı faaliyetleri

"Devletin çok sınırlı bir kendini yeniden düzenleme hareketi olan Hizbullah operasyonuna, Kürt tarafının barış çizgisinde ısrar etmesi imkan sağladı. Bu gerçeğin doğru tarzda kabul edilmesi daha ciddi ve köklü bir yenilenmenin de yolunu açacaktır. Ancak gelinen noktada bu konudaki girişimler fazla umutlandırıcı görünmemektedir."

Parti Genel Başkanımız Abdullah Öcalan yoldaşın Kürt sorununun demokratik siyasal yöntemlerle barışçıl temelde çözümü için geliştirdiği yeni çizgi, yalnızca Kürtleri ve Kürt tarafını değil bir bütün olarak Türkiye'nin de tüm gündemini belirlemiş durumda. Özellikle de yeni çizginin gereği olarak savaşın durdurularak gerilla güçlerinin geri çekilmeye başlaması yalnızca gündemi belirlemeyip Türkiye'de somut bir değişimi de imkan dahiline sokmuştur. Ancak bu daha çok da, Kürt tarafının savaşı durdurup barış kararlılığını pratikte sergilemesinin yarattığı objektif gelişmelerin bir sonucudur. Ağırlıklı olarak tek taraflıdır. Türk devletinin buna tavrı ise daha çok, savaşın durmasının yarattığı ortamı Kürt hareketinin dağılması için kullanmaya yöneliktir. Ancak bu çok dar ve yanlış yaklaşım bile, yine Kürt tarafının savaşı durdurmasının yarattığı olumlu atmosferle birleşince Türkiye'yi bazı konularda en azından kendini yeniden düzenlemeye zorlamakta, imkan sağlamaktadır.

Böylesi bir kendini yeniden düzenlemenin en somut adımı olarak ise ortaya Hizbullah operasyonu çıkmıştır. 12 Ocak tarihinde yapılan zirvede, Genel Başkanımız hakkında verilen idam kararının Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin istemi doğrultusunda Başbakanlık'ta bekletilmesi kararlaştırıldıktan sonra Hizbullah operasyonu gündeme geldi. Zirvenin ardından bu operasyonun gündeme gelmesi tabii ki tesadüfi olarak değerlendirilemez. İdamda en ısrarlı olanların aynı zamanda da bu suç şebekesinin zemini konumundaki DYP ve Fazilet Partisi olması da tesadüfi değildir. Eğer bu partilerin dayatma ve provokasyonları başarılı olsaydı Hizbullah operasyonu olmayacaktı. Ancak bunu başaramadıkları için 12 Ocak, devlet içindeki bazı gizli suç odakları ile karanlıkta kalmış olayların failleri olarak bazı kesimlerin hedeflenmesine de imkan tanıdı. Gelişmelerden ve kamuoyuna yansıyanlardan da anlaşılıyor ki, ortada bahsedildiği gibi devletin bilgisi dışında olan bir şey yok. Sorun buna karar verecek ortamın doğması ile bağlantılıdır.

Nitekim kararın ardından düzenlenen Hüseyin Velioğlu'nun öldürülmesi dahil operasyonun tümü büyük bir hızla gelişti ve belli sonuçlar alındı. Zamanlama olduğu gibi, operasyonun gelişimi, kamuoyunda çizilen imajlar da rastlantı olarak değerlendirilemeyecek kadar büyük bir düzenlilik içeriyor. Sadece Velioğlu'nun öldürüldüğü, iki yardımcısının sağ olarak yakalandığı ve hemen itirafçı oldukları bir operasyon tabii ki devletin açıkladığı senaryo ile açıklanamaz. Zaten bu operasyonun ardından her şey çorap söküğü gibi geldi. Çok sıkı örgütlendiği ısrarla vurgulanan bir örgüt, üç haftada büyük oranda çözüldü. Bu noktada, devletin söz konusu örgüt hakkında iddiaların tersine büyük hakimiyeti olduğu açık. Soru şu: acaba devlet gerçekten bu olayları çözme ve kendisini temizleme konusunda kararlı mıdır? Bu konu henüz netleşmiş değildir. Fakat önemli olan da bu tür örgütlenmelerine, bunların devletle işbirliği içinde gelişmelerine imkan veren ortamın yokedilip edilmeyeceğine ilişkin bir netleşmenin sağlanmasıdır. Devlet, komitacılığı artık geleneğinden silmek, kısacası temizlenmek istiyorsa, yakın tarihinde bu tür örgütlenmelere gitmesine hep vesile edilen Kürt sorununa sağlıklı bir yaklaşım geliştirmesi gerekir. Açıktır ki, eski politikaların sürmesi durumunda devlet bu tür suç örgütlerine her zaman ihtiyaç duyacaktır. Ancak şu ana kadar kamuoyuna yansıdığı kadarıyla bunun da Susurluk gibi üstüörtülü kalacağı görülüyor.

Tabii ki böylesi bir yaklaşımın en başta bu vahşetin temel mağduru olan Kürt halkı başta olmak üzere demokratik kamuoyu tarafından kabul görmeyeceği açıktır. Kürdistan'da son 10 yıldır bu şebeke aracılığıyla yaratılan vahşetin düzeyi ortadadır. 100'e yakın cenazenin bulunduğu belirtilirken, binlerce insanın katledildiği gerçeği saklanmak isteniyor. Asıl bu şebekenin nasıl örgütlendirilip güçlendirildiğidir. Bir özel savaş yöntemi ve aracı olarak örgütlendirilip harekete geçirilen Hizbullah'ın devlet ile ilişkisi çok az da olsa perdesi aralanan Batman silah skandalından bile anlaşılabilir. Fakat bu konunun üstünün örtülmek istendiği ortadadır.

Bu noktada gözden kaçırılmaması gereken husus, devletin çok sınırlı bir kendini yeniden düzenleme hareketi olan Hizbullah operasyonuna, Kürt tarafının barış çizgisinde ısrar etmesinin imkan sağladığıdır. Bu gerçeğin doğru tarzda kabul edilmesi daha ciddi ve köklü bir yenilenmenin de yolunu açacaktır. Ancak gelinen noktada bu konudaki girişimler fazla umutlandırıcı görünmemektedir. Böylesi bir tutum ise herkesin lanetlediği söz konusu vahşetin tamamen halklarımızın gündeminden çıkarılmasını imkansız kılıyor. Bu nedenle, Hizbullah'ın gelişimini, Kürt sorununa inkar ve imhacı yaklaşımın yolaçtığı sonuçları iyice anlamak açısından derinliğine ele almak gerekiyor.

Hizbullah mı, Hizbi Kontra mı?

Hizbullah'ın iki boyutu var. Birincisi, geleneksel yapılanmalar, ikincisi ise bunun başta devlet olmak üzere günümüz siyasal güçleriyle eklemlenme biçimi. Hizbullah'ı, bu nedenle din, Kürdistan'da dinin tarihte ve günümüzdeki işlevi ile Türk devletinin geçmişte, ancak ağırlıklı olarak da ulusal kurtuluş hareketinin gelişiminden sonra Kürt toplumuna yönelik saldırısı kapsamında ele almadan anlayamayız. Aynı yaklaşım Kürdistan'da geleneksel yapılanmaların ikinci önemli kısmı olan aşiretlere ilişkin de gösterilebilir. En genel anlamıyla Kürdistan'ı ve Kürt insanını ulusal demokratik çerçevede yapılandırmayı amaçlayan Özgürlük Hareketi ve bunun karşısında yabancı, ağırlıklı olarak da askeri bir güç olan Türk devletinin geleneksel yapılanmaları, aşiret ve tarikatları kullanması gerçeği birarada ele alınmalıdır. Bugün birçok yabancı gözlemcinin de kabul ettiği gibi, PKK hareketi Kürt toplumunu demokratikleştirirken, devlet geleneksel yapılanmalarla eklemlenerek ortaçağ kalıntısı kölelik bağları ile modern bağımlılık ve baskı dayatmasıyla bunun önünü almak istemiştir. Bu noktada devletin aşiretlerle koruculuk şeklindeki işbirliği, din alanında da tarikatlar ve Hizbullah şeklinde ortaya çıkmaktadır. Her iki işbirliği düzeyinin kökleri derindedir. Ancak asıl olarak da günümüz gerçeğini 12 Eylül sonrası, silahlı savaşımımızın gelişmesine karşı başlatılan süreç belirlemektedir. Bu noktada din gerçeği ve Kürdistan'da oynadığı rolü aydınlatmak gerekmektedir.

Din insanlığın tarihi olduğu gibi, güncel gerçekliğinin de en önemli boyutlarından biridir. Klasik modernleşme yaklaşımlarının sosyal ve ekonomik gelişme ilerledikçe dinin ortadan kalkacağı tezi doğrulanmamıştır. Bunda dinin, yalnızca metafizik yönünün ele alınıp sosyal, kültürel hatta psikolojik boyutlarının gözardı edilmesinin de önemli bir payı vardır. Bu noktada marksizm de bu darlıktan kurtulamamıştır. Özellikle kaba materyalist yaklaşımlar düşünsel boyutta dinin böylesi bir dayanıklılığının görülmesini engellemiş, insanı ve toplumu kapsamlı derinlikli ele almayı zorlaştırmıştır; pratik boyutta ise başta Ortadoğu'da olmak üzere birçok toplumda sosyalist düşüncenin maddi bir güç olmasını zorlaştıran pratik politik daralmalara yol açmıştır. Sosyalist çözümleme ağırlıklı olarak hep 'Din halkın afyonudur' belirlemesinin dar kalıplarına takılmıştır. Bu ise asıl olarak kaba, mekanik yorumculuğun sonucudur. Yoksa Marks'tan yapılan bu meşhur alıntının devamı gözönüne alınsaydı, sosyalizm bu darlığı bir kader olarak yaşamayabilirdi. Çünkü Marks 'Din halkın afyonudur' sözünün hemen devamında 'Ama aynı zamanda ezilen yığınların, taşlaşmış kalplere karşı ah çekişidir, haksızlıklara içten gelen isyanıdır' diye de eklemiştir. Dinin sosyal boyutunun, kültürel kimliğin oluşmasındaki rolünün, insan psikolojisine etkilerinin yoksayılması özellikle de Ortadoğu toplumlarında ilerici hareketlerin çoğunun yolun başında önlerine kendi elleriyle koydukları en büyük engel olmuştur.

Nitekim Başkan APO da bu durumun farkına vararak daha 80'li yıllarda din sorununu böylesi bir kapsamda ele almaya başlamıştır. Din Sorununa Devrimci Yaklaşım adıyla kitaplaştırılan 88'den sonra geliştirilen çözümlemeler inkarcılığa ve idealizme düşmeden bu sorunun bilimsel olarak ele alınışının en yaratıcı örneğini sunmuştur. Önderliğimizin daha sonra geliştirdiği yaklaşım ise, bu din yorumunu bütün Mezopotamya inanç ve kültürlerini kapsayacak, hatta giderek tüm insanlığa malolacak bir kapsama yönelmiştir. Parti Önderliğimizin genel olarak din toplum ve doğa ilişkisini esas alarak geliştirdiği çözümlemelerde, dinin insanın ortaya çıkışından itibaren düşünsel, ruhsal yapılanma ile ilişkisinin yanı sıra sosyal, siyasal ve kültürel rolü de bilimsel olarak açıklanır. Bu temelde özellikle de Ortadoğu'daki peygamberliksel çıkışların halk öncülüğü, önderliği niteliğine vurgu yapan Parti Önderliğimiz, tarihte ve günümüzde Kürdistan'da dinin yabancı güçlerce nasıl kullanıldığını da ortaya koyuyor. Bu temelde Kürdistan'da dinin en genelde toplumsal yapının parçalanması, kimlik ve özbenliğin başkalaşıma uğratılmasının aracı olarak kullanıldığına işaret etmek gerekiyor. Bu durum modern tarihte çok daha yoğun uygulanır hale gelmiştir.

Kürdistan'da değişik dinlerin yanı sıra çok sayıda mezhebin, inanç grubunun içiçe olması, tarihsel olduğu kadar güncel bir gerçekliktir. Bu durum, sağlıklı bir yaklaşım ile gerçek bir demokratizmin temeli olacağı gibi, ağırlıklı olarak şimdiye kadar iç ve dış tüm egemenlerce bir parçalanma zemini olarak kullanılmıştır. Bunun aşılması için geleneksel din yorumunun ötesinde, bilimsel yani inkarcı ve idealist olmayan bir yaklaşım zorunludur. Geleneksel Kürt isyanlarında çok açık olarak görülen ise dinin böylesi bir yorumlanışından çok, isyancıların çağın gelişimini yakalamaları, ulusal temelde birliğe yönelmelerini engelleyen, böylece egemenlere de toplumu bu temelde parçalayıp isyancıları hem güçsüz bırakma hem de ideolojik, kültürel bir kuşatmaya almalarına imkan veren yaklaşım egemen olmuştur.

Böylesi bir tutum giderek devletin resmi din yorumu ile daha da bütünleştirilerek Kürdistan'daki inanç ve mezhep zenginliği ulusal birlik ve demokratik gelişmenin önündeki en temel engellerden biri haline getirilmiştir. Din alanındaki bu tutum, genel olarak baskıcı ve inkarcı devlet politikaları çerçevesinde bir diğer temel geleneksel yapılanma olan aşiretçilik ile de çoğu zaman birleştirilerek toplumun iç gelişim dinamiklari dumura uğratılmıştı. Partimizin geliştirdiği özgürlük hareketi, ortaya çıkışından itibaren hem devlet baskıcılığına hem de işbirlikçisi bu yapılanmalara ağır darbeler vurarak halkın demokratik gelişiminin önünü açmıştır. Nitekim mücadelemizin 80'lerden sonraki gelişimi de, bu yönlü darbelerin daha da derinleşmesine yol açmıştır. İşte bu noktada devlet de bu geleneksel işbirliği politikasını güncelleştirmiştir. Aşiretlerle olan ilişki koruculuk düzeyinde bir paramiliter yapılanmaya kavuşurken, tarikatlarla baştan daha çok ulusal mücadelenin ideolojik ve kültürel hegemonyasını kırmaya yönelik olarak geliştirilen işbirliği de askeri boyut kazanmaya başlamıştır. Başlangıçta, 84 atılımından sonra ulusal mücadeleye karşı ayetlerle dini yorumlar içeren bildirilerin dağıtılması, camilerde aleyhte propaganda yapılmasını içeren bu işbirliği, daha sonra dönemin İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun ifadesiyle "*Güneydoğu'da eli tespihlilerin sayısını arttırırsak Kürt sorunu çözülür*" diye özetlenen bir örgütlenme zeminine kaydırılmıştır. Bu noktada da dikkat çeken bir biçimde Kürdistan'da dini yapılanmaların siyasal, sosyal ve kültürel örgütlenmeleri güçlendirilmiştir. Zaten geleneksel olarak belli bir tabanı olan bu çalışmalar, devletin tüm imkanları ile de birleşince özellikle 87'lerden itibaren Kürdistan'da ulusal çizgi karşısında devlet ile beraber temel bir güç odağı konumuna gelmiştir. Bu örgütlenme zemini tabii ki, savaşımızın kapsam ve etkisinin gelişmesi ile aynı diğer bir geleneksel yapılanma olan aşiretçiliğin koruculuğa dönüşmesi gibi askeri bir nitelik almıştır. İşte bugün vahşeti ile herkesi şaşırtan Hizbullah gerçeğinin ortaya çıkışının arkasında bu tablo yatmaktadır. Aynı süreçte, Partimizin de belirttiğimiz devrimci din yorumunu geliştirdiği gerçeği dikkate alınırsa, bütün bu yaşananların ulusal mücadelenin ilerlemesi ile bağlantısı açıkça görülebilir.

Bu husus görülmeden, Hizbullah sadece devletin sunduğu gibi polisiye bir olay olarak anlaşılırsa bu açık bir çarpıtma olur. Aynı şekilde bugün Fazilet Partisi diye adlandırılan çizginin yaptığı gibi Kürdistan'daki gerici din yorumu, devlet ile toplumsal güçlerin parçalanması temelindeki işbirliği gözardı edilerek ele alınırsa bu da yanlıştır. Hizbullah'ın bu ikili karakterinin, bir de bölgesel boyutta yansıması vardır. Sonuçta, geleneksel yapılanma devlet ve bölgesel güçler ittifağı içinde şekillenen Hizbullah'ın, asıl işlevi 90'dan sonra kitleselleşerek kasaba ve kentlere ulaşan ulusal mücadelenin gelişimini engellemek için kullanılmak olmuştur. Bu ise, Kürt halkı açısından en değerli evlatlarının acımasızca katledildiği, tüm toplumu ulusal çizgide kucaklayarak netleştiren Özgürlük Hareketi'nin yarattığı ortamın iyice karanlıklaştırıldığı bir tabloyu doğurmuştur. Ulusal kurtuluş savaşının netleştirici etkisi böylece bulandırılmak istenmiştir. Aydınlanan, ulusal çizgide kimliğini bulan ve örgütlenen halk güçleri kaosa sürüklenmek istenmiştir. Aynı dönem böylesi bir süreci örgütleyen, bundan medet uman devletin de hızla illegalleştiği, çeteleştiği biliniyor. Sonuç ise, katledilen binlerce Kürt yurtseveri, boşaltılan binlerce köyün sürgüne uğrayan milyonlarca sakini olmuştur. Ayrıca Hizbullah eliyle katlettirilen yurtseverlerin yanı sıra, bu örgütün maşası olarak kullanılıp katiller şebekesine dönüştürülen bir Kürt gençliği gerçeği ortadadır. Öldürülenler olduğu gibi, aslında öldürenler Kürt potansiyelinin parçası konumundadırlar. Görünürde kazanan ise çeteleşen ancak bunun fazla kaygısında olmadığı için hesap etmeyen devlet olmaktadır. Ancak Türkiye'de sınırlı da olsa yaşanan tartışmalar, bu çeteciliğin yol açtığı tahribat gözönüne alınınca 'kendi eliyle kendi canavarının yaratılması' sözü doğrulanmaktadır.

Yaşanan tablo bu boyutuyla görülmediği sürece, Türk ve Kürt halkının demokratik gelişim yolunun açılması da mümkün değildir. Bu nedenle bugün bile ısrarla bu tabloda direten devlet güçleri, Fazilet ve DYP gibi çizgiler demokratik gelişimin karşısında bulunmaktadırlar. Hizbullah gibi tamamen özel savaş denetiminde olan yapılanmalar ise temel bir aktör haline gelme imkanını da bulamamaktadır. Zaten yapılan tüm propagandalara rağmen, bu örgütün Kürt ulusallığı ile hiçbir biçimde ilişkisinin olmadığı açıkça ortaya çıkmıştır. Tüm kurbanları Kürt olan bu hareket, şimdi bu nedenle kolay bir şekilde devredışı bırakılmaktadır. Başta Demirel olmak üzere Türk yetkililerinin daha önce "*Halkın PKK'ye karşı kendisini korumak amacıyla oluşturduğu bir örgütlenme*" diye tarif ederek koruduklarını açık olarak itiraf ettikleri bu suç şebekesi, artık ihtiyaç olmadığı için kenara itilmektedir. Böylece devlet kendi çeteleşmesini aklamanın yanı sıra, Kürt halkına yönelik tüm katliamların sorumluluğunu da üstünden atmaya çalışmaktadır. Bunun devlet dilindeki ifadesini Demirel "*Devlet bazen rutinin dışına çıkabilir*" diyerek özetlemiştir. Bu söz, "*şimdi rutin dışına çıkma ihtiyacı kalmadığı için Hizbullah'tan da kurtulunabilir*" diye anlaşılmalıdır. PKK'nin silahlı savaşımını durdurmasıyla birlikte devletin taşeron örgütüne fazla ihtiyacı kalmaması Hizbullah'ın da iç denetimden çıkma eğilimi göstermesi ile özellikle uluslararası kamuoyunun Türkiye'nin kendini temizleme beklentisi, tasfiyeyi gündeme getirmiştir.

Ancak bu noktada gerçek çözüm, sorunun esasına inerek "*rutinin dışına çıkma*" ihtiyacının sürekli ortadan kaldırılması ile mümkün olabilir. Bu ise, sorunun esası olan Kürt halkının kimlik ve hak istemlerini doğru temelde çözmek demektir. PKK'nin attığı adımlar böylesi bir köklü çözüme cevap verecek derinlik ve samimiyettedir. Sorun, devletin böylesi bir yaklaşım gösterip göstermemesi noktasında düğümlenmektedir. Şimdiye kadar olduğu gibi, devlet özellikle de dış beklentiler karşısında makyajın ötesine geçmeyen düzenlemelerle işi idare etmeye çalışırsa en iyimser deyişle, kendisi ile Kürt halkı arasındaki derin uçurumun süreceği belirtilebilir. Bu noktada, gerçek çözüm, geçmiş 25 yıllık sürecin de kanıtladığı gibi Kürt toplumunun temel demokratikleştirici gücünü imha veya tasfiye politikalarını bir kenara bırakarak ortaya çıkan çözüm imkanını doğru değerlendirmektir.

Kürt tarafı, bu konuda üzerine düşeni yaptı, yapmaya da devam ediyor. Devletin yanı sıra, şimdiye kadar mücadeleye karşı işbirlikçilik çoğu zaman da Hizbullah ve koruculuk örneğinde görüldüğü gibi suç aleti olmaktan öteye gitmeyen geleneksel yapılanma ve yaklaşımların da gelişmelerden doğru sonuçları çıkarmaları gerekiyor. Özellikle de bu tür askeri yapılanmaların gerisinde yeralan siyasal ve toplumsal yapılanmalar, Özgürlük Hareketi'nin dini olduğu gibi, toplumu da yorumlama ve politikalarındaki demokratik, birleştirici özü görmeliler. PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaşın geliştirdiği Demokratik Cumhuriyet projesi, farklılıkların, geleneksel veya modern kimliklerin yokedilmesi, inkarı değil birarada çoğulculuk içinde yaşamasını öngörüyor. Bu nedenle ulusal ve demokratik çerçeveyi kabul eden her güç, böylesi bir gelişmeden güçlenerek çıkar. Bunu görmeyip her türlü kirli ittifağa girerek Kürt halkının demokratik gelişmesinin önünü kesmenin ise geçmişte olduğu gibi, bugün de, yarın da başarılı olma şansı yoktur. Üstelik de böylesi girişimler Hizbullah örneğinde olduğu gibi Kürt halkına da, Türk halkına da zulümden başka bir bir şey vermemiştir. Hatta sonuçta kendilerinin tasfiyesinin de önünü alamamıştır.

Özgürlük vadisindeki isyan ateşi

Adı, soyadı: **Mahmut TURHALLI**
Kod adı: **Kazım-Gulo**
Doğum yeri ve tarihi: **Riz köyü-Genç, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993,**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 1997, Akdağ**
Görevi: **Takım Komutanı**

Adı, soyadı: **Mehmet SATILMIŞ**
Kod adı: **Sıddık-Mem**
Doğun yeri ve tarihi: **Riz köyü-Genç, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1998, Gêliya Kovî**
Görevi: **Takım komutanı**

Adı, soyadı: **Ferdi ÖZBİLGE (Özgen)**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp-1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1999, Sason**
Görevi: **Amed Eyaleti Doğu Cephe Komutanı**

Adı, soyadı: **Emrullah MENTEŞ**
Kod adı: **Faik-Bozê**
Doğum yeri ve tarihi: **Riz köyü-Genç, 1971**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1999, Mazgirt**
Görevi: **Dersim Eyaleti Doğu Cephe Komutanı**

Adı, soyadı: **Murat DEMİRHAN**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Haziran 1999, Metina**
Görevi: **Amed Eyalet Koordinesi, Metina Bölge komutanı**

Adı, soyadı: **Selamet Menteş**
Kod adı: **Kurde**
Doğum yeri ve tarihi: **Riz köyü-Genç, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1998, Midyat zindanı-Güneşimizi karartamazsınız eylemi**

Özgürlük, isyan yeşeren toprakların çocuğudur. Öyle topraklar var ki üzerinde hep isyan çiçekleri yeşerir. Toprağının derinliklerindedir isyanın kökleri. Toprak isyanın, isyan toprağın kucağında saklı kalır yüzyıllar boyunca.

Özgürlük; isyanın toprağa, toprağın isyana sevdasını anlatan destanın adıdır buralarda. Ölümse, bu sevdanın kapı eşiğinden geçen yolda bir durak noktasıdır.

Sonsuz zamana isimsiz mekana yazılan ölümsüz tarihtir.

Bir haber var, Murat'ın öbür yakasından ismi Çan olan köyden. Toplanmıştır cümle erkan diye. Özgürlüğe nikah, isyana karar kılınacak. Şahittir zaman. Mevsimlerden kış, yıllardan 1925.

Dışarılarda bir koşuşturma bir heyecan. Haber beklenir içerilerden. Taştan yapılı, iki katlı, düz damlı bir ev. Ve genişçe bir oda. Şöminede meşe odunlar değil, göğüs kafeslerinde mangal gibi yürekler yanar içerilerde. Baş köşede bağdaş kurmuş ak sakallı bir dede. İsmi Şeyh Sait. Ve her bir köşede ak sakallı dedeye "*biat*" etmiş aşiret reisleri oturur. Sol tarafta mağrur bakışlı Faki Hasan oturur. Aşiretler, kabileler tek bir dilden dillenir her bir önderin dilinden. Botan, Mıstan, Murtezan, Azı ve Mêlan. Nikah kılınır. Karar alınır.

İsyan!

Sivas'tan Musal'a, Mahabat'tan Anteb'e, Erzurum'dan Ruha'ya ulaşır isyan haberi. Gün 13 Şubat yıl 1925.

Tarihin zamana yazıldığı bu günde, haddini bilmez bir yüzbaşı çıkagelir 25 askeriyle Hani'ye. *"8 kaçak Şex Abdulrahim'e sığınmış"* diye. Kuş kartaldan kaçarken dikene sığınır. Diken kuşu korur da, Kürt Kürdü korumaz mı. Yüzbaşıya haber salar Şeyh Abdurrahim.

"Yoktur ecdadımızda kalleşlik. Bize sığınanları cellada teslim etmezik. Ölsek te yaşasak ta beraberiz" der.

Haddini bilmez uşaklar, özgürlüğe nikah, isyana karar kılmış bu toprakların çocuklarına hürmetsizlikte sınır tanımaz. Ateş kusan namlular, beşli mavzerler bu haddini bilmezlere hakikatı katışıksız anlatır. Yüzbaşı esir, askerlerse ölüdür Şeyh Abdurrahim'in elinde. İsyan dalga dalga, alev alev yayılır Amed'in dağlarına.

Özgürlük vadisinden çıkagelir Feqî Hesen. 350 yiğitle beraber. Darahanê üstüne. Darahanê başkenttir artık isyana. İlk günden son güne. Zaman ışık hızında. İsyan ise ışın sırtında bir ilerleyişte. Ellerinde isyan bayrağıyla 30 bin yürek dayanır Amed'in surlarına. Bağımsız ve özgür bir vatan için.

Heyhat ki, heyhat. Arkadan hançerler ihanet, isyanı. Gün batar. Zifiri bir karanlık kaplar isyan yeşeren toprağın üstünü. Yanmış toprak, bağrına ekilmiş canlara damarlarından isyan emzirir.

Batmış olsa da güneş, sönmedi özgürlük vadisinde isyan ateşi. Kurumadı zamanların hiçbirinde bağımsızlık ve özgürlük umudu. Dünya güneşe, isyan ateşe ibadete durdu. Ve yıllar sonra bir 15 Ağustos kızıllığında isyan çiçekleri yeniden boy verdi. İsyan yeşeren topraklarda. Özgürlük vadisinde!

Yaşam!

Eğer yaşam denilebilecek ise Kürdün yaşamı tam bir trajedi-komedidir. Arzuları, umutları, duyguları, düşünceleri başka, yaşadıkları ise çok daha başkadır. Ve herkes bu gerçeği bir başka biçimde yaşar.

1989 sonbaharıydı. Ankara'daydım. Sporda ayağını kırmış topal bir Türk askeriydim. Türk ordusunun ve Türk devletinin hizmetindeydik. Ama haberlerde verilen gerilla eylemleriyle adeta coşup sarhoş oluyorduk. Ellerimiz, ayaklarımız, beynimiz ve bir bütün her şeyimiz başkalarının emrindeydi. Ama yüreğimiz dağlarda savaşan gerillanındı. Onlarca Kürdistanlı hemşehrimizle mücadelenin ve gerillanın başarısını konuşuyor, nasıl bir katkı sunabileceğimizi aramızda tartışıyorduk.

Bir gün telefona çağırdılar. Gittim. Telefonun öbür ucunda Aziz ve Faik arkadaşlar vardı.

"Endulüs'e geçeceğiz. Gemileri yakmaya karar verdik. Şansın var. İyiki ayağın kırılmış. Şimdilik elimizden ucuz kurtuldun. Endulüs'e bekleriz" demişlerdi.

Ne garip çelişki! Özgürlük vadisinin isyan yeşeren topraklarında boy vermiş özgürlük çiçekleri, yaşamın acımasızlığıyla alay ediyorlardı. Ayrı saflarda bulunulsa da yürek yüreğe idiler.

Bir yıl sonrasında bir zamanda, bölünmüş bir rüyanın tam ortasında ve gece yarısında telefonunun öbür ucunda Faik arkadaşı dinledim.

"Aziz tarihe yazıldı. Omuzlarında taşıyacaksın."

Dersim'in fırtınalı ve karlı dağlarında Sülbüsü, Sarı yaylayı, İspirleri aştım. Poxaz vadisinde tarihe gömülmüş, toprağa düşmüş Aziz'i taşıdım omuzlarımda günlerce...

Yıllar sonrasında yan yana ve omuz omuza savaştık. Duhok'tan Dersim'e kadar Faik'le birlikte. İhanetten, faşizmden, sömürgecilikten hesap sorduk. Birikmiş bin yıllık kin ve öfkemizle intikam aldık.

Başkan Apo'yu *"yakaladık"* diye sevinenlerin beynini patlatmak için, balyoz gibi inmişti kafasına düşmanın 1 Mayıs gecesinde Faik ve arkadaşları. Birçok ölü ve yaralı. En hızlı kaçanlar ancak kurtarabilmişti canlarını. Ve bir gün sonrasında canavar teknik devreye girdi. Faik ve 13 yoldaşı tarihe yazıldı...

İsyan topraklarının isyan çiçeği, ilk başkentin çocuğu Feqî Hesen'in yeğeni kök salmak için toprağa, sonsuza dek geri döndü.

Küçükken "*Mem Mahkum*" derdi herkes Ona. Geceler de gündüzler de Onun'du. Gaspedilmek istenen yaşamına delicesine bir isyan bayrağı dikmişti yüreğine. Kendisi küçük, yaşamı büyük bir mücadeleydi. Yoldaşlık, emek ve savaş Mem'in kendisi idi.

Özgürlük vadisinde karşılaşmıştık, Mem'le, '96 Ağustos'unda;

"Hepsinin intikamını aldım. İntikamı alınamayanların da intikamını aldım. Hem de 10 kat fazlası." Bunları söylerken gözlerinde şefkat ve gurur okunuyordu.

Her yiğidin yaşamı bir kahramanlık destanı. Bu kocaman kitap birkaç satıra nasıl sığdırılabilir. Nasıl anlatılabilir? Bilemiyorum. Türk ordusu isyan ve özgürlük vadisinde isyan çiçeklerini dallarından koparmak için operasyona çıkmışlardı. Mem ve arkadaşları, dolunay ışığının parıltısı altında önlerine barikat kurmuşlardı. Gelenler gafil ve zalim rambolardı. Rambolardan biri pusuda Memo'ya esir düşer. İnsan insandır. Düşman da olsa insan öldürmek zordur. Mem, bu rambonun yaşamına izin verir. Ama düşman düşmandır, ayaklanan Kürdün yaşamasına izin vermez. Öldürmeye yeminlidir. Ramboluğuna güvenerek Mem'in üzerine atılır. Ama kavga bir sanattır. Güçlü olan her zaman kazanmaz. Sanatı kullanan kazanır. Mem kavgaya tutuşur ve boğuşur. Raxtındaki bombanın pimini çeker, rambonun koynuna bırakır. Canı bağışlanan rambo zalimliğinin kurbanı olur. Mem ve arkadaşlarının barikatına çarpan Türk askerleri kaçarak canını zor kurtarır.

"Ben öldürmek istemezdim. Ama onlar ısrarla bizden ölüm istedi. Biz de istediklerini koynuna koyduk" diyordu Mem, kendisine gururla bakan arkadaşlarına.

Türk ordusu özgürlük vadisinde özgürlük savaşçılarından çok korkmuştu. '98 baharında yüz bin askerle *–çekirge sürüleri gibi–* özgürlük vadisini işgal eder. Mem ve arkadaşları kahramanca vuruşur. Çetin bir savaştır yaşanan ve Mem 17 yoldaşıyla omuz omuza direnerek şehit düşer...

O özgürlük vadisinin en taze isyan çiçeğiydi. Tarihi intikam duygularıyla yüklüydü.

"Hedefim büyük, amacım yüksek. Kahramanlık eylemini gerçekletireceğim. Hem de devletin tepesinde" diyordu.

Hedef büyük, amaç yüce. Ama düşman robotlaşmış bir teknik canavar. Dünyanın en gelişmiş tekniğiyle ve hava filolarıyla Akdağ'ı cehenneme çeviriyordu. Bir kobra roketiyle Kazım arkadaş tarihe yazılırken "Bijî Serok Apo" diye haykırıyordu '97 yılının 28 Ocak'ında.

Altın çocuktu gerçek ismi, özgürlük vadisinin isyan topraklarında yeşeren bu asi çiçeğin.

Gerçek arkadaşlıklar kopmaz, yoldaşlıklar çocuk yaşlarda ekilir yaşama. Bazen kan ile bazen de söz ile...

Üç küçük çocuk bıçakla bileklerini kesti. Kızıl kan, damarlarından dışarı taştı. Bilek bileğe verdi üç arkadaş. Kan damarlarda birbirine karıştı. Kan kardeş oldular. Kaderlerini kanla yazdılar. Dünyaları, özlemleri, tutkuları bir olacaktı. Söz kesilmişti bir kere. Kaderlerini kendileri yazmıştı.

İsyan tufanının gemisi yüksek dağlarda karaya vururken, Amed'in yüce dağlarında kan kardeş karındaşı Sinan arkadaşla, taa özgürlük vadisinde buluştuk. O, büyük bir komutandı. Biz O'nun savaşçısıydık. O, taktik yaratıcıların en iyilerinden biri, düşmanın korkulu rüyasıydı. Yiğitlerin yiğit komutanıydı. Onu anlatamam. Komutan Sinan'ın anısı ve yaşamı önünde sagıyla eğilmekten başka hiçbir şey gelmez elimden. '99 Haziran'ında sömürgeciler ve ihanetçi KDP güçlerine karşı kahramanca savaşarak 13 yoldaşıyla beraber zamana yazıldı...

Onlar, avuçlarında yürekleriyle üniversiteden, umut yolculuğuna çıkmış bir grup yiğitti. '90 baharıydı; Newroz'da sözleştiler, dağlarda buluştular. Yüceliklerde yüzen birer kartal, özgürlük vadisinde süzülen birer şahin idiler. Mangal gibi bir yüreğe, pırlanta gibi bir beyine sahiptiler. İçlerinde en yakışıklısıydı Amed. Gerillanın en yakışıklısı. İntikam ve başaran eylem Onsuz anılamazdı. O, çocukken bile adam olacak çocuktu. Yaşıtlarının en güçlüsü, okulunun en çalışkan öğrencisiydi. Bir numaraydı. Başarısızlık diye bir şey, yaşam kitabının hiçbir sayfasına yazılmadı. Düşmanının düşmanı, dostunun dostu, eyaletimizin komutanıydı.

1999 Mayısı'nda Sason'da sınırı olmayan zamana ve mekana yolculuğa çıktı. İzinde yürüyeceğiz...

O, özgürlük vadisinin sert kayalarında fışkıran bir isyan çiçeğiydi. Kocaman kocaman büyük adamların Kürt olmaktan kaçtığı o lanetli bitiriliş yıllarında kendi ismini ve kimliğini kendi eylemiyle yazdı. Daha 4-5 yaşlarında iken "Ez Kurdê" diyordu. Dillere ve beyinlere adını Kurdê olarak yazdırdı. Özgürlük vadisinin yiğitleri şehit Xeyri ve Faik yoldaşların kardeşiydi.

1993 yaz kızgınlığında dağlara vuruldu. Yola koyuldu. Yüceliklerine ulaştı Amed dağlarının. Fakat can yoldaşları yaralıydı. İlaç istiyorlardı Ondan. Amed'e indi, ilaç getirecekti can yoldaşlarına. İhanetin tuzağına girdi ve esir düştü.

Zindanda isyan ve direniş O'nun adıydı.

"Eğer devrim yolunda ışık olacaksa alev alev yanmalı vücudum" dedi ve Midyat Zindan karanlığında devrim yolunda meşale oldu Kurdê yoldaş...

Özgürlük vadisinin isyan çiçekleri uzaydan zamana süzülen birer şahindi. Tüm zamanların içinde tarihe yazıldılar. Bağımsızlık ve özgürlük özlemleri, irademizin direnci, intikam vasiyetleri yaşam gerekçelerimizdir. Kanlarının döküldüğü topraklar sözleşme metinimiz anılarına bağlılık onurumuzdur.

Onurlu yollarında yürüyeceğiz.

Mücadele arkadaşları adına
Rêber-Rêdar

Adı, soyadı: **Zekeriya ALP**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Azaz-Ehras-Güney Kürdistan, …**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1998, Garê**

Emperyalist ülkelerin kendi çıkarları doğrultusunda başlatmış oldukları I. Dünya Savaşı sonrasında gerçekleşen Lozan Antlaşması'yla Kürdistan dört parçaya bölünmüştü. Aynı aşiret ve aileye mensup insanlar bu bölünmeden sonra ayrı devletlerin egemenliğinde iki ayrı ülkenin vatandaşı olmuşlardı. Ve aralarına görüşmemeleri için tel örgüler, mayın tarlaları, karakollar yapılmıştı. Aynı dili konuşan bir halk daha sonra Türk, Arap, Fars gibi ülkelerin asimilasyon politikalarıyla ya Türkleştirilmek, ya Araplaştırılmak ya da Farslaştırılmak istenmişti.

Her ne kadar engellenmeye çalışılsa da, hiçbir engel Kürtlerin birbiriyle ilişkisini engelleyememişti. Sınırın hemen öte yakasındaki akrabaları, aşiret üyeleri ile ilişkiler her zaman devam etmişti. İyi ve kötü günde sığınılacak yerler olmuştu. Bazen Güneyliler kaçarak Kuzeylilere sığınmış, bazen de Kuzeyliler kaçarak Güneylilere sığınmıştı.

Ama ulusal birlik, ulusal düşünce hiçbir zaman gelişmemişti her dört parçada da. Her parçanın egemeni aynı baskıyı yapsa da, her parça kendine göre dirense de, Kürdün bölük pörçük duruşu, ulusal düşüncenin egemen olamayışı yüzünden birbirine düşmüşler ve kazanan hep egemenler olmuştur. Ta ki Başkan Apo önderliğinde Kürdistan ulusal Kurtuluş Mücadelesi gelişene kadar.

Bütün Kürtlerin özlemle beklediği bu müjdeli haber 1978 yılında Kuzey Kürdistan'dan gelmişti. Başkan Apo ve örgütlediği bir avuç arkadaşının başlattığı mücadele büyük zorluklara rağmen gelişmiş, dört parça Kürdistan'a ve Kürtlerin yaşadığı her yere ulaşmıştı. Kürtler de gelişen bu mücadeleye kayıtsız kalmayarak PKK'nin geliştirdiği mücadeleye katılmışlar, destek vermişlerdi.

1970'lerden 80'lere kadar Kuzey'de örgütleme çalışması yapan, 80'den sonra Küçük ve Büyük Güney'de faaliyetlerini genişleten ve ardından Doğu'ya ulaşan partimiz bugün on tane Kürdün bile yaşadığı ülkede örgütlenmiş durumdadır.

İşte Şervan yoldaş da gelişen bu mücadeleye kayıtsız kalmayarak ARGK saflarına katılan Güneyli bir Kürttü. Daha önce parti saflarına katılan ve kahramanca şavaşarak şehit düşen Güneyli yoldaşlarımız gibi Şervan yoldaş da ulusal birleşimi PKK'nin şahsında görerek partiye katılmıştı.

Belli bir eğitim devresinden sonra Metina'ya gelerek ARGK saflarına katılan Şervan yoldaş, kısa bir zamanda hem arkadaş yapısına hem de doğa şartlarına uyum sağlar. Düşünerek hareket etmesini seven, işini bilinçli yapan ve her giriştiği işi başarıyla bitirmek isteyen bir kişiliğe sahipti.

Metina'da kısa bir süre kaldıktan sonra Haftanin'e geçer. Bu alanda da üzerine düşen tüm görevleri başarıyla yerine getirmeye büyük özen gösterir. Hiçbir pratik çalışmadan kendisini geri bırakmaz. Tüm çalışmalara ise büyük bir istek ve moralle katılırdı. Daha sonra Garê alanına geçer. Burada fedakarlığı ve çalışkanlığından ötürü manga komutanlığına getirilir. Büyük bir coşkuyla bu görevini yapmaya, sorunları çözmeye, hatalara ise devrimci bir tarzda müdahale etmeye çalışır. Doğal bir yapıya sahip olduğu için bol espiri yapar, arkadaşlarının moral kaynağı olurdu. Her zaman "Şehit düşersem cenazem düşmanın eline geçmesin" derdi. Çünkü onların vahşiliğinin birçok örneğini pratikte görmüştü.

1998 yılında Önderliğe karşı geliştirilmek istenen 9 Ekim komplosunun bir ayağı olan gerillanın tasfiye edilmesi için yoğun askeri harekatlar yapılıyordu. Bunlardan bir tanesi de Gare'ye düzenlenmişti. Türk devleti ve KDP ihanetçilerinin işbirliği ile geliştirilen operasyonun tek bir amacı vardı. Gerillayı tasfiye etmek. Bu yüzden her taraftan onbinlerce asker ve KDP ihanetçisi Gare'yi çembere almıştı.

Şervan arkadaşın da içinde bulunduğu takım, operasyon güçlerine karşı eylem geliştirmek için başka bir alana gidiyorlardı. Ama yolda askerlerle karşılaşırlar. Ve çatışma çıkar. Gün boyu devam eden çatışmaya kobra helikopterleri, uçaklar da katılır. Çatışma alanı yoğun bir bombardıman altında bırakılır. Bu bombardıman sonrası Şervan arkadaş şehit düşerek ölümsüzler kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Baştarafı 24. sayfada

"Başkan APO, tüm ulusun önüne soylu amaçlar koymuş, onu bu amaçlara bağlamış ve amaçları için tam bir kararlılıkla mücadele eden bir ulus ortaya çıkarmıştır. Kürt insanını insanlığın en soylu değerleriyle tanıştırmış, bu temelde ulusumuzu sosyal, kültürel ve siyasal ölçüleri olan bir ulus düzeyine yükseltmiş, eski ölçüler ve değer yargılarını ortadan kaldırarak Kürdün karanlık tarihine son vermiştir."

tir. Bunlardan birçoğu yaşadıkları müddetçe iktidar olamamışlardır. Hem Musa'nın hem de İsa'nın gerçekliği budur. Aynı şekilde Muhammed de iktidar olmaktan çok, yaşadığı müddetçe ancak kendisini ayakta tutacak kadar bir politik gelişme sağlamıştır. Bu açıdan denilebilir ki, eğer bu peygamberler kendilerini kısa veya orta vadede iktidar olma amacına endekseselerdi, hiç kuşkusuz bu kadar gelişme sağlayamaz ve süreklilik arz edemezlerdi. Musevilik, hristiyanlık ve islamiyetin günümüzde hala etkili ideolojiler olarak varlıklarını sürdürmelerinin en önemli nedeni budur.

Ulusal Önderimiz Başkan APO'da siyasal iktidar hedefi, olmazsa olmaz bir koşul ya da zorunluluk değildir. Başkan APO iktidar olma gerçeğini yadsımamış, özellikle Kürt ulusunun içinde yaşadığı geriliği hızla aşması ve gelişmesi için iktidarı gerekli görmüş, ancak bunun da ötesine geçip Kürt toplumu somutunda insanlığın sorunlarına çözüm aramayı esas almıştır. Bu nedenle daha çok evrensel, kalıcılaşan ve süreklilik kazanan bir özelliğe sahiptir. Dolayısıyla eğer bir karşılaştırma yapmak gerekirse, Ulusal Önderimiz Başkan APO peygamberliğe daha yakın bir çizgi ve tarzın sahibidir ve bu noktada diğer önderliklerden ayrılmaktadır. Öteki önderliklerin kalıcılaşma ve süreklilik özellikleri zayıf kalmış, esas itibariyle kısa ve orta vadede toplumsal gelişme ihtiyacına cevap vermişlerdir.

Kuşkusuz Ulusal Önderliğimiz kendisinden önceki devrimci önderlikleri yadsımamış, onlara büyük değer biçmiş, ancak sadece onları izlemekle yetinmemiştir. Onların kendi dönemlerinde çözüm bulamadıkları bazı sorunların yanısıra, insanlığın gelişimine bağlı olarak ortaya çıkan yeni sorunlara da çözüm aramış ve bulmuştur. Bunu yaparken sosyalist ideolojiyi esas almak ve tüm ideolojilerin olumlu yanlarına sahip çıkmakla kalmamış, kendisi de ideolojik üretimde bulunmuş ve bu üretim onun en temel faaliyeti olmuştur. Bu anlamda PKK Önderliği kendisinden önceki önderliklerin bir sentezi olduğu kadar, ortaya çıkarılan yeni sorunlara çözüm bulduğu ölçüde onları aşmıştır. Dolayısıyla Apocu düşüncenin çağımızın ideolojik çizgisi olduğunu söylemek yerindedir.

Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun öteki önderliklerden temel bir farkı da kadın sorununa yaklaşımıdır. Onun daha çocukluk döneminde kurduğu hayaller, kadınla en saf ilişkiler kurma ve eşit temelde arkadaş olma özlemini içermiştir. Bu özlemlerini daha sonraki yıllarda bilimsel temelde geliştirdiği derin toplum tahliliyle sağlam bir örgütlülüğe kavuşturmaya çalışmıştır. Başkan APO, kadının ezilmişliği ve köleleştirilmesinde insanlığın düşürülüşünü görmüş, kadının özünde bulunan yitirilmiş insanlık değerlerini yine onun özünde yeşertmeyi esas almıştır. Bu temelde kadını özgürleştirmek için bilinçlenme, örgütlenme ve savaşma zemini yaratmış, köreltilen kadın bilincini, yeteneğini ve iradesini geliştirip güçlendirerek toplumun gelişmesine en büyük katkıyı yapmıştır. Bir yandan kadını kendi özü ve tarihiyle tanıştırırken, öte yandan onun öze dönüş savaşımı vermesini sağlamış, böylece kadının özgürlük sorununu en temel devrim sorunu haline getirmiş. Bunu kendi yaşamı, ilişkileri ve mücadelesinde temsil etmiştir. Böylece tüm ezilenlerin ve kadının kurtuluşunu öngören, eşitliğe ve özgürlüğe dayalı sistemin en güzel ifadesini PKK Önderliği'nin kadınla kurmuş olduğu yoldaşlıkta görmek mümkündür.

Ulusal Önderliğimiz'de bir tutku olan özgürlük, aynı zamanda kendisinde içselleştirdiği bir olgudur ve O'nun yaşam felsefesinin özünü oluşturmaktadır. Bu felsefe köleliğe dayalı bir yaşamı şiddetle reddettiği gibi, ona karşı mücadelede yılmaz bir özgürlük savaşçısı olmayı gerektirmektedir. Bu nedenle Başkan APO çocukluk hayallerine asla ihanet etmemiş, yani çocukluğundan başlayarak sürekli özgürlük arayışı içinde olmuş, yaşama böyle yaklaşmış ve mücadelesini bunun üzerine inşaa etmiş, insana ve olaylara yaklaşımında özgürlüğü temel ölçü yapmıştır. Kendi özgürlüğünü tüm ulusun ve insanlığın özgürlüğüyle bütünleştirmiş, mücadelesinin gücünü ve enerjisini buna dayandırmıştır. Yaşam gerekçesini özgürlükte bulmuş, bunun için her şeyi göze almıştır. Onun özgürlüğü olmayan bir yaşama karşı tutumu "*Ey zaman, ya sana büyük bir özgürlüğü sığdıracağım ya da seni hiç yaşamamış sayacağım*" sözlerinde en somut ifadesini bulmuştur. PKK Önderliği'nde özgürlük; kutsal vazgeçilmez, dokunulmaz ve kirletilmez bir olgudur. Bu nedenledir ki Başkan APO, çelikten örülmüş sınırlar içinde bile bir sınırsızlığı yaşamakta; özgürlük düşmanları tarafından kendisine karşı düzenlenen komplo ve saldırılar, O'nun büyük özgürlük çağlayanını durduramamaktadır.

Ulusal Önderliğimiz özgürlüğü esas aldığı içindir ki, bu uğurda büyük ve kutsal bir savaşım geliştirmiştir. Özgürlük emelini gerçekleştirmeyi öngören bu savaşım sadece özgürlüğün düşmanlarına karşı değil, tüm köleleştirici alışkanlıklara ve bunların sistemleşmiş ifadesi olan gerici kurumlara karşı verilmiştir. Başkan APO bütün yaşamı boyunca kendisiyle, insanla ve doğayla hep bir savaşım içinde olmuş; kendisine sunulanla veya kendi emeğinin ürünü olan değerlerle yetinmeyip öngördüğünü gerçekleştirmeye yönelmiştir. Yürüttüğü mücadele sonucunda ulaştığı kazanımlar kendi deyişiyle artık kendisinin olmaktan çıkmış, yine yeni değerler yaratma ve yeni mevziler kazanma peşinde koşmuş, yaratıcı çabası ve çalışmasını bir an bile kesintiye uğratmadan sürekli kılmıştır. Yaratmak, O'nun üretici eyleminin en güzel karşılığı olmuştur. Ulusal Önderliğimizin tüm yaşamının özünde büyük bir irade savaşımı, engin bir sabır, dirayet, kararlılık ve yaratıcı çabayla yeniyi ortaya çıkarma ve güzeli gerçekleştirme vardır. Bu temelde tüm tarihsel gerilikler ve haksızlıklardan adeta intikam alırcasına bir mücadele tarzı geliştirmiştir. Bu savaşımın kaynağında soylu ideolojik amaçlar ve bu amaçları mutlaka pratikleştirme çabası bulunmaktadır.

Ulusal Önderliğimiz bu savaşımıyla özünde bütün insanlığın barış içinde bir arada yaşamasını esas almış, bu savaşımını barışla taçlandırarak gerçek anlamına kavuşturmak istemiştir. O'na göre, eğer haklı bir temele dayanmıyor ve bir zorunluluktan kaynaklanmıyorsa, savaşta ısrar etmek cinayet işlemekten farksızdır. Bu anlayış, O'nun bir karıncayı bile incitmek istemeyen özünü çok iyi yansıtmaktadır. Başkan APO'nun bu yaklaşımı hem insanlığın ihtiyaçlarına cevap olmuş hem de sosyalist temsil gücünü ifade etmiştir. O, bir kez Kürt halkının Diriliş Devrimi'ni kesinleştirerek Kürt sorununu dünyanın gündemine soktuktan sonra sürekli barış arayışı içinde olmuş, bu amaçla diyalog ve siyasal çözüm yöntemini öne çıkarmış, böylece bir damla kanın bile boşa akmaması için yoğun çaba harcamıştır. Yine buna bağlı olarak uluslararası komploya katılan güçlerin yüzyıllara yayılan bir Türk-Kürt çatışması öngördüklerini fark ettiği andan itibaren barış çağırısıyla ortaya çıkmış, geliştirdiği demokratik çözüm projesi ve bunun en geniş kesimlerce kabul görmesi, Ulusal Önderliğimizi 21. yüzyılda barışın öncüsü ve kurucu gücü düzeyine yükseltmiştir.

Ulusal Önderimiz Başkan APO barış planını demokrasiyle gerçekleştirmeyi esas almış; eşitliği, özgürlüğü, hoşgörüyü ve adaleti temsil etmesiyle bunu yaşamında da somut ifadesine kavuşturmuştur. Yaratmak istediği toplumu buna dayandırmış, bireyin ve toplumun özgürlüğünün gerçekleştiği bir toplum modeliyle insanlığın sorunlarına çözüm gücü olmak istemiştir. Toplumun her kesiminin kendisini özgürce ifade ettiği, tüm kültürel kimlikler ve değerlerin kendi farklılıklarını koruma temelinde birleşip bütünleştiği, tüm toplumsal ve dinsel inançların özünün korunduğu ve farklılıkların demokrasinin zenginliği olarak kabul gördüğü bir oluşumu ve ortamı esas alması, Ulusal Önderliğimizin kişiliğinin demokratik karakterine denk düşmektedir. Başkan APO, yenilikçi özü ve farklılıkları en büyük zenginlik sayan yaklaşımıyla tüm toplumsal değerlerin bileşkesi olmuş; bu nedenle her ulustan her sınıftan, her cinsten ve her dinden bireyler ve toplumsal kesimlerin O'nun etrafında birleşerek kendini ifade etme, yaratma ve geliştirme özgürlüğü bulmalarını sağlamıştır. Bu da Ulusal Önderliğimizin tarihsel, toplumsal, ideolojik ve örgütsel zenginliğinin en görkemli ifadesidir.

Başkan APO özellikle Kürt gerçeğinde barış, özgürlük, eşitlik, kardeşlik, adelet, sevgi, umut, iyilik, güzellik ve doğruluk gibi değerlerin yaratıcısı ve yitirilmiş özlemlerin diriltici gücü olmuş, bu yönüyle herkesin kendi özlemlerine cevap bulduğu soylu değerlerle donanmış bir yaşam kaynağına dönüşmüştür. Bu anlamda Ulusal Önderliğimiz, insanlığın bütün gelişim tarihi boyunca ortaya çıkardığı ve ortak hazinesi haline getirdiği tüm evrensel değerlerin sentezi durumundadır. Bir anlık da olsa, Başkan APO'yla buluşma şansına kavuşmuş ister Kürt ister diğer halklardan kadın, erkek, çocuk, genç ve yaşlı her insanın O'nun etkisinde kalması ve O'na bağlanmasının nedeni kendisinin bu özelliğinden kaylanmaktadır.

Bu özellikleri nedeniyledir ki, tüm geleneksel önderlikler Ulusal Önderliğimiz karşısında ezilmişler ve Kürdistan somutunda görüldüğü gibi O'na karşı sürekli saldırı halinde olmuşlardır. Dış egemen güçlerle birleşen Kürt gericiliği, Kürt toplumunun ideolojik, felsefi ve pratik bir toplumsal gelişme sistemine sahip olmasına karşı çıkmış, O'nu etkisizleştirip boşa çıkarmak için yoğun çaba harcamıştır. Bu durum süreç içerisinde uluslararası güçlerin müdahalelerini de beraberinde getirmiştir. Çünkü, Ulusal Önderliğin yarattığı sistem onların sistemini etkisiz kılmış ve yarattığı gelişmeyle çıkarlarına darbe vurmuştur. Ancak özünün sağlamlığı, tarihe güçlü bir giriş yapması ve varlık-yokluk ikilemiyle karşı karşıya bulunan Kürt halkının özlemlerine ve ihtiyaçlarına cevap olması nedeniyle Ulusal Önderliğin gelişimi durdurulamamış, Önderlik çizgisinin yaratılması önlenememiştir. Bu açıdan denilebilir ki, Başkan APO önderliğinde gelişen Ulusal Diriliş Devrimi ve onunla içiçe gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, esas olarak Kürt halkı için bir önderlik çizgisi ve sisteminin yaratılıp yaratılmaması noktasında yürütülmüştür. Savaşın en çok yoğunlaştığı nokta işte burası olmuştur.

Bu gerçeğin parti militanlarımız tarafından yeterince idrak edildiğini ya da bu gerçek bilince çıkarılsa bile gereklerinin tamamen yerine getirildiğini söylemek mümkün değildir. Bu konudaki zayıflıkları, parti kadrolarımızı, Önderliği istenen ölçüde sahiplenememeye götürmüştür. Buna karşılık halkımızda kendi Önderliğine sahip çıkma olgusunun önemli ölçüde geliştiği ve özellikle komplo sürecinde bu sahiplenmenin doruk noktasına ulaştığı iyi bilinmektedir. Bu süreçte Kürdistan'ın tüm parçalarındaki halkımız kendi Önderliği için ayağa kalkmış, ulusal birliğinin yaratıcı gücü ve çimentosunun Başkan APO olduğunu ve O'na yönelen her türlü tehdide karşı göğsünü siper edeceğini tüm dünyaya göstermiştir. Öte yandan uluslararası komplonun bu konuda parti yönetimi ve kadroların yaşadığı yetersizlerden çok iyi yararlandığı inkar edilemez bir gerçektir. Ulusal Önderimiz Başkan APO, "*sahte dostlar ve yetersiz yoldaşlar yaşadığımız trajedinin esas nedenidir*" sözleriyle bu gerçeği oldukça çarpıcı bir biçimde ifade etmektedir.

Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya, partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı 9 Ekim '98'de başlayan ve 15 Şubat tarihinde Önderliğimizin esaretine kadar vardırılan büyük uluslararası komplonun gerçekleştirilmesinin en temel nedeni, Kürdistan'ın merkezinde yer aldığı Mezopotamya topraklarının dünya coğrafyasında işgal ettiği yerin öneminde aranmak durumundadır. Bu toprakların jeopolitik konumu ve muazzam zenginlik kaynaklarını barındırması, yüzyıllar boyunca dış güçlerin iştahını kabartmış ve üzerinde yoğun çatışmaların yaşanmasına yol açmıştır. Bu egemenlik kavgası Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasına ve paylaşılmasına kadar vardırılmış, Kürtler üzerinde uygulanan inkar ve imha politikası tüm uluslararası güçlerin onayını kazanmıştır. Dolayısıyla mevcut uluslararası komplo, Kürdistan'ın ve Kürt gerçekliğinin inkarına dayanan gerici statükonun korunmasını amaçlamıştır.

Büyük uluslararası komplonun başka bir temel nedeni de Ulusal Önderliğimiz ve PKK gerçeğidir. Ulusal Önderliğin ortaya çıkışıyla birlikte Kürdistan gibi bir ülkede yüzyılın son büyük özgürlük mücadelesinin doğup gelişmesi ve inkarcı yaklaşımı kırarak imha politikasını etkisiz hale getirmesi, 20. yüzyılın son çeyreğinin en önemli tarihsel gelişmelerinden biri olmuştur. PKK hareketi, pratikte inkar ve imha politikasını fiilen uygulayan güçleri hedef almış gibi görünse de, gerçekte bütün bir sisteme karşı onbeş yıl süren zorlu bir savaş yürütmüştür. Dışarıdan en küçük bir destek bile almadan, tümüyle Kürt halkının özgücüne dayalı olarak yürütülen bu savaşın bastırılamaması ve önemli kazanımlar ortaya çıkarması, uluslararası sistemi oldukça ürkütmüş ve onu bilinen komployu tezgahlamaya yöneltmiştir. Bu kadar ağır koşullar altında görkemli bir direniş sergilemesi davasının haklılığı, Kürt halkının büyük özgürlük ve yaşam tutkusu Ulusal Önderimiz Başkan APO'yu ve PKK'yi hatırı sayılır bir güç düzeyine yükseltmiş, kendilerine sistem yaratma ve etkili bir mücadele yürütme düzeyi kazandırmıştır. Zorlukları başarmanın gerekçesi olarak değerlendirilen PKK, kimi eksiklikleri ve yetersizliklerine rağmen Başkan APO'nun ideolojik, politik ve örgütsel çizgisinde derinleşmiş, örgüt kişiliği, yaşamı ve ilişkileri açısından insanlığın ulaştığı en ileri düzeyi yakalamış, böylece Kürt gerçeğini inkar eden sistemi aşan bir yaşam sistemini ortaya çıkarmıştır. Ulusal Önderliğimiz'in eseri olan bu sistem dünyaya hakim olan güçlerin sistemini aşmış ve ona alternatif olabilecek bir yaşam sistemi haline gelmiştir. Yeni Dünya Düzeni'yle gezegenimize kendi çıkarları doğrultusunda yeniden biçim vererek hükmetmek isteyen güçler, bu sistemi kendileri için ciddi bir tehlike olarak görmüşler ve onu dağıtmak için bilinen uluslararası komployu tezgahlamışlardır.

Bu uğursuz komploda yer alan bazı güçler, Ulusal Önderliğimiz'i imha ettirmeyi, böylece bitmeyecek bir kan davasına dönüşen ve 21. yüzyıla yayılan bir Türk-Kürt çatışması yaratarak, Türkiye'yi bir barut fıçısına ve kan gölüne çevirmeyi amaçlamışlardır. Bunlar kendi basit çıkarları için Türkiye'yi bir odun deposu olarak değerlendirmişler, Ulusal Önderliğimiz Başkan APO'yu bir ateşten top biçiminde bu depoya atıp Türkiye'yi bir yangın yerine dönüştürmeyi hedeflemişlerdir. Uluslararası komplocuların bu tehlikeli yaklaşımı, İbrahim Peygamber'i mancınıklarla yanan odun yığınlarının üzerine atıp yakmak isteyen zalim Nemrut'un yaklaşımından farksızdır. Kalleş Nemrut'un ateşe atıp yok etmek istediği sadece tek bir kişi olmuştur. Buna karşılık komplocular Başkan APO ile birlikte tüm Türkiye'yi ve üzerinde yaşayan halkları ateşe vermek istemişlerdir.

Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun İmralı'dan geliştirdiği barış ve demokratik çözüm çağrısıyla başlattığı yeni süreç ve bununla birlikte yaşanan gelişmeler, O'nun imkansız olarak görüneni imkan dahiline sokma ve başarma gücü ve yeteneğinin çarpıcı bir örneğini tüm dünyanın gözleri önüne sermiştir. Bu durum, bir bakıma ateşe atılan İbrahim Peygamber'in külleriyle karşılaşmayı umanların, sönmüş ateşin yerinde bir göl ve dipdiri bir İbrahim'i görmelerini çağrıştırmaktadır. Ulusal Önderliğimize karşı geliştirilen komploda çağdaş Nemrut'lar ve yandaşlarının beklentileri gerçekleşmemiştir. Başkan APO, attığı tarihi adımlarla Türkiye'yi savaşın yıkıma ve derin acılara yol açan ortamından uzaklaştırmış, Türk ve Kürt halklarının barış, özgürlük ve kardeşlik içinde yaşayacakları, demokrasinin zenginleştirici gücü ve olanaklarıyla bütünleşmiş Türkiye'nin kapılarını aralamıştır. Bu anlamda Başkan APO'nun attığı adımlar temelinde Türkiye'de yaşanan gelişmeler mucizevi bir karaktere sahiptir.

12 Ocak tarihinde yapılan liderler zirvesinde Ulusal Önderliğimiz'in durumuna yönelik olarak alınan karar, devrimimizin Önderlik gerçeğiyle bağlantısının tahmin edilenin de ötesinde büyük olduğunu ortaya koymuştur. Kaldı ki, kaderi kendi Ulusal Önderliği'nin varlığına bağlı olan sadece Kürt halkı değildir. Aynı şekilde Türkiye'nin siyasal, diplomatik ve hatta ekonomik alanlardaki durumu ve gelişmesi de tümüyle Önderlik gerçeğine endekslenmiş durumdadır. Bu açıdan Ulusal Önderliğimiz'in varlığı ve konumu yalnızca halkımızı değil Türkiye'yi de bağlamaktadır. Bu gerçeklik, Türkiye somutunda 21. yüzyılın tamamen Ulusal Önderliğimiz'in belirlediği çizgi doğrultusunda gelişeceğini göstermektedir. Kürt ve Türk halklarının izleyecekleri biricik doğrultu budur. Türkiye'nin etkin bir yere sahip olması nedeniyle biraz gecikmeli ve inişli çıkışlı da olsa, Ortadoğu'nun da artık bu doğrultuya gireceği kesinleşmiştir. Böylece 21. yüzyıla damgasını vuracak olan, Ulusal Önderliğimiz'in belirlemeleri ve bu temelde gelişecek pratikleşme olacaktır.

Partimiz 7. Olağanüstü Kongresi'nde onayladığı staratejik değişiklik, Başkan APO tarafından en zor koşullarda kararlaştırılmış ve uygulamaya konulmuştur. Bu değişim hiç kuşkusuz bir dehanın eseridir. Çünkü sözkonusu değişiklikle birlikte Türkiye değişim ve dönüşüm sürecine girmiş, 12 Ocak'ta netleşen devlet kararıyla birlikte bundan geriye dönüşün olamayacağı büyük ölçüde kesinlik kazanmıştır. Bir yıl öncesinde Ulusal Önderliğimiz'in kellesini isteyenlerin mevcut durumda O'nun belirlediği çizgide yürüme noktasına gelmeleri son derece önemlidir ve yine mucizevi karekterde bir olaydır. Bu açıdan Ulusal Önderliğimiz'in İmralı süreciyle birlikte yaptığı çalışma, PKK hareketinin ortaya çıkışıyla başlayan çağdaş Kürt tarihi-

"Yaratmak, O'nun üretici eyleminin en güzel karşılığı olmuştur. Ulusal Önderliğimizin tüm yaşamının özünde büyük bir irade savaşımı, engin bir sabır, dirayet, kararlılık ve yaratıcı çabayla yeniyi ortaya çıkarma ve güzeli gerçekleştirme vardır. Bu temelde tüm tarihsel gerilikler ve haksızlıklardan adeta intikam alırcasına bir mücadele tarzı geliştirmiştir."

nin en önemli, belirleyici, sonuç alıcı ve kesin zafere götürecek çalışma olmuştur.

Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun parti ve halk tarihimizdeki yeri ve konumu belirleyicidir. Bu açıdan Kongremizin esas işlevi Başkan APO'nun belirlediği stratejik değişikliği resmileştirmek olmuştur. PKK'de dahil, Kürdistan'da herşeyi sıfırdan başlayarak ortaya çıkaran O'dur, varlığı O'na bağlıdır, zaferi de yine O'na bağlı olacaktır. PKK'nin ve PKK militanlarının görevi, Ulusal Önderliğimiz tarafından belirlenen strateji ve taktiği yaratıcı bir tarzda hayata geçirmektir.

Uluslararası komplonun geliştiği süreçte, çocuklar ve yaşlıların da aralarında bulunduğu altmış beş insanımız "*Güneşimiz Karartılamaz*" şiarıyla kendi bedenlerini ateşe vermişler, böylece PKK Önderliği etrafında bir ateşten savunma çemberi yaratarak Önderliği korumaya çalışmışlardır. İnsanlık tarihinde, Kürt halkının kendi önderliğini sahiplenmek, korumak ve savunmak üzere başvurduğu ve bu tür eylem biçimlerinin benzer boyutlar kazanmış bir başka örneği yoktur. Bu kahramanca eylemlilik, partinin ve halkın tehlikeyi kavraması ve kendi Önderliği şahsında ulusal varlığına yönelen tehditlerin karşısına dikilmesi, kendi Önderliğini sahiplenerek uluslararası kompolya karşılık vermesidir. Parti kadrolarımız ve halkımız en zor ve en acı verici eylem biçimini seçerek kendi Önderlik sistemini savunmaya çalışmıştır. Bu müthiş eylemlilik biçimi, PKK Önderliğine yönelecek tehditler ve tehlikeler karşısında yediden yetmişe yurtsever her Kürt insanının birer fedai olacağının ve tüm varlığıyla Önderliğini ve O'nun çizgisini savunacağının en anlamlı kanıtıdır.

Kuşkusuz Önderliğin savunulması mücadelesinde temel sorun, Ulusal Önderliğimiz'in fiziki yaşamını korumanın da ötesinde, mevcut Önderlik çizgisinin savunulmasıdır. Çünkü, komployu düzenleyenlerin esas amaçları sadece Önderliğin fiziki yaşamına son vermek değil, Önderlik çizgisinin partideki ve toplumdaki etkisini yok etmek olmuştur ve bu doğrultudaki çabalarını bundan sonra da sürdüreceklerdir. Bu açıdan özgürlük ve kimlik sorununu çözerek başarıya gitmek isteyen partimiz ve halkımız, her şeyden önce Önderlik çizgisini kesinlikle sahiplenmek ve savunmak zorundadır. Önderlik çizgisinde bazı biçimsel değişiklikler olabilir, ancak bu çizginin özü iyi görülüp sahiplenilmek ve bu öz yeni biçimlere kavuşturularak sürdürülmek durumundadır. Kürt toplumunun kurtuluşu ve özgür geleceği bu noktada yatmaktadır. Diriliş Devrimi bu noktada zafere ulaşmış ve kendisini halkımızın dilinden düşürmediği "*Bijî Serok APO*" sloganında ifade etmiştir. "*Bi can, bi xwîn, em bi terene ey Serok*" sloganı, bu Önderliksel çizginin savunulması anlamına gelmektedir.

İnsanlık tarihinde ve modern devrimlerde gelişme veya kaybetmenin önderliksel gerçekleri doğru ele alıp sahip çıkmakla yakın ilişkisi vardır. Önderlik gerçeğini doğru ele almak, sonuç alıcı olur ve kazandırırken, bu konuda içine girilen yanlışlıklar ise kaybettirmiştir. Her şeyden önce Önderlik olayının yoruma tabi tutulduğu yerde sapma tehlikesi baş gösterir. Önderlik gerçeği ne kadar fazla yoruma tabi tutulursa, yanlışa düşme veya kaybetme riski de o ölçüde artacaktır. Bundan dolayı Önderliği yoruma tabi tutarken son derece duyarlı olmak ve eğer mümkünse aşırı yorumlamaya gitmeden olduğu gibi ele almak, Önderliği doğru anlama, uygulama ve sahip çıkmanın bir gereğidir. Hele tarih bilinci derin olmayanların, Önderliksel gerçeği yoruma tabi tutmalarının çoğu kez gerçekleri tersyüz etmesi kaçınılmazdır. Özellikle Önderliğin kendisini ifade etme olanakları sınırlı ise, bu tehlike daha da artacaktır. Nitekim bu durum pratiğimizde çokça yaşanmış yanlış anlama ve uygulama bizzat Önderlik tarafından yapılan müdahalelerle düzeltilmiştir. Ulusal Önderliğimiz'in esaret koşullarında bulunması bu imkanı önemli oranda ortadan kaldırdığı için O'nu anlama, uygulama ve doğru bağlılık konusunda yanlış tutumların gelişmesi sözkonusudur. Bunun içindir ki, Önderliği fazla yoruma tabi tutmadan kavramak, uygulamak ve bağlılık göstermek son derece önemlidir. Bununla birlikte Önderlik çizgisinde yaratıcı bir pratik geliştirmek kadar ideolojik üretim ve bunun yaşama aktarılması da O'na bağlı olanların önünde duran tarihsel bir görevdir. Mirasyedici olmamak için bu görev mutlaka yerine getirilmek zorundadır. Önderliği doğru anlama, uygulama, Önderliğe doğru bağlanma, ancak içten ve dıştan geliştirilen saldırılarla yoğun bir mücadele temeline oturtulduğunda mümkün olacaktır.

Bu gerçeklerden de anlaşılmaktadır ki, Önderliğin biçimde kabul edilmesi, ama özünün iyi anlaşılıp özümsenmemesi, Önderlik çizgisinin yitirilmesine yol açacaktır. Buna karşılık biçimsel değişiklikleri kabul etme, ama özü yitirmeme ise kazandıracaktır. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da savaşımın bu noktada götürülmesi zorunludur. Önderliğe ve Önderlik çizgisine karşı saldırı halinde olanlar da savaşı bu noktada yürütmektedir. Nitekim birçok saldırgan gerici güç komplo sürecinde bu konuda bir muğlaklık yaratmaya çalışmıştır. Bu güçler uluslararası, bölgesel ve yerel düzeyde Önderlikten vazgeçilmesini dayatmışlardır. Bunların partimize ve halkımıza dayattıkları şey, Önderliğin kendi kaderiyle baş başa bırakılmasını istemek olmuştur. Çünkü, Önderlik çizgisinin yok edilmesi halinde egemen güçler zafer kazanacaklar, Kürt gericiliği de yaratılan değerlere leş kargaları gibi üşüşüp yeme fırsatını yakalamış olacaktır.

İşin bir başka boyutu da kimi sözde Kürt liderlerinin partimizi Önderlik çizgisinin dışına itmek, iğneyle kuyu kazar gibi zorlu ve sabırlı bir çaba ve ince emekle yaratılan Ulusal Önderlik kurumuna konmak istemeleridir. Başkan APO'nun esareti ardından bunlar kendilerini ulusal önderlik olarak ilan etmişlerdir. Bu durum Ulusal Önderliğimiz'e karşı gelişen saldırıların çok yönlü bir özellik taşıdığını ortaya koymaktadır. Bu noktada bütün parti militanları ve halkımızın yapmaları gereken şey, bu saldırılar karşısında kendi Önderliği etrafında kenetlenmek ve Ulusal Önderlik çizgisinden sapmadan mücadelelerini sürdürmektir. Demokratik dönüşüm sürecinde zafer kazanmanın biricik yolu işte budur. Önderlik çizgisini yeni biçimlerde geliştirmek, ama onun özünü sahiplenmek ve beslemek, başarının en temel koşuludur. Bu nedenle Başkan APO'nun partisi, yoldaşları ve halkının en temel görevi, Önderlik çizgisini güçlü bir biçimde kavrayıp özümsemek ve büyük bir kararlılıkla savunmaktır. Dolayısıyla Önderlik çizgisini savunmak gelişmenin esasıdır. Bu noktada başarı kazanmak, öteki alanlarda da başarı sağlamayı beraberinde getirecektir.

Ulusal Önderlik gerçeğine ilişkin olarak yapılan bu değerlendirmeden hareket eden 7. Olağanüstü Kongremiz,

1- Ulusal Önderliğimiz'e karşı yürütülen uluslararası komplonun tüm yönleriyle açığa çıkarılması amacıyla geliştirilen soruşturmanın derinleştirilerek sürdürülmesini ve bunun için yetkili çalışma komitelerinin kurulmasını,

2- Ulusal Önderlik çizgisi ve mücadelesiyle daha sıkı birleşme ve bütünleşmenin sağlanmasını, bu temelde Önderliğin eseri olan mücadelemizin gelişimi ve başarısının süreklileştirilmesini,

3- Ulusal Önderliğimiz'e karşı fiziki bir saldırı yöneltilmesi durumunda, ulusal gurur ve şerefin parti ve ulus düzeyinde korunacağının ve böyle bir durumda her parti militanının bir fedai ve ulusun yurtsever her bireyinin ulusal gurur ve şerefin koruyucusu olacağının bilinmesini; bu tür bir olasılığa karşı her parti üyesinin ve ulusun her ferdinin, böyle bir yükümlülük temelinde her an siyasal duyarlılığını en üst düzeyde sürdürmesini,

4- 15 Şubat tarihinin ***"Ulusal Önderlik Günü"*** ilan edilmesini,

5- "***Başkan APO'ya Özgürlük, Kürdistan'a Barış***" adı altında her yerde süreklilik kazanan kapsamlı ve etkili bir kampanyanın örgütlendirilip sürdürülmesini,

6- Ulusal Önderliğimiz'in tarihte ve günümüzdeki tüm olumlu değerlerin sentezi olan özelliklerinin bütün insanlığa mal edilmesi için bir **Önderlik Vakfı**'nın kurulmasını,

7- Ulusal Önderliğimiz'e yöneltilen saldırıları ideolojik, politik ve örgütsel olarak karşılamak ve etkisiz kılmak amacıyla yoğun çaba harcanmasını, bu saldırıların nedenlerinin bilimsel olarak ortaya konulup ulusal ve uluslararası kamuoyu nezdinde mahkum edilmesini, buna karşılık Önderlik gerçeğimizin doğru bir biçimde tanıtılmasını,

8- Ulusal Önderliğimiz'in barışçı kişiliği ve çabalarını uluslararası kamuoyuna mal etmek amacıyla bir kampanyanın başlatılmasını,

9- Ulusal Önderliğimiz'in çözümlemelerinin konularına göre tasnif edilip düzenlenerek kitap haline getirilmesini, özel önem taşıyan ve evrensel nitelikteki değerlendirmelerinin yabancı dillere çevrilmesini,

10- Ulusal Önderliğimiz'e ait tüm eşyaların koruma altına alınmasını,

11- Ulusal Önderliğimiz adına ve Önderliği tanıtmak amacıyla değişik etkinliklerin geliştirilmesini, bu konuda yapılacak kültürel, edebi ve sanatsal çalışmaların teşvik edilmesini ve kaliteli olanların ödüllendirilmesini, bu çalışmaları koordine edip yönetmek üzere bir komisyonun kurulmasını,

12- Ulusal Önderliğimiz'e ilişkin olarak yapılacak tüm çalışmaların yeterli ve etkili biçimde geliştirilmesi için özel bir bütçenin oluşturulmasını karar altına alır.

20 Ocak 2000

Barış ve Demokrasi İradesinin Örgütlenmesi Geleceği Belirleyecektir

Baştarafı 12. sayfada

HADEP blok olayını genişletmeli, Avrupa'da gelişmeli. Tüm Türkiye genelinde örgütlenme olmalı. HADEP çok geniş davranmalı ve herekese öncülük etmeli. Zıtlaşmadan, esnek ve kapsayıcı olmalı. CHP dahil, ANAP'la da dirsek teması olabilir. Darlaşmaya düşülmemeli. Demokrasi ve barış iradesinin örgütlenmesi önemlidir.

Barış planı olursa birçok şey netleşir. Kitlelenmenin hızla aşılması gerekiyor. Barış, demokrasi çerçevesinde bu ülkeye katkı yapmak istiyoruz. Bazı aydınlar da bu konuda görev alabilirler. Bu tıkanmanın aşılması çok önemlidir.

Bu fırsat ancak diyalogla geliştirilebilir. Mutlaka diyalog kapısı gerekli. Toplumun hassasiyetini göz önünde tutan, duyarlı ve dikkatli bir politika geliştirmek gerek. Bölücülük değil, bütünleştirici siyaset; şiddeti tahrik etme değil, tamamen devre dışı bırakma temelinde ele alıyoruz. Mesele doğru konuşup konuşmamadır. Doğru yapma işine varız.

Teslimiyet oyununa gelmek olmaz

Bizim güçlerimiz çatışmamak için öz savunmalarını yapsınlar. Kendilerini korumak için Suriye'de, Kafkasya'da, hatta Kuzey'de kalabilirler. Güney'de Birleşmiş Milletler gözetimindeki kampı da kullanabilirler. Güney'den çekilmesinler. Çok ciddi gerilla düzeni alsınlar, gerillacılık yapsınlar, köylülük yapmasınlar. Madem biz burada böyle kalacağız, cephe gerilerini genişletsinler. Diyaloğu kesmesinler, politikada esnek olsunlar. Oradaki silahlı güce KDP'nin saldırısı olabilir. Oyun oynayabilirler. KDP'ye karşı kendilerini savunamıyorlar mı? Savunsunlar. Ancak meseleyi mümkünse siyasi uzlaşma, anlaşma yolu ile halletsinler. Oradaki yasal koşulların oluşturulmasına çalışılmalıdır. Legal partileşme olabilir. Yasal çerçevede anlaşalım. Oradaki yasal çerçeveye de dikkat edilmeli. Oradaki güç yarı yarıya; hatta çoğu Güneyli, toprağı, aşireti ve ailesi var. Güney onların da memleketi. Kuzeyliler de biz misafiriz diyebilirler. Askeri yönden güçleri fazladır. Kendilerini koruyabilirler. Kendi düzenlerini kursunlar. Teslimiyet oyununa gelmek olmaz. Silah bırakma çözüm değil. Talabani'den '93'teki gibi arabulucu olmasını isteyebilirler.

Önemli olan, iradelerini teslim etmemeleridir. Serbest siyaset yapabilecekler. KDP dahil, kardeşçe orada bir arada çalışmaya girsinler. Türkiye buna sorun çıkarmaz. Türkiye'nin derdi kendi sınırlarına yönelik tehdit oluşturmamasıdır. Onlara KDP ve Irak da karşı çıkmaz. Kültür, sağlık ve eğitim çalışmalarını, sosyal çalışmaları geliştirsinler. Özellikle eğitim çalışmaları çok önemli. Kendilerini savunsunlar, sağ tutsunlar. Herhangi bir saldırganlık olmasın. Gizli hareket içerisinde olmalılar. Çatışmaya girmeden mümkünse kendilerini iyi korumaya, sağ tutmaya çalışsınlar. Eski savaşçılık, yaşam ve söylem hepsi gitti. Tepeden tırnağa kendilerini yenilesinler. Bir barış imkanı gelişene kadar bu böyle sürer.

Kültürel değerleri kazanmayan gençlik tehlikelidir

Sinema derneği, tiyatro derneği, köye dönüş dernekleri kurulsun. Halk bunları istiyor. Kendi basitliklerine alet olmayız. Üslubunuz da esnek olsun. Birlikte çok geniş demokratik kurumlar oluşturulsun. ADYÖD'ü biz ne zor koşullarda kurmuştuk. Gençlik neden oturuyor? Gençler de bunu yapsın. Hızla demokratikleşmeye girsinler. Örgüt kursunlar, yaratıcı olsunlar. Herkes bunu yapsın.

İmralı'ya Mektuplar başarılı olabilir. Bunlar büyük sanat olayıdır. Yorum yapsınlar. Bu süreçte bizi edebi ruhla anlatabilirler. Yeni ruh, yeni kişilik bu temelde ortaya çıkar. Edebi temelde bizi yorumlarlarsa, bana yapabilecekleri en büyük iyilik olur. Çünkü o mektuplar özgürlüğün en içtenlikli itirafıdır. Üzerinde ne kadar dururlarsa, o kadar öz ortaya çıkar. Bunlar yalnız benim için değil, herkes için gerçektir. O mektuplardaki içtenlik, ruh herkesin emeğidir. Olduğu gibi özlem, acı, gerçek ve arzudur. O duygular en anlamlı ve içtenlikli duygulardır. Onunla yeni insan olunur, yaşam anlam kazanır. Birbirini ne kadar sevmek, ne kadar anlamak, ne kadar adaletli olmak gerektiğinin ifadesidir.

Bu mektupların anlamı şudur: Kimi mezarda yazıyor gibidir, kimi bin yıl ötesinden, kimi gelecekten yazıyor. Kimi gökten yazıyor, meleklerin, büyük özlemlerin dili var. Bunlar da hayatidir. Benimle muhataplık bu temeldedir. Cevabını da veriyorum. Onlara önereceğim en önemli husus şudur: Mümkünse benim buradaki yirmi dört saatimi, bir an'ımı, duygu ve düşünce an'ımı uyanık halde iken anlamaya çalışsınlar. Bu adam, bu insan bir an'ında hangi düşünceyi, hangi duyguyu yaşıyor? Yaşarken, şuur içinde iken, her anında düşünün, gözünüzü kapatın, düşünün; yemek yerken düşünün, yatarken düşünün. Bana göre bunu başarabilenler büyük kazanırlar.

Benim gerçekliğimi anlamak için benim yazdığım yüzlerce kitap var, binlerce kaset var, tanıyanların yazıları var. Bunları inceleyerek anlarsanız, kendiniz kazanırsınız. Büyük irade, ilişkilerin güçlü kişilik, adalet, acı ve sevgi yanları gelişir. Siz kazanırsınız. Buna şiddetle ihtiyacınız var. Benim kendime ihtiyacımdan çok, buna sizin ihtiyacınız var. Çalışırsanız kendinizi çok büyük kazanırsınız. Adalet ve sevgi yanlarınız gelişir. Her açıdan gelişirsiniz. Zorlanabilirsiniz, aç kalabilirsiniz, varsın olsun, bunun önemi yok. Bununla özlemlerinizi, yitirdiklerinizi bulacaksınız. Bununla güç olacaksınız. Ben bir sentezim. Yitik özlemlerinizi kazanacaksınız.

Hemen sinemacılık derneği kurulsun. Proje, kadro ve örgüt yapısına kavuşturun. Kürtçe eğitim projesi var, ama hiç hazırlığınız yok. Ortada o kadar genç var. Sivil kuruluşlar, sanat ve kültür boyutlu olanlar çığ gibi büyümek zorunda. ABD örneğinde verdim ya, bunlar kültür olaylarıdır. Siyasetten daha önemsiz değildir. Tiyatro, müzik, sinema siyasetten az önemli değildir. Gençler sigara için silah sıkmayı yiğitlik sanmışlardı. Bir dönem biz de öyle düşündük. Kültürel değerleri kazanmayan gençlik tehlikelidir. Önce kimliğini ve kültürel gerçekliğini iyi yaşa; o zaman kendini tanırsın, siyaseti tanırsın, askerliği tanırsın. En büyük eylem tarihsel kültürel kimliğiyle kendini gerçekleştirme ve bunu toplum sorularına cevap olarak sunmadır. Bunu yapmayanın hayatı boştur. Çok büyük boşalmış kişilikler var. Zamanı kötü harcama var. Buna tahammül edilemez. Ben bile bu sınırlı imkanlarımla bunları size anlatabiliyorsam önemlidir.

Diyarbakır'daki sivil kuruluşlar geliştirilmeli ve kültürel içerik kazandırılmalı

Dışarıdayken, dönüşerek geleceğim diyordum. Şimdi dönüşerek, değişerek çıkacağım diyorum. 2000 yılında büyük özgürlük tutkuları temelinde buluşmayı anlamlı buluyorum. Çok büyük bir umut içinde yaşıyorum. Mümkünse hangi umut için yaşadığımı anlayın. Bu size çok kazandırır. Bendeki umut düzeyini, özgürlük tutkusunu anlarsanız, altın değerindeki bir hazinedir. Bendeki umut düzeyi nedir? Bana dünyayı versen, tenezzül edip bakmam. Öyküsü ve romanı yazılmamış bir tarih var. Bu tarihi canlı bir biçimde sunmak çok büyük bir umuttur. Üzülüyorum. Bunu siz yaşayamazsanız, çok cansız, çirkin ve ruhsuz yaşayacaksınız. Geçmişte de söylemiştim: *"Ey zaman, senin içine büyük bir özgürlük sığdıramayacaksam, seni yaşamayacağım!"* Yaşayacağım, bu özgürlük bu halka biraz verildi. Yaptıklarımı, eksilerden sıfıra getirmek olarak algılayabilirsiniz.

Basın-yayın bu süreçte çok önemli. Dil ve üsluba çok dikkat etmek gerekir. Tahrik olmamalı. Şiddet tahriki olmasın. Bölücülüğü ve şiddeti durduruyoruz.

Televizyon için o dostun söyledikleri olabilir. Bence iki kanaldan biri tam Türkçe, biri de tam Kürtçe olmalıdır. Buradaki yayın organı için de demokratik inisiyatifler gereklidir.

İtalya'da on tane ayrı partinin iktidarı var. Blok esprisini böyle algılamak gerekir. Yanlış siyasileşmeyelim, ama doğru meşrulaşalım. Böyle değerlendirmek gerekir.

Yaşam ilkesine oldukça hassas yaklaşmak gerekir. Kadrolara söylüyorum: Ne eskisi gibi yaşanılabilir ne de ölünebilir. Mümkünse beni doğru anlasınlar. Yaşam ve ölüme bakışınız benimle irtibatını kurarak olursa, sanırım biraz anlayabileceksiniz. Bir sosyolog, psikolog, bilim adamı gibi doğru yaşam, doğru ölüm konusunda yoğunlaşmalısınız. Eski tarz kişilikler benim bu durumumdan sonra değişmiş olmalı.

Hikaye, roman, müzik, sanatın tüm dalları üzerinde derinlikli durulmalıdır. Medya faaliyetleri ile birlikte ağırlıklarını bu noktada yoğunlaştırmalılar. Öyle dağa gideceğim demekle olmaz. En iyi dağ, bu çalışmalara katkı sunmadır. Tam da eğitim, sanat, kültür özellikle de dil eğitimi zamanıdır. Buna hazırlıklar yapsınlar. Yaşam ilkelerini özellikle belirtiyorum.

PKK 7. Olağanüstü Kongresi'nde alınan

Ulusal Önderlik üzerine karar

Önderlik düşünsel ve yaşamsal olarak geçmişi, bugünü ve geleceği bir arada yaşayan "*geçmişi anlayan, bugünü gören ve yarınını yapan*" bir sınıfın, bir halkın ya da bir ulusun çıkarlarını ve özlemlerini kendi kişiliğinde ve eyleminde somutlaştıran bir gerçekliktir.

En küçüğünden en büyüğüne, en basit olanından en karmaşığına kadar her toplumsal gelişme mutlaka kendisini formüle eden ve ona yön verip ilerleten bir önderliği gerektirir. Bir başka deyişle çözümü için objektif koşulların olgunlaştığı her ciddi ulusal ve toplumsal sorun, subjektif planda buna denk düşen bir gelişme yaratılmaksızın başarıya ulaşamaz. Önderlik, halletmek istediği ve özü itibariyle tüm insanlığı ilgilendiren sorunu ilkin kendi kişiliğinde çözüme kavuşturur. Bir başka deyişle Önderlik, her tarihsel ve toplumsal gelişmenin bilinci ve ruhudur. Gelişmenin doğrultusunu belirlemek, ona hükmetmek ve ileriye götürüp zafere ulaştırmak kesinlikle büyük bir irade işidir. Bu açıdan Önderlik, düşüncesi ve eylemiyle gelişmeye hükmeden ve onun başarısını kesinleştiren bir iradi müdahale olayıdır.

Kendiliğinden gibi görünen en sıradan bir toplumsal gelişmenin ardında bile gizli veya açık bir önderlik bulunmaktadır. Önderlikten yoksunmuş gibi görünen kitlesel hareketlerde de mutlaka onları örgütleyip yöneten birileri vardır. Kendiliğinden patlak veren toplumsal eylemler, çoğunlukla bağrından kendi önderlerini ortaya çıkarır. Saflarından böyle bir iradeyi ortaya çıkaramayan sınıflar, halklar ve uluslar kendi gelişmelerini sürdüremez ve sonuca götüremezler. Toplumların böylesi bir önderlikten yoksun olmaları, gelişmelerini engelleyen en önemli etmendir. Dolayısıyla çözüm bekleyen soruna sahip çıkan, herkesin çıkarlarını ve özlemlerini ifade ederek genelleşen ve sürekli birlik kazanan bir önderlik, halklar için büyük bir şanstır. Kısaca tüm ezilen sınıflar, halklar ve uluslar açısından önderlik, talihsizliği ve tarihsizliği yenme ve aşmanın en temel silahı durumundadır.

Yüz yıllarca böyle bir önderliğe sahip olma fırsatını yakalayamamış olması, Kürt halkının yaşadığı düşürülmüşlük, aşağılanma ve köleleşmenin temel nedenidir. Tarih boyunca süreklilik arzeden işgaller, istilalar ve dış müdahaleler yüzünden Kürt toplumu hemen her dönemde bir kaos ve bunalım içinde tutulmuş, Kürt egemen yönetici sınıfları işbirlikçilik ve ihanet yolunu seçmişlerdir. Bu nedenle Kürt toplumu kendi önderliğini ortaya çıkaramamış ve bir önderlik çizgisi yaratamamıştır. Kimi zaman toplumun bağrından bazı önderlikler çıkmış olsa bile bunlar geçici bir özellik taşımış, yani halkın sorunlarına çözüm bulan ve gelişmeye damgalarını vuran kalıcı önderlikler haline gelip süreklileşememişlerdir. İleri düzeyde örgütlü ilk Kürt siyasal oluşumu olan Medler döneminde görülen durum budur.

Etki düzeyleri sınırlı olsa da, daha sonraki dönemlerde de ortaya çıkan önderlikler vardır. Örneğin tüm büyüklüğüne rağmen Selahaddin Eyyubi süreklilik kazanan bir önderlik düzeyine yükselememiştir. Bunun nedeni, dönemin en gelişmiş ideolojisi olan islam ideolojisi ve yaşam biçiminin Kürt halk gerçekliğine oturtulamamasıdır. İslamiyet, kendi milli ideolojileri olan Zerdüşlükten kopan Kürtler açısından tam bir yabancılaştırıcı rol oynamış ve Kürt ulusu için bir çizgi haline getirilememiştir. Daha sonraki süreçlerde de Kürt toplumu için çizgi boyutuna ulaşan bir önderlik mevcut değildir. Aynı şekilde 19. yüzyılda yaşanan Kürt direnişleri oldukça genişlediği ve belli bir zamana yayıldığı halde bir önderlik çizgisine dönüşememiş, kendine özgü bir felsefe, ideoloji ve yaşam biçimi oluşturmamışlardır. Bu anlamda Kürt halkı süreklileşen ve genelleşen bir önderliğe sahip olamamış, bu konuda ürkütücü bir boşluğu yaşamıştır. 1970'lere gelinceye kadar tükenişe doğru götüren bu durum böyle devam etmiştir.

Ulusal Önderimiz Başkan APO bu sorunu daha başında görmüş, bu ihtiyacına karşılık verilmeden Kürt toplumunun ağır sorunlarının çözülemeyeceği gerçeğinden hareket ederek, en erkenden bir ideolojik, politik ve örgütsel çizgi geliştirmeye başlamıştır. Bir önderlik, ulusun en temel zaafını görüp giderdiği ve tüm ulusu birleştiren moral değerlerin bileşkesi olarak ortaya çıktığı ölçüde ulusal önderlik haline gelir. Kürtler'in kötü kaderinin temel nedeni ve en tehlikeli zaafı birlik sağlamaktan uzak durmaları, örgütlenmeye yatkın olmamaları ve örgütlülükten kaçmaları olmuştur. Başkan APO Kürt ulusunun bu zaafını gidermiş, bütün parçalarda ulusun birliğini yaratmış ve Kürt ulusu da bunu gördüğü için Ulusal Önderlik sıfatını kendisine layık görmüştür.

Başkan APO, tüm ulusun önüne soylu amaçlar koymuş, onu bu amaçlara bağlamış ve amaçları için tam bir kararlılıkla mücadele eden bir ulus ortaya çıkarmıştır. Kürt insanını insanlığın en soylu değerleriyle tanıştırmış, bu temelde ulusumuzu sosyal, kültürel ve siyasal ölçüleri olan bir ulus düzeyine yükseltmiş, eski ölçüler ve değer yargılarını ortadan kaldırarak Kürdün karanlık tarihine son vermiştir. Aile içerisinde bile birbirini sevmeyen, karşılıklı olarak birbirini iten, başkasına ve kendisine karşı güvensiz eski Kürt insanından, dünyanın en uzak köşesindeki soydaşıyla aynı duyguları paylaşan, aynı şekilde düşünen ve tavır alan, ortak özlemler ve istemlere sahip, kendisine ve kendi insanının özgücüne güvenen ve "*birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için*" ilkesinde birleşen yeni bir Kürt tipini ve gerçeğini yaratmıştır. Böylelikle Onun yol gösterici, ön açıcı, sürükleyici ve yüceltici önderliği altında eskinin kimliksiz, köleliğe mahkum edilmiş ve yaşamından umut kesilen Kürt halkından özgür dünya halkları ailesi içindeki onurlu yerini almak isteyen ve şaşmaz bir kararlılıkla bunun mücadelesini veren ulusal onuruna düşkün bir ulus gerçeği doğmuştur. Bu açıdan Ulusal Önderliğimiz'in doğuşu ve gelişme tarihi, bir ulusun yaratılış ve yükseliş tarihi olmuştur. Kürt ulusu O'nunla birlikte dirilmiş, var olmuş ve tarihe güçlü bir giriş yapmıştır.

Ulusal Önderliğimiz'in ortaya çıktığı koşullarda, önderliksel gelişmenin önünde ciddi engeller var olmuştur. Öncelikle Kürt toplumunun içinde bulunduğu düşürülmüşlük ve yabancılaşmanın ulaştığı ürkütücü boyutlar, toplumun kendi tarihinden ve kimliğinden bir kaçışı yaşaması, en yaşamsal çıkarlarının bilincinden yoksun olması ve özlemlerini yitirmesi, önderliksel gelişmenin önüne ciddi bir engel olarak dikilmiştir. Öte yandan birçok güç bu koşullarda önderliksel gelişmenin önünü kesmek için karşı faaliyet yürütmüştür. Bu durum, hem yurtseverlik adına yola çıkan kesimler, hem sol maske takmış güçler hem de halkımıza karşı cepheden savaşanlar için geçerlidir. İdeolojik, siyasal, örgütsel ve fiziksel planda geliştirilen bu saldırılarla Kürt halkının, bu önderliksel gelişmede somutlaşan özlemleri yok edilmek istenmiştir. Henüz şekillendiği koşullarda bile sözkonusu güçler bu Önderlik hakkında ilginç tanımlamalar yapmışlar ve böylece geliştirilen karalamalarla gözden düşürmeye çalışmışlardır.

Ama sorunun özü yakalandığı ve başlangıç sağlam yapıldığı için, bütün bu saldırılar Başkan APO'yu kendi önderlik çizgisini yaratmak ve kararlılıkla hayata geçirmekten alıkoyamamıştır. Ulusal Önderliğimiz bütün bu saldırılara karşın ideolojik, felsefi, ruhsal ve yaşamsal gelişimini süreklileştirmiş, genelleştirmiş ve kurumlaştırmıştır. Ulusal Önderliğimiz'in Kürt toplumunun da ötesinde bölge ve dünya çapında büyük bir etkinlik kazanmış olması, onun Kürt halkı için bir sistem yaratmasından kaynaklanmaktadır. Daha önceki hiçbir Kürt önderi için böyle bir durum sözkonusu değildir. Öteki Kürt önderlikleri esas olarak başka güçlerin sistemlerini esas alıp onlara tabi olmuşlardır. Örneğin; Selahaddin Eyyubi islam sistemine tabi olmuş ve onu Kürt gerçeğine oturtan bir önderlik haline gelememiştir. Buna karşılık Başkan APO'da kendi sistemini yaratma gerçeği vardır. Bu nedenle en başta Kürt halkı açısından yaşamsal önem taşımakta, onun kurtuluşu ve özgürlüğünün en büyük güvencesi olarak ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla en başta Kürt halk tarihinin gelişimi açısından etkisi geniş ve derin olduğu kadar süreklidir.

Başkan APO'nun deyişiyle mucize denilen şey, aslında güncel beynin ve yüreğin duymadığı ve duyamayacağı kadar ileri ve farklı olan bir gelişmeyi ortaya çıkarmaktır. Günün ölçülerine göre düşünmek ve yaşamak, mucizevi olanla çelişir. Mucizevi olmak, güncel düşünme ve duymanın çok üstünde ve hatta ona ters düşen bir durumu yakalamak anlamına gelmektedir. Bu anlamda Ulusal Önderliğimiz'in Kürt toplumu gibi adeta lanetlenmiş toplumun bağrından çıkması kadar, gelişmesi ve muazzam bir etkinlik kazanması da mucizevi bir karaktere sahiptir. Onun doğuşu kadar gelişmesi de hem Kürt halkının düşmanları hem de dostları açısından beklenmedik bir olay olmuştur. İnkar ve imha politikasını izleyen güçler, dirilişine imkan bırakmayacak kadar Kürt toplumunu tükenişin eşiğine getirdiklerine inandıkları için, böyle bir önderliğin doğabileceğine ihtimal vermemişlerdir. Düşmanları kadar, dostu olması gereken güçlerce de öldüğüne inanılan ve bu ortak kanıyı paylaşacak ölçüde kendi gerçeğinden uzaklaşan Kürt halkı gibi bir halkı Diriliş Devrimi'ne kaldırmayı düşünmek, bunun için düşünce üretmek ve eyleme kalkışmak, böylece adeta dev bir mezarlıkta yatan cesetlerden sağlıklı bir toplum ortaya çıkarmayı andıran bir pratiğe yönelmek, Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya özgü mucizevi bir olaydır.

PKK Önderliği'nin bir Ulusal Önderlik düzeyine yükselmesi ve giderek evrensel bir önderlik özelliklerini kazanması Mezopotamya, Anadolu ve Ortadoğu'nun tarihsel ve kültürel gerçekliğiyle doğrudan bağlantılıdır. En eski halklarından birinin Kürtler olduğu Mezopotamya toprakları, insanlığın ve uygarlığın beşiği durumundadır. Çağdaş insanlığın ulaştığı gelişme düzeyi, buradaki uy garlığın sağlam temelleri üzerinde yükselmiştir. Buna karşılık Kürt halkının uygarlıktan kopmanın da ötesinde, bir inkar ve imha siyasetinin hedefi olması ve tarihten silinmekle karşı karşıya getirilmesi, bu toprakların gerçekliğiyle tam bir karşıtlık oluşturmuştur. Tarihsel kökleri ve içinde tutulduğu insanlık dışı koşullar nedeniyle, bu halkın insanlığın tüm sorunlarını kendi gerçekliğinde somutlaştırması kaçınılmazdır. Bu açıdan böyle bir halkın diriliş ve kurtuluş sorununun çözümü için yola çıkmak, kaçınılmaz olarak insanlığın bütün temel sorunlarına çözüm aramaya götürecektir. Başka bir deyişle insanlığın karşı karşıya bulunduğu bütün temel sorunları ve çözüm yollarını Kürt halk gerçekliğinde bulmak mümkündür. Ulusal Önderliğimiz'in tartışılmaz büyüklüğü ve onun evrensel içeriği kaynağını buradan almaktadır. Taşıdığı bu özellikler nedeniyle Kürt sorununun çözümü, insanlığın temel sorunlarının çözümünün anahtarı durumundadır. Başkan APO'nun sosyalizme katkısı bu çerçevede gelişmiştir.

Başkan APO'nun sosyalizm anlayışı, sosyalizmi insanlığın sosyalleşme mücadelesinde gören ve köklerini insanın insanlaşma mücadelesinin başlangıcına kadar götüren bir anlayıştır. Bu anlayış sosyalizmi insanlığın doğası olarak değerlendirmekte ve ezilenlerin tarihte geliştirdiği bütün mücadelelerde sosyalist özellikler bulmaktadır. Dolayısıyla insanlığın ilerlemesi, daha iyi ve yaşanabilir bir dünya uğrundaki mücadelesi aynı zamanda sosyalizmin de gelişme göstermesidir. Dolayısıyla sosyalizmden kuşku duymak, toplumsal bir varlık olarak insandan kuşku duymak anlamına gelmektedir. Bu anlayış, dinler dahil bütün ideolojilerin özellikle doğuşunda sosyalist bir yanın bulunduğuna inanmaktadır. Sosyalizme bu biçimde bir yaklaşım insanı geliştirmeyi, bireyin yetkinleşmesini ve kendi gelişme potansiyelinin ortaya çıkarılıp sınırsız gelişme yoluna sokulmasını esas almaktadır. Başka bir deyişle kazanılmış bir insan, kazanılmış bir dünya demektir. Kazanılmış insan, kazanılmış iktidardan çok daha değerlidir. Çünkü, kazanılmış iktidar yitirilebilir, ama kazanılmış insanın yitirilmesi mümkün değildir. Bunun için Ulusal Önderliğimiz kendi savaşımının ağırlıklı bölümünü parti içinde yoğunlaştırmış, bu çerçevede Kürt insanının değişimine ve dönüşümüne öncelik tanımış ve buna en büyük önemi vermiştir. Bu anlamda PKK militanının kişiliğinde somutlaşan yeni Kürt insanı, ulusumuzun haklı ve meşru kurtuluş davasında yenilmemek kadar, kesin zafer kazanacağının ve gelişmesini sürekli kılacağının en temel güvencelerinden biridir.

Peygamberler, dışta tutulacak olursa, bu durum öteki devrim önderliklerinde fazla görülmemektedir. Bu önderler çoğunlukla iktidar olmayı önlerine hedef olarak koymuşlar ve bu anlamda perspektifleri dar kalmıştır. Başkan APO'dan önceki belli başlı devrimci önderler ideolojiyi çoğunlukla orta vadede iktidar olma çerçevesiyle sınırlamışlardır. Örneğin Lenin siyasal iktidara fazlaca değer biçtiği için evrenselleşme düzeyi bazı noktalarda zayıf kalmış ve bu yönleriyle günümüzde bir ölçüde aşılmıştır. Öte yandan Marks siyasal iktidar hedefini belirgin olarak önüne koymadığı için süreklilik yanı daha fazladır. Buna karşılık, kendi dönemlerinin önderleri olan pergamberlerde ufuk ve perspektif çok daha geniş-

Devamı 22. sayfada